

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RULE BREAKER SERIES

RULES OF THE GAME

Three hits
for dating a
hockey player

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

J. WILDER

YAZARIN NOTU

Umarım Lucas'ı siz de benim kadar seviyorsunuzdur!
XOXOXOXO

Tropes:

- Kardeşin En İyi Arkadaşı
- Gizli Mektup Arkadaşı
- Kıskançlık
- Karşılıklı özlem
- ***Acı çekeceksin, ama bundan mutlu olacaksın***

Tetikleyiciler:

- Sevilen birinin ölümü
- Kayıp ve keder tasvirleri

Bu kitap 3 duyarlı okur tarafından değerlendirilmiştir.

PROLOGUE

PIPER

7 Yaşında

BURAYA GELELİ SADECE BİR GÜN OLMUŞTU ve Marcus çoktan bir arkadaş edinmişti. Ben evde tıklıp kalmışken o ve yolun aşağısındaki yeni komşumuz Jax dışarıda hokey oynuyorlardı. Sporu severdim, futbol favorimdi ama hokeyi sevmezdim. Hem de hiç.

Evin içinde, adanın etrafında, annemin yerde oturup kutuları açtığı oturma odasına doğru daireler çizerek yürüdüm ve tekrar geri döndüm. Herkes ona benzediğimi söylerdi, sarı saçlı, mavi gözlü, ama şimdi saçlarımın çoğunu kestirmek zorunda kaldığımız için, daha çok kardeşime benzediğimi düşünüyordum.

Beşinci turumda annem oflayıp puflayarak bana baktı. "Neden garaja gidip babamı görmüyorsun? Eminim bisikletini çoktan çıkarmıştır."

"Gerçekten mi?" Heyecanımı gizleyemiyordum. Annem yangından beri beni gözünün önünden ayırmamıştı ama anlaşılan beni saçlarından uzak tutmak istemesi için milyonlarca kez etrafında dönmesi yetmişti.

Babam garajda kutuları açıyordu ve ben içeri girdiğimde bana gülümsedi. "Hey, tatlım. Ne yapıyorsun?"

"Annem bisiklete binebileceğimi söyledi."

Çömeldiği yerden kalkarken gür, kara kaşları kalktı ve alnını kırıştırdı. "Kardeşini almamı istemediğine emin misin?"

Babamın Marcus'u sırf benimle takılmak için eve getireceği düşüncesi midemi bulandırdı. "Eminim."

"Tamam." Kaskımı takmama yardım etti ve ben binerken bisikletimi sabit tuttu. Bisiklet sürmeyi birkaç yıl önce öğrenmiş olmama rağmen hâlâ biraz dengesizdim. Babam kaskımı okşadı. "Sadece bloğun etrafında, tamam mı?"

"Tamam, baba." Ona geniş bir gülümseme verdim ve sağ pedalıma basarak bisikleti ileri sürdüm. Bisiklet yalpaladı ve gidonu sıkıca kavradım ama pedal çevirmeye başlayınca düzeldi.

Kaldırımdan bizim bloğa doğru ilerledim ve köşeyi döndüm. Her evin önünde parlak yeşil çimler ve en sevdiğim renklerde çiçekler vardı. Benimle aynı boyda olması gereken bir çalı kıpırdanmaya başladı ve dallarından yapraklar döküldü. Bisikletle yaklaştıkça midem bulanıyordu.

Yaprakların arasından benim yaşlarımda, geniş gülümsemeli bir çocuk düştü. Koyu renk saçları yanlardan dökülmüştü ve bu mesafeden bile sıcak kahverengi teninin çillerle dolu olduğunu görebiliyordum. Daha önce bir çocuğun güzel olduğunu hiç düşünmemiştim ama onu tanımlamak için daha iyi bir yol bulamadım.

Dikkatim dağılmıştı, kaldırımdaki çukuru görmedim. Bisikletim aniden durduğunda çığlık attım ve vücudum gidonun üzerinden uçtu. Ellerimi önüme koymaya çalıştım ama çok hızlıydı. Yüzüm kaldırımda kaydığı yerden yandı ve hıçkırıklar vücudumu sararken gözyaşlarım yanaklarımı doldurdu.

"İyi misin?" Küçük eller omzuma indi ve sıcak bir bedene yaslanana kadar beni kaldırdı. O çocuk

Daha önce sıyrığa dikkat ederek yanağımı avuçlamıştı ve bana iyi olduğumu söylerken gözleri kocaman açılmıştı. Hıçkırdım ve o da gözlerini benden ayırmadan güldü. "İyisin, güvendesin."

Altın rengi çerçeveli açık kahverengi gözlerinden başka yere bakamıyordum. "Acıdı."

"Eminim öyledir. Hey, mahallede bir gözüpek olduğunu bilmiyordum. Düşmeden önce yakaladığın havayı görmeliydin. Müthişti." Bana aptalca bir gülümseme verdi ve ben de yavaşça nefesimi tuttum.

"Ben Lucas. Buralardan mısın?"

"Yeni taşındım." Başımı çevirdim ve arkamdaki evi işaret ettim. "İşte."

Güldü. "Orası benim evim."

Yanaklarım kızardı ve gözlerimi kaçırdım. "Hayır, diğer taraftakini kastediyorum."

Evine baktı ve kocaman bir gülümsemeyle bana döndü. "Arkadaş olmak ister misin, Killer?"

"Evet."

"Pipsqueak, ne oldu sana?" Marcus bisikletini bırakıp bize doğru koştu, arkadaşı Jax de hemen arkasındaydı. "İyi misin?"

Başımı salladım ve dizlerimdeki ve kollarımdaki çiziklerin acısını görmezden gelerek ayağa kalkmak için yerden kalktım. "Evet, düştüm ama iyiyim."

"Annem seni arıyordu. Eve gelmeni istiyor." Marcus bana bakarken başını öne eğdi. "Acele etsen iyi olur. Çıldırarak."

Lucas bisikleti benim için sabit tuttu. Bisikleti ondan alırken midemde kelebekler dans ediyormuş gibi hissettim. Yeni bir arkadaş edinmiştim. "Gelmek ister misin?"

"Annem içeride kalmanı isteyecek, Pipsqueak. Bunu yapmak istemeyecektir."

Lucas'a baktım, benimle gelmesini umuyordum. Daha yeni arkadaş olmaya karar vermiştik ama içimdeki çırpınma durdu.

Kendisini takip etmesini işaret eden kardeşime baktığında midesi bulanmıştı.

"Ben Marcus. Bizimle hokey oynamak ister misin?"

Lucas çoktan gözlerini benden kaçırmıştı. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Size göstereceğiz," diye araya girdi Jax.

Lucas omuz silkti ve bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Sonra oynarız."

Eve dönerken burnumu çektim. İlk arkadaşımı çoktan kaybetmiştim.

BİR
PIPER
1 YIL ÖNCE

Üniversiteden önceki yaz

Jayden garsona, "Ben bir COORS LIGHT alacağım, o da bir pinot noir," dedi.

İçkilerimizi almak için dönmeden önce adama küçük bir gülümseme vererek teşekkür ettim. Jayden'la son bir aydır çıkıyorduk ve beni bu girilmesi zor restorana davet ettiğinde fazlasıyla heyecanlanmıştım. Nero'nun duvarları İtalyan kırsalının duvar resimleriyle süslüydü ve havayı sarımsak kokusu dolduruyordu.

Jayden masanın üzerinde bana doğru eğildi. "Son birkaç gündür seni özledim."

Omurgamdan aşağı sıcak bir karıncalanma yayıldı. Onun hakkında ne hissettiğimden tam olarak emin değildim ama istenmek çok iyi hissettiriyordu. Alt dudakımı ısırdım, yanaklarımda sıcaklığın arttığını hissettim.

Birlikte uyuduğumuz günün ertesinde bir iş etkinliği için ayrılmak zorunda kalmıştı ama o günden beri beni her gün aradı. Şimdi bana kapüşonlu gözlerle bakıyordu ve ağzım kurudu.

"Buyurun, bayan." Garson bardakımı önüme koydu ve beni cevap vermek zorunda bırakmadı.

"Teşekkür ederim." Sunucuya küçük bir gülümseme verdim ve Jayden bizim için sipariş verirken bardağı kapıp derin bir yudum almaya direndim. Bana bir Alfredo söyledi ve ben de her ihtimale karşı bir Lactaid almak için çantama uzandım.

Garson gider gitmez Jayden yakınımaya eğildi ve parmaklarını bileğimde gezdirdikten sonra parmaklarımızı birbirine doladı. "Ee güzelim, bu gece geliyor musun?"

Elimi geri çektim, neredeyse bardağımı deviriyordum ve onu sabitlerken garip bir gülümseme yapıştırdım. İstemediğimden değildi. Geçen sefer her şey yolunda gitmişti ama anlayamadığım bir şeyler vardı. Bakışları ağzımda oyalandı ve cevap vermek zorunda hissederek zorlukla yutkundum. "Evet, tabii ki."

"Çok güzel görünüyorsun, böyle kızarmışsın." Dilini üst dişlerinin arasında gezdirdi ve bana sııttı.

Yanaklarımın daha da ısındığını hissettim ve anılarım onu son gördüğüm zamana doğru sürüklendi-

"Jayden! Burada ne yapıyorsun?"

Göz alıcı bir esmer masamıza yaklaşırken ekmek tabağımdan başımı kaldırdım, berrak yeşil gözleri bana dik dik bakıyordu. Beyaz kuşgözü elbisesi ve sade ayakkabıları, adamın patlak yakalı gömleğiyle mükemmel bir uyum içindeydi ve sanki birlikte olmak için yaratılmışlardı.

Jayden'ın bakışları hızla benimkilere, sonra tekrar ona kaydı ve boynunda kırmızı bir kızarıklık belirdi. Kolunu omzuna dayayıp boyalı kırmızı tırnaklarını kumral saçlarında gezdirdiğinde mideme bir batma hissi yerleşti.

"Pazara kadar dönmeyeceğini sanıyordum?" diye tısladı ona.

Soğuk bir ürperti vücuduma, kalbime, kollarıma ve parmak uçlarıma kadar yayılırken panik yakışıklı yüz hatlarını buruşturdu. Şarap kadehime daha sıkı sarıldım. Bu bir hataydı, değil mi? Öyle olmak zorundaydı. Jayden benim... belki etiketler için hazır değildik ama bu kesinlikle sıradan bir şey değildi.

Yani, geçen hafta seks yapmıştık.

Tamam, bir çeşit seks. Kesinlikle boşaldı. Gergindim, aklım başımda değildi, dikkatim dağılmıştı ve kahretsin, güzel kız arkadaşı sanki tüm cevaplar bendeymiş gibi bana bakıyordu.

Üzgünüm, kızım. Ben de senin kadar kaybolmuş durumdayım.

Ne diyeceğini merak ederek kabinin karşısındaki Jayden'a baktım. Yüzündeki suçlu ifadeyi görünce yıkılmışlığım hızla öfkeye, o da yıldırım hızıyla hayal kırıklığına dönüştü. Ve bir anda kendimi soyutladım. Buz kraliçesi. O aptal ağzını açmaya hazırlanırken, söyleyeceğı hiçbir şeyin umurumda olmadığını fark ettim. Bu her neyse bitmişti. şimdi sadece bir çıkış yolu arıyordum.

Onun sıkıntısı arttıkça üzerime soğuk bir sakinlik çöktü. Bu sahneyi izlerken bedenimin dışına çıkma deneyimi yaşıyordum. Bu işten nasıl sıyrılmaya çalışacağını görmek için neredeyse sabırsızlanıyordum. Rasyonel olarak, ilk tepkim öfke, hayal kırıklığı, hatta belki de çıktığım adamın başka bir kız arkadaşı olduğunu öğrendiğim için biraz yıkım olmalıydı, ama Jayden henüz bir şey söylememişti ve orada öylece oturması neredeyse komikti.

İki numaralı kız arkadaşın kafası pinpon topu gibi onunla benim aramda gidip geliyordu, ta ki sonunda ona gelene kadar. Orada öylece oturdu ve ağzı ölmek üzere olan bir balık gibi açılıp kapandı.

Tutarlı bir cümle kuramaması karşısında gözlerimi devirirken ellerim sıkılıp gevşedi ve dişlerim birbirine çarptı.

"Senin iyi bir adam olduğunu düşündüğüme inanamıyorum." Masadan geriye doğru itildim, sandalyemin ayakları gıcırdayarak tüm restoranın dikkatini çekti. Bakışlarından yanaklarım kızardı ve kaçma ihtiyacı hissettim. İki numaralı kız arkadaşımın gözleri kıpkırmızı oldu ve parladı.

Bu durumla ilgili komik olan her şey gözyaşlarımla birlikte yok oldu. Göğsümde bir suçluluk duygusu hissettim.

"Bilmiyordum," dedim, yüzümdeki samimiyeti görebilmesini umarak.

Yanağından bir damla yaş süzüldü ve "Ne kadar sürecek?" diye sordu.

Açıklamaya gerek yoktu; bu puşt açıkça onu yönlendiriyordu. "Bir ay," dedim kararlılıkla, sonra ayağa kalktım, iki avucumu masaya bastırdım ve Jayden'a doğru eğildim. Gözlerimi ondan ayırmadan şarabımı aldım, kadehimdeki koyu kırmızı sıvıyı karıştırdım ve sonra sordum: "İkimizle de mi çıkıyordun Jayden?"

Bakışları benimle diğer kız arkadaşı arasında gidip gelirken sıırıttı. "Sanırım ikiniz de ihtiyaçlarımı karşılamak için yeterli değildiniz."

"Yanlış cevap." Öfke damarlarımda dolaşıyordu ve aklıma nefis bir fikir geldi. Bardağı kaldırdım ve içindekileri mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçlarının üzerine döktüm.

Jayden ağzından bir şeyler kaçırdı ama bana bakmak yerine sağ tarafımdaki kıza baktı. "Hey, üzgün olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Bunun bir önemi olmamalıydı. Onu zaten geri istemiyordum, ama benim önümde onu seçmesiyle ilgili bir şey, soğukkanlı kabuğumda öfke çatlakları oluşturdu. Yaklaştı ve ben de topuklarımın üzerinde dönerek sandalyemden çantamı kaptım ve onun saçmalıklarıyla bir saniye bile oyalanmasına izin vermedim.

Umarım akli başına çabuk gelmiştir çünkü o çocuğun değişmesine imkân yoktu. Restorandan aceleyle çıkarken kendimi tutarak nefesimi geri çektim. Vücudum, ezici bir utanç duygusundan güç alan koşma ihtiyacıyla titreşiyordu, ancak adımlarımı sabit tuttum ve başımı dik tuttum.

Jayden'ın ne kadar iyi olduğum konusunda endişelenmesini istedim. Umurumda olmadığını bilmesini istedim. Tek yapmam gereken önce buradan çıkmaktı.

Birkaç adım sonra restorandan çıkıp ılık yaz havasına giriyordum. Gece bile nem, giysilerimin tenime yapışmasına neden oluyor ve saçıma özenle yaptığım bukleler gevşiyordu. Yol sokak lambalarıyla aydınlatılmıştı ve arabaların yoğun sesi arka planda alçak bir uğultu yaratıyordu.

Derin bir nefes aldım ve hafif titremeye aldırmadan yavaşça verdim. Marcus ve çocuklardan önce eve gitmem gerekiyordu. Herkese Shana'nın evine gideceğimi söylemiştim çünkü Jayden'ın evinde kalmayı planlamıştım. Eğer fark edilirse, insanlar sorular soracaktı.

Buraya kendi arabamla gelmediğime lanet ederek kaldırımdan aşağı, sadece birkaç kilometre ötedeki evime doğru inmeye başladım. Dolambaçlı bir patikadan sağa dönmeden önce iki blok daha gitmem gerekiyordu.

Tanrıya şükür çocuklar Jayden'ı bilmiyorlardı, yoksa bunu yaşamama asla izin vermezlerdi. Marcus'un sesini zihnimin içinde duyabiliyordum, bana böyle söylediğini söylüyordu. Benden sadece on bir ay büyük olmasına rağmen, bana sanki "beni korumak" onun Tanrı vergisi göreviymiş gibi davranıyordu. Annem okulumuzu beni erken kabul etmesi için ikna etmeyi başarmıştı, bu yüzden aynı sınıftaydık bile. Bana küçük bir çocukmuşum gibi davranmaya hakkı yoktu. Bu, onun bütün erkeklerin pislik olduğunu ve onlardan korunmam gerektiğini söyleyip durmasını engellemedi. Çileden çıkmış iniltimi geri çektim. "Sana söylemiştim "in büyüklüğünü hayal bile edemezdim.

Erkeklerin pislik olabileceğini bilmediğimden değildi. Bununla başa çıkamayacağıma karar vermenin cinsiyetçi olmasıydı. Tahmin edin ne oldu? Kızlar da kötü olabilir.

Sağımda hareket eden bir gölge beni düşüncelerimden kopardı ve tüylerimi diken diken etti. Gözlerimi kısarak iki restoran arasındaki karanlığa baktım ama sokak lambası sadece ilk birkaç metreyi aydınlatıyordu.

Bir an için olduğum yerde donup kaldım ve kulaklarımda yankılanan kendi nefesimin sesini dinledim. Bir saniye sonra bir rakun kafasını çöpten çıkardı ve omuzlarım hafifçe gevşedi.

Rasyonel olarak, buranın her sabah koştuğum cadde olduğunu ve bir şeylerin ters gitme olasılığının yok denecek kadar az olduğunu biliyordum. Ama yıllarca geceleri asla yalnız kalmamaya şartlandığım için derimin altında dans eden tedirginlikler vardı. Eve dönerken benimle konuşacağını umarak Shana'yı aradım ama telefon doğrudan telesekretere düştü. Hiç şaşırmadım. Sadece onun gecesinin benimkinden daha iyi geçmesini umabilirdim.

Parmaklarım telefonumun üzerinde sıkıştı ve seçeneklerimi tarttım. Marcus'u arayamazdım. Bu konuşmanın nasıl sonuçlanacağını düşünmek bile istemiyordum. Ama burada tek başıma olmanın tüylerimi diken diken eden hissinden kurtulamıyordum. Saat o kadar da geç değildi, dokuzu çoktan geçmiş olamazdı ama restoran bölgesini geçtikten sonra trafik azalmış, dükkânların çoğu kapanmıştı. İçime bir huzursuzluk çöktü ve nefesimi tutarak telefonumu çıkardım.

Başka bir seçenek daha vardı ama onun kardeşimden daha iyi mi yoksa daha kötü mü olduğunu bilmek zordu. Bir yandan bana ders vermekten mutlu olacaktı ama diğer yandan bunu kendine saklayacağını biliyordum. Kısacası, seçeneklerim çıldırmaya devam etmek ya da kardeşimin en iyi arkadaşını arayıp azar işitmeyi göze almaktı.

Derin bir nefes aldım ve Lucas'ı aradım.

İKİ LUCAS

Spor salonundan eve döndüğümde garaj kapım ardına kadar açıktı ve hoparlörlerimden Wheatus'un "Teenage Dirtbag" şarkısı çalıyordu. Jax gece DJ'lik görevini devralmış olmalıydı.

-Her zaman doksanların müziğini çalardı. Garaja girdiğimde, onu kanepeye uzanmış, bacaklarını sanki buranın sahibiymiş gibi açmış, telefonunda gezinirken gördüm.

Marcus beni fark etti. Sarı saçları gözlerinin üzerine dökülürken, bir pakı dizdi ve zahmetsizce ağa bağlı sağ üst hedefe vurdu.

"Hey, dostum, nerelerdeydin? Son bir saattir Jax'in kışını tekmeliyor, atışlarımızı çalışıyordum." Döndü ve bize bir selam verdi. Marcus irade gücü ve biraz da deliliğin bir araya gelmiş haliydi. Buzda bu kadar başarılı olmasının nedeninin bu olduğundan hiç şüphem yoktu.

Jax telefonundan başını kaldırma zahmetine katlanmadan, "Siktir git, dostum," diye itiraz etti. Eski evli çiftler gibi didiştiklerini görünce gülümsedim.

Yıllar önce babam garajda kapalı bir antrenman alanı kurmuştu. Zemin, buz hissini taklit eden özel beyaz bir plastikle kaplıydı ve duvarlar kalın kontrplak panellerle korunuyordu, bu da herhangi bir hasara neden olma endişesi olmadan pakı vurmamıza izin veriyordu. İçinde

Ortada, Marcus'un şu anda hedefleri birbiri ardına devirdiği, normal boyutlarda bir ağ vardı.

"Samantha'dan bir şey duydun mu?" Marcus yaptığı işten başını kaldırmadan sordu. Samantha son iki aydır peşimde olan sıradan bir tavşandı. İlgilenmiyor olmam onun için çok kötüydü. Hem de hiç. Beni yanlış anlamayın, ateşliydi ama aynı zamanda Jax ve Marcus da dahil olmak üzere takımdaki hemen hemen herkesi becermişti. Bu adamların artıklarıyla uğraşmayacaktım ve onlar da bunu biliyordu, her fırsatta bana bok atıyorlardı.

Jax öne doğru oturdu, konunun değişmesi dikkatini çekti ve hınzır bir sırıtış ağzını kaldırdı. "Kahretsin dostum, çok şey kaçıırıyorsun. İnanılmaz kafa yapıyor."

Marcus güldü ve sopasını yere dayayarak rahat bir poz verdi. "Bunu unutmuşum. Şu çevir ve yala hareketini yapıyor."

Jax inledi ve başını arkaya eğdi. Bir kahkaha attım. "Siktirin gidin çocuklar."

Jax göz kırptı. "Hadi ama dostum. Arkadaşlar arasında küçük bir dedikodunun ne önemi var? Ayrıca, ne zamandan beri seçici oldun?"

Soruya cevap vermek istemedim çünkü ne olacağını biliyordum. Bir yılı seks yapmadan nasıl geçirdiğimi öğrenmek isteyeceklerdi. Onlara tam olarak yalan söylememiştim ama istediklerine inanmalarına izin verdim. Gerçek şu ki, Piper arka bahçesine pembe ipli bir bikiniyle girdikten sonra kimse ilgimi çekmemişti. Kıçını zar zor örtüyordu. Marcus ona o şekilde baktığım için beni öldürmeden önce ağrıyan sikimi yüzme şortumun kemerinin altına sıkıştırmak zorunda kaldım.

Sonraki iki haftayı onun hakkında fanteziler kurarak geçirdim, bikinisinin üst kısmının daralıp yana kayarak meme ucunun yumuşak pembe kenarını ortaya çıkarışını hayal ederek kendimi avuçladım. Bu sonsuza dek aklımda kalacak bir anıydı.

Marcus ellerini birbirine vurdu ve yüzünü muzip bir gülümseme kapladı. "Ava başlamalıyız."

"Siktir et," diye itiraz ettim, kanepeye çöktüm ve her şeyi hissetmeme rağmen vücut dilimi rahat tutmaya çalıştım. Eğer bu saçmalığa başlarsak durumumu gizlemem mümkün olmayacaktı.

Jax bir kahkaha attı ve bir kolunu omuzlarıma doladı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Son iki maçı üst üste kazandın. Şimdi korkup kaçma."

Kendimi ele vermeden onunla tartışamazdım. Bu oyunun bir çeşidini onuncu sınıftan beri oynuyorduk, Marcus ilk elini aldıktan sonra. Artık bu bir tür yaz geleneğiymiş ve her yıl daha da artarak kontrolden çıkmıştı. Ama bunu onlara söyleyemezdim. Dalga geçmekten çok mutlu oluyorlardı. "Her neyse, dostum," diye mırıldandım.

Marcus yüzümü inceledi ve başını biraz yana eğdi. Beni çok iyi tanıyordu. "Karar verildi. Yeni kurallara ihtiyacımız var. Bu iş çok kolaylaştı." Odayı geçerek dev bir beyaz tahtaya gitti ve isimlerimizi sütunlara yazdı. "Çivilediğiniz her piliç için bir not alacaksınız. Temmuz sonuna kadar en çok işareti alan kazanacak."

Jax beyaz hokey şişesinden uzun bir yudum Gatorade aldı. Tişörtü tenine yapışmıştı ve tüylü saçlarının uçları sayısız antrenman atışından dolayı terden ıslanmıştı. "Yeni kural. Sadece ilişki. İkili ilişki yok. Onu kaç kez becerdiğin önemli değil. Bir kız sadece bir puan sayılır, pislikler."

İçimi çektim ve avuçlarımı yüzümde gezdirdim. "İyiyim. Başka bir şey var mı? Kıçınızı tekmelemeden önce." Bu oyunu çoktan kaybettiğimi bilmeme rağmen mümkün olduğunca kendimden emin görünmeye çalıştım.

Jax, "Evet, geceleme yok," diye ekledi ve Marcus kahkahayı bastı. Bu hiç de şaşırtıcı değildi. Marcus'un gizlice yatıya kaldığı biliniyordu ama Jax'in kızların yatıya kalmasıyla ilgili bir sorunu vardı. Kalmazlardı. Asla.

"Ya sarılmayı seviyorsam?" Marcus cevap verdi ama kuralla bir sorunu olmadığını biliyordum. Sarılmak demek kızların da

ve kimse bunu istemezdi.

Marcus'un ifadesi ciddileşti. "Son kural. Küçük kız kardeşimden uzak dur."

"Yüzündeki ifadeyi görmeyi ne kadar istesem de, hiçbirimiz kız kardeşini öyle görmüyoruz, o yüzden rahatla dostum." Jax sırttı.

Marcus'un bakışları bana kaydığında başımı salladım. "Bahisler aynı. Kazanan her zaman av tüfeğine biner. Kaybedenler yılın geri kalanında içki ısmarlar."

Sonraki bir saat boyunca, ben terden sırılsıklam olana kadar sırayla numara atışları yaptık. Tişörtümü çıkardım ama yaz sıcağında beni serinletmeye yetmedi. Özellikle Michigan vuruşunda çok iyiydim; pakı sopanızın düz kenarına doğru çevirip kalecinin omzunun üzerinden ağlara gönderiyorsunuz. Bunu kalenin arkasından dolanırken kullandığınız için kalecinin bunu engelleme şansı yok.

Gatorade'imi arkaya yatırdım, uzun bir nefes aldım ve çocukların şutlarını izledim. İkisi de forvetti ve yetenekleri müthişti. Bir defans oyuncusu olarak daha çok pozisyon alma ve oyunu okuma üzerine çalıştım. Yine de bu beni buraya gelip onlarla uğraşmaktan alıkoymadı.

Telefonum çaldı ve Piper'ın adı ekranda belirdi. Beni arayarak ne halt ediyordu? Marcus'a baktım, sonra evime giren kapıya doğru yöneldim. "Bir dakika içinde döneceğim. Gidip annem için süt almalıyım."

İkisi de cevap vermedi, hala yarışmalarıyla meşguldüler.

Kapıyı arkamdan kapatarak Marcus'un kız kardeşinin çağrısına cevap verdim.

"Katil mi?"

ÜÇ PIPER

"KATİL?" Lucas'ın tanıdık sesi kulağıma doldu ve kendime sakladığım tüm duygular öne fırladı ve ben durduramadan ağzımdan küçük, acı dolu bir ses çıktı. Görünüşe göre etkilenmemiş değildim; sadece bölümlere ayırma konusunda gerçekten iyiydim. O adam için ağlamayı reddederek gözlerimin arkasındaki yanmayı geri kııptım.

"Piper? İyi misin?" Arka plandaki gürültüden bile sesindeki yükselen paniği anlayabiliyordum.

Komik bir şey söylemek istedim. Yürürken onunla konuşmamı sağlayacak ama üzgün olduğumu anlamasına izin vermeyecek bir şey. "Hadi ama, seni sadece kontrol etmek için arayamaz mıyım?"

"Bana yalan söyleme. Neredesin?"

Sertçe yutkundum, sesindeki endişe beni daha da eritti ve bu gece olanların utancına beni tamamen açık bıraktı. "Bu konuda konuşmasak olmaz mı?"

Cevap vermeden önce diğer uçta uzun bir duraklama oldu. "Elbette, Katil. Sadece nerede olduğunu söyle."

"Camber Caddesi'nden aşağı yürüyorum. Oraya varana kadar benimle konuş, tamam mı?"

"Nereden eve yürüyorsun?" Sesinde, yalan söyleyip Shana'nın evini söylesem bana inanmayacağını belli eden bir gerginlik vardı.

Nefesimi tuttum ve kendimi ondan duymaya hazırladım. "Nero'nun restoranı."

"Biriyle mi çıktın?" Sözlere gergin, neredeyse boğuk çıktı ve göğsüm sıkıştı, bunun bir anlamı olmasını çok istiyordum. Ama evimin yanmasından ve komşu olmamızdan bu yana geçen on bir yıl boyunca, arkadaştan daha fazlasını istediğine dair hiçbir işaret vermemişti.

Ama ne zaman ona bir şey söylemeye yaklaşısam, her zaman bir süreliğine ortadan kaybolurdu, sadece korkup vazgeçmeme yetecek kadar.

"Piper?"

İnledim. "Evet, bir randevum vardı."

"Kiminle?" Sesi o kadar içten bir şekilde şok olmuş gibiydi ki, sanki karnına bir yumruk yemiş gibi hissetti.

"Ne yani, biriyle çıkamayacağımı mı düşünüyorsun?" Denedim ama içimdeki acının kaçmasına engel olamadım.

"Hayır, Katil. Kastettiğim bu değildi. Sadece..."

"Sadece ne?" Kelimelerin ardında öfke yatıyordu.

Lucas güldü ve ben irkilerek durdum. "Marcus herkesi tehdit ettikten sonra okulumuzdan kimsenin senin peşine düşecek kadar cüretkâr olacağını düşünmemiştim."

Lisemizin yıldız hokey oyuncusu olan ağabeyimin bana yasak işareti koymasını can sıkıcıydı ama benim için yeni bir şey değildi. Tüm erkekler her gece farklı kızlarla çıkarken ben bütün bir yazı sevgilisiz geçirmiştim. Bunu daha az berbat yapan tek şey, kimseyle ilgilenmiyor olmamdı. En azından benimle ilgilenen biriyle.

Ta ki mezun olana ve yirmi mil yarıçapındaki tüm kızlar Lucas'ın peşine düşene kadar ve lanet olası kalbim buna dayanamadı. Onun bakire olduğunu düşünmüyordum ama geçen ay boyunca her bir kızın peşinden koştuğunu görmek midemi bulandırmıştı. Lucas bana hiç böyle bakmamıştı, beni hiç kovalamamıştı.

Ama Jayden'ın vardı. Kafede tanıştığımız andan itibaren aktif olarak beni takip etti. Numaramı istedi,

randevuları ayarladım ve önce mesaj attım. Hala ondan hoşlandığımdan ya da birinin beni *istemesinden dolayı* çok heyecanlı olduğumdan emin değildim. Ya da en azından istediğini sanıyordum.

"Bizim okula gitmedi. O daha büyük."

"Ne kadar yaşlı?" Lucas'ın sesi telefonun içinden sert çıkıyordu.

"Bu gece bana bir kadeh şarap alacak kadar yaşlı." O kadehle ne yaptığımın görüntüleri beynime hücum etti ve gözyaşı dolu bir nefes çektim. Bunlar üzgün gözyaşları değildi; hayal kırıklığına uğramış, yumruğunu duvara vurmuş gözyaşlarıydı.

Lucas'ın sesi hemen yumuşadı. "Kahretsin, Katil. Ne oldu?"

Yavaşça nefes aldım. "Ben iyiyim, tamam mı? Sadece... sadece bana gününü anlat."

"Sesin iyi gelmiyor. Bana ne olduğunu anlat."

Hayal kırıklığı, acı, utanç ve küçük düşme duygularının hepsi yüzeye çıktı ve kendimi dizginleyemediğimden taşmakla tehdit etti. Sokağın köşesinden sağa dönüp cevap vermeye çalışırken duygularıma karşı savaştım. "O-"

Sert bir göğüsle çarpıştım ve çılgılık atarak geriye doğru sendeledim.

"Sorun yok. Benim." Lucas kıkırdadı ve kollarını bana dolayarak yüzümü göğsüne çekti. Kalbim kulaklarıma kan hücum etmesine neden oldu ve onun tanıdık sandal ağacı tarçın kokusunu derin nefeslerle içime çektim. Elini yavaş hareketlerle omurgamda aşağı yukarı gezdirirken kalbinin sabit ritminin beni sakinleştirmesine izin vererek kendimi ona bıraktım. Ondan uzaklaşabilmem için kalbimin kaburgalarıma çarpmasının durması birkaç dakika sürdü. "Ödümü kopardın."

Omuzlarımı bırakmadı, yine de biraz destek verdi ve sesini alçalttı. "Bunu görebiliyorum."

Kalın siyah kirpiklerle çerçevelenmiş viski rengi gözleri yüzümde gezinirken sertçe yutkundum. "Beni nasıl buldun?" diye sordum.

Lucas omuz silkti. "En hızlı yol olduğu için patikayı kullanacağını düşünmüştüm."

Gözleri benimkileri ararken bakışları bana samimi geldi. Yüzümü düşürdüm ve sertçe yutkundum, gözüm onun düşük belli eşofmanlarına takıldı ve yanaklarımı kızartmakla tehdit eden sıcaklıkla savaşmak zorunda kaldım. Çoğu hokey oyuncusu çekiciydi. Büyüklüklerinde ve doğal ukala enerjilerinde bir şeyler vardı. Dürüst olmak gerekirse, bu caydırıcı olmalıydı, ancak tüm kırmızı bayraklarıyla ilgili bir şey kızları ateşe giden güveler gibi baştan çıkardı.

Lucas ise benimkinin en az iki katı genişliğindeki göğsüyle bambaşka bir seviyedeydi; sıcak kahverengi teninin arasından görünen, yanaklarını kaplayan çocuksu çillerle dengelenmişti.

Gömleğinin ortası açıktı, sanki kapıdan aceleyle çıkarken giymiş gibiydi. Lucas'ı sayısız kez gömleksiz görmüş olsam da bu, zihnimde canlanan görüntüler karşısında ağzımın sulanmasına engel olmamıştı.

"Ne oldu?" Sorusunu tekrarladı ve sıcak, nasırlı parmakları çenemde gezindi, başparmağı çenemi yukarı kaldırdı. Başını eğdi ve sorgulayan bir kaş kaldırdı. Başka biri olsa bu gecenin mezara gitmesine izin verirdim ama ona asla hayır diyemezdim, ne kadar utanç verici olursa olsun.

Arkamı döndüm ve omuzlarımı dikleştirerek kaldırımdaki çatlaklardan çıkan yeşil çimlere odaklandım. "Bir aydan biraz fazla bir süredir bir adamla çıkıyorum. O da
_"

Lucas kaskatı kesildi ve kolu etrafımda sıkılaşıarak söyleyeceklerimi kesti. Konuşmadan önce göğsü benimkine karşı birkaç kez inip kalktı. "Ne yaptı o?"

Öfkeli gözyaşlarım gözlerime geri döndü ve başımı salladım. Ona o pislikle nasıl seks yaptığımı, ancak bir hafta geçmeden diğer kız arkadaşı tarafından nasıl şaşırtıldığımı anlatmak istemiyordum. Ya da kalıp ona nasıl bağırman gerektiğini.

ama onun yerine kaçtım. Burnumu çektim ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım ama Lucas kolunu bana dolayarak beni göğsünün derinliklerine çekti.

Durakladı ve sesi öncekinden daha sertti. "Bana istemediğin hiçbir şeyi söylemek zorunda değilsin."

Bedenim onunkinin üzerine çöktü ve ağırlığımın çoğunu almasına izin verdim. Aşırı korumacılığına rağmen Lucas'ı bu yüzden aramıştım. Neye ihtiyacım olduğunu her zaman biliyor gibiydi ve şu anda tüm bunları unutmaya ihtiyacım vardı. Şakacı bir gülümseme takınmak için elimden geleni yaparak başımı kaldırdım. "Lucas, bu gece hakkında bir daha hiç konuşmazsam iyi olur."

Küçük bir gülümseme dudaklarını bükmeden önce bir saniye gözlerimi aradı. "Eğer bana onun kim olduğunu söylersen, senin için kışına tekneyi basarım, biliyorsun."

Göğsümü bir hafiflik doldurdu. Bazen bu adamların arkamı kolladığını bilmek iyi hissettiriyordu ve dudaklarımda yumuşak bir kıkırdama oluştu. "Şarap kadehimi üzerine döktüm."

Lucas'ın kahkahası içimde titreşti ve kıvrılmış işaret parmağıyla çenemin alt tarafına hafifçe dokunmadan önce kollarını indirdi. "İşte benim kızım."

Sesinin alçak tınısının beni etkilememesi için elimden geleni yaptım ama *kızım* deyişi, sanki gerçekten istediği biriymişim gibi, içime bir sıcaklık doldu ve boynuma tırmandı. Kısık bir mırıldanma sesi çıkardım ve gözleri karardı, benimkilerden dudaklarıma kaydı. Anı bozmaktan korktuğum için nefes almaya cesaret edemedim. O kadar yakın duruyorduk ki nefesleri benimkilere karışarak küçük nefesler halinde çıkıyordu ve çenesinde bir kas seğiriyordu. Nemli havanın ağırlığı aramızdaki gerilimle birlikte yoğunlaştı, sanki gece gökyüzü bile bu anın önemli olduğunu biliyordu. Lucas mesafeyi kapatmadı ama uzaklaşmadı da.

Eğer onu istiyorsam cesur olmalıydım ve onu o kadar çok istiyordum ki. Yutkundum, dudaklarımı ıslattım ve dikkatlice ayak parmaklarımın üzerine kalktım. Dudaklarım onun dudaklarını zar zor sıyırdı ama o tökezleyerek geri döndü ve hiçbir şey olmamış gibi

oldu. Reddedilmemle birlikte yanaklarım kızardı ve aniden sıcak hava kızaran tenime soğuk geldi. Gözlerim tamamen yeni bir nedenden dolayı yandı ve yüzümü onun göremeyeceği şekilde çevirdim.

Lucas kaldırımda yan yana durup yola doğru bakana kadar bir adım daha uzaklaştı, sesindeki tüm o yumuşak samimiyet yerini şakacı bir tona bıraktı. "Hadi, kardeşin ikimizi de öldürmeden önce."

DÖRT LUCAS

Piper ve ben sessizce yerimize doğru yürürken, yeşil elmaların keskin kokusunun duyularıma sızmasını engellemeye çalıştım. Aramızdaki hava söylenmemiş şeylerle kalın ve ağır hissediliyordu. Gözlerimi yana kaydurdum, sade siyah elbisesinin uyluğunun ortasına geldiği yeri ve her adımda bronz teninin nasıl daha fazla ortaya çıktığını yakaladım. Sıkı kasları ve belirgin baldırları, gözleriyle aynı maviye boyanmış ayak parmaklarına kadar uzanıyordu. İstedğim her şey onda vardı, masum bir paketin içindeki baştan çıkarıcı. Benim üzerimde ne kadar kontrol sahibi olabileceği hakkında bir fikri olup olmadığını merak ediyordum.

Gözleri benimkilerle buluştu, beni bakarken yakaladı ve bakışlarımı ileri doğru kaydurdum. Onu bu şekilde fark etmemem gerekirdi. Yedi yaşımızdan beri komşuyduk ve kardeşi Marcus benim en yakın arkadaşlarımdan biriydi. Arka bahçelerimizi ayıran tek şey altı metrelik ahşap bir çitti. Adams'lar taşındıktan sonraki bir yıl içinde ailelerimiz bahçelerimizi birbirine bağlayan bir kapı yaptırdı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun çünkü böyle nemli yaz geceleri için mükemmel olan devasa bir havuzları vardı.

Yanımda duran seksi sarışının sırlıslam bir halde basamakları tırmanırkenki anılarıyla savaştım. Çenem sıkıştı ve boynumu omuzlarımdan üzerine düşürdüm.

Bir o yana bir bu yana yuvarladığımda çatırdıyordu. Eve varmadan önce kendimi toparlamam gerekiyordu.

Köşeden uçarak gelip göğsüme yaslandığında ve dökülmemiş gözyaşlarıyla kıpkırmızı olmuş masmavi gözleriyle bana baktığında her şeyi mahvetmeye çok yaklaştım. O bakışı silmek için her şeyi yapabilirdim. Yanaklarının kızarması ve yumuşak pantolonuyla göğsünün inip kalkması, onun tadını almak için can atmama neden oldu. Gözlerim onun pembe boyalı ağzına kaydığında, aramızdaki mesafeyi kapatmamak için kaslarımı kilitlemek zorunda kaldım.

Onu ne kadar zorlayabileceğimi, nefesini tamamen kesip kesemeyeceğimi görmek *istedim*. Ama ne kadar baştan çıkarıcı olursa olsun bu o l m a y a c a k t ı .

Araba yolunun kenarına geldiğimizde ayaklarım yavaşladı, bu anı bozmak istemiyordum. Hafifçe bana doğru döndü, sadece dikkatimi çektiğini anlamama yetecek kadar, sonra boğazını temizledi ve yere baktı. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim."

"Birkaç blok yürümek bahsetmeye değmez, Katil." Yanağımın kenarını ısırdım ve kurtulmak isteyen gülümsememi engelledim. Ona böyle seslendiğimde her zaman pembeye dönüşmesini seviyordum.

Nefes nefese kaldı ve onları göremesem de gözlerini devirdiğini biliyordum. "Evet, ama buna gerek yoktu. Sadece teşekkürü kabul et."

Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırdım. "Pekala, sen kazandın. Bir şey değil."

Parlak mavi gözleri benimkilere kaydı ve gülümsemesiyle birlikte yanağında bir gamze belirdi. "İçeri geliyor musun?" Defalarca buraya geldiğim için kilitsiz olduğunu zaten bildiğim ön kapısını işaret etti. Kırmızı tuğlaları, pencerelerin üzerindeki siyah tenteleri ve ön basamakların yanındaki bakımlı, yaprak dökmeyen çalılılarıyla benimkinin neredeyse aynısıydı.

"Yok, ben iyiyim. Çocuklar benim evimde."

Bakışları başka yöne kaydı, benimkilerle buluşmadı ve elimi sıkı bir yumruk haline getirerek uzanıp dikkatini tekrar bana çevirmesine engel oldum.

Yüzündeki hayal kırıklığı ifadesini silmeden önce, gerçek yüz ifadesinden çok farklı görünen küçük bir gülümseme takınmasından nefret ediyordum. Ona her gün kardeşinin yerine onunla takılmak istediğimi söylemek istedim. Bizimle takıldığı o küçük anların en sevdiğim zamanlar olduğunu. Ama iyi bir arkadaş gibi çenemi kapalı tuttum. Yıllarca şehirden şehre taşındıktan sonra gerçek arkadaşlar edinecek vaktim olmamıştı ama Marcus buraya taşındıktan sonra her şey değişti. Etrafındaki herkes için bir mıknaş gibiydi ve hayatım sessiz ve yalnızlıktan hayat dolu bir hale geldi. O ve Jax beni kardeşleri gibi kabul ettiler ve ayrılmaz bir ikili olduk. Eğer Piper Marcus'un kız kardeşiye, o zaman benim de kız kardeşimdi ve onu bu şekilde düşünmeye hakkım yoktu.

"Tamam o zaman." Dönüp garaj yoluna yöneldi ve bana hızlıca bir bakış attı. "Tekrar teşekkürler."

Gitmesine izin vermeden önce cevaplamam gereken yakıcı bir soru vardı. "Neden ben?"

Döndü ve başını eğdi. "Ne?"

"Neden Marcus'u değil de beni aradın? Biliyorsun o da gelirdi."

Cevap vermeden önce birkaç dakika geçti. "Çünkü senin olmanı istedim."

Aman Tanrım. Çaresizce aradığı kişi olmak istiyordum. İçimde tehlikeli bir his vardı. Durdurmam gereken bir his. "Bir dahaki sefere onu ara. Bilmek isteyecektir."

İrkildi ve ben de onları geri almak istedim ama benden önce araya girdi. "Ona söylemeyeceksin, değil mi?"

Yapmalıydım, ama onun sır saklayıcısı olmak istedim. Aramızda sadece bize ait olan bir şey olsun istedim. "Hayır, bu değil."

ama umarım öğrenmez."

Kendimi toparlamak için biraz zamana ihtiyaç duyduğumdan, evime yaklaşmadan önce uzun yolu kullanarak bloğun etrafında yürüdüm. Çocuklar hala garajda alıştırmayı yapıyorlardı.

Jax kafasını kaldırdı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Sütü aldın mı?"

"Ha?"

"Annen için. Aldın mı?" diye sordu.

Kahretsin. "Ben dışarıdayken beni aradı ve unutmamı söyledi."

Başını yana eğdi ve burnunu kıvırdı. "Bu çok garip."

Jax sopasını yere vurmada önce birkaç saniye beni inceledi. "Pekâlâ, pislikler. Hafta sonu için bira alan son on kişi."

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Marcus kışımızı tekmeledi. Biz hokeyde iyi olabilirdik ama o bir sonraki yıldızdı. Ben terden sıırsıklam olana kadar sırayla numara atışları çalıştık. Yorgunluktan sopamı duvardaki özel yerine astım ve tişörtümü aldım. "Duş almaya gidiyorum."

Jax koltuktan fırladı. "Saat daha on bir. Sen tam bir korkaksın."

Bir kahkaha attım ve "Bunu biz kamptayken hâlâ her gece annesini arayan adam söylüyor" diye cevap verdim.

"Siktir git. Annemi bu işe karıştırdığına inanmıyorum."

Omuz silktim. "Bitiremeyeceğin işe başlama."

Marcus Jax'in omzunu tuttu. "Hadi dostum, seni o kadar kötü yakmadan önce geriye hiçbir şey kalmasın."

Tenime yapışan tişörtümü yırtıp terden sırılsıklam olmuş karın kaslarımı ortaya çıkardım ve buzda yaptığım tüm sıkı çalışmaların karşılığını almaktan gurur duydum. Geçen yıl Piper'ın dikkatinin üzerimde toplanmasını özlememiştim.

Duştan gelen su beni serinletirken inledim. Mükemmel bir basınçtı, kaslarıma girecek kadar sertti ama boynuma ve yüzüme çok sert gelmiyordu. Hepsi bir arada vücut losyonu ve şampuanla köpürdüm. Piper'ın o kıvrımları saran elbisesinin içindeki düşünceleri beni ele geçirme tehdidinde bulundu ve suyu hızla kapattım, annemin seçtiği kabarik beyaz bir havluyla kurulandım ve sonra onu belime bağladım.

Açık penceremden dolayı odam sıcaktı ve klimalı havayı içeri almak için pencereyi kapatmam gerekirdi ama yapmadım. Bunun yerine, güzel bir sarışınla göz göze gelme ihtimalime karşı açık bıraktım. O taşındığından beri yatak odamızın pencereleri karşı karşıyaydı ve gençken birkaç kez karşıdan karşıya bağırmiştık. Alışkanlıktan dolayı açık bıraktığımı söylemek isterdim ama bu yalan olurdu. Odasının ışığı kapalıydı ve odayı aşılmaz bir karanlığa gömüyordu. Bu açıdan yatağını seçemiyordum, bu da rahatlatıcıydı çünkü bir sapık olup onu izlemeyeceğime söz veremezdim. Bu kadar yakın uyuduğu fikri bile beni çıldırtıyordu.

Uyuyamayacağımı bildiğim için bir çift basketbol şortu giydim ve havlumu sepetime attım. Basketbol filesinde birkaç atış yapmak için arka bahçeye yöneldim.

Bir raundu henüz bitirmiştim ki bir ses dikkatimi çekti. İlk başta yumuşaktı ama kısa sürede bir çığlığa dönüştü. Ağlama sesi daha da yükselip bir çığlığa dönüştüğünde Piper'ın kapısını itmeye başlamıştım bile. Penceresine koştum ve yakalanıp yakalanmadığımı umursamadan içeri tırmandım.

BEŞ PIPER

Sığ nefesler almak için mücadele ederken ciğerlerim yandı ve duman yatak odamın kapısının altından süzülüp tavanı kapkara bir bulut kaplayana kadar duvardan yukarı çıkarken gözlerim acıdı. Kapı kolunu tuttum ama çok sıcaktı ve elimi geri çektim. Avuç içlerimde hemen kabarcıklar oluştu. Ağzımdan bir hıçkırık koptu ve korku göğsümü delip geçerken gözlerim yaşlarla doldu. Annem için haykırdım, sesim ancak bir fısıltıyı geçene kadar kırıldı.

Onun için defalarca çığlık attım ama gelmedi. Kimse gelmedi. Duman şimdi daha yoğundu, yere uzanmak zorunda kalana kadar aşağı doğru ilerliyordu, ama çok hızlı bir şekilde kapantıyordu. Ter tenimi kapladı ve mor kalpli pembe geceliğim boynuma yapıştı. Her nefes alışımında ciğerlerime doğru kıvrıldığını, beni boğduğunu ve havamı kestiğini hissettim. Bedenim titriyordu, oda göremeyeceğim kadar karanlıktı. Karanlıktan nefret ederdim. Canavarların yaşadığı yerdı. Annemin neden beni almaya gelmediğini anlamıyordum. Ona ihtiyacım vardı. Çığlık attım ama hiç ses çıkmadı. Nefes aldım ama hava gelmedi ve görüşüm karardı. Panik beni ele geçirdi ve ayağa kalkmaya çalıştım ama uzuvlarım hareket etmiyordu. Kapının diğer tarafından bir kükreme geliyordu ve sesi giderek yükseliyordu. Kapı uçarak açıldı ve alevler içeri girdi, gürültü beni sağır edecek kadar yüksekti.

Derimi yalayıp kolumu yakarken ılık attım ama üzerime bir ağırlık çökmüş gibi yere yapışmışım. Bir ılık içimi deldi ve alevlere karşı titrerken korku bedenimi ele geçirdi. Çok kötü acıyordu.

"Seni yakaladım. Artık güvendesin." Alçak bir ses kulağımlı tırmaladı ve yumuşak, tanıdık kahverengi bir bakışla karşılaşmadan önce kalbim göğsümde çarparak uyandım. Oda, açık pencereden giren aydan daha fazla ışık alsaydı, ortasında sıcak bir karamel göreceğimi biliyordum. Lucas'ın ağırlığı beni yatağı itti ama rüyamdakinin aksine beni sakinleştirdi, gerçekliğe oturttu. Sıcak parmaklarıyla yanaklarımı kavradı ve gözyaşlarımı sildi. "Bir şeyin yok. Sadece bir kâbustu."

Kollarının arasında kendimi güvende hissediyordum ve titrek bir nefes verip başımı sallamadan önce bir nefes daha aldım. "Ben iyiyim," dedim, hâlâ biraz sarsılmış hissediyordum.

Lucas sıcaklığını da yanına alarak üzerimden yuvarlandı ve onu geri çekmemek için her şeyimi verdim. Uykumda ırpınmaktan beyaz yorganım üstümden kalktı ve üzerimde sadece ondan aldığım büyük boy bir tişört kaldı. Tanıdıysa da hiçbir şey söylemedi. Evim yandığında yedi yaşındaydım ve bu, son on bir yılda pencereden sürünerek girdiğı ilk sefer değildi. Yan eve taşındıktan kısa bir süre sonra sıcak, rahatlatıcı kollara sarılmış bir şekilde uyandım, bana güvende olduğumu söyleyen yatıştırıcı sözler boynuma bastırılmıştı. Artık ona ihtiyaç duyduğum bir noktaya gelmişim ve bir kez gittiğinde uyuyamamışım. Etrafta zombi gibi dolaşıyordum ve ailem endişelenmeye başlamadan önce evimden kaçmak zorunda kalmışım.

"İyi misin?" Lucas endişeli bir bakışla beni izleyerek, "İyisin," dedi. Nefeslerim sakinleşene ve doğrulana kadar gözleri benimkileri aradı. Bacaklarını üzerime indirdi.

yatağın kenarına oturdu ve bana sırtını döndü. Bu kısımdan da en az rüyalarından nefret ettiğim kadar nefret ediyordum. Hiç kalmadı. Daha önce sorduğumda bile.

Tek istediğim Lucas'ın beni önemsemesiydi. Ama sonsuza dek arkadaşının küçük kız kardeşi olarak kalacaktım. Şansımı deneyerek uzandım ve çok daha küçük parmaklarımla bileğini yakaladım. İsterse çekip gidebileceğini bildiğimden tutuşumu sıkılaştırdım. "Kal," dedim ona yalvararak.

Keskin bir şekilde nefes aldı, nefesi bir anda kesildi ve kelimeleri sanki onları zorluyormuş gibi alçak ve gergindi. "Marcus benim en iyi arkadaşım. Yapamayacağımı biliyorsun."

Reddedilişinin acısıyla gözlerim yandı ama durmadım. Bu sefer gitmesine izin veremezdim. "Lütfen."

Elini yüzüne sürdü ve her derin nefes alışında sırtı inip kalktı. O zaman gideceğini düşündüm. Çok fazla şey istemiştim. Onu çok zorladığım ve belki bir dahaki sefere gelmeyeceği korkusu sardı içimi.

"Sadece sen uyuyana kadar," dedi Lucas beni yan yatırıp pencereye bakmamı sağlarken ve o da benimle kapı arasında dururken. Kapıya nasıl baktığımı fark etmişti, sanki bütün şeytanlarım orada yaşıyormuş gibi. Beni göğsüne bastırıp kolunu etrafıma sararken vücudu bedenimi sardı. Soluk ay ışığı tenimi onun koyu, sıcak kahverengisine karşı neredeyse görünmez kılıyordu.

Kabusumun adrenalini onun kollarının güvenliğinde azalırken gözlerim ağırlaştı.

"Teşekkür ederim." Gözlerim kapandı.

Başımın arkasında yumuşak bir öpücük hissettiğime yemin edebilirim ve derin sesi sırtıma doğru gürledi. "Her zaman."

Alt kattan gelen boğuk sesler beni derin uykumdan uyandırdı. Beklediğim gibi, Lucas yatağın yan tarafına uzanmıştı.

soğuktu. Ne zaman gittiğinden emin değildim ama nefes alış verişim düzleşir düzleşmez gittiğini neredeyse garanti edebilirdim. Yine de dün gece farklıydı. Bana hiç böyle sarılmamıştı, kabusum sona erdikten sonra hiç kalmamıştı. Bana sadece sakinleşmeme yetecek kadar dokunmuş, sonra da çekip gitmişti. Göğsümde sıcak bir his büyüdü ve ben buna karşı savaştım. Birine kalması için yalvarmak tam olarak duyguların kanıtı değildi.

Marcus için bana göz kulak olmak gibi garip bir zorunluluk hissediyordu ama o kadar. Kaç kez farklı olmasını dilemiş olsam da. Keşke o da beni benim onu gördüğüm gibi görseydi.

Kendimi yataktan sürükleyerek çıkardım, bir çift baldır boyu pantolon giydim ve tişörtümü çıkarıp yerine bol bir tişört giydim. Benim yaşımdaki kızlar kıvrımlarını ortaya çıkaran, vücuda oturan kıyafetlere geçiş yapmışlardı ama ne zaman denesem güvensizlik yerleşiyordu.

Jax ve Lucas sabah erken saatlerde antrenman yaptıkları için her sabah benim mutfağında kahvaltı ediyorlardı.

Saçlarımı tokasından kurtardım, uzun sarı dalgaların omuzlarımın etrafında yuvarlanmasına izin verdim ve bel kemerimin birkaç santim yukarısına indim.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak ana salonumuza girdim. Evimiz büyüktü, en az üç bin metre kareydi ve üst-orta sınıf bir mahallede oturuyorduk. Ailem site zengini değildi ama para sıkıntısı da çekmiyorduk. Yangından sonra taşınma konusunda endişeliydim ama bu uzun sürmedi. Taşındıktan birkaç gün sonra Marcus, Jax ve Lucas'la tanışmıştı bile ve nereye giderlerse gitsinler onları takip ediyordum. Elbette arkadaşlarımı özliyordum ama Marcus'un yeni arkadaşlarını sevdiğim kadar değil.

Mutfağa girdim ve havuzumuza bakan büyük pencereden doğrudan Lucas'ın arka bahçesine akan ışığı göz kırparak uzaklaştırdım. Yeni demlenmiş kahvenin kokusu burnuma dolduğunda mırıldandım.

Beklendiği gibi, üç arkadaş adadaki taburelere oturmuş, yığınla mısır gevreği yiyorlardı. Bir oturuşta bir kutu yediklerine yemin edebilirdim. Lucas sırtı bana dönük oturuyordu, gömleğinin altından derin kesimli kasları görünüyordu. Başına siyah bir beyzbol şapkası geçirmiş, altına da eşofman giymişti. Sertçe yutkundum ve biri beni bakarken yakalamadan önce tenimi kızartan sıcaklığı görmezden geldim.

"Günaydın çocuklar."

"Bugün sert görünüyorsun, Pipsqueak. Gece geç mi yattın?" Jax'in sırtışı bana sadece dalga geçtiğini söylüyordu ama bu gömleğimi düzeltmeme ve saçlarımı kulaklarımın arkasına toplamama engel olmadı. Gecenin geç saatlerinden kastı korkunç kâbuslarsa, elbette.

"Bana öyle deme," diye yakındım, bunun faydasız olduğunu biliyordum. Marcus bunu ilk kez söylediğinde, bunun kalıcı olacağını biliyordum. En azından bana ağırlıklı olarak Pips diyorlardı.

Marcus, Lucky Charms'a benzeyen kaşık dolusu yiyeceğin arasında, "Hadi ama, bu mükemmel," diye ekledi.

Gözlerimi devirdim ve Lucas'ın yanındaki boş yere oturdum. Bana bakma zahmetine bile girmedi, onun yerine tamamen mısır gevreğine odaklanmıştı, iğrenç derecede sağlıklı, çok tahıllı bir çeşit mısır gevreği. Tezgâhın ortasındaki Froot Loops kutusunu aldım ve boş ağırlığına bakarak kaşlarımı çattım. "Hey, mısır gevreğimi kim bitirdi?"

Jax güldü ve çok renkli olduğu belli olan Os'tan bir ısırık aldı. İnledim. Sürekli burada olmalarının en kötü yanı benim eşyalarımı yemeleriydi, özellikle de Jax'i. O çocuk onuncu sınıfta on beş santim uzadığından beri her şeyi yiyordu.

Lucas'ın dirseği dirseğime değdiğinde kolumda bir elektrik çarpması oldu. Mısır gevreğimle dolu bir kâseyi bana doğru kaydırды. "Teşekkür ederim." Sesim fısıltıyla çıkarken kalbim göğsümde zıpladı, bana da biraz verdiğini biliyordum. Ama homurdandığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Beni kabul etti. Bir insan geceleri bu kadar tatlı olurken gündüzleri nasıl bu kadar mesafeli olabilirdi?

Marcus, Lucas'la benim aramda gidip geldi ve gözleri kısıldı, sonra endişelenecek bir şey olmadığına karar vermiş gibi omuzları gevşedi. Küçük kız kardeşimle çıkmama kuralını yıllar önce benim itirazlarıma rağmen koymuştu ve çocuklar da bunu ciddiye almıştı. O kadar ciddiye almışlardı ki bunu tüm okula yaymışlardı. Tanrıya şükür mezun olmuştuk ve artık ne istersem yapabilirdim. Yani, neredeyse...

Çok çaresiz görünmemeye çalışarak Lucas'a baktım ama en azından kiminle çıktığımı kontrol edemeyeceklerdi. Jayden tam bir felaketti ama yazımın geri kalanını mahvetmesine izin vermeyecektim.

Kaseme badem sütü döktüm ve bakışlarımı kendime saklamaya çalıştım. Renkleri ayırmayı severdim, önce sarı olanları yer ve en son maviyle bitirirdim.

Lucas'a karşı hissettiklerimin ne zaman arkadaşlıktan saplantıya dönüştüğünden emin değildim. Dürüst olmak gerekirse, belki de ilk kez bir kâbustan uyandığımda bana güvende olduğuma dair söz vermişti. O zamanlar kabuslarım neredeyse her gece beni rahatsız ediyordu. Ailem onları durduranın yeni eve taşınmak olduğunu düşünüyordu ama Lucas'ın orada olduğunu ve bana hiçbir şey olmayacağını fısıldaması geceleri atlatmama yardımcı oluyordu. O zaman da ona inanmıştım, tıpkı şimdi inandığım gibi.

Marcus taburesinde arkasına yaslandı, dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi. "Bugün ne yapıyoruz?"

"Antrenmanım var," dedim ısıklıklar arasında. Lisede ulusal voleybol şampiyonluğunu kazandıktan sonra, voleybola ara veremeyecek kadar uçmuştum. Bu yüzden açılır açılmaz bir yaz ligine katıldım.

Jax adadan kalktı ve elindeki kâseyi bulaşık makinesine yerleştirdi. "Tamam, siz berbatsınız." Diğer ikisine baktı. "Neyin peşindeyiz?"

"Kızlarla buluşmak için Elora Boğazı'na gidelim derim. Bu yıl Av'ı benim kazanacağımı biliyorsun." Marcus hemen cevap verdi ve Lucas yanımda kaskatı kesildi.

Mısır gevreğim boğazımda kaldı ve tüm gözler üzerime çevrildi. "Bunun için biraz yaşlı değil misin?"

Marcus güldü. "Sen sadece katılamadığın için kızgınsın."

Gözlerimi kısıtım, bu küçük kız kardeş saçmalığından bıkmıştım. "Yapabilirim, biliyorsun. Muhtemelen kazanırdım."

Lucas'ın kolu seğirdi ve sesi alçak bir komut gibiydi. "Böyle bir şey olmayacak, Katil."

"Neden? Senden daha fazla erkeği tavlayabileceğimi düşünmüyor musun?" Kendimi olduğumdan daha emin görünmeye zorlayarak kaşlarımı kaldırdım.

Lucas'ın çenesindeki bir kas gerildi ve gözlerini kaçırmadan önce boğazını temizledi. "Hayır, istemiyorum."

Göğsümden bir acı yayıldı ve hemen ardından utanç geldi. Tabii ki böyle düşünecekti. Hepsi on sekiz yaşındaydı ve NHL seçmelerinde yarışıyorlardı ve peşlerinde disk tavşanları vardı.

Öte yandan, "dokunmak yok" kuralları sayesinde zar zor bakire olmamıştım. Lucas küçük fetihlerini planlarken öne doğru eğildi ama kulaklarımdaki uğultudan onu duyamıyordum. Umutsuzca istediğim ilgiyi bir başkasının çektiğini bilmek canımı yakıyordu. Boğazımı temizledim ve masadan kalktım, neredeyse taburemi deviriyordum. "Gitmem gerekiyor."

Lucas ayağa kalktı, gözleri yüzümde geziniyor, beni anlamaya çalışıyordu ama ben aileme karşı sayısız kez kullandığım en iyi gülümsememi takındım. Kaşları birbirine yaklaştı ve bana doğru bir adım attı. "Seni bırakayım."

Mideme mide bulandırıcı bir his yerleşirken başımı salladım. Birdenbire onun yakınında olmaya dayanamaz olmuşum. "Yok, ben iyiyim. Sonra görüşürüz çocuklar."

Lucas daha fazla zorlamadı ama gözleri benimkilerden ayrılmadı. "Bu gece Gorge'a gideceğimizi unutma."

"Planlarım var." Planım yoktu ama yüzündeki ifadeye bakınca içimi bir heyecan kapladı. Daha önce onlarla takılmak için hiçbir fırsatı kaçırmamıştım, ama eğer aptal oyunlarını oynayacaklarsa, bunu izlemek için etrafta dolaşmayacaktım. Bunu kaldırabileceğimi sanmıyordum. Tezgâhtan anahtarlarımı aldım ve Shana'nın beni almasını beklemek üzere ön kapıdan çıktım, Marcus'un ne yaptığım ile ilgili sorularını duymazdan geldim. Yaptığım her şeyi kontrol etmesinden bıkmıştım.

ALTI PIPER

KIRK BEŞ DAKIKA SONRA,

I kaldırılmış ve

Tişörtümün kenarıyla yüzümdeki teri sildim, Shana da yanımda aynısını yaptı. Şu anda aklımdan geçen tek düşünce havanın ne kadar sıcak olduğuydu. Lisenin spor salonunda hapsolmuş nem nefes almayı bile zorlaştırıyordu. Koç Bowen bugün antrenman yapacağımızı duyurduğunda çok heyecanlanmıştım. Yeryüzünde cehennem gibi hissedeceğimi tahmin etmemiştim. En azından bu son setti. Eğer sayıyı alırsak, maçı kazanacak ve oyunla işimiz bitecekti.

Dizlerimi büküp filenin hemen önünde hazır pozisyona geçerken ter göğsümden aşağı yuvarlanıp spor sütyenimin içinde birikti. İkimiz de kız arkadaşı Hailey'nin rakip takımın servisçisi olarak sıraya girmesini izlerken Shana'nın nefes nefese nefesi sol tarafımdan geliyordu. Shana lisedeyken benim de servisçimdi. Topu rakip tarafa atmam için bana hazırlardı. Birbirimizin ne düşündüğünü anlamak için konuşmamıza gerek kalmayacak noktaya gelmiştik. Benden en az yarım ayak kısaydı ve oldukça kaslı bir vücudu vardı. Koyu renk saçları arkaya doğru örülmüş ve yüzünden uzakta olduğu için sert görünüyordu ve neon mor göz kalemi sıcak kahverengi teninde göze çarpıyordu.

Shana bana baktı ve ben de başımı salladım. Bunu yapmak beni öldürse bile bu işi bitirecektik. Dürüst olmak gerekirse, nefes alma ihtiyacıyla göğsümün sıkışması beni öldürebilirdi. Shana kortun karşısındaki kız arkadaşına baktı, ikisinin de dudaklarında küçük bir gülümseme oluştu. Bu yarışma için yaşıyorlardı.

Topu filenin üzerinden bir kavis çizerek servis etti ve top tam da tahmin ettiğim yere, Nikki'nin bekleyen ön kollarına çarparak gitti. Top Shana'ya geçtiğinde kaslarım beklentiyle gerildi ve Shana topu benim için mükemmel bir şekilde yerleştirdiğinde havaya zıplamaya başlamıştım bile. Diğer takımın hiç şansı yoktu. Elim topa sert bir vuruşla değdi ve top kimse dokunamadan doğrudan yere düştü.

Başımı arkaya eğip derin bir nefes aldıktan sonra ağız karşısındaki arkadaşlarıma baktım. Bugün rakiptik ama yarın takım arkadaşı olmaya geri dönecektik. Kaybetmiş olabilirlerdi ama onlar bile bittiği için rahatlamış görünüyorlardı.

Shana zıplayarak yanıma geldi ve su şişemi uzattı, ben uzun bir yudum alırken meraklı gözlerle beni izliyordu. Kaşlarımı kaldırdım. "Ne?"

"Randevun nasıldı? Jayden sana ölümsüz aşkını itiraf etti mi?"

Önceden serinletici olan su midemde ekşimeye başladı. Düşüncelerimi toparlamak için zamana ihtiyacım olduğu için dün gece onun aramasını bilerek görmezden gelmişim. Şimdi düşündüğümde rahatlamaktan başka bir şey hissetmiyordum. Jayden bitmişti. Restorandan ayrıldığımdan beri onu neredeyse hiç düşünmemiştim. Hayır, düşündüğüm tek kişi benimle eve kadar yürüyen soğuk hokey oyuncusuydu.

Shana'nın ayağı yere vurdu ve ben gözlerimi devirdim. "Hayır, ama kız arkadaşıyla tanıştım."

Kaşları birbirine çarptı ve ağzı yana doğru bükülerek, "Tamam, anlamıyorum. Senden kız arkadaşı olmanı istediğini mi söylüyorsun? Çünkü dürüst olmak gerekirse,

Bunun çoktan kesinleştğini sanıyordum ve bu onu aptal gibi gösteriyor."

Bunun nasıl sonuçlanacağına dair rahatsızlığım eğlenceye dönüşürken bir kahkaha attım. "Oh, o bir aptal. Ve *güzel esmer kız arkadaşının* ona bakışından, diğer kadının ben olduğuma eminim."

"Ne?" Shana herkesin bize doğru dönmesine neden olacak kadar yüksek sesle bağırdı.

"Şşş." Tenim inanılmaz derecede kızardı. Onun bilmesi bir şeydi. Jayden'in beni ne kadar fena kazıkladığını tüm ekibin öğrenmesi ise bambaşka bir şeydi.

Düşüncelerini toparlayıp sessizce konuşurken ağzı açılıp kapanmaya devam etti. "Ne oluyor be! Bana şimdi mi söylüyorsun?"

"Seni ben aradım. Cevap vermemen benim suçum değil," dedim savunmaya geçerek. "Ayrıca Lucas beni eve bıraktı."

"Şimdi mi?" Bana bilmiş bir bakış attı.

"Bırak onu," diye yalvardım.

"Peki." Bakışlarında bir kıvılcım çaktı ama henüz bu işin peşini bırakmaya hazır değildi. "Lütfen bana Jayden'i yumrukladığını söyle?"

Topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanırken, benden çok daha kısa olan arkadaşımın gözlerindeki korumacı bakışın tadını çıkarıyordum. İstesem Jayden'la hemen oracıkta dövüşeceğinden eminim. "Pek sayılmaz ama şarabımı başından aşağı döktüm."

Bir çığlık attı ve ben onu tekrar susturdum. Bana mahcup bir gülümseme verdi. "Özür dilerim, heyecanlandım."

Suyumdan uzun bir yudum daha aldım, tekrar ferahlatıcı olmasına sevindim. Havuzumda uzun bir süre yüzebilirim. Shana güldü ve eğer yaramazlığın bir yüzü olsaydı, şu anda onunki olurdu.

Omzumun üzerinden baktı ve gülümsedi. "Vay, v a y . Sizi buraya getiren nedir?"

Bakışlarındaki sıcaklık omurgamı gıdıkladı ve döndüm. Lucas spor salonunun kapısına yaslanmış, rahat görünüyordu.

elleri ceplerindeydi. Beyaz bir gömlek ve bir çift sörf şortu giymişti. Kıyafetleri ona biraz fazla dar geliyordu, son büyüme hamlesinden sonra daha fazla esneyememişti. Bakışları bronzlaşmış bacaklarımın üzerinden geçerek gömleğimin ince kumaşının karnıma yapıştığı küçük siyah egzersiz şortuma kadar gitti ve gömleğimin spor sutyenimden daha aşağı sarktığı, göğüs dekoltemin üst kısmını açıkta bıraktığı yerde durdu, sonra nihayet benimkiyle buluşmak için yukarı çıktı. İndirdiği göz kapaklarının altında sadece yarısı saklı olan saf sıcaklık karşısında nefesimi tuttum ve başparmağımı alt dudağının üzerinde yavaşça gezdirirken büyülenmiş gibi durdum. Tamamen yeni bir tür sıcaklık vücudumu ele geçiriyor ve kalçalarımın arasında birikiyordu.

Lucas doğruldu ve boğazını temizledi. "Kayalıklara gitmeden önce Killer'ı almaya geldim."

Jax başını onun yanından çıkarıp bana seslendi. "Ne bekliyorsun?"

Shana omzuma doğru eğildi, sesini sadece benim duyabileceğim kadar alçak tutarak eğlendi. "Oh, şimdi de oğlun seni antrenmandan mı alıyor?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Neden bahsettiğimi bilmiyor musun? Yani çocukluğunuzdan beri ağzınızın suyunu akıttığınız adamı göreceğiniz için heyecanlı değil misiniz? Lütfen. Korkunç bir yalancısın."

"Ağzının suyu aktı demezdim."

"Sana iki kere bile bakmayan bir adama deliler gibi aşık olduğun için seni azarlamamı mı tercih edersin?" Başını eğdi ve Lucas'ı taradı. "Yine de yalan söylemeyeceğim, şu anda ilgileniyor gibi görünüyor."

Bakışlarım ona kaydı ama o her zamanki gibi kayıtsız bir şekilde telefonuna bakıyordu. Kızgınlığımı bastırdım. Ona aşık olmam onun suçu değildi.

"Hadi gidelim!" Lucas seslendi, sesi sabırsızdı.

Boğazımı temizledim ve "Gitmiyorum, unuttun mu?" diye bağırdım. *Yine neden gitmiyordum?* Doğru ya, çünkü Lucas da dahil olmak üzere hepsi sevişme görevindeydi ve bunu görmeye dayanabileceğimi sanmıyordum.

Jax bana doğru koştu, parmaklarını dikleştirdi. "Lütfen, Pips. Zaten gideceğini biliyoruz." Etrafına bakındı ve yüzünde geniş bir sırıtışla birkaç takım arkadaşımın dikkatini çekti.

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Çünkü bizi seviyorsun." Bana gülümsemesi içten ve kolaydı ve ben de kendimi tutamayıp ona teslim oldum.

Shana bir kahkaha attı ve ben de dikkatimi ona çevirdim. "Geliyor musun?"

"Lezbiyen, hatırladın mı? Puck Fucks'la uğraşacak vaktim yok. Ama erkeğin orada olacak, o yüzden gitmelisin." Onu susturdum, Jax'in bir grup kızla konuşmak için uzaklaşmış olmasına şükrettim. "Tanrım, Shana. Neden her şeyi onun önüne sermiyorsun? Bu hiç de utanç verici olmazdı.

hepsi."

"Birimiz yapmalı. Tüm bu sessizce sürdürdüğün hasret çekme olayı sana hiç yakışmıyor." Shana suyundan derin bir yudum aldı. "Sakin ol. O çoktan gitti." Ben dışarı çıkamadan kolumdan tuttu. "Ve kızım, unutmadığımı biliyorsun. Doğum günün kutlu olsun!"

"Hey, kimsenin hatırlamamasını tercih ederim." Gözlerimi devirerek artık boş olan kapıya doğru ilerledim, Lucas ortalıkta yoktu. Jax'in omzunu sıvazlamadan önce hafif bir hayal kırıklığı hissini görmezden geldim. "Tamam ama ben önden gidiyorum."

Sadece Lucas'ın yanındaki kişiye dikkat etmemeye çalışmalıyım. Bu çok zor olamazdı. Değil mi? Kim bilir, belki ben de kendime uygun birini bulabilirdim.

Eşyalarımı topladım ve Jax'i dışarıda takip etmeden önce sırttan Shana'ya el salladım. Tabii ki Lucas çoktan Marcus'un kireç yeşili Ford'unun ön koltuğuna oturmuştu.

Mustang. OHL şampiyonasında MVP ödülünü kazandığında ailem bu arabayı onun için satın almıştı. Tüm ailem beni balonla sarmaya bayılacağından, annemin Google'da yılın en güvenli arabası olarak arattığı bir Mazda sedan hatchback'e sahiptim. Şikayet ettiğimden değil. Onu çok severdim. Neyse ki onu evde bırakmış, antrenmana Shana ile gitmeyi tercih etmiştim.

Marcus yolda hızla ilerlerken Jax ve ben arkada sıkışık bir şekilde oturuyorduk. Kardeşim sert bir dönüş daha yaparken kaslarım karnımda sıkıştı ve parmaklarım camın hemen üstündeki kolda bembeyaz oldu. Yemin ederim yavaşlamanın ne demek olduğunu bilmiyordu, bunun yerine virajı son sürat almayı tercih ediyordu. Yana doğru sürüklendiğimizde bir çığlık attım, havayı yüksek sesli bir çığlık doldurdu ve yanan lastiğin çürümüş kokusu burnuma doldu. Güçlü parmaklar kapıların ve ön koltuğun arasından uzanıp çıplak baldırımı sardı. Lucas'ın parmakları yavaş ve amaçlı hareketlerle kaslarımı yoğurdu ve ben de nefeslerimi ritme uydurdum. Kelimeler olmadan bana güvende olduğumu söylüyordu. Burada olduğunu söylüyordu ve Tanrım, bu beni içten içe eritiyordu.

Jax kendi kendine mırıldandı ve Lucas beni bıraktı, eli o kadar hızlı kayboldu ki beynim hiç orada olmadığına inanmak istedi. Jax'e doğru baktım ama o telefonuna bakıyordu, başparmağı telefonun üzerinde uçuşuyor, hızlı mesajlar gönderiyor, muhtemelen bir sonraki buluşmasını ayarlıyordu. Yüzünde orantısız bir gülümseme belirdi ve dudağının kenarını ısırarak değerlendirmemi doğruladı.

"İğrençleşme."

"Ne? Hadi ama, Pips. Nasıl olduğunu biliyorsun. Av resmen başladı."

"Bunun iğrenç olduğunu biliyorsun, değil mi? Sırf aptal bir oyunu kazanmak için kızlarla yatmak?" Öfkelen dim.

Jax arkasını döndü ve bana küstah bir bakış attı. "Hey şimdi, ben onlara karşı tamamen dürüstüm."

Marcus, "Bizi çivileyecek olanın bir şekilde kendileri olduğunu düşünmeleri benim suçum değil," diye katıldı.

"Onların duyguları senin için önemli değil mi?" diye sordum ve Lucas'ın konuşmaya katılmadığını fark etmeden edemedim.

"Sınırlarımız yok mu?" Jax haklıydı.

Jax'in omzunu ittim. "Adil."

Adil olmayan şey, benim yalnız ve çocuksuz varlığımın üçüyle doğrudan ilişkili olmasıydı. Marcus frene bastı, dönüşü kaçırmak üzereyken yana döndü ve bedenim kapıya çarparak ciğerlerimden bir güç çekti.

Lucas, "Ne oluyor lan?" diye çıkıştı.

"Üzgünüm çocuklar, bu biraz hızlı oldu." Marcus kıkırdadı, arkadaşından gelen öfkeli alt akımı duymadığı belliydi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Neredeyse ona bağıracaktım ama o her şey yolundaymış gibi beni başından savdı. Bir gün bu şekilde araba kullanırken hepimizi öldürtecekti. Buzda da aynıydı, her zaman biraz dikkatsizdi. Bu onun işine yarıyor, onu zor durumlardan kurtarıyor ya da etkileyici goller atmasını sağlıyordu. Araba kullanırken pek işe yaramıyordu ve umarım bu huyundan çabuk vazgeçerdi. On sekiz yaşındaydı ve on sekiz yaşındaki erkeklerin özdenetimleri olumsuzdu, ama en azından dört tekerleği de yerde tutabilirdi. Tanrıya şükür annem onu motosikletten vazgeçirdi.

Elora Geçidi'nin otoparkı sık ormanın kenarında yer alıyordu ve sınırları gökyüzüne kadar uzanan yüksek ağaçlarla belirlenmişti. Park alanını çevreleyen gür yeşillik, mahremiyet ve inziva sağlayan doğal bir bariyer oluşturuyordu. Yıpranmış ahşap tabelalarla işaretlenmiş birkaç patika başı, vahşi doğanın derinliklerine giden gizli patikalara göz kırpmıyordu.

Park yeri karışık arabalarla doluydu ve bir yere çeker çekmez kapımı çekip açtım ve kendimi arabadan dışarı attım. "Eve giderken arabayı ben kullanacağım."

Marcus arabanın tavanından bana baktı. "Asla olmaz."

Jax kolunu Marcus'un omuzlarına doladı. "Hadi ama dostum. Bu onu DD yapar."

Kardeşim baştan aşağı gülümsedi ve anahtarlarını bana fırlattı. "Kulağa mükemmel geliyor. Teşekkürler, Pipsqueak."

Bu lakap karşısında gözlerimi devirdim, anahtarları aldığım için mutluydum. Çocuklar ağaçlarla çevrili patikadan Grand Nehri'ne bakan kayalıkların olduğu yere doğru gittiler. Derin bir nefes aldım, ciğerlerimi çam ve nemli toprak kokusuyla doldurdum. Orman, çocukların gözden kaybolduğu yeri göremeyeceğiniz kadar sıktı. Bagajı açtım ve içine yüzme malzemelerimi koyduğum sırt çantamı çıkardım. Aniden sahile gitmemiz alışılmadık bir durum değildi ve hazırlıklı olmak işe yarıyordu.

Arabanın önüne doğru yürüdüm ve yoldan gelen ya da otoparka giren herhangi birinin görüş alanından korunmak için çömeldim. Yine de acele etmem gerekiyordu. Tişörtümü çıkardım, hemen ardından spor sütyenimi giydim ve arkamda biri boğazını temizleyince donakaldım.

Başımı çevirip iki kolumla göğsümü kapattım ve davetsiz misafirimden uzağa bakmasını sağladım. Gülümseyen Lucas'la karşılaşmıştımda kaçmanın tüm yollarını planlamaya başlamıştım bile.

"Burada ne halt ediyorsun? Gittiğini gördüm," diye tükürdüm.

"Aşağı inemediğinde seni kontrol etmek için geri geldim."

"Beni kontrol edilmiş say. Herkesi bulmak için geri dönebilirsin." Gitmeyince bakışları altında tenim ısındı. Havamı aceleyle dışarı verdim ve başımı salladım. "Tamam. Arkanı dön ve gözcülük yap. Başka sapıkların gelmediğinden emin ol."

"Bana sapık mı diyorsun?"

"Eğer ayakkabı uyuyorsa."

"Ve ayakkabı da benim senin çıplak sırtına bakmam." Sesi alçak bir mırıltıydı ve altta yatan bir nota vardı

Tehlike. Bir şeylerin
peşindeydi. "Diğer şeylerin
yanı sıra."

"Bana hiç bakmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Anılar zihnime hücum ederken sertçe yutkundum. Lucas havuzumdan çıkarken teninin üzerinde, kaslarının arasında, çok düşük şortunun bel bandında kaybolana kadar iz bırakan ırmaklar. Kendimi toparlamaya çalışarak başımı sertçe salladım. "Tamam. Sapık değilsin ama arkanı dön."

Lucas çoktan yüzünü çevirmişti ama bakmayacağına karar vermeden önce birkaç dakika onu izledim. Mor bikinimi giyip üzerime bir çift şort ve tişört geçirerek hızlıca üstümü değiştirdim. Kıyafetlerimi çantama geri koyup hafifçe bagaja attıktan sonra kapattım ve omzumun üzerinden, "Seni orada yenerim," diye seslenerek patikadan aşağı indim.

Çocukluğumuzdan beri bu adamlarla yarışıyordum ve kazanmayalı uzun zaman olmuştu ama bu beni denemekten alıkoymuyordu. Varlığının bana yaklaştığını hissettiğimde tüylerim diken diken oldu ve tenim karıncalandı. Yapabileceğini bildiğim gibi geçmedi, bunun yerine kolayca arkamdan koştu. Nefesi aceleyle pantolonundan çıkıyordu ve inlediğini duyduğuma yemin edebilirim. Çıplak ayağım çakıllı patikaya çarpık bir şekilde indi ve neredeyse sola doğru düşüyordum. Lucas'ın güçlü elleri kollarımı omuzlarımın hemen altından kavradı ve beni sabitledi. Tutuşunun altından kollarıma ve göğsüme doğru yayılan kıvılcımları görmezden geldim ve çekiştirdim.

"Ben aldım."

"Elbette aldın."

Sonunda patikanın sonuna ulaşmıştık; patika, aşağıdaki kıvrımlı nehre bakan kayalık bir uçuruma açılıyordu. Çıkıntıdan düşüş en az elli metreydi ve kenardan bakarken kalp atışlarımın hızlandığını hissedebiliyordum. Yükseklik korkum olmamasına rağmen, bu manzara yine de midemin rahatsızlıkla çalkalanmasına neden oldu. Kendimi sakinleştirmek için derin nefesler aldım ve etrafımdaki manzaranın güzelliğine odaklandım.

Kıkırdamalar dikkatimi Marcus ve Jax'in bazı takım arkadaşları ve birkaç kızla birlikte durdukları yere çekti. Hepsi muhteşemdi. Küçük, büyük göğüslü, ince belli ve dolgun kalçalıydılar. Benim uzun boylu, atletik ve neredeyse hiç kıvrımı olmayan vücudumla tam bir tezat oluşturuyordu. Kendimi diğer kızlarla kıyaslamamaya çalıştım - çirkin değildim ama biraz kıskanmadım desem yalan olur.

"Hey, Marcus'un küçük kız kardeşi başardı," diye seslendi genç takımın defans oyuncusu Miller. Pipsqueak'ten daha çok nefret ettiğim bir şey varsa o da Marcus'un küçük kız kardeşi olarak adlandırılmaktı. Kaç yaşında olursam olayım beni bir insandan küçük bir çocuğa indirgiyordu. Her nasılsa, çocuklar dokuzuncu sınıfta tüm hokey takımını bana böyle seslenmeye ikna etmişlerdi ve o zamandan beri bu isim benim için vazgeçilmez olmuştu. Nefesimi tuttum, cevap vermeyi reddettim.

Marcus'un büyük kolu omzuma dolandı ve ağırlığıyla bastırdı. Kaşımı kaldırarak kızgınlığımı görmesini sağladım.

Beni biraz çekiştirdi ve "Söz veriyorum, üniversitede küçük kız kardeş olayını yaymayacağız. Bundan s o n r a s ı Piper."

"Peki ya Pipsqueak?"

Kıkırdadı. "O kalıyor ama sadece Jax, Lucas ve ben sana öyle hitap edebiliriz."

"Tamam, ama herkesin içinde değil."

"Elbette, Pips." Bana bakmadan önce söylediği sözler eğlence doluydu. "Dışarı çıkabildiğin için mutluyum. Sonunda."

"Hey, ben çıkıyorum."

"Ne zaman?" diye sordu kaşlarını kaldırarak, sonra uzanıp pürüzsüz bir kaya parçası aldı ve fermuarlı cebine yerleştirdi.

"Bugün."

Marcus güldü. "Seni köşeye sıkıştırmak zorunda kalırsak bu sayılmaz."

Başımı ona yasladım. "Zamanının yüzde doksanını kızların peşinden koşarak geçirdiğini düşünürsek, bence başa çıkabilirsin."

Bana mahcup bir gülümseme verdi. "Birlikte takılmak için zaman yaratacağım. Seni özledim, Pips."

Sıcaklık göğsümü doldurdu. Kontrolcü bir piç olabilirdi ama o benim aşırı korumacı piçimdi. Ona pas verdim ve konuyu değiştirdim. "Askerlik konusunda gergin misin?"

"Yok artık. Ben kesin varım. " Sırtışı ukalalığa dönüştü ama bakışları kızların kıyafetlerini çıkarıp altlarındaki bikinileri ortaya çıkardıkları yere kaydı. Marcus inledi ve benden uzaklaştı. "Bu benim işaretim."

"İğrençsin."

"Hayat çok kısa. Biraz yaşamalısın."

"Ağabeylik taslamayı bırakırsan yaparım," diye karşılık verdim, o da göz kırptı.

Birkaç adım geride durup diğerlerini izledim. Lucas uçurumun kenarında duruyordu ve üzerinde alçak, turuncu-mavi renkli, bloklu yüzme şortundan başka bir şey yoktu. Otuz metrelik uçurumun üzerinde duran bir tanrı gibi görünüyordu. Batmakta olan güneş gökyüzünü sıcak bir ışıltıya boğmuş, vücudunun güçlü hatlarını aydınlatıyordu. Nefesimi içime çektim ve bakışlarım şortunun içinde kaybolmadan önce sivrilen kaslı sırtında gezinirken kalbim küt küt atmaya başladı. Kendini havaya fırlatıp mükemmel bir ters takla atmadan önce bacaklarını bükerek aşağı doğru eğildiğinde omuzlarındaki kaslar dalgalandı.

Lucas'ın dalışından sonra diğerlerinin de aynı şeyi yapması uzun sürmedi.

Artık yalnız olduğum için bir durgunluk vardı ve tüm heyecan onları suya kadar takip etmişti. Kıyıya geri dönerken kafaların sallandığı yere kenarından baktım. Daha önce hiç bu kadar yüksekte atlamamıştım, bunun yerine her zaman önce bir seviye aşağı inerdim ama inatçı yanımdan geri inmeme izin vermiyordu. Soyundum

Tişörtümü ve şortumu çıkarıp beni bikinimle bıraktı ve yakındaki bir kayanın üzerine koydu.

ıkıntıya doğru ilerledim. Savaş ya da kaç igüdülerimle kalbim göğsümde çarparken kan kulaklarıma hücum etti. İçimdeki her şey kaç diye bağırıyordu ama geri adım atmadım, bunun yerine yaklaştım. Başımı çevirdiğim anda yoğun bir baş dönmesi nöbeti beni çarptı, sanki su beni karşılamak için yukarı çıkıyormuş gibi hissettirdi ve tökezleyerek geri çekildim, sert bir duvara çarptım. Lucas ağzını kulağıma götürerek, "Bunu başaracaksın," diye fısıldadı.

Bedenim titredi ve bunun korkuyla hiçbir ilgisi yoktu. Islak göğsünün bana baskı yaptığı yerde sıcaklığı sırtıma sızdı. Dünya kendi ekseninde dönüyordu ve ben titrek nefesler alıyordum. Kollarımı iki yana açıp yavaşça göğsümün üzerinden geçirirken elleri dirseklerime zar zor dokunuyordu. Nefesi enseme ısıttı ve yakınlığı bir anlığına beni korkumdan uzaklaştırdı.

Ona biraz daha yaklaştım ve sözlerimi hafif tuttum. "Neredeyse içiyordum."

"Neredeyse sadece at nalı ve el bombası sayılır." Lucas geri adım attı ve sırtımdaki sıcaklığını anında özledim. Gözleri ruhumu deliyormuş gibi hissettirecek kadar yoğun bir şekilde benimkilere kaymadan önce suya baktı. Su damlacıkları burnundan aşağı süzölüp kirpiklerine yapıştı ve viski rengi gözlerinin üzerine düştü. Damlalar ağzıma düştü ve yüzümü incelemeden önce boğazı düğümlendi.

Sudan yukarı doğru uzanan patikadan gülüşmeler geliyordu. Kardeşim de dahil olmak üzere diğerleri her an burada olabilirdi. Lucas başka tarafa bakmadığında içimi bir heyecan kapladı; onun yerine bakışları daha da yoğunlaştı. Elini uzattığında yakalanmamıza saniyeler kalmıştı. "Benimle atla."

Sözleri söylenmemiş anlamlarla yüklü ve ağır geldi ve avucumu onunkine koymakta tereddüt etmedim. Karıncalanmalar yayıldı

Kolumu yukarı kaldırdı ve parmaklarımızı birbirine geçirdiğinde nefesim kesildi.

"Hazır mısın?" Sesi kaba, alçak bir gürültüydü.

Yere baktım, tüylerim diken diken oldu.

"Bana bak," diye emretti ve dikkatim ona yöneldi.

"Güzel. Bu iş sende."

Sözleri içimi hafiflik ve her şeyi yapabileceğime dair bir güvenle doldurdu. Başımı salladım ve o da gülümsedi.

"Üçe kadar say."

"Tamam." Cevabım ancak fısıltının üzerindeydi. "Bir. İki. Üç. Atla."

Buz gibi su beni bütünüyle yutarken bile elini bırakmadan kenardan atladım. Lucas beni yukarı çekti ve yüzeye çıktığımda onun parlak gülümsemesiyle karşılaştım. Ağzım onunkine uyacak şekilde kıvrıldı, damarlarımda adrenalin pompalanırken başım dönüyordu.

Sıcak eli belime dolandı, başparmağı göbeğime birkaç santim yaklaştı ve parmak uçları omurgamı okşadı. Vücudumdaki her sinir canlandı, ışıktan samimiyete dönüştü.

Parmakları sıkı. "Gördün mü? Sadece kendine güvenmen gerekiyordu."

Transa geçerek sadece gözlerim suyun üzerinde kalana kadar battım ve Lucas beni izlerken ben de onu izledim. Bir elini yavaşça kalçamdan aşağı kaydırды, mayomu bağlayan ince fiyonkla oynadı, sonra aşağı inip kalçamın kıvrımının milimetre altında uyluklarımı kavradı ve omuzlarım suyun dışına çıkıp göğüs göğüse gelene kadar beni kaldırdı. Gözleri ağzımda karardığında hava ciğerlerimde sıkıştı. Açlıktan ölmek üzereymiş gibi görünüyordu ve ben onu kırıp kıramayacağımı görmek istiyordum. Dilimi üst dudağımın üzerinde kaydırды ve göğsümde titreşen sessiz hırıltısının tadını çıkardım. Loş ışıktaki bile irislerinin altın rengi netleşene kadar yüzünü yaklaştırdı. Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Beni öpecekti.

"Çekilin yoldan," diye bağırdı Jax tepemizden, o anı bozarak ve biz hareket etmeden atladı. Lucas inmeden önce beni kıyıya doğru çekti. Sırt kasları gerilmişti ve bir havlu kapıp patikada koşmaya başlamadan önce dönüp bana bakmadı. Damarlarımdan buz damladı ve o köşede kaybolurken beni olduğum yerde dondurdu. Lucas'ın bana yaşattığı kırbaç darbesi gözlerimi yakıyordu.

Arkamdan bir su sıçraması geldi ve Jax ıslak bir köpek gibi saçlarını salladı. Bir çığlıkla geri sıçradım. "Hey!"

İlk geldiğimizde serdikleri havlulardan birini bana fırlattı. Şöyle bir baktı ama beni görür görmez gülümsemesi kayboldu. "Ne oldu ve kimi öldürmem gerekiyor?"

Jax yüzde yüz ciddi görünse de ben güldüm. "Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil."

Jax, Lucas'ın kaybolduğu patikadan yukarı baktı. "Biraz karışık ama kendi kendine çözülecektir."

Kalbim yerinden fırladı. "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"Bariz olandan fazlası değil." Jax'in gamzesi gülümsemesiyle birlikte parladı.

"Gizemli piç" diye homurdanarak onu takip ettim.

Tepeye vardığımızda çoktan yakılmış bir ateş vardı, uzun duman dalları gece gökyüzünde kayboluyordu. İnsanlar iki gruba ayrılmıştı; biri hala zıplıyordu, diğer altısı ise ateşin etrafında havlularının üzerinde bağdaş kurmuştu. Kızlarla erkeklerin eşit bir karışımı, açıkça gece için eşleşmek istiyorlardı.

Kıyafetlerimi bıraktığım kayadan aldım ve dalgıç kıyafetimin üzerine geçirdim. Yanlış hissediyordum ama buralarda bir yerde bikinimi çıkarmamın imkânı yoktu. Otoparkta olanlardan sonra olmazdı.

Gözlerim Lucas'ın ateşin etrafında oturduğu yere kaydı. Yan tarafında sohbet eden bir kız vardı ama ben karşısında otururken dikkati bana odaklanmıştı. Gözleri mayomun sıırsıklam olduğu, ince beyaz kumaşı transparan hale getirdiği ve kalçalarımın arasında sıcaklığın biriktiği göğsüme kaydı.

"Hey, sen Marcus'un küçük kız kardeşı değil misin?" Yanımdaki adam bana doğru eğildi ve beni süzdüğünü gizlemedi. Tipik bir hokey oyuncusu gibi sevimliydi. Uzun, dağınık saçları ve şakacı bir gülümsemesi vardı. O kadar yakındı ki ondan gelen ısıyı hissedebiliyordum ve midemde sıcak tüylerin dalgalanmaması son derece talihsiz bir durumdu. Bunun yerine kendimi uzaklaşmak isterken buldum. Lucas'ın ona bakmamı talep eden bakışları içimi yakmasaydı uzaklaştırdım. Adama yaklaştım ve ona gülümseyerek onun da bana sırtmasını sağladım.

"Bu benim adım değil." "Oh, öyle mi? Söyle bana."

"Bunu hak etmelisin," diye takıldım, biraz flört etmenin bazı duyguları ateşleyeceğini umuyordum.

Bakışları karardı ve yüzü öne doğru düştü. "Eminim bu benim için bir zevktir. Ben Davis."

"Bu senin adın mı soyadın mı?" Ben sordum.

Kıkırdadı ve sırttı. "Son. İlk adım Steve."

"Steve, git bize içki getir," dedi Lucas karşıımızdan. Steve'in karşı çıkmasını bekliyordum ama ayağa fırlayıp özür dileyen bir gülümsemeyle bana baktı. "Kusura bakma, hâlâ acemiyim ve onu kızdırmamın imkânı yok. Hemen döneceğim."

Gözlerimi kısarak ve dişlerimi sıkarak Lucas'a baktım ve o da bana aynı sertlikle karşılık verdi. Yanındaki kız, Samantha, onun bakışlarını takip etti ve kaşlarını kaldırdı. Islak saçlarıma, tenime yapışan tişörtüme ve basit şortuma baktı ve arkadaşına doğru eğilip kulağına bir şeyler fısıldamadan önce gözlerini devirdi. Bir voleybol oyuncusu olarak biliyordum ki

Kadın kadına dramalar çoğunlukla insanların bize karşı kullanmayı sevdiği saçmalıklardı. Ama şu anda etrafım kesinlikle sinsi sürtüklerle çevriliydi ve dudaklarının kıvrılıp gülümsemesine bakılırsa bir şeylerin peşindeydiler.

Samantha ellerini çıırttı ve "Hadi bir oyun oynayalım" diye bağırdı.

Ateşin etrafındaki dört hokey oyuncusu aynı anda inledi.

"Gel hadi. Eğlenceli olacak." Bana doğru baktı. "Hiç oynamadık oynayabiliriz."

Bana bakışları karşısında kaskatı kesildim. İçimden bir ses bunun bir tuzak olduğunu söylüyordu. Steve arkamdan gelip bana bir şişe uzattı. "İçki içmeden oynayamazsın, değil mi?"

Avuçlarımin içinde çevirerek orada biriken serin nemin tadını çıkardım. Bundan sonra olacaklar için biraz sıvı cesareti kullanabilirdim. Saatlerce ayrılmayacaktık, bu yüzden bir içkinin zararı olmazdı.

Takımın sağ kanat oyuncusu Anthony öne doğru eğildi. "Daha önce hiç bir bakireyle seks yapmadım."

Lucas kadehini kaldırmadı ama ben bir yudum aldım. En azından Jayden bana öyle olduğunu söylemişti ki bu muhtemelen tamamen yalandı. Eğer bu bir şey ifade ediyorsa yetenekleri kesinlikle eksikti.

Lucas'ın bakışları benimkileri delip geçti ve çenesinde bir kas kasıldı. Evet, bahse girerim aşırı korumacı küçük kız kardeşinden bunu beklemiyordu. Yüzündeki ifade neredeyse Jayden'ın diğer kız arkadaşıyla tanışmaya degecekti.

"Asla birini aldatmadım." "Asla görücü usulü bir randevuya gitmedim."

"Daha önce hiç yatak odası olmayan bir yerde seks yapmamıştım."

Sorular çemberin etrafında devam etti ve inanmalarını istediğim kadar deneyimli olmadığım acı bir şekilde belli olmaya başlamıştı.

Samantha'ya ulaştığında soğuk gözlerini bana çevirdi. Sorununun ne olduğundan emin değildim. Ben kesinlikle

Ona bir şey yapmamıştı ama yüz ifadesinde bir kötülük parıltısı vardı.

"Daha önce hiç orgazm taklidi yapmamıştım." O bir yudum almadı ama ben bardağımı kaldırdım ve soğuk sıvıyı yuttum. "Hiç orgazm olmadım," dedi bir sonraki kişi başlamadan önce.

Utançtan yanaklarım kızardı ve ellerim şişemi sıkıca kavradı. Yine de bir yudum almamayı düşündüm ama boş ver onları. İçmesem kimin umurundaydı? Onun için bir fark yaratmayacağı kesindi. Lucas'ın bakışlarını üzerimde hissedene kadar bu sorunun ne hakkında olduğunu anlamamıştım ve koyu renk gözlerinin üzerimde daralmasından anladığım kadarıyla soru bir tepki almıştı.

Sırasını atladı ve iki soru daha sorduktan sonra kaçabileceğime ve kaçıyormuş gibi görünmeyeceğime karar verdim. Neredeyse dolu olan biramı kaldırarak ayağa kalktım. "Ben yokum."

"Oh, hadi ama. Böyle yapma," diye seslendi Steve yanımdan.

"Seninle sonra konuşuruz, tamam mı?" Bu onu yatıştırmışa benziyordu çünkü dudaklarında yavaş bir gülümseme oluştu ve ateşle yüzleşti.

Havlumu yerden aldım, üzerine yapışan küçük taşları silkeledim ve genellikle atladığım yere doğru bir seviye aşağı indim. Aşağıya doğru ilerlerken manzara nefes kesici bir görüntüyü ortaya çıkarmak için açıldı. Sırt daha küçüktü ve bir duvar oluşturan uçurumun yüzünün arkasına sıkışmıştı. İki tarafı kapalıydı ve neredeyse bir oyuk yapısı oluşturuyordu. Çevredeki ağaçlar kayalık araziye uzun gölgeler düşürerek zaten çarpıcı olan manzaraya bir derinlik katıyordu.

Yerleşecek bir yer buldum, sırtımı sırtın serin, pürüzsüz taşına yasladım. Bacaklarımı önümde açtım ve manzarayı seyre daldım. Ay yeni doğmuş, aşağıda dalgalanan nehir suyunun üzerine yumuşak bir parıltı yayıyordu. Işık yüzeyde dans ediyor ve parıldıyordu.

gerçekten büyüleyici olan ruhani bir etki yaratıyordu. Serin esinti çam ağaçlarının ve tatlı suyun kokusunu taşıyordu ve ben gözlerimi kapatıp anın huzurunu içime çektim.

Lucas oturup ayaklarını önüne atarken yanımdaki küçük çakıl taşları yerinden oynadı. Bana bir su uzattı ve birasından uzun bir yudum aldı. Hiçbir şey söylemiyor, sadece kenardan bakıyordu ve gerginlik yavaş yavaş artarak etrafımızdaki havanın kalınlaştığını, nefes almakta zorlanana kadar ciğerlerimi sıkıştırdığını hissettirdi. Burada bu şekilde oturamazdım. Onunlayken olmazdı. O öyle hissetse de hissetmese de bugün benim için bir şeyler değişmişti.

Uzun bir yudum daha alıp bitirdikten sonra "Orada söylediklerin doğru mu?" diye sorarken kolu benimkine değdi.

Yanaklarım kızardı. Tabii ki bu konuyu açacaktı. "Boş ver Lucas."

Sessiz kaldı ve sessizliği doldurmak zorunda kalana kadar düşünceler beynimde dönüp durdu. "Yarınki seçimler hakkında ne düşünüyorsun?"

Kıkırdadı. "Marcus kadar kendime güvenmiyorum, orası kesin."

"Kimse Marcus kadar kendine güvenemez. Yine de iyisin. Zaten sizi araştıran ekipler var."

Başını salladı. "Bunun bir parçası da ayrılmak istememem. Küçük arkadaş grubumuza bu kadar bağlı olmak kulağa berbat geliyor ama onlar ailemiz, anlıyor musun?"

Ben aileden miyim?

Beni küçük kız kardeşi olarak nasıl gördüğünü duymak istemediğim için soruyu kendime sakladım. "Yine de önce üniversiteye gideceksin, değil mi?"

"Evet, Pips. Dört yıl daha bizimle kalacaksın."

Onun sözleriyle içimi hafif, mutlu bir his kapladı. "Dürüst olmak gerekirse, bu hoşuma gitti... 'küçük kız kardeş' olayını geri çektiğin sürece."

Bir kahkaha attı. "Ben geri çekileceğim ve sanırım Jax de çekilecek." Bakışlarımla buluştu. "Ama Marcus'la iyi şanslar. Kimse senin için yeterince iyi değil."

Nefesimi tutup sert zemindeki pozisyonumu değiştirdim ve parmaklarım onunkilere sürtündüğünde donakaldım. Keskin bir nefes aldı ve nabzımın düzensiz ritmi kulaklarımda çınlarken Lucas geri çekilmek yerine parmaklarımı zar zor bir dokunuşla takip etti. Avucumu ters çevirip parmaklarını benimkiler üzerinde gezdirdi ve kolumdan başlayıp doğrudan merkezime doğru karıncalanmalar gönderdi.

"Piper?" Lucas'ın sesi hırçındı ve dikkatimi çekiyordu. Küçük bir gülümseme ağzının kenarına yerleşmeden önce gözleri yüzüme dikilmişti. "Mutlu yıllar."

Göğsüme dolan sıcaklık damarlarımdan geçerken nefesimi içime çektim. Yarın böylesine büyük bir gün yaklaşırken insanların unutmuş olması beni hayal kırıklığına uğratmamıştı ama Lucas'ın hatırlaması başımı döndürmüştü. Başparmağı bileğimin üzerinde ileri geri hareket etti ve yutkunurken boğazı hareket etti. Ona doğru kaydım-

"Pips! Piper!" Marcus tepeden seslendi.

Kahretsin. Hızla ayağa kalktım, az önce yakalanmışım gibi tozumu aldım.

Lucas bana sıırttı. "Çok suçlu görünüyorsun."

Tanrı'ya şükür, yanaklarımdan süzülen kızarıklığı göremeyeceği kadar karanlıktı. Haklıydı, kendimi suçlu hissediyordum ama bunun için hiçbir sebep yoktu. Lucas'tan ayrılıp ona bakmak istemeyerek yukarı çıktım ama parmakları üst koluma dolanıp beni nazikçe durdurduğunda sustum. "Hey. Sorun nedir?"

"Bir şey yok. Sadece arama ekibi göndermeden önce Marcus'a geri dönmek istiyorum."

Lucas parmaklarını yavaşça çözdü, sesi kısık bir törpü gibiydi. "Emin misin?"

Gülümsedim, gözlerime ulaşmayacağını biliyordum ama fark etmeyeceğini umuyordum. "Elbette. Neden olmayayım ki?"

İrkildi ama başını salladı. "Evet. Tabii ki."

Marcus bize doğru yürüdü ve başparmağıyla uzun kızıl saçlı kızı işaret etti. "Ben geri dönüyorum..."

Gözlerimi devirdim. "Onun adı Kayla."

Sadece sırttı. "Çocukları eve bırakabilir misin?"

Tiksintiyle burnumu kıvırdım. Kardeşimin tüm bu ilişkilerine asla alışamayacaktım.

Jax beni başımdan kavradı ve ben merhamet dileyene kadar parmaklarını kafa derimin üzerinde gezdirdi. "Tabii ki yapabilir. Küçük kız kardeşler ne içindir?"

Başka tarafa bakan Lucas'a baktım. Nedense bana küçük kardeş denmesine vereceği tepkiyi görmeyi çok istiyordum.

Düğmeye bastığımda Marcus'un Mustang'i bip sesi çıkardı. "Pekâlâ, arabaya bin."

Jax, "Av tüfeği," diye bağırdı ama Lucas, Steve ve birkaç kızın bindiği bir kamyoneti işaret etti.

"Ben iyiyim. Zaten bir aracım var."

Dönüp ona nazlı nazlı gülümseyen Samantha'ya doğru yürürken hissetmeye hakkım olmayan bir duyguyla göğsüm sıkışmıştı. Samantha kamyonete tırmandı ve o da peşinden gitti.

Jax omzunu benimkine vurdu. "Neyin var senin? Çok hüzünlü görünüyorsun."

"Benim için endişeleniyor musun, Jaxie?" Kaşlarını kaldırdı. "Endişelenmeli miyim?"

Bilmiyorum.

"Asla. Ben iyiyim. Sadece dışarıda olmayı sevmiyorum. Bunu biliyorsun. İçe dönük ruhumu incitiyor."

"Sen öyle diyorsan."

Arabaya bindiğimiz anda berbat bir şarkı açtı ve ben de elini tokatlayarak uzaklaştırdım.

"Hiç şansın yok."

Lucas'ın Samantha'nın kamyona binmesine yardım ettiği görüntüler içime işledi ve mükemmel şarkıyı çalana kadar telefonumda birkaç tuşa bastım. Taylor'ın "I Knew You Were Trouble" şarkısının nakaratını avazım çıktığı kadar bağırarak söyledim.

Jax yanımdan inledi. "Berbat bir şarkıcısın." "Evet."

Şarkı söylemeye devam ettim, kelimeleri zorladım ve beni ele geçirdiler. Çok geçmeden Jax de katıldı, sesi iki kat daha yüksekti.

"Seni seviyorum, Pips. Çok fazla bok alma. Tamam mı?" Jax her zaman çok fazla şey görürdü. "Denerim."

YEDİ LUCAS

"NE OLURSA OLSUN, seninle gurur duyuyorum." Babamın derin sesi, beni kendine özgü ayı sarılışlarından biriyle sararken bana karşı gürledi. Endişe bir milyon karınca gibi derimin altında geziniyordu ama onun rahatlatıcı sözleri nefeslerimi d e n g e l e d i .

Dönüş sarılmam biraz fazla sıkıydı, daha çok çocukken ona vereceğim bir şey gibiydi, ama şu anda olduğum şey buydu. Bekliyordum. Bu odada oturup OHL'ye girip giremeyeceğimi öğrenmeyi beklerken hissettiklerimin aynısıydı.

Oturma odamız ne kadar geniş olursa olsun, her adım başı birileriyle doluydu, aralarında bir grup gazetecinin de bulunduğu seçmeleri izlemek isteyen insanlarla doluydu.

Sesimi alçak tuttum, duyulmak istemiyordum. Özellikle de daha derin bir hikaye yakalamaya hevesli haber spikerleri tarafından. Üçümüz de seçmelere katıldığımıza göre, kendi muhabirlerimizi bulmamız sürpriz değildi. Bu taslak hepimizin istediği gibi giderse, beklediğimiz garip ilgi seviyesinin sadece bir tadıydı. Midem düğümlendi. "Ya seçilemezsem?"

Babam geri çekildi ve kaşları koyu kahverengi gözlerinin üzerine indi. Gözlerimi Fransız annemden almıştım ama tenimin geri kalanı tamamen ona aitti. Babamın teni, burnunda ve yanaklarında serpiştirilmiş çillerin parlamasına izin veren zengin, sıcak bir kahverengiydi. Onun

Siyah saçları düzgünce kesilmiş ve kafa derisine yakın tutulmuştu, yüzünün yontulmuş açılarını vurguluyordu. Çocukken dev gibi görünürdü; şimdi ise ondan birkaç santim daha uzun duruyordum. Beni inceledi, sonra dudakları tanıdık bir gülümsemeyle kıvrılmadan önce omzumun üzerinden baktı. "Endişelenmen gereken bir şey olduğunu düşündüğümde değil, ama uğruna yaşanacak ve hokey olmayan pek çok şey var."

Başımı salladım. "Ama ben istiyorum."

Babamın kahkahası odayı doldurdu. "Tabii ki istiyorsun. İstedğin şeyin peşinden gitmemek için aptal olmak gerekir." Bana bakmıyordu. Onun yerine gözleri, Piper'ın önderlik ettiği Adams'ların içeri girdiği kapıya kaydı.

Olduğu yerde döndüğünde ve yumuşak mavi elbisesi etrafında dönerek derin bronzlaşmış kalçalarını daha fazla ortaya çıkardığında ciğerlerimdeki hava boşaldı. Her zamanki rahat spor kıyafetlerini çiçek desenli bir sundress ile değiştirmişti ve kalbim göğsümde zıplıyordu. Altın sarısı saçları uzun bir örgüyle geriye doğru toplanmıştı ve elbisesinin ince askısı omzunun üzerinde duruyordu. Soluk pembe dudaklarını koyu bir erik rengine boyamıştı ve gözleri her ne makyaj yaptıysa göze çarpıyordu. Kahretsin, büyüleyici bir kadındı. Doğrudan bize doğru geldi, yüzünü kaplayan ve gözlerinin kenarlarını kırıştıran geniş bir gülümseme vardı.

"En sevdiğim komşum nasıl?" Babam hemen onu kucakladı ve kendi gülümsemesini takındı. Yedi yaşındayken yan komşumuza taşınmıştı ve annemle babam ondan hemen hoşlanmıştı. Ben tek çocuktum, bu yüzden Piper onların hiç sahip olamadıkları kızları olmuştu.

"Heyecanlıyım." Bana doğru baktı. "Hazır mısın?" "Başka seçeneğim var mı?"

"Zerre kadar değil. Artık sen de varsın." Omzumu okşadı ve bu dokunuş kolumda karıncalanmalara neden oldu. "Annen nerede? İşler çığırından çıkmadan bir merhaba demek istiyorum."

Tam o sırada annem Piper'ın adını seslendi ve Piper gitmiş, çıtır elmaların yumuşak kokusunu getirmişti.

Babam kaşlarını kaldırdı, ağzı bir sırıtmayı gizlemeye çalışır gibi yana doğru bükülmüştü. "Ona söyleyecek misin?"

"Ona ne söyleyeyim?"

"Oh, böyle mi oynuyorsun?"

"Ben hiçbir şey oynamıyorum." Marcus'un kulüp sandalyelerinden birine uzandığı yere baktım, taslak başlarken gözleri ekrana odaklanmıştı. "Bu... karmaşık."

"Karmaşık hale getirmediğin için pişman olacaksın."

Güldüm. "Bunu gerçekten bugün yapmak zorunda mıydın?"

"Fark ettin mi bilmiyorum ama artık pek ortalıkta görünmüyorsun. Fırsat doğduğunda değerlendirmek zorundaydım."

"Başlıyor!" diye bağırdı annem iki oktav fazla yüksek bir ses tonuyla.

Kanepede gergin görünen Jax'in yanına oturdum. Arkamdaki odayı dolduran sayısız insan ve oturduğumuz yere doğrultulmuş birkaç kamera vardı. Gürültü yüksek bir uğultuya dönüştü ve oda üzerime kapanıyormuş gibi hissedene kadar duyularımı ele geçirdi. Spikerlerin podyumun önünde yerlerini alıp tanıtımlarını yapmalarını izlerken kalbim göğsüme çarpıyordu. Nefes almakta zorlandım ve görüşümün köşelerine siyahlık çöktü. *Kahretsin, panik atak geçiriyorum.* Doğrudan yüzüme doğrultulmuş kamera lensine baktım. *Siktir, buradan çıkmam lazım.* Ayağa kalkmak için yer değiştirdim ama yumuşak bir beden yanımdaki mindere gömüldü. Tanıdık kokusu etrafımı sardı. Yavaş ve derin nefesler alarak ciğerlerimi gevrek elmalarla doldurdum, ta ki kalp atışlarım düzene girip ona bakabilecek hale gelene kadar. Piper'ın berrak mavi gözleri benimkilerle buluştu ve aramızda gizlenmiş parmaklarımızı birbirine geçirerek hafifçe sıktı.

"Seni yakaladım."

Sözlerimi onun dudaklarında duyunca içimi bir heyecan kapladı. Sadece o beni etrafımızdaki kaostan uzaklaştırabilirdi. Başparmağını elimin kenarına sürttü ve bana nazikçe gülümseyerek "İyi misin?" diye fısıldadı.

Nefesimi bıraktım ve omzumdan kalçama kadar bana bastırıldığı sıcaklığa odaklandım. "Şimdi öyleyim."

"Güzel, çünkü gitme zamanı."

Spiker mikrofona konuştuğunda nefesimi tuttum. "Bruins'in ilk seçimi Sarnia Storm'dan Marcus Adams."

Oda tezahüratlarla inledi ve Jax, Marcus'u havaya kaldırırken adeta titredi. Her yönden tebrikler ve bağırışlar geliyordu. Muhabir herkesin sessiz olmasını işaret etti ve mikrofonunu kaldırdı. "Üç, iki, bir... İlk turda seçilen Marcus Adams ile canlı yayındayız. Söyle bize, Boston'a seçilmek hakkında ne hissediyorsun?"

Marcus o kadar geniş gülümsedi ki yanakları acımış olmalıydı. "Hayatımın en güzel günü. Henüz bitmedi. Hâlâ bu ikisini takıma almam gerekiyor."

Boston'a geri dönmeden önce birkaç takım daha oyuncu seçti ve bu noktada, beklentiyle bir iğnenin düştüğünü duyabilirdiniz. Jax'in adını söylediklerinde oda patladı, bu sefer Marcus Jax'i havaya kaldırdı. İkisini de kemik kıran bir kucaklaşmaya çektim ve birlikte olacakları için duyduğum kıskançlık hissini görmezden geldim. Şu anda önemli olan tek şey askere alınmaktı. Birkaç tur geride kalmıştım ve perde arkasında görmediğiniz pek çok arka plan takası olduğunu bilsem de beklemek beni öldürüyordu.

Takımlar birbiri ardına bir başkasını anons ederken sertçe yutkundum ve üçüncü tura düştüm. Piper'ın küçük eli kalçamı sıktığında dikkatim yana kaydı, aramızdaki gizli dokunuş bana bir nebze rahatlık sağladı.

Boston'ın genel müdürü kürsüye geldi ve ben nefesimi o kadar uzun süre tuttum ki nabzımın atışını duyabiliyordum. Aynı bölgeden üç oyuncunun aynı NHL takımına seçilmesi duyulmamış bir şeydi. Neredeyse imkansız. Ne zaman

Adımı söylediğinde sanki dünya durmuş gibiydi ve nefes alıp almadığımdan bile emin değildim. Bunun doğru olduğunu teyit etmek için bakışlarım ekrandan Piper'a kaydı. Kulaktan kulağa sırtıyordu ve gözlerindeki ışık beni esir almıştı. Öne doğru eğilip tam burada dudaklarının tadına bakmak istedim. Yaklaştım ve bakışları benimkilerden ağızma doğru kayarken nefesi kesildi. Aradaki mesafeyi kapatmak için hiçbir şey gerekmiyordu.

Güçlü kollar arkamdan göğsüme dolandı ve son derece heyecanlı bir Marcus tarafından kanepeden geriye doğru çekildim, hemen ardından Jax geldi.

Ev heyecandan titriyor gibiydi ve Piper'ı kalabalığın içinde kaybettim.

Seçmelerden sonra, zaten kalabalık olan Jax'in yerine gittik. Ailesi mekânı bize bırakmış, bu geceden sonra kutlama yapacak kadar olgun olduğumuzu düşündüklerini söylemişlerdi. Çok yanılıyorlardı ama ben şikâyet etmiyordum.

"Başardık dostum! İmza ikramiyelerimizi harcamaya başlamak için sabırsızlanıyorum," diye bağırdı Marcus, beni tek koluyla kucaklayarak yanına çekti ve bana bir bira uzattı. Benim ikramiyem onunki kadar büyük değildi ama kesinlikle şikâyet edecek bir şeyim yoktu.

Derin bir yudum aldım, keskin tadın dilimi kaplamasına izin verdim ve Jax'in oturma odasını dolduran insan denizine baktım. "Kim bu insanlar?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok. Buna alışsan iyi olur."

Sarışın bir at kuyruğu dikkatimi çekti ve göğsüm gerildi, ama yüzünü çevirdiğinde hayal kırıklığı üzerime çöktü. Umursamamalıyım, özellikle de kardeşiyle takılırken, ama Piper'ı burada istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

Bu geceyi yüz kat daha kolay hale getirmişti ve oturma odamda onu neredeyse öptüğümde aramızdaki şeylerin uzun zamandır değişmekte olduğunu fark etmek göğsüme çarpmıştı.

Şimdi hayal edebiliyorum. Ulusal haberlerde canlı yayınlanırken Marcus beni unutturana kadar dövüyordu, ama dürüst olmak gerekirse, o anda buna değerdı. Dehşete kapıldığımı itiraf edecek kadar erkektim. Geleceğime karar verilirken tüm dünya beni izliyormuş gibi hissettim. Dünya çöküyordu ve Piper bir şekilde bunu biliyordu. Duyularımı uyuşturarak her şeyi daha kolay hale getirdi. Üzerime ezici bir doğruluk hissi çöktü ve kalbim göğsümde yavaşladı. Taslakta ne olursa olsun, iyi olacaktım çünkü Piper Adams'ın eli benimkine bağlıydı.

"Bunu mu istiyorsun?" Marcus bakışlarımı takip etti, koyu renk gözleri, o ana kadar gördüğüm en kısa eteği giydiğini şimdi fark ettiğim sarışının üzerindeydi. İçimden bir ses eğilirse hayal gücüne hiçbir şey kalmayacağını söylüyordu.

"Ne zamandan beri dıbs'i umursuyorsun?"

"Bu yarışmayı kazanmak istediğim için senin güzel kıkına karşı gelmemem gerektiğini çok iyi biliyorum." Marcus sözünü kıkıma attığı bir tokatla noktaladı ve beni kıkırdattı.

"Siktir git."

"Sen tam bir sürtüksün, Lucas." Haksız da sayılmazdı. Arkadaşlığımızın yıllarını aramızdaki en ahlaksız kişi olarak geçirmiştim. Gurur duymadığım şeyler yapmışım. Aramaya hiç niyetim olmayan kızlarla yatmışım. Ama şu anda, umursadığım tek bir kız vardı ve onu da isimsiz bir tavşanla mahvedemezdım.

Söz konusu kız bize gülümsedi ve midemde bir huzursuzluk belirip ağzımda kötü bir tat bıraktı. "O tamamen senin, dostum. Ben gidip bir içki daha alacağım. Sen de ister misin?"

Marcus bana ukala bir gülümseme verdi ve bir sonraki fetih için yola koyuldu. "Ben iyiyim. Birazdan görüşürüz."

"Uzun sürmeyecek, değil mi?"

Kıkırdadı ve ona doğru geri geri yürüdü. "İşi bitirmek ne kadar sürerse sürsün. Adımı bağırdıkları sürece."

"Bir porno yıldızı gibi çılgılık atıyorlarsa numara yapıyorlar demektir, değil mi?"

"Kimin umurunda?" Marcus orta parmağıyla beni selamladı ve kalabalığa doğru ilerledi.

Biramı tek yudumda bitirdim. Zavallı kızların onunla neye bulaştıklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. Sağlam bir arkadaştı, sonuna kadar sadıktı ve harika bir takım arkadaşıydı. Her zaman birlikte buzda her şeyi yapabileceğinizi hissettirirdi. Ama konu kadınlara gelince tam bir pislikti. Ben kötüydüm ama o daha kötüydü. Kanıtı, o konuşmadan sonra bir kızı orgazm ettiğinden şüphe duymamdı.

Odayı taradım ve Jax'in mutfakta bir dilim pizza yerken bir kızın onunla konuştuğunu gördüm. Çiğnerken başını sallıyordu ve kendisiyle fazlasıyla gurur duyuyor gibiydi. Muhtemelen bu gece kesin yatacağı için mutluydu.

Yine de aradığım kişi o değildi. Piper buralarda bir yerdeydi. Bizden yarım saat sonra ortaya çıkmıştı ama ben onu kalabalığın içinde hemen kaybetmiştim. Son derece bariz olmasaydı, peşinden giderdim. Arada bir onu görür gibi oluyordum. Arkadaşı Shana ve tanımadığım başka bir kızla birlikteydi. Onları en son gördüğümde dans ediyorlardı ama dans pistindeki yerleri şimdi birbirlerine sürtünen bir grup çift tarafından doldurulmuştu.

Müzik havada titreşti ve kalabalık onunla birlikte hareket etti. Hareketleri seksi olabilecek en iyi şekilde taklit ediyordu. Bakışlarım en güzel sarışına takıldığında vücudumdaki kan çekildi ve doğruca sikime gitti. Piper uzun, akıcı hareketlerle müziğe ayak uyduruyor, müziğin onu ele geçirmesine izin veriyordu ve ben izlemekten başka bir şey yapamadan olduğum yerde donup kalmıştım. Onun berrak mavi

Gözleri benimkilerle buluştu, ağzının kenarında yavaş bir gülümseme belirdi, ta ki lanet olası bir ölü adam aramıza girip parmaklarını onun beline dolayana kadar.

Bacaklarım hareket etti ve beynim yetişmeden onu yakasından yakaladım.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Ağzı bir karış açık bana bakan adama neredeyse hırlayacaktım.

"Dostum. Sadece onunla dans ediyordum." "Şimdi de gidiyorsun," diye homurdandım.

Piper ve benim aramda baktı ve başını salladı. "Evet, dostum. Tabii ki. Ben yokum."

Gidişini izlemedim, tüm dikkatim Piper'ın üzerindeydi. Omurgası duvara yaslanana kadar onu geriye doğru yürüttüm, odanın geri kalanından ahşap bir kulübe tarafından yarı gizlenmişti. O kadar yakındık ki her nefes alışımızda neredeyse göğüslerimiz birbirine değiyordu.

"Samantha nerede?"

"Samantha umurumda bile değil. Ben onu ekdim, o da Davis'le eve gitti." Bu siklerden herhangi birinin ona dokunabileceği fikri omurgamdan aşağıya öfke yaydı. "O pisliğin kim olduğunu biliyor musun?"

"Bir hokey oyuncusu."

Esprî yapmadan güldüm ve kalçamızdan göğsümüze kadar aynı hizaya gelene kadar yaklaştım. "Hokey oyuncularını sadece bir şeyin peşindedir."

"Sen bilirsin, değil mi?" Şeytani bir sırıtış takındı ve ağzını benimkine kıl payı yaklaştırdı. "Ben bir hokey oyuncusu istiyorum."

Sikeyim. Parmaklarım kalçalarını kavrarken gerginlik omurgamda yuvarlanıyordu. Dudağını ıslattığında dili ağzımı sıyırırken çaresizlik tenimin üzerinde kayıyordu. Kendimi bu dokunuşun peşinden gitmekten, dilini ağzıma alıp onu tatmaktan alıkoymak için tüm irademi kullanmak zorunda kaldım. Kızgın gözlerle bana bakarken kendimi tutmanın verdiği güçle kollarım titredi.

Burnumdan nefes aldım, doğrulurken kalbimin durmasını istedim. Aramıza mesafe koymak fiziksel olarak acı vericiydi ama bu olamazdı. Olmayacaktı. Ne kadar istemiş olursam olayım.

Geri adım attım, oda karanlığa gömüldüğünde parmaklarımı gevşettim.

"Güç kesildi!" Yüksek sesler sessizliği doldurdu ama ben onun dudaklarımın üzerinde dolaşan nefeslerinde kaybolmuştum. Marcus, "Lucas, Piper'ı görüyor musun?" diye seslendiğinde gerildim.

"Ye-" Sözlerim en tatlı ağzı tarafından kesildi ve göğsümde alçak bir gümbürtü oluştu. Sanki bir baraj patlamış gibiydi ve çilek tadının peşine düştüm, öpücüğü yumuşaktan muhtaç hale getirdim. Artık onun ağzına sahip olduğuma göre, daha fazlasına sahip olmak için açlıktan ölüyordum. Onu geriye doğru yürüttüm ve duvara yasladım, vücudumla sabitledim ve çıkardığı muhtaç inleme seslerini yedim. Kahretsin, tadı cennet gibiydi. Ağzının her santimini ezberlerken dilini, dişlerini, dudaklarını okşadım. Yıllardır bunun hayalini kuruyordum ama onun dokunuşunun yumuşaklığına yaklaşamamıştım.

Bacağını kalçamdan yukarı kaldırıp amını kalçama doğru salladığında sikim pantolonuma sürtündü. "Yüce Tanrım."

Parmaklarımı boynunda gezdirdim, elbisesinin ince askısını omzunun üzerinden geçirdim, sonra köprücük kemiğinin üstündeki çukuru yaladım. Onun her santimini doldurmak için can atıyordum ve kalçalarımı sertçe sallayarak dudaklarından bir nefes çaldım.

Parmakları saçlarımda kıvrılmıştı, beni daha sıkı tutarken acı verecek kadar sıkıydı. Sabit bir ritimle sallanıyor, kekeleyerek aldığı nefesleri dinliyordum. O kadar yakındı ki, henüz ona dokunmamıştım bile.

"Lucas," diye nefes aldı.

Adımı ağzına alması beni tamamen çılgına çevirdi. Onun çözüldüğünü, adımı haykırdığını ve sonra onu tekrar almam için bana yalvardığını görmek istedim.

Işıklar yanıp söndü ve kendimi geriye attım, neredeyse arkamdaki adama çarpıyordum. Piper bir şeyler söyledi ama hoparlörden gelen müzik sesi onu bastırdı.

Gök mavisi gözleri beni olduğum yere kilitlemişti, parti tüm gücüyle yeniden başladığında bile hareket etmedim. Parmaklarımı sıktım, teninin hissine ve ağzının tadına karşı savaştım. Göğsüm kabardı ve kalbim her nefes alışımında daha da hızlı atmaya başladı. İstediğim ama sahip olmama asla izin vermediğim her şey ondaydı.

"Beni tekrar öp," diye yalvardı Piper ve tüm kontrolünü kaybetti.

Hırladım, elini tuttum ve onu partiden dışarı çıkardım, serin gece havasını umutsuzca içime çektim. Ona döndüm ve bir elimle enseme ovuşturdum. Ne yapıyordum ben böyle?

"Bırak beni, Lucas." Piper'ın yanakları kızarmış, yumrukları sıkılmıştı ama beni asıl etkileyen kırmızı çerçeveli gözleriydi. Kendini tutuyor, toparlıyor gibi görünüyordu ve buna izin vermemin hiçbir yolu yoktu.

"Asla." Yüzünü avuçlarımın arasına aldım ve çenesini eğdim, sonra burnumu uzunlamasına gezdirerek derin nefesler aldım.

Bu tutmayı planladığım bir sözdü.

Ağzını yakaladım ve çileklerin tadında boğuldum. Piper inledi, sonra dilimi emdi ve boğazımın arkasından bir hırıltı çıkardı.

Narin parmakları omuzlarımda gezindi ve boynuma girerek beni kendine çekti. *Sikeyim*. Kalçalarımı yuvarladım, bacağımı kalçalarının arasına soktum ve kendini ona nasıl yasladığına hayret ettim. "İşte bu. İşte benim kızım."

İnledi ve tekrar sallandı, baskı arıyordu. Ağzımı kulağına götürdüm ve nefes aldım, "Seni çok sert boşaltacağım. Unutacaksın

her şey ama bunu sana v e r e b i l e c e k tek kişi olduğum gerçeği."

Nefes nefese kaldı ve daha sert sallandı, ben de kışını kavradım ve kalçaları belime dolanana kadar onu kaldırdım. Elimi aramızda kaydardım ve pürüzsüz, çıplak kalçasına doğru yönlendirdim, külotunun sırlıslıkla kumaşına ulaştığımda inledim.

Sakinleştirici bir nefes aldım, alnımı onunkine yasladım ve parmaklarımı amına bastırdım. "Bu iyi mi?"

Nefes nefese kaldı, inlemeden önce parmakları omuzlarıma gömüldü. "Evet, evet. Durma."

Kumaşı yana kaydardım ve elimi ıslatırken dişlerimin arasından bir nefes çektim. "Çok ıslaktı." Bir parmağımı içine daldırıp çıkardım, sesleri muhtaç hale gelene kadar onu nazikçe okşadım, kelimelerin herhangi bir görüntüsü anlamsız zevk inlemelerine dönüştü.

Acele etmedim, onu neyin soluklandırıldığını ve neyin inlettiğini dinledim, tam olarak neyi sevdiğini bulana kadar ritmimi daha hızlıdan daha yavaşla değiştirdim. Parmaklarımın etrafında titreştiğinde, onları ön duvarına doğru eğdim ve onu serbest kalmasına daha yakın okşadım. Adımı haykırdı ve yüzünü boynuma gömdü, daha sert sallanıyordu.

Boşalır boşalmaz ona bir tane daha vereceğimi bildiğim için göğsümde alçak bir memnuniyet uğultusu vardı.

"İşte bu kadar." Avuç içimi klitorisine bastırdım. "Benim için gel, bebeğim. Seni yakaladım."

"Lucas," diye yalvardı ve içimden bir ürperti geçti. Kahretsin, patlayacaktı. Ne kadar çarpık olsa da bunu ona verebilecek *tek* kişi olduğum için göğsüm gururla doldu.

Omzumu ısırıp çılgılığının sesini boğana kadar kıvrımlı parmaklarımın baskısını artırdım ve arzuladığı noktaya ulaştığımı biliyordum. Boşalması avucumu ıslattı ve bu şimdiye kadar hissettiğim en sıcak şeydi.

Nefes nefese kaldım, onu kendime yakın tuttum ve kontrolü yeniden kazanmaya çalıştım. Dilimi boynunda gezdirdim, geri çekilmeden ve çenesini yukarı kaldırmadan önce cildindeki tüylerin diken diken oluşuna bakıp sııttım. "Hayal ettiğimden çok daha iyi."

SEKİZ PIPER

Jax'in arka kapısından bir kız sendeleyerek çıktı ve yüzüne sıcak bir gülümseme yayılmadan önce neredeyse Lucas'a çarpıyordu. "Oops, üzgünüm. Seni orada görmedim."

İçimde biriken tüm o mutlu parıltı alev aldı ve ona doğru bir adım attım. Lucas beni tam ortamdan yakaladı, kıkırdaması kulağımda yumuşadı. "Sakin ol, Katil. Beni yakaladın. Hadi gidelim."

Beni evin içine götürürken parmakları benimkilerin üzerinde kapalı kaldı. Lucas partiye katılanların arasından geçerken ben de arkasından gittim. Mümkünse eskisinden daha da kalabalıktı. Jax'in evine doğru ilerlerken sarmaş dolaş olmuş ellerimizi gizlemek için insan denizini kullandık.

"Nereye gidiyoruz?" Lucas'ın beni duyabilmesi için bağırarak zorunda kaldım ve o da karşılık olarak elimi sıkıp beni yanına çekti. Dudakları kulağıma değdi. "Bana güveniyor musun?"

"Evet." Bu kelime dilimden kayıp gitti, şimdiye kadar söylediğim en kolay şeydi.

Sıcak bakışları benimkilerle buluştu ve başparmağını yavaşça gülümsemeye dönüşen alt dudağına sürttü. "Güzel."

Kalçalarımı kavradı ve sırtım bir duvara dayanana kadar beni döndürdü. İçime girdi ve bakışlarım partililerin üzerinde uçup Marcus'u ararken kalbim kulaklarımda çarpmaya başladı ve nefeslerim sığlaştı.

Lucas kulak mememi ısırmadan önce burnunu boynumun sütunu boyunca gezdirerek dikkatimi çekti. "Bana güvenmen gerekiyor, unuttun mu?" dediğinde ses tonu eğleniyordu.

Başımı geriye atarak duvara yaslandım ve onun kapüşonlu gözleriyle buluştum. "Açıktayız."

Alnını benimkine dayamadan önce omuzları oturma odasını görmemi engelleyecek şekilde hareket etti. "Ağzına ihtiyacım var."

Lanet olsun. Bu çok ateşliydi. Ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve alt dudağını dişlerimin arasına aldım, aşağı eğilip öpücüğü devralmadan önce boğazının arkasından derin bir gümbürtü çektim.

Ağzımı keşfetmek için zaman ayırırken ve yanaklarımı kocaman ellerinin arasında kavrarken dokunuşu öncekinden daha yumuşaktı.

Geri çekildi ve kaşlarımın arasını öptü. "Bunu yapmak için ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin."

Sertleştim ve başımı yana eğdim. "Beni öpmeyi mi kastediyorsun?" Bakışlarına karşılık veremeyerek boynunun dibindeki çukura baktım. "Bana hiç bakmadın bile."

Güldü ve ağzıma karşı konuşmadan önce beni tekrar öptü. "Hiç başka tarafa bakmadım."

Göğsüm çırpıntılarla inledi. Onun burada olması, bana böyle bakması, sahip olmayı hayal ettiğimden çok daha fazlasıydı. Sonu gelmezse diye bu şansın kaçmasına izin vermeyecektim. Karnını tırmıkladım, kaslarının dokunuşum altında esnemesinin tadını çıkardım ve gömleğinin altındaki sert çizgilerin izini sürdüm. Dokunuşuma doğru eğildi ve ağzı yavaş, durgun hareketlerle benimkine indi.

Lucas'ın şortunu izledim, başparmağımı altına daldırdım ve kalçasını sıyırdım. Sertleşti ve başını boynumun kıvrımına bıraktı. "Bebeğim, olay çıkarmadan önce seni özel bir yere götürmeliyim."

İçimden bir kahkaha yükseldi, durma fikrinden bile acı duymuş gibi konuşması hoşuma gitmişti. Bunu duymak

Söylediği tek bir kelime nefesimi kesti. Ona acıdım ve ellerimi güvenle omuzlarına koydum. "Misafir odası mı?"

İniltisi boynumu gıdıkladı ve geri çekilip ciddi olup olmadığımı anlamak istercesine yüzüme bakmadan önce tüylerimi diken diken etti. Hayatımda hiç şu anda olduğum kadar ciddi olmamıştım.

Onun elinden kurtulup kolunun altına girdim ve ikinci kata çıkan merdiven boşluğuna doğru ilerledim. Sıcak parmaklar benimkilerle buluştu ve Lucas'ın geniş bakışlarıyla karşılaşmak için arkama baktım. Isırmadan önce dilimi alt dudağımda gezdirdim.

Hınzır bir gülümseme ağzını yukarı kaldırdı ve aramızdaki iki adımı temizledi. "Bana böyle bakmaya devam edersen halk içinde olduğumuzu unutacağım." derken göğsünün sıcaklığı omurgamla birleşti.

İçimden bir heyecan geçti. Bir parçam onu biraz daha zorlarsam ne yapacağını görmek için yanıp tutuşuyordu ama Marcus'un bunu bölmesine izin veremezdim. Bu kadar uzun süre bekledikten sonra olmazdı.

Lucas'ın şok olmuş sesine kıkırdayarak merdivenleri hızla çıktım ve köşeyi dönüp karanlık ikinci kat koridoruna girdim. Lucas beni döndürüp ayaklarımdan kaldırmadan ve ağzını ağzıma yapıştırmadan önce on adım bile gitmemiştim. Bacaklarımı kalçalarına doladım ve kıcıımı avuçlayıp göbeğimi sert uzunluğuna doğru çektiğinde nefesim kesildi. Ağzı benimkini yakaladı, yavaş ve aç öpücüklerle nefesimi kesti ve beni misafir odasına taşıırken kalçalarımı beline doladım.

Kapıyı arkamızdan kapattı ve alt kattaki partiden gelen yüksek sesli müziği bastırdı.

Lucas ayaklarımı yavaşça yere indirdi ve sert vücudu benimkine sürtünürken inledim. Şehvet duyularımı ele geçirirken alnımı göğsüne yasladım ve baharatlı kokusunu içime çektim.

Kalbi benimkine karşı hızla atıyor ve göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyordu. Ona hayatımdaki her şeyden daha çok ihtiyacım vardı ve dehşete düşmüştüm. "Lucas, bunun benim için bir anlamı var."

Parmakları saçlarımin arkasına gömüldü, baş ve işaret parmakları kafa derime masaj yaptı ve alçak sesle söylediği sözler içimde yankılandı. "Sen benim için her zaman daha önemliydin. Sana daha önce söylemeliydim."

Gözlerim yandı ve yüzümü göğsüne gömüp sözlerinin sıcaklığının üzerimde dolaşmasına izin verdim. Parmakları omurgamdan aşağıya ve yan tarafıma doğru ilerleyerek elbisemin askısında gezindi. Başını omzuma doğru eğdi, ince kumaşı çıkarmadan önce usulca öptü. Başparmağı, elbisemin yakası alçakta toplanıp sütyenimin kenarına takılana kadar diğer tarafı aşağı çekti.

Başparmağıyla göğsümün üst kısmını okşadı ve geri çekilmeden önce kalçalarımin arasına lezzetli bir sıcaklık gönderdi. "Bu iyi mi?"

Başımı salladım ve gözleri benimkilerle buluştu. "Kelimelerini kullan, bebeğim."

Onun emriyle klitorisim titreşti. "Evet."

Geri çekildi ve kapüşonlu gözlerle vücudumun santim santim açığa çıkmasını izledi. Beni içine çekerken göğsü inip kalktı ve bir parmağını okyanus mavisi sütyenimden eşleşen külotumun kenarına kadar takip etti. Bakışları benimkilere kaydı. "Büyüleyici."

Onu görmeyi çok istediğim için gömleğinin eteklerini kaldırdım ve o da başının üzerinden çekmeme yardım etti. Nefesim kesildi. Onu sayısız kez gömleksiz görmüştüm ama ilk kez ona dokunabiliyordum. Parmaklarımı göğsünde gezdirdim ve sertçe nefes aldığında sııttım. Dokunuşuma verdiği tepkiyi çok sevmiştim. Sanki buna en az benim kadar ihtiyacı vardı.

İkimizin de nefesi kesilene kadar eğildim, tenimiz tenimize değdi. Lucas başparmağıyla çenemde ve yanağımda gezindi. "Bana durmamı söyle."

"Durma," diye yalvardım ve kısık bir ses Lucas'tan içime doğru yankılandı.

Beni kolayca kaldırdı, yatağa yatırdı ve kalçalarımın tutup beni kenara doğru yönlendirdi. Eğilip ince saten kumaşın arasından meme ucumu emerken vücudu benimkini içine aldı. Sıcaklığı etime işlerken boğazımın derinliklerinde inledim. Diğer tarafa geçmeden önce kıkırdadı ve ben onun altında kıvrana kadar aynı muameleyi yaptı. Bana dokunmadan dokunuyordu ve ağzını çıplak tenimde hissetmek için can atıyordum. Tırnaklarımı omzuna geçirdim ve onu geri ittim.

Geri çekildi, bakışlarındaki endişe sütyenimi açıp yanıma bıraktığımda hızla sıcaklığa dönüştü. Göğsüme bakarken çenesindeki kaslar gerildi ve yavaşça öne doğru eğilerek alt dudakımı emdi ve ısırıldı. "Çok mükemmel."

Lucas her iki göğsümü de avuçlarının arasına aldı ve kavrayışını sıkılaştırarak dilini orta dikişin arasında gezdirmeden önce onları birbirine doğru itti. Kalçalarımı onunkilere doğru iterek yataktan doğruldum ve bana karşı sallanıp arzuladığım baskıyı uyguladığında inledim.

"Kontrolümle oynuyorsun," diye homurdandı, sesi gerilmişti.

"Kontrol edilmeni istemiyorum." Onun çözülmesini istedim.

Meme ucumu ağzına alıp emdi, üzerine çizik attı. Aynı anda siki içime giriyor ve zonklayan klitorisime canlı bir ısı gönderiyordu. "Seninle zaman geçireceğim, Killer. Her saniyenin uzun sürmesini istiyorum."

Göğsümden aşağı öptü, dilini göbeğimin üzerinde döndürdükten sonra tümseğime indirdi. Klitorisimin üzerine bir öpücük kondururken koyu renk gözleri benimkilerle buluştu. "Bunu daha önce yaptın mı?"

"Hayır." Sesim titredi.

Mırıldandı ve uyluklarımı nazikçe kavrayarak ayırdı, sonra burnundan nefes alarak dikiş yerime sokuldu. "Seni tatmak istiyorum, Piper. Dilimin üzerine boşaldığını hissetmek istiyorum. Bunu istiyor musun, bebeğim?"

Ateş kalçalarımı yaladı ama altta yatan bir gerginlik vardı. "Evet."

Savunmasızdım, onun için sergileniyordum, ciddi bakışları üzerimdeydi. "Seninle ilgileneceğim. Sadece nefes al."

Derin bir nefes aldım ve öne doğru eğilip dilini külotumun üzerinden göbeğimin ortasına doğru gezdirmeden önce bana hafifçe başını salladı. Başparmaklarını iç çamaşırlarımın yanlarından geçirip yavaşça aşağı kaydırды. "Siktir, çok güzelsin. Benim için pembe ve ıslaksın."

Başını eğdi ve dilini giriş yerimden klitorisimin üzerinde gezdirdi. Bu his neredeyse çok fazlaydı, neredeyse kaldırabileceğimden daha fazlaydı, ama hareketini yavaş tuttu. "Seni tattıktan sonra asla eskisi gibi olamayacağım."

Lucas hareketlerini yavaşlattı, iniltili protestoma şeytani bir gülümsemeyle karşılık verdikten sonra bizi ters çevirip kalçalarımı yüzüne yasladı. Dilini girişime gömdü ve kalçalarımı yerinde tutarak içeri itti. Öne doğru düştüm, böylece ellerim beni destekliyordu ve saldırısına karşı yere düştüm, ama serbest bırakılmam sadece ulaşılamazdı. Hayal kırıklığına uğramış, iniltili bir ses çıkardım ve o da ayrıldı. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Seni istiyorum. Her zaman seni." Kelimeleri nefes nefese söyledim. "Siktir." Kalçamı ısırды ve bir parmağını kalçama bastırды.

Çekirdek. "Önce seni hazırlamam gerek." "Hazırım," diye yalvardım.

Klitorisimi emdi ve "Tekrar boşalana kadar olmaz" demeden önce gözlerim geri döndü.

İtiraz ederek inledim, ama düşüncelerimi çalarak ikinci bir parmağını içeri kaydırды. Kalçalarım onlara karşı sallandı ama üçüncüyü eklemek için yeterince uzun süre geri

çekildiğinde sakinleşti.

"Nefes al," diye mırıldandı kalçama doğru.

Parmaklarını daha derine sokarken titrek bir nefes aldım.

"İşte bu. Benim için çok ıslaksın." Yavaş ve akıcı hareketlerle beni okşadı ve her itişinde onunla buluşmak için yukarı ve geri döndü. "İşte bu, bebeğim."

Klitorisime bir öpücük kondurdu. "Çok güzel," dedi ağzının içine çekip dilini döndürmeden önce.

"Lucas," diye soluklandım, ağırlığımı taşıyamayarak öne doğru düştüm ve anında iri ön koluyla olduğum yerde sabitlendim.

"Seni yakaladım." Klitorisimi emerken parmaklarıyla beni becerdi, ta ki ben içimde oluşan orgazmın gücüyle sarsılana kadar. Basınç karnımın altından dışa doğru büyüyerek tüm benliğimi sardı ve beni milyonlarca parçaya ayırdı. Ben ona karşı titrerken Lucas devam etti.

Omurgamda küçük bir titreme oldu. "Hassas."

Kıkırdadı ve yüzü benimkiyle aynı hizada olacak şekilde beni altına aldı. Dudaklarını yaladı. "Seni bütün gece yiyebilirim."

Sözleri tenimde çakıl taşları yarattı ama sadece ağzını istemiyordum. Onun her şeyini istiyordum. "Seni içimde istiyorum."

Lucas sarsıldı ve göğsünden alçak bir inilti yükseldi. "Devam etmemi istiyorsan böyle şeyler söyleyemezsin."

"Ne gibi?" Orgazm sonrası ışıltıyla gülümsedim, içinde bulunduğu durumun ve bunu ona yapabilmemin tadını çıkarıyordum. "Sikini istiyorum, lütfen?"

Kalçaları istemsizce öne doğru sallandı ve pantolonunun içinden görünen sert çıkıntı karşısında ağzım sulandı. "İstediğin zaman, durmak istersen ya da rahat hissetmezsen bana haber ver."

Beni serbest bıraktı ve ben de pantolonunu indirmesine yardım ettim. Kocaman sikini avuçlayıp okşuyordu ve şimdi neden acele etmediğini anlıyordum

beni hazırlıyordu. Ağzım sulanarak uzun boyuna baktım ve "Bu sorun olmayacak" dedim.

Üzerime eğildi, kalçalarını ulaşamayacağı bir yerde tuttu ve boynumu emerek beni işaretledi. Altında kıvrandım, kalçalarımı onunkilerle buluşmak için kaldırdım ve sikiğimin göbeğimin üzerindeki ağırlığıyla ödüllendirildim. Başını boynumun kıvrımına bıraktı ve ağırlığını üzerime vererek inledi. "Bunu yapmamalıyım. Bana durmamı söyle."

"Durma, lütfen."

"İstesem de yapamam ve yapmak da istemiyorum." Parmakları uyluklarımın iç kısmında gezinirken bacaklarımı araladı ve girişime yerleşip tek bir hamleyle içime girdi.

Dolgunluk başımı uyuşturdu ve dünyam başıma yıkıldı. O geri çekilip tekrar içeri girene kadar hiçbir şeyi bu kadar iyi hissetmemiştim. Her duvara baskı yapana kadar beni gerdi, içten dışa bana sahip olana kadar.

Bakışları sıcaktı, bağlandığımız yere odaklanmıştı ve alt dudağını ıslattı. "Çok tatlısın amına koyayım," dedi parmakları kalçalarımın gömülüp beni sabit tutmadan ve tekrar sokmadan önce. "Sen benim için yaratılmışsın."

Basınç arttıkça ciğerlerimdeki hava boşaldı ve ben bedenim ve ruhumla onun içinde kayboldum. Kasları kavrayışımın altında seğirdi ve üzerime katlandı, her itişinde kasık kemiğini klitorisime sürttü. Acı verecek kadar hassastım ama sırtımın en küçük yerinde artık tanıdık gelen bir gerginlik vardı. "Lucas, Lucas, boşalacağım. Durma."

Lucas ağzımı içine aldı, siki içime girerken aynı anda dilini de derinlere soktu. Orgazmıma kendimi kaptırmıştım; vücudum titriyor, o içimden çıkarırken ben de onu pençeliyordum. İticileri kekeledi ve boşalırken omzumu ısırdı, her vuruşta beni döllerleriyle doldurdu. Ağırlığını göğsüme verdi ve dudaklarıma doğru fısıldadı, "Mükemmel."

DOKUZ LUCAS

Yüzümü Piper'ın boynuna gömdüm, hareket edemiyordum ve hareket etmek istemiyordum. Bunların hiçbiri olmamalıydı, ama şimdi kendimi kötü hissediyordum. Beni bu kadar iyi hissettirenin sadece serbest bırakılmamın ardından gelenler olmadığını biliyordum. Uzun zamandır kendimi tutuyordum ve sonunda her şey yolunda gidiyordu.

"Lucas." Piper'ın sesi hafif, neredeyse şakacıydı ve omzum tarafından hafifçe boğuklaştırılmıştı.

Yanıt olarak inledim ve başparmağımı onun yanında tuttuğum bileğinin yumuşak derisi üzerinde kaydırdım.

Boynumun dibindeki hassas kıvrımı öptü. "Lucas, nefes alamıyorum."

Sikeyim. Nefes alabilmesi için minimum mesafeyi kaldırdım ama tüm vücut temasını sürdürdüm.

"Lucas." Şimdi gülüyordu, sesi göğsümün içine sızıyordu ve ağzım bir gülümsemeye dönüştü.

Hırladım ve kulağını ısırdım. "Ne?"

"Doğum kontrol hapı kullandığım için şanslısın."

Donakaldım ama parmakları sırtımda desenler çizip omurgamda karıncalanmalar yarattığında rahatladım. Bunu daha önce hiç düşünmemiştim ve unuttuğum bir şey de değildi. Neler olabileceğini düşününce göğüs kafesimde beklenmedik bir sıcaklık oluştu. Doğru zaman değildi ama bu fıkirden nefret etmiyordum.

"Lucas." Sesinde saf bir eğlence vardı.

"Hmmm?" Boynunu öptüm ve dilimi iz bıraktığım yerlerde gezdirdim.

Bana daha fazla erişim sağlamak için başını eğdi ama "İkimizin de kayıp olduğunu fark edecekler" dedi.

"Bırak fark etsinler." Saçlarına sokulup derin bir nefes aldım.

"Lucas."

Oflayıp pufladım ve onu tamamen kaldırdım. "Hiç eğlenceli değilsin." "Oh, ben çok eğlenceliyim."

Şeytani bir sırıtış takındı.

Sikim onaylarcasına seğirdi. Bu kadar kısa sürede tekrar gidememeliydim ama içimden bir ses bu sefer gidebileceğimi söylüyordu. "Burada kalamaz mıyız?"

Gülümsemesi utangaç bir hal aldı. "Marcus'un bu gece öğrenmesini istemiyorsan, hayır."

Soğuk bir kova su gibi, içimdeki tüm sıcaklık boşaldı. "Kardeşine söylemek zorundayız. Ona yalan söyleyemem."

Yumuşak bakışları benimkilerle buluştu ve parmağını elmacık kemiğimde gezdirdi. "Tamam, ona birlikte söyleyeceğiz." Ağzını bir gülümseme kapladı. "Seni öldürmeye çalışırsa diye."

Yüzümü çevirdim ve başparmağını ısırdım. "Sen lanet bir sürtüksün."

Başparmağını ağzımın derinliklerine bastırdı ve sikim resmen yeniden sertleşti. "Bu gece odama gel." Yalvaran gözleri, içinde boğulmak istediğim karanlık bir şehvet girdabıydı.

Başımı arkaya eğdim ve derin bir nefes alarak tavana baktım. "Beklemek beni öldürecek."

Ben onu tekrar yere yatıramadan yataktan fırladı ve çoktan elbisesini başına geçirmişti. Pembe, kızarmış yanakları, dalgalı saçları ve öpücüğümde şişmiş dudaklarıyla çok güzel görünüyordu. Piper'ın benim için doğru kişi olduğunun farkına varmak göğsümdeki derin korkuyu yatıştırdı. O benim kızımdı.

Bana uzun bir öpücük verdi ve "On dakika bekle, sonra gel beni bul" diye fısıldadı.

Odadan çıkarken onu durdurmamak için yatağı sıkmak zorunda kaldım. Sonsuza kadar burada, bu anda kalmak istedim.

O gittikten sonra giyindim, yatağı düzelttim ve telefonumu çıkardım. Saat gece yarısını geçiyordu ve sosyal medya paylaşımlarına bakınca partinin iki katına çıktığını görebiliyordum. Erken kaçtığımı belli etmemek için ne kadar kalmam gerekiyordu? Onu bulmak için kapıya doğru yürürken baş döndürücü, hafif bir his beni ele geçirdi. Sanki her şey yerli yerine oturmuştu ve sonunda ailemin nasıl hissettiğini anlamıştım. Onların sahip olduklarına ben de sahip olabilirdim.

Bugün bir duygu kasırgasına dönüşmüştü. Seçmeler sırasında adımın söylenmesini beklemek fiziksel olarak acı vericiydi ve bunu katlanılabilir kılan tek şey, hayatımın en büyük günü olması gereken günü bir şekilde zirveye taşıyan Piper'dı. Ondan bir öpücük aldım ve her şeyin bittiğini anladım. Hiçbir şey onun kollarımda olmasıyla kıyaslanamazdı. Ciğerlerimi dolduran elma kokusu, dilimde çileklerin tatlı tadı. Yıllardır kendimi inkar ediyordum ama pes etmek yaptığım en iyi şeydi. Geriye dönüp baktığımda, bu kaçınılmazdı. Ondan uzak kalabileceğime gerçekten inandığımdan emin değildim. Bana geniş, berrak gözlerle, sanki her parçamı biliyormuş gibi bakarken değil. Onu hak etmiyordum -hiç kimse hak etmiyordu- ama bunu değiştirmek için hayatımın geri kalanına sahiptim.

Onu bulma niyetiyle odadan çıktım ama yan tarafıma büyük bir ağırlık çarparak beni duvara savurdu. Dudaklarımdan boğuk bir inilti döküldü ve nefes almak için çabaladım, midem boşalmadan önce içimde öfke dalgalanıyordu.

"Seni lanet olası piç!" Marcus'un öfkeli yüzü bana bakıyordu.

"Hey, öyle değil." Bu şekilde öğrenmemesi gerekiyordu. Benim misafir odasından gizlice çıktığım lanet bir partide değil.

"O benim kız kardeşim!" diye hırladı.

"Kahretsin... Bu farklı. Onunlayken farklıyım." Ayağa kalktım ve parmaklarımı başımın üstünde birleştirdim. Onun anlamasına ihtiyacım vardı. "Seviyorum-"

"Sana güvenmiştim." Marcus'un yumruğu çeneme çarparak beni geriye savurdu.

Omuzlarını kavradım ve ellerini yerinde tutarak ona yalvardım. "Onu güvende tutmam için bana güvenden ve ben de tutacağım," diye söz verdim.

"Güvende mi?" diye güldü ama ses tonunda hiç eğlence yoktu. "Güvende olduğunu mu düşünüyorsun?" Beni üzerinden itti. "Sen sikik bir çocuktan başka bir şey değilsin ve sikik bir çocuktan başka bir şey olmayacaksın. Bu ne cüret? Yeterince kızını mahvetmedin mi?"

İrkildim ve acı göğsüme doğru yayıldı. O haklıydı. Her şeyi berbat etmiştim ama bu farklıydı. O farklıydı.

Marcus bir adım öne çıktı. "Ne, fark etmediğimi mi sanıyorsun? Önce sana aşık olmalarına nasıl izin verdiğini? Sen onları serbest bırakana kadar sana nasıl takıntılı olduklarını?"

"Öyle bir şey değil." Hayal kırıklığı göğsümde büyüdü.

"Haklısın, değil, çünkü onun yakınına bile gitmiyorsun."

Öfke derimi yaktı ve duvara çarpana kadar onu döndürdüm. "Sana sormuyorum Marcus. Bununla dalga geçme."

Marcus yüzüme tükürdü ve omuz silkerek elimden kurtuldu. "Sen tam bir pisliksin."

Merdivenlere doğru yöneldi ve ben de kolundan tutarak onu durdurdum, yüz ifademdeki dürüstlüğü okuyabilmesini umuyordum. "Onun ne kadar özel olduğunu biliyorum. Onu incitecek bir şey asla yapmam. Bunca zaman sonra bunu ona yapmayacağıma inanmalısın. İkinize de." Acı, kaburgalarım parçalanıyormuş gibi içime işledi. "Onu seviyorum ve onun için savaşıacağım Marcus. Bu seninle savaşmak anlamına gelse bile."

Yüzünde derin bir çatıklık vardı, öfkesi dalga dalga yayılıyordu ve başını salladı. "Kaybedeceksin."

Merdivenlerden aşağı indi ve utanç ağzımı ekşitti, en iyi arkadaşımı kaybettiğim için değil, buna değdiğini bildiğim için. O buna değerdi.

Marcus merdivenlerden iner inmez Piper için bağırdı. Sesi endişeli değil, öfkeliydi. Kulaklarıma kan hücum etti ve onun tarafından gafil avlanması fikri kalbimi göğsümde çarptırdı. Ona söylemeyi kabul etmek bir şeydi; yakalanmak bambaşka bir şeydi. Önce Piper'a ulaşmaya kararlı bir şekilde adımlarımı ikişer ikişer attım. Marcus ön kapıdan çıkarken arkasından baktım, hâlâ kız kardeşi için çığlık atıyordu. Eninde sonunda sakinleşecekti. Her zaman çabuk öfkelenirdi ama mantıklı olmakta da aynı derecede hızlıydı. Yıllarca hokey oynamış olması, mantıklı düşünmeden önce saldırganlığa yönelmesine neden olmuştu. Buz üstünde harikaydı ama gerçek dünyada berbattı.

Kalabalığı yararlanarak ilerledim, cüssemın avantajını kullanarak onu ararken bir yol açtım. Dans pisti o kadar sıkıştı ki vücutlar arasında hiç boşluk yoktu, sadece ritimle birlikte hareket eden uzuvların karmaşası vardı. Piper kalabalıktan nefret ederdi, herhangi bir şekilde kapana kısılmış hissetmekten nefret ederdi, bu yüzden arka bahçedeki verandaya doğru ilerledim, tamamen onu orada telefonuna kıvrılmış bulmayı bekliyordum, ama boş bir alanla karşılaştım.

İki elimi başımın üzerine koyup nereye gittiğini anlamaya çalıştım. *Kahretsin*. Sokaktan aşağı, onun olabileceğini düşündüğüm son yer olan evine doğru yöneldim. Bir blok koştum ve bahçesinin önünde durdum. Pencerele karanlıktı, bu yüzden ön kapıdan girmek yerine arka tarafın etrafında döndüm. Bir sessizlik vardı, tek ses havuz fiskiyelerinden geliyordu ve tek ışık sudan yansıyan aydı. Sessiz adımlarla Piper'ın penceresine doğru ilerledim. *Burada olmalıydı*.

Açık bıraktığı için rahat bir nefes aldım ve dar aralıktan sürünerek geçtim. Bunun için fazla büyümüştüm. Oda boştu, sadece yeşil elmaların belli belirsiz kokusu vardı.

Çaresizlik ciğerlerimi sıktı. Önce onunla konuşmam, Marcus'la ne olursa olsun onu seçeceğimi bilmesini sağlamam gerekiyordu.

Telefonumdan numarasını tuşladım ve çalarken odasında volta attım, sesli mesaj sesini duyunca kapattım. Tekrar aradım ama yine cevap alamadım.

Hay sikeyim. Parmaklarım tuşların üzerinde hızla ilerleyerek ona bir mesaj gönderdi.

Ben: Seninle hemen konuşmam lazım. Senin evinde buluşalım.

Jax'in evine dönmeden önce on beş dakika daha bekledim, onu bulmaya kararlıyım, ama tam ön kapıya geldiğimde Jax birdenbire ortaya çıktı.

Göğsü kabardı ve Piper'a seslenirken yüz ifadesi bozuldu. Tanrım, gözyaşları köşelerde birikirken ve sesi onun adı etrafında çatlarken kırmızı çerçeveli gözlerini görünce kalbim çatladı.

Onu omuzlarından tuttum ve kurtulmak için mücadele etti. "Jax. Benim. Kahretsin, Jax, bana bak."

Şaşırtıcı gri gözleri benimkileri delip geçti ve tuttuğu gözyaşları yanaklarından akıp çenesinden aşağı süzüldü. "Biri ona söylemeden önce Piper'ı bulmalıyım. Ona söylemek zorundayım."

"Bana neler olduğunu anlat." Panik damarlarımı buzla doldurdu ve kalbimin göğsümde çarpmasına neden oldu. Onu böyle görmek canlı canlı yüzülmek gibiydi, her bir hırıltılı nefesi, duygularının ağırlığıyla derimden bir katmanın sökülüp atılması gibiydi. Uzaktan, caddede koşuşturan insanları ve köşede oluşan büyük bir kalabalığı gördüm. Korku dişlerimi sıkıp sıkıp kapattı, artık bir şey yapıp yapamayacağımdan emin değildim.

bilmek istedim. Belli ki korkunç bir şey olmuştu ve Piper'ın ailesini düşünmek boğazımda safra birikmesine neden oldu.

Jax yalvardı, "Onu bulmama yardım et." "Neden onu bulmak istiyorsun?"

Bakışları kararlılıktan acıya dönüştü. Kaşları birbirine yaklaştı ve çenesi bu darbeyi indirmek istemiyormuş gibi sıkıştı. "Ben Marcus."

Beni vurmuş olsaydı daha az şok olurdu. Hiç mantıklı gelmedi. "Hayır...hayır. Sorun yok, yanıliyorsun. Onu az önce gördüm."

Çenesi titredi, başını yana çevirdi ve dünyanın ağırlığı omuzlarıma çökerek bildiğim her şeyi yerle bir etti.

"Yolun aşağısında bir araba kazası geçirdi."

"Hayır..." Söylediklerine inanmak istemeyerek geri çekildim. "Az önce buradaydı."

"Onu gördüm, Lucas. Onu gördüm." Jax başını benimkine yasladı ve beni parçalayan sözleri söyledi. "O öldü."

"Hayır." Bilinçli olarak bir karar veremedim ayaklarım hareket etti ve ne yaptıklarını görmek için kalabalığın arasına daldım. Jax'in yanıldığını görmeye ihtiyacım vardı. Hata yaptığını.

Yolu açtığımda, iki arabanın kafa kafaya çarpışmasının enkazı önümde belirdi ve buruşmuş yeşil çeliği görünce midem bulandı. Piper açık sürücü kapısının yanında diz çökmüş, başı bükülmüş çerçevenin üzerine eğilmişti ve vücudu hıçkırıklarla sarsılıyordu.

Onu kollarıma alıp bunu ondan saklamak için bir adım daha yaklaştım ama ağlayınca donup kaldım.

"Marcus. Daha fazla zamanımız olacağını söylemiştin." Sesi kesildi ve nefesini içine çekti. "Gidemezsin."

Mide bulantısı boğazıma tırmandı ve kusma ihtiyacıyla öne doğru eğildim. Lanet olsun. Bunu ben yaptım. Kaçtığında bana kızgındı. Suçluluk duygusu içime işledi ve bir adım geri attım. Bakışlarım Piper'ın silüetinin üzerinde gezindi, her

hat için
yürüdü

bellek önce I döndü ve
uzakta. Beni asla affetmezdi.

ON PIPER

BİR HAFTA SONRA

Kâbusumdan sıyrılarak irkildim ve Marcus'un benimkiyle aynı tonda olan mavi gözleri peşimi bırakmazken kalbim göğsümde çarpmaya başladı. *Bu sadece bir rüyaydı.* Saçlarım terden sırılsıklam olmuş boynuma yapışmıştı ve açık pencereden gelen esinti beni serinletmek için hiçbir şey yapmıyordu.

Arkamda bir ağırlık kaydı ve günler sonra ilk derin nefesimi aldım. Lucas, Marcus'un cenazesinden beri benden kaçıyordu. Avucumu göğüs kafesimdeki sürekli ağrıya bastırdım ve beni ele geçirmeyi bekleyen duyguları bastırdım. Onlarla yüzleşmeye hazır değildim, hele ki bu gerçek olduğu anlamına gelecekse. Bunun yerine derin bir nefes aldım ve arkamdaki adama odaklandım. O geceden beri kayıptı. Tekrar ortadan kaybolmadan önce onu cenaze töreninde zar zor görmüştüm.

Kollarımı beline dolayarak yuvarlandım ve Jax'in tanıdık kokusu burnuma dolduğunda yüzümü sırtına gömdüm. Donup kaldım, derin bir nefes aldım ve iniltimi yuttum. Yanlıştı, her şey yanlıştı. Omuzları büyüktü ama beklediğimden daha küçüktü ve saçları ensesinde dağınıktı.

Yer değiştirdim ve avucumun üzerinde yükseldim. Jax yan yatmış, battaniyenin üzerinde tamamen giyinikti. Yüzünü bana döndü, gri gözleri benimkilerle buluştu.

Bir sonraki nefesimi almak zordu. O gelmedi.
Lucas her zaman gelirdi. "Nerede o?"

Jax'in açıklamama ihtiyacı yoktu. Sadece başını salladı, hüzünlü gözleri benimkilerin üzerindeydi. "Gelemedi."

Doğrudan Lucas'ın odasına bakmak için pencereye doğru döndüm ama kapalıydı ve perdeleri çekilmişti. Tüm anlayışım yok olurken öfke içime asit gibi çöktü.

"Herkesin bana yalan söylemeyi bırakması gerekiyor. Lucas nerede, Jax?"

Jax yutkundu ama başını tekrar salladı. "O gelmiyor."

Beynim bulanıklaştı, ne dediğini anlayamaz hale geldim. Yataktan sürünerek çıktım ve beni neredeyse bütünüyle yutacak olan şifonyerimden büyük bir kazak alıp sessizce evin arka tarafına doğru ilerledim. Lucas'ın yas tuttuğunu biliyordum. *Ben de* yas tutuyordum ama bunu yapamazdık. O bunu yapamazdı. Beklemekten bıkmıştım. Eğer benimle konuşamayacak kadar korkuyorsa, o zaman ben ona gidecektim.

Yedek anahtarlarının nerede olduğunu biliyordum. İçeri girip onu bir kez olsun rahatlatabilirdim. Arka kapıyı biraz fazla sert iterek açtım ve neredeyse merdivenlerde oturan forma çarpıyordum.

Lucas kirli sakalları ve buruşuk gömleğiyle kırık dökük görünüyordu ama vücudu kaskatı kesilmiş, kıpırdamıyordu. Onunla yüzleşmek için yürüdüğümde beni selamlamadı ve gözlerindeki soğuk, sert bakış karşısında neredeyse nefesim kesiliyordu. Dudağım titredi ama bu işten vazgeçmiyordum. "Bir şey söyle," diye yalvardım.

Sanki ben hiçbir şey söylememişim gibi Lucas ayağa kalktı ve kendi öfkeli sorusuyla karşılık verdi. "Jax senin yanına gelmedi mi?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Gözlerimde şaşkın yaşlar birikti.

Elini yüzüme doğru uzattı ama ben dokunuşunun sıcaklığını hissedemeden elini bıraktı. "Kabus görme ihtimaline karşı Jax'i seninle kalması için gönderdim."

"Duydun mu?" Neler olduğunu anlamaya çalışırken gece böceklerinin sesi kulaklarımda uğulduyordu. *Kabus gördüğümü duymuş ve Jax'i mi göndermişti?*

Lucas'ın bakışları yumuşadı ve gördüğüm acının bir deliği vardı. Gözümün önünde soğumadan önce göğsümde bir şeyler oluşuyordu. Kasları esnedi ve yüzü savaşa gidiyormuş gibi sertleşti, ama buradaki tek kişi bendim.

"Neler oluyor?" Sesim zayıftı.

"Sabah Windsor'a gidiyorum." Bunu hiçbir şey hissetmeden söyledi. Sanki iki saat uzağa bir ay erken taşınması önemli bir şey değilmiş gibi. Sanki şu anda benden ayrılmak onun için bir şey ifade etmiyordu.

Nefesimi içime çekerek başımı hayır anlamında salladım. "Henüz gidemem."

"Biliyorum. Burada kalacaksın." Evine doğru bir adım attı ve serin hava aramızdaki mesafeyi doldurdu.

"Neden?" Sesim kırıldı ve soğuk yüzünde bir çatlak belirdi.

"Burada kalamam." Başını salladı ve sanki aramızdaki mesafeye ihtiyacı varmış gibi bir adım daha geri çekildi.

"Bu çok zor."

Kaşları birbiriyle çarptı. Sözlerinde bir terslik vardı. "Burada benimle olmak çok mu zor?"

Bana dönmeden önce burnundan nefes alarak başka tarafa baktı. "Evet."

"Dedin ki-"

Omzunu dikleştirdi ve çenesi gerildi. "Yalan söyledim."

Yüzüme birkaç voleybol topu yemiştım ama hiçbirisi bu iki kelimenin yaptığı gibi canımı yakmamıştı. "Ama biz..."

"Her şeyi berbat ettim, tamam mı?" Sinirle alay eder gibi bir nefes çekti. Sanki o hareketi yapıyordu ama duruşu doğru gelmiyordu. "O gece yaşanmamalıydı. Bir hataydı. Özür dilerim."

Tökezledim ve sırtım kapı pervazına çarptı. Beni yakalamak için hamle yaptı ama irkildim. "Bunu nasıl söylersin?"

Daha dik durdu, çenesini kaldırdı ve gözlerimin içine baktı. "Av iptal oldu. Hiçbirinin önemi yok."

"Av." Ses olmadan kelimeleri şekillendirdim.

Lucas yerine doğru döndü ve omuzları kendi üzerine katlandı. Sırtı inip kalktı ama arkasına bakmadan, "Gerçekten üzgünüm, Piper. Yapmamalıydım... Bunların hiçbirini yapmamalıydım."

Bağırsaklarının deşilmesi böyle bir şey miydi? Bir bıçağın karnınıza saplanması ve kaburgalarınızı kırıp kalbinizi açıkta bırakana kadar yavaşça yukarı doğru ilerlemesi? Sertçe yutkundum, soluk soluğa nefesler aldım.

"Lucas," diye yalvardım ve evlerimizin arasında durdu. Yumrukları başının üzerinde birbirine dolanmadan önce iki yanında kenetlendi ve acı dolu sesi bana kadar ulaştı. Ama arkasına dönmedi, doğruca kapısına yürüdü ve arkasından çarpmasına izin verdi.

Yanaklarımda birikmeden önce gözlerimden yaşlar süzüldü. Kırıldığımı hissettim ve göğsümü kavradım, parçalarını bir araya getirmeye çalıştım, kendimi parçalanmaktan alıkoymaya çalıştım, ama hiçbir şey acının saldırısını engelleyemedi. Dizlerimin üzerine çöktüm, bir top gibi kıvrıldım ve başımı beton basamağa yasladım. Gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü ve şimdiye kadar ağlamadığım için duyduğum utancı görmezden gelmeye çalıştım.

Lucas'ın üst katından gelen bir hareket dikkatimi çekti ama orada kimse yoktu. Sonunda farkına vardım. Yalnızdım. Lucas yalan söylemişti. Hiç güvende olmamıştım.

ON BİR LUCAS

BİR YIL SONRA

Şutumu savurdum, pakı sopamın bıçağının hemen altında yakaladım ve ağın sağ üst köşesine roket gibi fırladı. Boş kovayı kenara çekip önüme bir sürü disk daha boşalttım ve bir sonraki atışım için sopamı kullanarak birini hizaya getirdim. Antrenman yarım saat önce bitmişti ama benim için daha iyi bir yer yoktu. Her atıştan sonra kaslarımdaki yanma düşüncelerimi silerken değil. Oynarken vücudum otomatik pilotta hareket ediyor ve bana bir anlık huzur veriyordu. Bazen, geçtiğimiz yılı atlatabilmemin tek nedeni kendimi oyunda boğmaktı gibi geliyordu.

"Hey, bugünlük bu kadar yeter, ha?" Alex panolardan seslendi. Antrenmandan sonra çoktan duş almış ve üstünü değiştirmişti. Beresinin altından kıvrılan uzun kum sarısı saçları ve onu fazlasıyla masum gösteren gamzeleri olan iri bir adamdı. Bu gamzeleri kendi avantajı için kullanıyordu ve tanıştığımızdan beri bir geceyi bile yalnız geçirdiğinden şüpheliydim.

Spor ayakkabılarını ayağında sürüyerek buzun üzerine çıktı ve kollarını kavuşturarak benim atış üstüne atış yapmamı izledi. "Her üç atıştan birinin köşesindeki tatlı noktayı kaçırıyorsun."

Alex, Huskies'in yıldız forvetlerinden biriydi ve bilek vuruşuyla tanınırdı.

Bana yol gösterirdi. Birbirimizi sadece bir sezondur tanıyorduk ama rahat, neredeyse şakacı tavrına rağmen insanlara dikkat ettiği çok açıktı. Jax'in zor zamanlar geçirdiğini fark etmiş ve ona yardım etmeye çalışmıştı ve ben de bunun için sonsuza dek minnettar kalmıştım.

Disklerim bitmişti ve tekrar kurulmadan önce onları kovalara toplamak için ağa doğru kaydım. Bir defans oyuncusu olarak fileye hücum etme fırsatım nadiren oluyordu ama bunu yaptığımda da elime yüzüme bulaştıracaktım.

İri bir el omuzlarıma indi ve beni yana doğru itti. "Cidden dostum. Kolların seni öldürüyor olmalı. Git üstünü değiştir."

Omzumdaki ve karın kaslarımdaki kaslar durmaksızın çalışmanın verdiği cezayla ağrıyordu, ama bu ağrıya birlikte bağımlılık gibi bir boşluk geliyordu. *Onu* engellemem gerekiyordu. *Onu* engellemem gerekiyordu.

Alex kaşlarını kaldırarak gerekirse bütün gün bunu yapabileceğini söyledi, ben de pes ederek başımı salladım.

"Evet, tamam." Tahtaya doğru döndüm

"Yiyecek bir şeyler alacağım. Bir şey ister misin?"

Alex sordu. "Yok, böyle iyiyim."

O devasa ellerinden biriyle sırtımı sıvazladı. "Güzel. Evde görüşürüz."

Buhar gibi sıcak bir duşa, kaslarımdan ağrısını geçirecek bir şeye ihtiyacım vardı. Boş soyunma odasına girip patenlerimi ve formamı çıkarırken yardımcı koçumuz Mattie tarafından durduruldu.

"Giyin. Koç seni beş dakika içinde görmek istiyor."

Terden sıırıslam olmuş saçlarımı işaret ederek kendimi gösterdim. "Ciddi misin?"

Onun Çene sıkılaştırılmış, ve I
yuttum Sert. "Are Bana cevap mı
veriyorsun?"

"Hayır. Efendim." İnsan koçuyla dalga geçmezdi, yardımcısı bile olsa.

Kaşlarını kaldırdı. "Güzel. Gir içeri."

"Peki efendim." Eşyalarımı çıkardım ve dolabımın dibindeki bir yığının içine attım. Kendime hepsi bir arada vücut spreyi sıktım ama hiçbir şey yıkanmamış teçhizatımdan dalga dalga yayılan pis kokuyu bastıramayacaktı.

Koç'un açık kapısına iki parmak vurdum ve masasında okumakta olduğu kâğıtlardan başını kaldırdı. "Otur evlat."

Oh, kahretsin. Kaslarım o kadar gerildi ki, karşısına oturduğumda yürüyebildiğime şaşırdım. Ofisi büyük değildi, tipik bir yatak odasından daha büyük değildi, ama burada çağrılan uğursuz bir şey vardı. Sanki baban seni gizlice kaçığın için yakalamıştı.

"Beni mi görmek istediniz, Koç?"

Yüzümü taradı ve bir avucunu ağzına götürdü. Tuzlu ve biberli saçları olan iri yapılı bir adamdı ve altmışlı yaşlarında bile en büyük oyuncuların gözünü korkutabilirdi. "Geçen sezon uzun bir yol kat ettin. Bunun karşılığını buzda aldınız; savunma hattınız geçen yıl en az gol yiyen hattı." Kazandığımız şampiyonluk pankartını işaret etti.

Gururun sıcaklığı göğsümde büyüdü ama sonraki sözleriyle silindi. "Ama sen takımla birlikte oynamıyorsun. Pakı saklıyorsun, riskli şutlar çekiyorsun ve gereksiz kavgalara karışıyorsun. Buzun üzerinde bir yüksün. Seni pistte herkesten önce çalışırken görüyorum, sonra da en son çıkıyorsun. İlk başta kendini adadığını düşünmüştüm ama şimdi daha fazlası olduğundan endişeleniyorum ve en iyilerden biri olabilecekken bu oyunda kaybolmana izin vermeyeceğim."

Midem, bağırsaklarım boğazımdan çıkacakmış gibi hissedene kadar kıvrıldı. "Özür dilerim efendim. Düzelteceğim."

"Kesinlikle haklısın." Parmaklarını önünde birleştirdi ve öne doğru eğildi. "Hodge'un yükselme kararı onu kadrodan çıkardı."

"Kahretsin." Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bu takım için büyük bir darbeydi. Hodge, altında oynadığım en iyi kaptandı.

Takımının odaklanmasını sağlamak için tam olarak ne söyleyeceğini ve ne zaman söyleyeceğini biliyordu. Oyunumu daha da güçlendirdiğini kabul edebileceğim birkaç moral konuşması yapmıştı.

Koç'un gözleri benimkilerle buluştu ve cevap vermem için beni cesaretlendirdi. "Onun kaptanlığını sana devretmeye karar verdim. Bakalım kendini toparlamak için ihtiyacın olan şey biraz daha fazla sorumluluk mu?"

"Ne?" Kalbim önce tekledi, sonra göğsümde çarpmaya başladı ve ensemdede ter birikti. Başka hiç kimseden sorumlu olmak istemiyordum. Hatta kendimden bile sorumlu olmak istemiyordum. "Efendim, tüm saygımla söylüyorum, bence bu bir hata olur."

Eminim öyledir.

Kaşları birbirine yaklaştı ve derisi derin bir kaş çatmayla buruştu. "Oğlum, arkadaşına olanların zor olduğunu biliyorum ama önünde bir kariyer var. Koruman gereken bir kariyer. Orada bir takım oyuncusu olduğunu ve meseleleri sadece kendi ellerine almadığını göstermelisin."

"Biliyorum ve yapacağım, ama ben..." Ona her şeyi berbat ettiğimi söylemek istemediğim için sözümü kestim. İnsanlar ne yaptığımı, nelerden sorumlu olduğumu bilselerdi, bana bir daha güvenmezlerdi. "Alex'e ver. Çocuklar onu seviyor." Masadan kalktım ve o da beni takip etti.

"Ya kaptan olursun ya da yedek kulübesine çekilirsin." Blöf yapıp yapmadığını anlamak için yüzüne baktım ama çok ciddi görünüyordu.

Ciğerlerimdeki tüm hava çekildi ve bir sonraki nefesimi almak için mücadele ettim. Hokeye ihtiyacım vardı. Bacaklarımdaki yanmaya ve oynamanın bana getirdiği uyuşukluğa ihtiyacım vardı. Hızlı tempolu bir spordu, rahatsız edici düşüncelere yer yoktu, sadece oyuna odaklanmalıydım.

Kendimi kaybetmemek için dişlerimi sıktım. Hokeyi kaybedemezdim, geriye hiçbir şeyim kalmazdı. "Peki, ama açık konuşayım, sanırım yanlış kişi benim."

Sandalyesine geri oturdu ve ön dişini emdi. "Bir şampiyonluk daha istiyorum. Bunu mahvetme."

Arabayı evimizin arka tarafına çektim ve basamakları üçer üçer çıktım. Gökyüzü griye dönmüştü ve nemden yapış yapış olmuştu, sağanak yağmura saniyeler kalmıştı. İki katlı ev kiracılar düşünülerek tasarlanmıştı ve dördümüz için mükemmel bir ortamdı. Her yatak odasının kendine ait özel banyosu vardı ve oturma odasına bakan geniş bir açık konsept mutfak vardı. Ev harikaydı.

River'ın, merkezimizin ve Jax'in odaları üst kattaydı, Alex ve beni ikisini buraya götürmek için bıraktılar.

Saatlerin teriyle tenime yapışan gömleğimi çıkarırken yüzümü buruşturarak odama doğru ilerledim. Duşu açıp ısınmasını beklerken yansımama baktım. Pistte ve spor salonunda geçirdiğim onca saat sayesinde birkaç kilo daha kas yapmıştım. Zaten iri bir adamdım, ama şimdi kaslarımı bölen sert çizgiler bana sertleşmiş bir görünüm veriyordu. Bir defans oyuncusu olarak bu iyi bir şeydi - rakiplerin dehşete düşmesini istiyordum. Beni buzda gördükleri anda çuvallamalarını istiyordum.

Ayna buğulanarak yansımamı bulanıklaştırdı ve pantolonumu fırlatarak neredeyse kaynayan spreyn altına girdim. Parmaklarımı ağrıyan boynuma sokarak kaslarımı gevşettim ve tatlı bir ağrıya inledim.

Güz dönemi henüz başlamamıştı ve hayatım okul için ön çalışma, antrenman, spor salonu ve ertesi gün tekrar yapmak için yorgunluktan bayılmaktan ibaretti.

Bir bezi köpürtüp vücudumu yıkarken havayı elma kokusu doldurdu. Gözlerimin arkasında sarı saç telleri belirdi, ancak düşüncelerim

Çalan kapı zili. Hay sikeyim. Üzerinde Huskies logosu olan beyaz bir havluyu belime sarıp ortasından sabitledim ve her kimse ona seslendim: "Geliyorum. Bir saniye."

Kapıyı açtım ve çarpıcı bir çift mavi göz bana bakarken ciğerlerimdeki havayı dışarı attım.

Boku yemiştim.

ON İKİ PIPER

Lucas Knight tüm ihtişamıyla kapıyı açtığında nefes verişimin şiddetiyle göğsüm sıkışmıştı. Sağduyumu tamamen göz ardı ederek bakışlarım onun üzerinde gezindi ve her ayrıntıyı yakaladı. Sertçe yutkundum, boynundan kaslarının vadilerine doğru ilerleyen ve kalçalarına sarılı havlunun içinde kaybolan bir damlayı takip ettim. Kumaşın parlak beyazı kahverengi teninin sıcaklığını ortaya çıkarıyordu. Benim solgun ve neredeyse transparan olduğum yerde, o sanki lanet bir güneş tanrısı tarafından içeriden aydınlatılmış gibi görünüyordu. Kımıldadı ve vücudunun yan taraflarında kıvrılan yeni dövmeler esnedi. Her birinin izini sürmemek için parmaklarımı yumruk şeklinde kapattım.

Uzaktan gelen gök gürültüsü bana içeri girmemi söylüyordu ama ben olduğum yerde donup kalmıştım, yağmurun kıyafetlerime işlediğini fark etmemiştim bile. Terapistim ve ben bu an için hazırlanmıştık. Sertçe yutkundum, ona ağzımın suyu aktığı için içimden kendimi tokatladım ve çenemi kaldırdım. Lanet olası kalbimi kırmış, ona en çok ihtiyacım olduğu anda milyonlarca parçaya bölmüştü ve ben artık aptalca bir saplantısı olan o saf küçük kız değildim.

Lucas kapının çerçevesini doldurarak yolumu kapattı. Neredeyse iki metre boyundaki bedenimin üzerinde yükseliyor, yüzünü görebilmek için başımı yukarı eğmek zorunda kalıyordum. Gözleri

Ağzım hafifçe açıktı. Bal rengi altınla çevrelenmiş kahverengi gözler benimkilerle buluştu ve ayaklarım sıkıca yerine sabitlendi.

Lucas'ım bana bakıyordu.

Onu son gördüğümdeki vurdumduymaz, sert bakışlar değil, ikimizin de başını belaya sokmasına saniyeler kalan, yaramazlık dolu, yakın bir arkadaşın sıcak gözleri. Beni bu bakıştan bu kadar uzun süre mahrum bıraktığı için ona vurmak istedim.

Bakışları benimkilere kilitlenip beni içine çektiğinde kalbim hızlandı. Yaklaştım, tüm içgüdülerim ona sarılmam için yalvarıyordu ama direndim. Daha önce onun sinyallerini yanlış okumuş ve bunun bedelini ödemiştim.

Ağzının kenarı kalktı ve beni gördüğüne sevindiğine neredeyse inanacaktım. "Katil mi?"

Çocukluk lakabı içimde bir heyecan yaratırken nefesim kesildi.

Sesle irkildi, gözlerini kaçırdı ve "Burada ne yapıyorsun?" diye sorarken çenesi sıkıştı.

İfadesinin soğuk bir kayıtsızlığa dönüşmesini izlerken içimi bir hayal kırıklığı kapladı. Ah, buz kralı geri dönmüştü.

"Sana da merhaba... pislik," diye tısladım, ayağa kalkarak yeni rollerimize geri döndüğümüzde. Geçen yıl tatil için eve gelmişti ama sanki para alıyormuş gibi benden uzak durmuştu.

"O da neydi?" Lucas'ın donuk gözleri benimkilerle buluştu, bir an önce var olan hafiflikten eser yoktu.

"Ne yani, kafana çok fazla darbe almak işitme duyunu mu etkiledi?" Kendini beğenmiş bir sırıtma numarası yaparak açık kapıdan ona baktım ve etkilenmemiş görünmek için elimden geleni yaptım. Sanki eskiden bana bir saniyeliğine bile olsa nasıl baktığını hatırlamak, beni dışladığında canımı çok acıtmamış gibi.

"Boğulmuş bir fare gibi görünüyorsun, Piper." Sesi alaycıydı ve bakışlarım tekrar ona kaydı. Gözleri bomboştu. Açıkçası, sıcaklığı gördüğümü düşünerek hayal görüyordum.

Orada. Şimdi de ilgilenmediğini hatırlatmak için beni sert bir şekilde susturuyordu.

Arabadan indiğimde çiseliyordu ama burada durup baktığımız süre içinde tam anlamıyla yağmura dönüştü. Islak bir saç telini yüzümden ittim. Üzerime dökülen suyun, derimin altında yanan hayal kırıklığı yüzünden buhara dönüşmemesine şaşırdım. "Kapıyı kapatmasaydın çok daha iyi görünürdüm, sık kafalı."

Kıkırdadı. "Dickwad-kaç yaşındasın, on iki mi?"

"Çekil." Bir adım attım, o kadar yaklaşmıştım ki ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum.

Ağzı eğildi ve nefesi kulağımın kabuğunda gezindi. İsteği kum gibi alçak ve sert çıktı. "Yap beni."

Keskin bir nefes aldım ve gözlerini okumak için bir adım geri attım. Kısa bir an için sıcaklık gördüğümü sandım. "I..."

Bir araba yanaştı ve Jax'in kararlı sesi gerginliği bozdu. "Pipsqueak?"

"Hey, Jaxie. Beni içeri almak ister misin?" Beni dev bir ayı gibi kucakladığında yanaklarım gülümsemekten acıdı.

"Tanrım, Pips, sıırıslıklam olmuşsun." Beni bıraktı, bir adım geri çekildi ve gülümsedi. "Ve çok ateşlisin. Kahretsin, Pips. Bu kız nerede büyümüş?"

İltifat karşısında yanaklarım kızardı. Jax'in beni platonik bir şekilde görmediğini biliyordum ama dünyam yıkıldığından beri hem içsel hem de dışsal olarak kendim üzerinde çok çalışmıştım ve bunun farkına varılması güzeldi. Keskin gözlerini Lucas'a dikti. "Git ona kıyafetlerini değiştir, göt herif."

Lucas'a kaşlarımı kaldırdım. *Gördün mü? Pislik gibi davranıyorsun.*

Jax beni ayağa kaldırdı ve yüzündeki gülümsemenin genişlemesini izledim. "Erken geleceğini bize söylemeliydin." Bana baktı, kaşları kalktı. "Sana bir çay getirelim."

"Yardımanın için teşekkürler, Jax." Jax'in peşinden gelen sarışın adamın sesini alaycılık kaplamıştı. Bir Ken modelinden çok bir Viking'e benziyordu. Poşetleri mutfağa bıraktı ve parlak bir şekilde gülümsedi. "Ben Alex. Sen de Piper olmalısın."

Yüz hatlarını yumuşatan gamzeleri vardı ve sıcak, misafirperver bir hava yayıyordu. Ondan hemen hoşlandım.

"Ah, görüyorum ki rezil olmuşum."

Alex'in gözleri Lucas'ınkilere kaydı ve sonra dudaklarını bir sırtıma kapladı. "Onun gibi bir şey."

Alex'in arkasından başka bir adam yaklaştı. Koyu renk saçları yüzünün sert hatlarının üzerine dökülüyordu. Tüm köşeli ihtişamıyla mermerden yontulmuş gibi görünüyordu.

Alex kolunu yeni adamın omzuna doladı. "Bu River, diğer oda arkadaşımız."

"Burada kaç kişi yaşıyorsunuz?"

"Sadece dördümüz." River dört poşet daha getirdiğinde Alex yiyecekleri kaldırmaya başladı ve dudaklarının kenarı hafifçe gülümsedi. Hepsini görmek bana Marcus'u hatırlattı ve göğsümdeki donuk ağrıyı ovuşturdum.

Bu adamlar üniversiteye giderken son bir yıldır birlikte yaşıyorlardı. Evleri beklediğimden daha büyüktü. Kesinlikle erkek mağarası havası vardı.

Deri koltuk. *Çek.*

Dev televizyon. *Kontrol et.*

PlayStation, mini sopalar ve bir paten bileyici. *Kontrol edin.*

Sonuncusu erkeklerden çok hokey oyuncusu olmalarıyla ilgiliydi ama bu yer onlara tam uyuyordu. "Güzel bir yeriniz varmış."

Jax'in gözleri benimkileri takip ederek etrafı inceledi ve "Oldukça tatlı, değil mi?" diye sordu. Dikkatimi çekerek genişçe gülümsedi. Rahat görünüyordu ama gülümsemesinde pek de doğru olmayan bir şeyler vardı.

Bana kupamı uzattı ve çocuklar eşyaları kaldırmaya devam ederken biz de kanepeye yerleştik.

Jax'e bunu atladığı için ters ters baktı ama o göz kırptı, sonra da onları tamamen görmezden geldi. Sonraki birkaç dakikayı geçen yılı konuşarak geçirdik.

"Yolculuğun nasıldı? Güzel bir yere gittin mi?" Jax kahvesinden bir yudum alarak sordu.

Son birkaç aydır çalışıyordum ama bunu bilmiyorlardı. Resmi hikayeye göre seyahat etmek için bir yıl izin istemiştim ama yaptığım tek seyahat, peyzaj işim için çöp taşımak üzere çöplüğe gidip gelmekti.

Yanımdaki masanın üzerine düşen kıyafetlerin gürültüsünden önce boynuma yayılan bir karıncalanma beni uyaran tek şeydi.

"Al." Lucas'ın sesi sert çıkmıştı ve ben ona ters ters baktım. Onu.

Kaşlarım kalktı ve sesim alaycı bir şekilde keskinleşti. "Teşekkürler mi?"

"Aldırma ona," dedi Jax, Lucas'ın kendisini duymasını sağlayacak kadar yüksek sesle. "Sik kafalının teki."

En sevdiğim hakareti kullandığında kahkahalar yükseldi. Orijinal değil miydi? Elbette, ama telaffuz edebildiğimden beri benim için işe yarıyordu.

Lucas adımlarını durdurdu ve Jax'e ters ters bakarak yatak odasının kapısının arkasında kayboldu.

"Banyo sağdan ikinci kapı." Jax üstümü değiştirmem için beni mutfağın yanındaki küçük bir tuvalete yönlendirdi.

Aynadaki yansımam gözlerimin altında eriyen siyah rimeli ve bal sarısı saçlarımın yüzümün kenarına doğru kaymış halini gösteriyordu. Gerçekten de boğulmuş bir fareye benziyordum. *Ugh.*

Çabucak ıslak kıyafetlerimi çıkardım. Kumaş tenimi emiyor ve her bir katmanı soyamak için mücadele ediyordum. Yağmurun altında öylece durmanın ne kadar saçma olduğunu düşündükçe ruh halim değişti. Lucas'la tekrar karşılaşacağım an için hazırlık yapmışım, *güçlü olun ve yerinizde kalın.* Ne kadar ateşli olursa olsun benim üzerimde hiçbir gücü yoktu. Kapıyı itip geçmeliydim ama

ona kolayca kapıldım. *Bir aptala dönüştüğümü kim bilebilirdi?*

Tanıdık, yıpranmış siyah bir grup tişörtü aldım, Başımın üzerine çektim ve yumuşak, ince kumaşın ve taze sandal ağacı ve tarçın kokusunun içine hızla gömüldüm. Hatıralar beni dövmekle tehdit ediyordu ama kendime bunların hiçbirinin önemli olmadığını hatırlattım.

Çünkü aramızda ne olduğunu düşünürsem düşüneyim, Marcus'un öldüğü gece bunun bittiğini açıkça belirtmişti.

ON ÜÇ LUCAS

Başımı yatak odamın kapısına yasladım ve burnumdan uzun, yavaş bir nefes verdim. Onun burada ne işi vardı?

Piper'ın gelecek haftaya kadar burada olmaması gerekiyordu. Mesafemi korumak için programımın uyanık olduğum her saniyesini dolduracak adımlar atmıştım. Sonra sıırılsıklam bir şekilde ortaya çıkıp büyük, tanıdık mavi gözlerle bana bakarak tüm planlarımı altüst etti. Marcus'u düşünmeden ona bakamıyordum.

Evden kaçmadan önce gözlerinin ihanetle yuvarlaklaşması.

Eve gittiğimizde ondan uzak durmayı başarmıştım, ne zaman ortaya çıksa odayı kolayca terk ediyordum ve ailelerimiz bizi bir araya getirmeye zorladığında mesafemi koruyordum, babamın yorum yapmayacağı kadar kibar davranıyor ama konuşmanın *ciddileşmesine* asla izin vermiyordum.

Piper'ın sesi kapımdan içeri süzüldü ve her kelimesini dinlemediğim konusunda kendime yalan söyledim. Jax'in etrafında daireler çizerek konuşuyor, son aylarda neyin peşinde olduğuyla ilgili sorulardan kaçınıyordu. Onun ne kadar berbat durumda olduğunu görüyor muydu?

Parmaklarımı gözlerime sürttüm ve masif tahtaya çarpmadan önce başımın üzerinde gezdirdim.

Kahkahalar içeri süzld ve spor çantamı toplayarak duvarı ittim. O tekrar içime sızmadan ve ben onu dışarı çıkaramadan önce buradan siktir olup gitmeliydim. Bu hatayı daha önce yapmıştım ve bir daha yapmayacaktım.

Kanepede ayaklarını altına almış bir şekilde oturan Piper'a bir an göz attım. Elinde bir Nintendo kumandası vardı ve oyuna odaklanmıştı. Dizlerinin zerine kalkıp televizyona bağırırken bakışlarım gömleğimin omuzlarından aşağı kaydığı yere takıldı. Sanki bakışlarımı hissediyormuş gibi başını bana doğru çevirmeye başladı ve ben de odağımı ileri doğru çevirdim.

Herkesin bana bakmasından kaynaklanan gerginliği görmezden gelerek oturma odasına doğru yürüdüm.

"Nereye gidiyorsun?" Alex mutfaktan sordu. "Dışarı."

Kulaklıklarımı kulaklarıma geçirdim ve n kapıyı itip arkamdan çarpmasına izin vermeden önce başka bir soru sormadım. En azından yağmur dinmişti.

"Lucas, bekle," diye seslendi Jax arkamdan ve ben durakladım. Sorular sormaya başlarsa ne halt edeceğimi bilmiyordum.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve arabama doğru bir adım daha attım.

Bana yetişti, omzumu kavradı ve beni kendisine doğru çevirdi. "Ne oluyor lan?"

"Yok bir şey." Spor çantamı kaldırdım. "Egzersiz yapıyorum."

Jax nefes nefese kaldı. "Ona selam bile vermedin. Lanet olası kardeşi öldü. Senin derdin ne?"

Göğsümde bir acı hissettim ve dişlerimi sıkarak burnumdan birkaç derin nefes aldım. "Hiçbir şey benim sorunum değil. Ben tam olarak yapmam gerekeni yapıyorum, o yüzden sen karışma."

"Bunun dışında kalmayacağım. O Marcus'un küçük kız kardeşi. Onunla ilgilenmemizi isteyeceğini biliyorsun." Jax'in sesi çatallaştı ve omzunu kavrayarak ikimize yarı sarıldım.

"Seni yakaladı. Bunun bir parçası olamam." Onu bıraktım ve arabamın kapısını açtım.

"Buna pişman olacaksın."

Pişmanlıklar hakkında her şeyi biliyordum. Onun alanına girdim ve dinlemesi için sesimi alçalttım. "Pek çok şeyden pişmanlık duyuyorum. Ama bundan pişman olmayacağım. Bir pislik olmamı istemiyor musun? Onu benden uzak tut."

"Seni tanımıyorum bile. Sadece git." Jax göğsümü itti ve ben bir adım geriye doğru sendeledim. Çenesi sıkıldı ve yumrukları iki yanında sıkılaştı ama arabama binmeme engel olmadı.

Otoparktan geri geri çıktım ve vücudumu iliklerime kadar çalıştırarak artık huzur bulduğum tek yere yöneldim.

Saatler sonra eve döndüğümde bacaklarım fazladan paten kaymaktan yanıyordu. Bu ağrı hayatımdaki boktan gösteriden hoş bir şekilde uzaklaşmamı sağladı. Kapıyı yavaşça açtım, Piper'ın herhangi bir işaretini dinledim, ancak sessizlikle karşılaştığımda içeri adım attım.

River tahta bir tabureye oturmuş, adadaki bir kâse makarnanın üzerine eğilmişti. İçeri girip eşyalarımı kapıya bırakırken bana baktı. Üç adam arasında River en sessiz ve beni kendi halime bırakma ihtimali en yüksek olanıydı ama tek kaşını kaldırarak beni süzmesi, onun bile beni bu kadar kolay bırakmayacağını anlamamı sağladı.

"Yurda taşınmaya gitti." Makarnayı çatalının etrafında döndürdü ve yavaşça çiğneyerek bir ısırık aldı. Onun sakin bakışları altında sinirlerim gerildi. Bu herif neyin peşindeydi?

"Çocuklar ona yardıma mı gidiyor?" diye sordum, sonra boğazımı temizledim.

"Hayır, iyi olduğunu söyledi. Sadece bir bavulu olmasıyla ilgili bir şey."

Buzdolabından bir şişe aldım ve River'a dönmeden önce birkaç yudum aldım. "Belli ki bir sorun var. Sor bakalım."

Üst dişlerini emdi ve başını öne eğdi. "Geçen yıldan beri oda arkadaşınız ve senin kimseye karşı bu kadar soğuk davrandığını görmemiştim. Bir geçmişin olduğunu ve Marcus'a hâlâ kırgın olduğunu biliyorum ama o kız senin saçmalıklarının hiçbirini hak etmiyordu."

Çenemi sıktım ve derin, sakinleştirici nefesler aldım. "Ona hiçbir şey söylemedim."

"Aynen öyle. Sen içine kapanık bir pisliktin. Jax hep birlikte büyüdüğünüzü söyledi. Ne yaptı, büyürken mısır gevreğine mi tükürdü?" Cevabımı beklerken bir ısırik daha aldı.

Keşke çocukluk saçmalıkları kadar basit olsaydı, o zaman kaslarım kendimi bir arada tutmak için ne kadar çok çalıştığımın dolayısı ağırmazdı. Avuçlarımı adaya bastırdım ve konuştuğumda iki kaşını da kaldıran River'a doğru eğildim. "Bırak artık."

Bakışlarını indirdi ve sanki bu konuşma hiç olmamış gibi makarnasını yemeye devam etti. Orada donmuş ve tartışmaya hazır bir şekilde duruyordum ama o sadece konuyu değiştirdi.

"Bugün Koç'un ofisine çağrıldığını gördüm. Nasıl geçti?"

Sertleştım. Kaçınmak istediğim tek konuya değinmişti. "Önemli bir şey değil."

"Kişisel meselelerini kendine saklayabilirsin ama hokey konusunda seni yalnız bırakmayacağım. Ne yaptın sen?" Ayağa kalktı ve elindeki kâseyi bulaşık makinesine koydu. Sesi sert ama eşitti ve cevap vereceğimden emin bir şekilde bekledi.

"Beni kaptan yaptı." İtirafımı mırıldandım. River'ın gözleri doldu ve bir nefes verdi.

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Omuzlarım gerildi ve dik durdum. "Nesin sen, terapistim mi?"

Başını yana eğdi ve beni inceledi. "Hayır, ama takıma dahil olmaktan kaçındığını biliyorum."

"Sen neden bahsediyorsun? Takımla birlikte yaşıyorum ve geçen yıl asistlerde en yüksek puanlardan birine sahiptim" dedim, savunmaya geçerek.

Asla bir tartışmanın içine çekilmek istemeyen River tezgâha yaslandı. "Peki, Koç ne dedi?"

Kahretsin, beni yakalamıştı. Gözlerimi devirdim. "Takıma daha fazla dahil olmamı istiyor ve kaptan olmanın beni buna zorlayacağını düşünüyor."

River'ın ağzında küçük bir gülümseme kırıntısı belirdi ama sonraki sözlerinden önce kayboldu. "O haklı. Kafanı kışından çıkardığında harika bir kaptan olacaksın."

Omuzlarım bugün ilk kez gevşedi, ciddi olmasaydı bunu söylemeyeceğini biliyordum. Bir kez başımı salladım ve odama doğru yöneldim, bir duşa daha ihtiyacım vardı. "Sağ ol, dostum."

Odamdan çıktığımda üç adam da oturma odasında idi. Sehpanın üzerinde birkaç kutu pizza duruyordu. Yaklaşmamı izlerken hava çok sessizdi.

"Ee, bütün yıl hıyarlık mı yapacaksın, yoksa bunu kafandan attın mı?" Alex ağzına bir lokma atmadan önce araya girdi.

River omzunu Alex'in yanına vurarak dikkatini çekti ve başını salladı.

Alex omuz silkti. "Ne oldu? Birinin havayı dağıtmak için bir şeyler söylemesi gerekiyordu. İşler tamamen ciddileşmeye başlamıştı."

Alex'i görmezden gelerek Jax'i izledim. Yüzü başka tarafa dönüktü ve televizyonda oynayan hokey maçına bakıyordu. Geçen yılki playoff maçının tekrarıydı.

son rauntta düştü. Bana döndü ve kaşlarını kaldırdı, yüz hatlarına hafiflik geri gelmişti. "Yeni kaptanımız olduğunu duydum."

Yüzüm, bakışlarıma karşılık veren River'inkine döndü. "Senin dedikoducu olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Sana söylemiştim. Hokeyde sır yoktur."

"Peki ne kadar korkuyorsun?" Jax sordu ve Piper konusunu kapatmaya karar verdiğine dair bir nefes aldım. Şimdilik.

"Gerçekten mi?" Koltuklardan birine oturdum ve hepsine baktım ama bakışlarım Alex'e takıldı. "Alex olmalıydı. Herkes onu seviyor ve takımında saygı görüyor."

"Ah, beni seviyorsun." Alex kirpiklerini kırptırdı.

River boğuldu. "İşte tam da bu yüzden Koç seni atladı."

Jax barış teklifi olarak pizza kutusunu bana doğru itti ve "Bu gece nereye gidiyoruz? Bir ev partisi olduğunu duydum ve biriyle yatıp sonra da yüzümün kızarmasına hayır demem."

Ona baktım, göğsümde bir gerilim oluştu. "Son zamanlarda tek ilgilendiğin şey bu."

Ayaklarını sehpanın üzerine attı ve bir kutuyu yana taşıdı. "Bu konuda bir fikriniz var mı, *Kaptan*?"

Bir elimi ensemdede gezdirdim ve şöyle yapmaya karar verdim Bana yaptığı gibi ona da aynı nezaketi gösterdi. "Kaptan saçmalığını siktir et."

Alex güldü. "Buna alışsan iyi olur, yoksa takım bayram edecek. Merak etme, sana destek olacağız." Sırıttı.

Bu piçler benim ölümüm olacaktı.

ON DÖRT PIPER

Lucas'a o şekilde ağzımın suyu akarken ne düşünüyordum?
Lucas kime ne oldu?

Onu bir yıl boyunca görmemenin neden olduğu acıyı hafifleteceğini düşündüysem, çok yanılmışım. Onunla ilgili anılarım solmuştu ve gerçek yüzüyle karşılaştığımda onun canlılığı karşısında şaşkına dönmüştüm. Hatırladığımdan daha büyük, daha parlak ve daha güçlüydü. Parmaklarım ona dokunmak, eskiden özgürce yaptığı kocaman ayı sarılmalarından birine sarılmak için kaşınıyordu. Kimse bana onun gibi sarılamazdı.

Biraz daha sıkı, biraz daha uzun, biraz daha yakın.

Beni böyle sardığında hiçbir şeyin bana dokunamayacağını hissederdim.

Birkaç saniyeliğine beni gördüğüne sevindiğine yemin edebilirdim ama gözleri kapanıp duvarlarını tekrar ördüğünde bunun bedelini ödedim. Görünüşe göre mazoşist eğilimler geliştirmiştım çünkü içime acı parçaları göndereceğini biliyordum ve yine de ona yaklaştım.

Eski alışkanlıklar zor ölür. Bisikletimle kaza yaptığımdan, gidondan fırladığımdan ve yüzüm kaldırıma çarptığından beri ona deliler gibi aşkıttım. Yanağımdaki yara izi hâlâ duruyordu. Lucas beni kucağına almış ve ben hıçkırıklara boğulurken, mırıldanırken, rastgele şeyler söylerken, beni neşelendirmek için aklına ne gelirse söylerken ona sarılmıştı.

öyleydi. Yedi yaşındaki kalbim ona yapıştı ve asla bırakmak istemedi. Ama o zaman öyleydi ve şimdi çıldırmanın ne demek olduğunu daha iyi biliyordum.

Yurdun otoparkında kendi kendime mırıldanarak bavulumu çekişirdim. Mazda'mın arka koltuğuna sıkışmıştı ve nihayet serbest kaldıktan sonra tökezleyerek geri döndüm. Hayal kırıklığı içime işledi; onun bir şekilde birlikte büyüdüğüm adama geri döneceğini umduğumu inkâr etmekle aptallık ediyordum. Yolun aşağısındaki göleti keşfeden, dev çınar ağaçlarına tırmanan ve gecenin bir yarısı beni sakinleştiren adama. Lucas Marcus'un arkadaşı olabilirdi ama kabul etse de etmese de o benim de en iyi arkadaşlarımdan biriydi.

Geçen yıl çok zor geçti. Ona birden fazla kez ihtiyacım oldu. Çocukların hiçbirinin bilmediği şey, Marcus öldüğünde ailem için her şeyin boka sardığıydı. Babam depresyona girdi, korkunç hisse senedi kararları aldı ve altı aydan kısa bir süre içinde işini kaybetmeyi başardı. Bu arada, nasıl bir pislik çocuğunu yeni kaybetmiş bir adamı işten atar ki... Bunu düşününce çenem sıkıştı.

Tanrıya şükür okul bursumu bir yıl ertelememe izin verdi. Genel giderlerimi karşılayacak kadar para biriktirebilmek için yerel bir peyzaj şirketinde kırım yırttım. Günlerce kürek çekmek, toprak taşımak ve çöp boşaltmak çok yorucuydu ama iyi para kazandırıyor, bu yüzden ne kadar yorulsam da katlandım.

Bavulumu sürükleyerek Righthouse yatakhaneğine doğru ilerledim. Giriş kapısının yanındaki dev altın plaketten kolayca tanınabiliyordu. Öğrenci yurtları iki büyük ortak yatakhane'den oluşuyordu. Dik açılı oldukları için yer seviyesinden bakıldığında dev bir L harfi gibi görünüyorlardı. Okul son birkaç yıldır teknolojiyi yakalamıştı ve oryantasyon için gelmek zorunda kalmak yerine, her şeyi çevrimiçi olarak yapabiliyordum. Oda anahtarımı bana postalamışlardı, bu da tüm süreci sorunsuz hale getiriyordu. Birkaç kolay tıklamayla okul haritasını indirebildim ve işte buradaydık.

Burası önümüzdeki dört yıl boyunca evim güzel evim olacaktı. Bavulumu ve tıka basa dolu sırt çantamı asansöre sürüklerken, homurdanmamak için elimden geleni yaparken, birbirine karışan öğrencilerden hiçbiri bana bakmadı. Çocukların taşınmama yardım etmesine izin vermeli miydim? Muhtemelen, ama içimdeki üzgün bir parça Lucas teklif ederse ya da etmezse ne yapacağım konusunda endişeliydi.

"Üniversite deneyimine başlamak için karşılıksız aşk gibisi yoktur," diye homurdandım içimden.

Oda arkadaşım gelmeden önce yerleşmek niyetiyle buraya bir hafta erken gelmeyi başardım. Bu, bugün ondan bir mesaj almadan önceydi.

Oda arkadaşı: Piper!!! Seninle tanışacağım için çok heyecanlıyım!!!

Ben çoktan taşındım, yakında görüşürüz!!

Gönderdiği mesaj mideme taş gibi oturmuştu. Yıla hazırlanmak, kendimi rahatlatmak için zamana ihtiyacım vardı ve sadece bu mesajdan bile kişiliğiyle beni bunaltacağını anlayabiliyordum.

Ben utangaç kardeştim. Marcus gürültülü, enerjik, sevimli olandı. Bense daha çok kenardan izleyen bir kızdım. Bu bana Lucas'ın sinir bozucu lakabı *Katil'i* kazandırmıştı, olabilecek en ironik şekilde.

O zamanlar bana Killer dediğinde, bu bir sevgi ifadesi gibi gelirdi. Sanki çocuklar bilmeden gizlice tatlı bir şeyler fısıldıyormuş gibi. Şimdi bunu neredeyse tıslayarak söylemesi, orada olmak istediğim şeyleri okuyan hayalperest bir genç olduğumu düşünmeme neden oldu. Gerçekten de hepsinin onları yalnız bırakmasını istediği sinir bozucu kız kardeş olduğumu.

Geçen yıl beni zar zor kabul etmişti. Yemin ederim benimle aynı odada bulunmaktan korkuyordu... *Evet, şimdi saklanan kim?*

Asansör kapıları açıldığında derin bir nefes aldım. benim katım. Çocukların evinde yeterince oyalanmıştım; artık kaslarımı güçlendirip oda arkadaşım ile tanışma vakti gelmişti. Koridor

Her iki tarafta da kapılar vardı. Halı temizdi ama duvarlar birkaç kat yeni boyaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Geçtiğim her kapıyla birlikte oda numaraları da artıyordu ve benimkine ulaştığımda adımlarım yavaşlayarak durdu. Yirmi beş numara.

Derin bir nefes alarak cebimden anahtar kartımı çıkardım ama ben daha okutamadan kapı açıldı. Parlak yeşil saçları ve çilleri olan minyon bir kız bana s ı r ı t t ı . Yeşil zor bir renkti ama ona yakışıyordu. Doğru adımla başlamak için elimi uzattım. "Misty, değil mi?"

"Merhaba! O.M.G., çok güzelsin!" diyerek bana baktı. Sesi yüksekti, neredeyse ünlem işaretlerini duyabiliyordum.

"Teşekkürler. Saçına bayıldım." Bir iltifatla başladım. Gerçi bu doğrudu. Saçları eğlenceli, canlı ve neşeli tavrıyla mükemmel bir uyum içindeydi.

Geri çekilerek odaya girmeme izin verdi ve her şeyi kavramaya çalışırken gözlerim bir baykuş gibi yuvarlak olmalıydı. Duvarlar okulun hokey takımının resimleriyle kaplıydı.

Ona dönüp baktığımda Huskies forması giydiğini gördüm. Tanrım... O bir süper hayranıydı.

Çocuklarımın yüzlerini, vesikalık fotoğraflarının etrafına karalanmış kalpleri gördüğümde zor yutkundum. Geçen yıl burada oynamaya başlamadan önceki halleri bile vardı.

Misty beni Lucas'ın başının etrafındaki kalplere bakarken yakalayarak gülümsedi. "Seksi, değil mi?" Jax ve Lucas'ın AAA takımı fotoğraflarını işaret etti. "Biliyorum, biliyorum, odanın senin tarafını ele geçirdim. Umarım sorun değildir. Bütün bu resimler bendeydi ve gerçekten de onları asmak istedim ki burası evimmiş gibi hissedebileyim. Anlarsın ya? Ayrıca takımın bir numaralı taraftarıyım." Saçmalamaya devam ediyordu ama kafamda dördüncü aşama alarm zilleri çalıyordu *ALERT, ALERT, ALERT, LÜTFEN MEKÂNI TAHLİYE EDİN.*

Kendimi neyin içine sokmuştum?

Okulun hokeyi ciddiye aldığını biliyordum ama tüm *bunlarla* başa çıkabileceğimden emin değildim. Hâlâ odaya bakarken sinirlerini yatıştırmaya çalıştım. "Evet, sorun değil. Ben de onları seviyorum."

Bu bana ışıltılı bir gülümseme kazandırdı. Eğer birlikte yaşayacaksak, onun birazcık tuhaflığını görmezden gelmeliydim. Herkesin bir özelliği vardı; o sadece kendininkini dışa vuruyordu.

Kesin olan bir şey vardı: Erkeklerle arkadaş olduğumu bilmemeliydi. Aklını kaçırdı.

Neyse ki etrafımda dolanmak yerine dizüstü bilgisayar ve kulaklıklarıyla yatağına uzandı. Kıyafetlerimi dört çekmeceli küçük şifonyere yerleştirip çarşaflarımı ve yorganımı yatağın üzerine attım. Evim değildi ama arkama yaslandığımda yatak hiç de fena değildi.

Telefonumu elime aldım ve Adsız Keder uygulamasını açtım. Yalan söylemeyeceğim, terapistim bunu önerdiğinde hayal gördüğümü düşünmüştüm. Birincisi, bir sürü arkadaşım vardı ve ikincisi, bir uygulamanın biriyle tanışmak için iyi bir yol olduğunu düşünmüyordum. Yanıldığım ortaya çıktı. Her şeyin anonim olması, nasıl hissettiğim hakkında açılmamı çok daha kolay hale getirdi ve Anon13 ile bağlantı kurduğumda her şey yerine oturdu.

Ben: Çılgınca bir şey yaptım.

Anon13: Kulağa doğru geliyor. Bir de bana sor.

Önümüzdeki Cumartesi Windsor'a gitmem gerekiyordu.

Anon13: Evet...

Ben: Bugün gittim. Sürpriz!

Anon13: Lucas aklını kaçırmış olmalı.

Ben: Bana soğuk soğuk bakmasına bakılırsa, iyi biri olduğunu söyleyebilirim. Ayrıca, hepsi geride kaldı, hatırladın mı? Yeni yıl, yeni ben falan.

Bir sonraki mesajı ortaya çıkmadan önce meşgul olduğunu düşünmeme neden olan uzun bir duraklama oldu.

O bir aptal.

Ben: Hepsi senin kadar mükemmel olamaz.

Anon13: Benimle tanışmadın bile lol

Aynen öyle.

ON BEŞ LUCAS

Sırtım oturma odasına dönük bir şekilde mutfak adasında oturuyordum. Piper kanepeden rahatça gülüyordu ve kaslarım gerildi. Son üç gündür buradaydı ve ondan sonsuza dek kaçamazdım.

"Lucas, antrenman için planladığın bir şey var mı?" Alex kanepeden bana doğru bağırdı ve beni ona doğru dönmeye zorladı.

Kalp atışlarım hızlansa da sesimi sabit tuttum. Piper onun yanına oturdu. Uzun saçlarını başının üstünde kocaman bir topuz yapmıştı ve birkaç parçası kayarak öne doğru düşüyordu. Değişmişti. Yüzünün yuvarlaklığı kaybolmuş, yanakları çukurlaşmış, narin, neredeyse kırılabilir bir görünüme bürünmüştü.

"Bip testi tatbikatlarını saymazsanız hayır."

"Lanet olsun, dostum. Bunu bize yapamazsın," diye yakındı Alex ve elini kirli sarı saçlarında gezdirdi.

"Dene beni," dedim.

Konuşmaya devam etti ama dikkatimi Piper'dan çekemedim. Gözlerinin mavisi, altındaki mor lekelerle karşı göze çarpıyordu. Boğazımı temizledim, telefonuma odaklandım ve sertçe yutkundum, üzerine gitme dürtüsüne direndim

Orada. Yüzünü bana çevirip iyi olup olmadığını kontrol etmek için.

Jax'in eli sertçe omzuma indi ve beni transımdan çıkardı. Soru sormak için kaşımı kaldırdım ama o da bana karşılık verdi. Beni incelerken sırtımdaki kaslar seğirdi ama yüz ifademi boş tuttum.

Jax sadece benim duyabileceğim şekilde alçak sesle, "Hıyarlık etme," diye mırıldandı.

Dişlerimi sıktım. "Dinle, eğer o uzak durursa, ben de uzak dururum."

Bunun bir yalan olduğunu çok iyi biliyordum. İçine çekilmeden onun yörüngesinde olamazdım.

Dikkatim Jax'te olduğu için Piper'ın bize doğru yürüdüğünü görmedim. Çocuklardan birinin söylediği bir şeye gülüyordu ama gülümsemesi kesildi ve gözleri bana döndüğünde bir öfke kıvılcımını fark ettim.

"Lucas." Sesinden küçümseme damlamaya çalışıyordu ama bu oyunu daha önce de oynamıştık.

"Katil." Ben durduramadan lakap ağzımdan kaçiverdi.

"Bana öyle deme. İnsanların bana böyle seslenmesini istemem.

yanlış bir fikre kapıldım ve aslında birbirimizden hoşlanıyor olabileceğimizi düşündüm." Dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı ama gözleri donuk kaldı.

"Dikkat etsen iyi olur. Pipsqueak'in artık dişleri var." Jax sırttı ve bana göz kırptı.

Alex arkasından yaklaşıp parmak eklemlerini onun başına sürttü. Bu hareket o kadar tanıdıktı ki göğsümde bir acı hissettim. Sırf ona daha yakın olmak için bunu kaç kez yapmıştım? Alex devam etti. "Bu adamdan bıcarsan Pips, söyle de kışına tekme basın. Bugünlerde defans oyuncularının sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor."

Gerçek Piper tarzıyla yüzümü inceledi ve beni eksik buldu ve tekrar Alex'e baktı. "Dikkatli ol, bir gün seni bu konuda ikna edebilirim."

Onu tersleyerek, "Antrenmandan önce birkaç saatimiz var. Ne yapacağız?"

Piper sırttı, gözleri parlıyordu. Jax de ona gülümsedi, ben ise yüzümü asmadım. "Bu bakış ne hakkında, Pips?"

"Topun var mı?"

Jax ve ben inledik ve Alex aramıza baktı.

Futbol oynamayalı uzun zaman olmuştu, hokeye o kadar dalmıştık ki başka bir şey yapamıyorduk. Rekabetçi bir şekilde oynayan tek kişi Piper'dı, bu da yıllardır kışımızı sıkıca tekmelediği anlamına geliyordu. Hem futbolda hem de voleybolda tam bir canavardı ve ikisinde de onu hafife almak hata olurdu.

River elinde siyah-beyaz deri bir topla odasından çıktı. "Aşağıdayım."

Zıpladı ve dünyanın en sevimli tezahürat sesini çıkardı, yarı kahkaha, yarı ciyaklama. "Oh, düşünüyorsun."

"Öyle mi düşünüyorsun? Oldukça küçük görünüyorsun, Pipsqueak," dedi Jax ve daha sert güldü.

Ekip kapıdan çıkarken ben de odama döndüm. Onlarla birlikte oraya gitmemin imkanı yoktu.

Jax kolumu kavradı. "Nereye gittiğini sanıyorsun sen?"

"Halletmem gereken bazı işler var." Yalan.

Kavrayışı sıkılaştı. "Beni dinle. Neden bu kadar götlük yapıyorsun bilmiyorum ama bir futbol maçı seni öldürmez."

"Bazı işleri halletmem lazım. Bensiz de hayatta kalırsın." Kolumu çektim ve kapıma doğru bir adım attım.

"İyi görünmüyor, Lucas."

Donakaldım ve sırtımdaki kaslar sıkıştı. "Biliyorum."

"İkinizin arasında ne olduğunu bilmiyorum ama bundan daha iyi olduğunu biliyorum. Kendini topla." Jax gitmeden önce cevabımı beklemedi.

Avuçlarımı yüzüme sürdüm ve derin bir nefes aldım. Sırtını dayadığı kişi ben olamazdım ama kendimi toparlamam gerekiyordu. İnledim ve tezgâhtan bir şişe su aldım. Sikerim böyle işi.

Tarlada ağ görevi gören kalıcı direkler vardı ve yeni biçilmiş çimlerin kokusu havayı dolduruyordu. Derin bir nefes alıp ciğerlerimi doldurmasına izin verdim. Çıtır yeşil elmalar bu kokuya karıştı ve onun arkamda olduğunu anladım. Nefesimi tuttum, arkamı döndüğümde kaskatı kesildim.

Piper kollarını kavuşturarak beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Beni değerlendirirken kaşları kalktı ve dudakları düzleşti. Yüzündeki küçümseme, tam olarak oturmayan bir maske gibi yerinde değildi ve onu silmek için bir şey söylemek istedim. Bunun yerine beni süzmesine izin verdim ve kaşlarımı kaldırdım.

"Sorun mu var, Katil?"

Küçük bir nefes aldı, sonra hemen eski zamanlara atladı ve "Gömlekler derilere karşı" diye seslendi.

"Jax." O fırsat bulamadan ilk seçimimi bağırarak söyledim. "Alex," diye cevap verdi.

"River."

"Marc-" Bakışlarında acı vardı ve nefes almakta zorlanırken göğsü çöktü. Ona doğru bir adım attım, nasıl yapacağımı bilmesem de yardım etmek istiyordum ama o bir adım geri çekildi ve elini kaldırdı.

Jax koşarak yanımıza geldi ve kolunu omzuna dolayarak onu göğsüne çekti. Neredeyse onun kadar korkunç görünüyordu. Kolları sıkılaştı, sonra onu bıraktı. "İkisinde de oynayacağım ve her noktada değişeceğim."

Burnunu çekti ve çenesini kaldırdı, gülümsemesi uçlara doğru hafifçe eğildi. "Lucas'ın takımında oynayabilirsin. Değiştirme konusunda endişelenmene gerek yok." Geriye, Alex'in durduğu yere doğru yürüdü.

"Ne, neden?" O hareket ettikçe onu takip ettim, odağımı değiştiremiyordum.

"Çünkü zaten gol atamayacaksın." Sesi sinsiydi ve yüzünde muzip bir sırıtiş belirdi.

Jax kahkahaya boğuldu. "Siktir git."

"Merak etmeyin. Bunu desteklemekte sorun yaşamayacağım. Topla başlamamızın bir sakıncası yok, değil mi? Bir kişi eksik olduğumuza göre?"

Tatlı ses tonuna güvenmiyordum ama ne yapmam gerekiyordu ki? Topu ona attım ve kalenin karşı tarafında yerimi aldım. Jax, River'ın yanında durdu ve ben de arkadaki savunma pozisyonunu aldım.

Piper futbol topunu yere bıraktı ve havalanmadan önce bana son bir kez gülümsedi.

Hepimizin bir ayağı onun üzerindeydi. Bunun bir avantaj olduğunu düşünebilirsiniz ama o hiçbir şey olmamış gibi etrafımızdan dolandı. Vücudumu araya koyarak onu direklerle doğru geçtim, ama o bir tür süslü dönüş hareketi yaptı ve etrafımdan kolayca geçerek ilk golü attı.

"Bu bir!" Alex bir çığlık attı ve kocaman eliyle saçlarını karıştırdı.

Gözlerindeki zafer bakışıyla kalbim göğsümde çarpıyordu. Yanakları kıcımmızı tekmelemenin sıcaklığıyla kızarmıştı. "Bu sadece senin, Katil."

Güldü, vücudu gevşedi ve bu ses beni sardı. Bu sesi duymayalı çok uzun zaman olmuştu. Eskiden onu duymak için yolumdan çekilirdim.

"Tamam, tabii. Top senin." Topu bana fırlattı ve bize yer açarak geri geri gitti, sonra kendini hazır pozisyona getirdi - dizleri hafifçe bükülmüş, elleri ileride, ayak toplarının üzerine kalkmıştı. Adrenalin damarlarımda dolaşp tüm rekabetçi içgüdülerimi harekete geçirirken nabzım kulaklarımda hızla atıyordu.

Hazırdı ve umutsuzca beni kovalamasını istiyordum.

Jax topu önüne atarak sağdan ilerledi. Kız yemi yuttu ve önünü kesti ama kız ona yaklaştığında topu bana verdi. Sanki rekabetçi bir spor yaptığımızı unutmuş gibiydi.

Kocaman bir gülümsemeyle bana döndü ve şok geçirdim. Ne oluyor lan? Vücudum Alex olan tuğla duvara çarptı ve ayağımı kaybederek geri sıçradım. Ben sersemlemiş bir halde dururken o topu kolayca çaldı.

Bana tuzak kurdu.

River kaledeydi, Alex ona doğru koşarken hazırды ve Jax onunla kale arasına girdi. Nefesim kesildi, Piper'ı köşede açıkta, parmak uçlarında dans ederken gördüm. Aptalın tekiydik.

Bacaklarım ona ulaşma ve koruma sağlama çabasıyla yandı ama hamlelerini yaptılar. Alex topu havada ona verdi ve o da yerçekimine meydan okuyan muhteşem bir hava tekmesi attı.

Yüzüstü düşmüş halinin üzerinde durdum, derin nefesler aldım ve soludum. "Bunu nereden öğrendin lan?"

"Oh, hoşuna gitti, değil mi? Geçen yazı İspanya'da çalışarak geçirdim."

Yalanı canımı yaktı ve uzanmadan önce gözlerimi kaçırdım. "Hadi, kutlama yapmadan önce üç tane daha var."

Onu ayağa kaldırmama izin verdi ve tozluklarındaki çimleri fırçaladı. "Kısa bir oyun olacak. Üçün en iyi ikisini oynamak isteyebilirsin."

Jax zaten yerde olan benim yanıma çöktü, nefes nefese kalmıştı. Bana doğru baktı. "Nasıl böyle bir dayanıklılığa sahip olabiliyor?"

"Siktiğimin Energizer Tavşanı." Şişenin yarısını geri emmeden önce başımdan aşağı su döktüm.

"Evet, Pips." Alex, galibiyetlerini kutlarken gülen Piper'ı havada döndürdü.

Onu yere bırakmadan önce eli beline indiğinde dişlerim birbirine çarptı. River onun yanındaydı ve Alex'e bir şeyler söylüyordu ama sesi çok kısık.

Lanet olası sessiz piç. Alex küçük bir sırtıtlıla arkasını döndü.

Piper yere çöktü ve River'ın uzattığı suyu aldı. Ucunu bize doğrultmadan önce birkaç yudum yuttu. "Bunu çok kolaylaştırdınız."

"Sakin ol, Pips. Egolarımız zaten yeterince zedelendi." Jax teslim olmak için ellerini kaldırdı ama sinsi bir gülümseme gamzelerini ortaya çıkardı.

Omzunu ittim. "Bu bakış da neyin nesi?"

Jax başını yana eğdi, fazlasıyla masum görünüyordu. "Sadece başka bir oyun oynayabileceğimizi düşünmüştüm."

"Bu benden bir hayır olacak, adamım. Üç kez kıcıma tekme yemem yetti."

Alex, "Hoşuna gitti," diye araya girdi ve o arkasını dönmeden önce River'ın elmacık kemiklerinin üzerinden geçen pembe bir sıçrama yakaladım.

Jax ayaklarını önüne attı ve kollarının üzerine yaslandı. "Oh hayır. O tür bir oyun değil. Ben Av'ı düşünüyordum."

"Lanet olsun, hayır." Elimi kafasının arkasına vurdum ve bana çarpmak için döndü.

Birbirimizi öldürmeden önce neşeli, kadınsı bir ses araya girdi. "Bence bu harika bir fikir."

"Oyun oynamıyorsun," diye emrettim, her kelimeyi telaffuz ederek.

Bir kaşını kaldırdı. "İzin istemiyorum." "Oh!" Jax tezahürat yaptı ve ben de onu yere sermeme saniyeler kalmıştı.

Alex ayağa kalktı ve dizlerindeki otların tozunu aldı. "Eğleniyor gibi görünüyorsunuz ama Av da neyin nesi?"

"Kim daha çok sevişecek yarışması." Piper bunu o kadar basit bir şeymiş gibi söyledi ki, sanki açıklıyordu

Dama. Göğsüm sıkıştı ve nabzım boğazımda atmaya başladı.

Alex onunla benim aramda bir bakış attı ve kendi sırtışını büyüttü. "Ben de varım."

Ayağa kalktım, Piper'a doğru yaklaştım. "Oyun oynamanın imkanı yok."

Burnunu kıvırdı ve yüzünü bana dönerek "Oynamamı istemeyen başka biri var mı?" diye sordu.

Üç adam da sessiz kaldı ve bundan zevk aldıklarına yemin edebilirim. Hayatlarını buzda cehenneme çevirdiğimde bundan zevk almazlardı. "O oynarsa, ben oynamam."

Piper ellerini çırpı. "Tamam, şimdi bu halloldu, ödül ne?"

"Kim en çok kızı becerirse-" Jax öksürdü ve Piper'a baktı. "-pardon, son normal sezon maçından önceki *insanlar* bir ay boyunca bedava yemek kazanıyor. Kaybedenler ise bir Çarşamba gecesi okul bahçesinde koşturmak zorunda."

"Ah, iyi ki kazanacağımı biliyorum." Alex iki büklüm oldu ve sırtı çatırdadı.

"Şüpheli," diye cevap verdi Piper, yanakları pembe pembe kızarmış, dudaklarına götürdüğü su şişesiyle yarı örtülmüştü. Birbirlerinin üzerine konuşurlarken boğazımdaki safra yükseldi.

River yerden gömleğini kaptı. "Ben yokum." Alex arkasını döndü. "Ne? Geri dönemezsin." "Hiç girmedim ki." River omuz silkti.

"Tamam, ben, Alex ve Piper. Bir plana benziyor. Kurallar normalde olduğu gibi. Aynı kişiyle iki katına çıkmak yok. Sadece bir kişi sayılırlar. Gecelemek yok, sizi aptal herifler. Son olarak...kahretsin," diye sözünü kesti Jax.

"Ne?" Piper oflayıp pufladı ve başını öne eğdi.

"Son kural seni becermek yok." Piper'ın iri gözlerinin benimkilere fırlaması için tam zamanında yüz ifademi sildim. Kaşları ortadan yukarı kalkarken beni süzdü ve bir tik sesi çıkardı.

"Bu kural kalabilir. Zaten hiçbirinizle yatmak istemiyorum."

"Mükemmel. Hemen şimdi başlıyor!" Jax bir çığlık attı ve kollarını Piper'a doladı.

Ağzımdaki asit tadını geri yuttum ve kaburgalarım gerildi. "Ben de varım."

Bana döndüğünde Jax'in gülümsemesi genişledi. "Bütün eğlenceyi bizim yaşamamıza izin veremezdin, değil mi?"

"Kazanma serimi devam ettirmeliyim."

Piper'dan küçük bir ses geldi, ama ona doğru baktığımda bana ters ters baktı.

Önümüzdeki iki haftayı onu sabote ederek geçirmem gerekse bile bu oyuna dahil olmasına izin vermeyecektim. "Oyun başlasın, Katil."

Evimize döndüğümüzde Jax yanıma geldi ve sesini alçalttı. "Sence neden buraya bu kadar sık geliyor?"

Onun için sorun olmadığını biliyordum ama ben de aynı şeyi merak ediyordum. Dersler henüz başlamamıştı ama keşfedilecek çok şey vardı. Onu geride tutan neydi?

En iyi kararıma rağmen anahtarlarımı aldım. "Hadi, Katil. Sana etrafı göstereyim." Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ama beni takip etmekte tereddüt etmedi.

Kafede neredeyse hiç kimse yoktu. Bir haftadan kısa bir süre içinde tıklım tıklım olacaktı.

Piper'ı buraya getirdim, benim ilk yaptığım gibi deneyimlemesini istedim, her ayrıntıyı alacağını biliyordum. Parmakları dalgın dalgın ahşap masanın üzerindeki desenleri çizerken gözleri odayı taradı. Bakışları devasa pasta vitrinine geri döndüğünde sırtışıımı gizlemek için elimi ağzıma götürdüm. Dişleri alt dudağına gömülmüş, sıra sıra dizilmiş hamur işlerini inceliyor, sonunda bana itiraf etmekte zorlansa da sevdiğini bildiğim bir tanesine takılıyordu.

Karnı gurulduyor, dünyaya aç olduğunu söylüyordu ama sipariş vermek için yürümedi. Bunun yerine, kazdı

Çantasını karıştırdı, ince siyah bir cüzdan çıkardı ve içindekilere göz gezdirdi. Kaşları çatıldı ve dudaklarında hafif bir atıklık oluştu. Gözleri nihayet benimkilerle buluştuğunda yanakları pembeleşti ve bakışlarını hızla kaçırdı.

Bana cevap borcu yoktu, bu yüzden onu sıkıştırmak yerine, onunla göz teması kurmadan tezgâha doğru yürüdüm ve en sevdiği latte ile bir parça havuçlu kek içeren bir sipariş verdim. Önemli bir şey değilmiş gibi ona uzattım, bu jeste bakmasını istemedim, ama etrafta a dolaşırsa lanetlenirdim.

"Bunu yapmana gerek yoktu." Lattesini yudumlamadan önce bunu bir lokma kekin etrafında söyledi.

Son derece memnun görünüyordu ve ben göğsümdeki çekime karşı savaştım.

"Evet, yaptım."

O daha bir şey söyleyemeden kapıyı açtım ve "Programınız yanınızda mı?" diye sordum. Bana telefonunu uzattı ve ben de programa baktım.

Nereye gittiğini tam olarak bilene kadar ona sınıflar arasındaki en hızlı rotaları göstermeye başladım. Bu anlık ateşkesi bozmamak için sessiz bir anlaşma içinde zar zor konuşuyorduk. Yollardan, bahçelerden ve açık alanlardan geçerken etrafımızı çevreleyen yüksek binaları gören gözleri kocaman açılmıştı. Kampüs çok büyüktü ve yakında hayatla dolacaktı ama şu anda tamamen sessizdi.

Buraya ilk geldiğimde benim gördüğüm gibi mi gördü?

Yuvarlak mavi gözleriyle bana bakana kadar hatamı anlamamıştım. Üzerimize çöken rahatlık hissi geçmişimizi hatırlattı. Kaşlarının ortası çatıldı ve elim neredeyse ovalamak için kalkacaktı, ama bu dürtüyü bastırmak için yanımda sıktım.

Bakışlarında milyonlarca soru dolaştı.

Neden onunla konuşmuyorum?

Neden geri çekildim?

Bana en çok ihtiyacı olduğu anda onu neden terk ettim?

Hiçbirine cevap veremedim.

Çünkü eğer yapsaydım beni asla affetmezdi.

ON ALTI LUCAS

Yardımcı koçumuz Mattie beni yanına çağırmadan önce bir tur daha disk attım. "Koç herkesle konuşmak istiyor."

Bir nefes verdim ve başımı arkaya doğru eğdim. "Onlara şimdi mi söylüyor?"

"Evet, dostum. Gir şuraya." Omzumu okşadı ve aynı anda beni soyunma odasına doğru itti.

Ekip soyunmanın farklı aşamalarında dolaplarının önünde oturuyordu. Ben de Jax'in yanında kendiminkine doğru ilerledim.

Koç odanın ortasında durdu ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak kaşlarını kaldırdı. Çatık kaşları her zamankinden daha derindi, bu da bir şey ifade ediyordu çünkü ondan birden fazla kez pug benzeri olarak bahsedildiğini duymuştum. "Hodge geri dönmeyecek. Geçen yıldan sonra Canucks onu yukarı taşımaya karar verdi."

İkinci hat forveti Johnsie, sopasını soyunma odalarımızı çevreleyen tahta sıraya vurarak kırdı. "Bunu bize nasıl yapabilir?"

Takım, kaptanımızın gittiği haberini benden daha kötü karşıladı. Kıyafetlerimi çıkarırken yedek kulübesindeki yerimden oyuncuların tepkilerini izledim.

Koç kaşlarını kaldırarak kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. Nefes nefese kaldı ve ön dişlerini emdi. "Hodge iyi bir oyuncu ve harika bir kaptandı. Yardım etti

ulusal finallere giden yolda liderlik etti ama o sadece *bir* oyuncuydu. Bunu bir takım olarak başardınız ve bu yıl da başaracaksınız."

Johnsie şikayet etti, "Biz sadece ulusal yarışmaya gitmedik, Koç. Kazandık."

Koç, "Otur," diye emretti ve Johnsie o kadar hızlı oturdu ki neredeyse dolabının içine düşüyordu. "Aptal gibi mi görünüyorum?"

"Hayır, Koç," diye mırıldandık grup olarak.

"Sızlanmalarından anladığım kadarıyla benim bir aptal olduğumu düşünüyorsun. Eğer ben endişelenmiyorsam, sen de endişelenmemelisin. Anladın mı?"

"Evet, Koç."

"Güzel, çünkü bir duyurum var." Bana doğru baktı ve tüm bu ilgi karşısında kendi içime kapanmak istedim. Bir zamanlar bunun için yaşardım ama şimdi bu takımın sorumluluğunu almaktan daha az istediğim çok az şey vardı. Ben Hodge değildim, altın çocuk oyuncu. Ben Lucas Knight'tım, beceriksiz.

En kötüsü de takımın benim kaptanlık için uygun olmadığımı bilmesiydi. Moral konuşmaları yapmadım ya da sırtımı sıvazlamadım. Lanet aklımı uyuşturmak için oyunu kullanmakla meşguldüm.

Koç bana doğru işaret etti. "Lucas yeni kaptanınız. Ona saygılı davranmanızı bekliyorum."

Tüm gözler odanın karşısındaki dolabına yaslanmış olan Alex'e çevrildi. Şu anki yardımcı kaptan olarak bu pozisyon için kesinlikle daha uygundu. Herkesle iyi geçiniyor, elinden geldiğince herkese yardım ediyordu. Kısacası takımın favorisiydi. *Hay sikeyim. Kaptan o olmalıydı.*

Alex'in çenesinde bir kas kasıldı, sonra gülümseyerek bana doğru yürüdü ve sırtıma bir tokat attı. "Sabırsızlanıyorum dostum. Sadece bizi çantada keklik yapma."

"Söz vermiyorum," diye şaka yaptım ve omuzlarımdan bir yük kalktı. İnsanlar onun yolundan gidecekti ve bu işte berbat olabilirdim ama en azından ekibimden bir bok almak zorunda kalmayacaktım.

"Konuşma!" diye bağırdı birkaç gün önce tanıştığım bir çaylak köşeden. Yüzünü inceledim ve yarın ona fazladan tur attırmayı unutmadığımdan emin oldum. Belki bu kaptanlık işi korkunç olmazdı.

"Sıkı çalışın, sıkı oynayın ve berbat etmeyin." Bir konuşma için en saçma bahaneydi ama çocuklar sopalarının uçlarını çelik dolaplarına vuruyor, gürültüden kulaklarım acıyordu.

Koç ellerini çırpı. "Pekâlâ, kesin artık. İki saat sonra Paws and Claws bağış toplama fuarımız var. Bu da demek oluyor ki otuz dakika içinde orada olmalısınız."

İnilti odanın içinde dolaştı. Koç'un çılgına dönmesini bekleyerek gerildim ama dönüp ofisine girdi ve kapısını kapattı. Tahminimce bunu yapmayı o da bizim kadar istemiyordu. İyi bir amaç için olsa bile.

Fuar, kampüsün güneyindeki büyük otoparkta düzenleniyordu. Düzen basitti, her biri bir üniversite oyuncusu tarafından yönetilen dört sıra oyun. Böylece katılımcılar istedikleri istasyonda durarak sıra halinde yürüyebiliyorlardı. Her zamanki oyunlardan bazıları vardı - pasta fırlatma, smaç tankı, top fırlatma - ancak bizimki benzersiz bir kurulumdu.

Jax'in kamyonetinin arkasından kırk kiloluk bir buz torbası çıkardım ve istasyonumuza taşıdım. Üzerinde kronometreler olan bir masanın yanında buzlu suyla dolu iki büyük siyah küvet vardı.

Oyun tanıdık olmasa da basitti. Kırk beş saniye boyunca suda kalırsanız kazanırdınız.

Buz torbasını küvetin içine attım, zaten soğuk olan suyun tenime sıçradığı kolumda tüylerim diken diken oldu. Buz banyosundan nefret ederdim. Oyuncular için yaygındı ama ne pahasına olursa olsun kaçınmak için elimden geleni yapardım. Tıpkı bugün yapacağım gibi.

"Jax." Onu çağırdım, Alex de peşinden geldi. "Taş, kağıt, makas kimin gireceği için."

"Siktir git, dostum. Sırayla gidiyoruz."

"Öyle miyiz? Ben kaptanım. Bunu teklif ettiğim için şanslısınız."

"Pislik herif," dedi Alex, gülümsemesi hakaretini baltalıyordu.

Jax kıkırdadı ve yumruğunu havaya kaldırdı. "Bunu yapıyor muyuz, yapmıyor muyuz?"

"Taş, kağıt, makas, vur." Alex seslendi ve hepimiz ellerimizi oynadık. Hem Alex hem de Jax salak gibi taşı seçtiler, ben de kâğıdı tuttum. Tahmin edilebilirdi.

Bir tur daha oynadılar, Alex'in inlemesi ve Jax'in üç kızıdan oluşan bir grup geldiğinde suyun ne kadar soğuk olacağından bahsetmesiyle sona erdi.

"Merhaba, oyununuz nedir? Oynamak istiyoruz." Öndeki belli belirsiz tanıdık geliyordu ama onu çıkaramadım. Uzun sarı saçları vardı ama canlı değil donuktu ve gözleri maviden çok yeşildi.

Tam onları fırçalayacaktım ki Alex dirseğini omzuma koydu ve gamzeleriyle onlara gülümsedi. Lanet olsun.

"Adın ne senin? Islanmak ister misin?" Alex sordu. Üç kız da kızardı ama sarışın bir adım öne çıktı.

"Summer. Nasıl oynuyorsun?"

Jax dudaklarını ıslattı, bakışları kızın göğsüne odaklandı. "Küvette geçireceğiniz kırk beş saniye size çekiliş için bir bilet kazandırır. Daha uzun süre girebilecek birine karşı oynarsanız iki katı."

"Seninle oynayacağım." Piper'ın yumuşak sesi yanımdan geldi ve ona doğru sarsıldım. Yüzünde bir gülümsemeyle bize doğru yürüdü.

"Dibs on Summer." Jax elini kızın beline dolamış, onu en uzaktaki küvete doğru yönlendiriyordu. Tişörtünü çıkardığında ortaya çıkan kırmızı bikinisini göz ucuyla seçebiliyordum.

Alex, Piper'a sırtarak, "Görünüşe göre tamamen benimsin," dedi. Göğsümde asit yanıyordu ve ona bakarak onlara doğru yürüdüm. "Mayo da mı giymiyorsun?"

Kaşlarını kaldırdı ve Alex bana doğru kıkırdadı. "Bir şeyler başlatmayı gerçekten seviyorsun, değil mi?"

Piper tişörtünü kaldırarak pürüzsüz karnını ortaya çıkardı ve ağzım kurudu. Spor sütyeninin üzerinden geçen yolu takip ettim ve doğrudan kızgın bakışlarına baktım. Tatlı Piper her neredeyse, artık gitmişti.

Başparmaklarını şortunun içine soktu ve boğazımdan kısık bir hırıltı kaçtı. Bakışları benimkilere kaydı ve bana sinsi bir sırıtış atarak şortunu aşağı çekti.

Ne yaptığımı anlayamadan gömleğim başımın üzerinden onunkine geçmişti. Siyah kumaş onu sardı ve kalçasının ortasına düştü. Ofladı ama kollarını ilgili deliklerden içeri soktu, sonra Alex'e baktı.

"Sen benim küvet arkadaşım mısın?"

"Evet, Pips. Onun kıcını tekmeleyeceğim."

"Hem de nasıl." Kolundan tuttum ve onu buz banyosuna doğru sürükledim. Sarışın Jax'e baktı ama o sadece gözlerinde bir ışıkla Piper'la benim aramda gidip geldi. Lanet olası adam çok fazla şey görüyordu.

Alex elinde zamanlayıcıyla geldi. "Hazır mısın?"

Tabii ki hayır. Derin bir nefes aldım ve suya girdim. Su o kadar soğuktu ki yakıyordu ve nefesimi tutmamak için burnumdan hava almak zorunda kaldım. Dengemi sağladıktan sonra elimi Piper'a uzattım, ama o görmezden geldi ve uzun kenarın üzerinden adım attı.

Ayağı suya battığı anda tiz bir ciyaklama sesi çıkardı ve bu ses doğrudan sikime gitti. En azından suyun bir sorun haline gelmeden icabına bakacağını biliyordum.

"Beşe kadar say," dedi Alex.

Jax yanımdaki titreyen kızla flört ederken, Piper benimle ilgilenmeden önüne bakıyordu. Onun uçları

Boynunun pürüzsüz sütununa değen saçları, yüksek bir atkuyruğu yaptığı yerden dökülüyordu. Güneş saç tellerini yakalamış, onları sarıdan çok altın sarısı yapmıştı. Sıcak, bronz teniyle mükemmel bir uyum içindeydi. Lanet olası güneş gibiydi.

Alex'in başla işaretini neredeyse kaçıırıyordum. Göğüs derinliğindeki suya daldım ve tıslayarak nefes aldım. Lanet olsun, her zaman hatırladığımdan daha kötüydü.

Piper önümde titriyordu, vücudu bir topun içine sıkışmıştı, küçük küvette bile dokunmadığımızdan emin oluyordu. Hay sikeyim. Gömleğim vücuduna yapışmıştı ve boynunda tüyler diken diken olmuştu. O kadar sert titriyordu ki suda dalgalanmalar yaratıyordu. Siktir et bunu. İleri uzandım, onu kalçalarından yakaladım ve bacaklarımın arasına rahatça oturana kadar onu geriye doğru sürükledim. İtiraz eder gibi bir ses çıkardı ama ben göğüs kemiğinin etrafına uzanarak bir kolumla sırtını sabitledim ve diğer elimle kalçalarını karnının üzerinde tuttum.

Teni parmaklarımın altında pürüzsüz ve ipeksiydi ve bir an için kısa devre yaptım.

"Bırak beni Lucas," diye tısladı.

"Kazanmak istiyor musun, istemiyor musun?" Onun da hepimiz kadar rekabetçi olduğuna güveniyordum çünkü onu bırakmamın imkanı yoktu.

"Tamam." Titreyen nefesini içine çekti ve bana doğru daha da eğildi. Birleştığımız yerden sıcaklık akıyordu ve öne doğru eğilip yüzümü boynuna gömmek için kendimi durdurmak zorunda kaldım. Onun yerine kulağına fısıldadım. "Sanırım on beş saniye sonra işi bitecek. Sende var mı?"

"Evet, ben iyiyim." Piper titredi ve ben de kollarımı sıktım.

"Sorun yok. Yanındayım."

Kollarımda kaskatı kesildi ve ayağa kalkmaya çabalamadan önce boğazından alçak bir hırıltı yükseldi. Onu bırakmadığımda bağırdı. "Bırak beni, Lucas."

"Kahretsin," dedi Jax, sarışınla birlikte gözlerini dikmiş bize baktıkları yerden.

Kollarımı gevşettim ve o da küvetten çıkarken tökezleyecek kadar hızlı bir şekilde kurtuldu.

"Hey, sorun ne?" Dışarı çıktım ve omzuna dokundum ama irkildi. Karnıma bir kurşun yemiş gibi hissettim. Sesimi sakın tuttum ve ona tekrar uzanmadım. "Neyin var?"

Döndü ve parlayan mavi gözleri gözyaşlarıyla çevrili benimkilerle buluştu. "Sana daha önce inanmıştım."

Nereye varmaya çalıştığından emin olamayarak bir adım öne çıktım. "Bana ne konuda inandın?"

"Bana sahip olduğunu," dedi ve ben donakaldım. Bunu ona kaç kez söylemişim? Kıyafetlerini yerden aldı ve insan denizine doğru fırladı. Onu takip etmek istedim ama Jax omzuma sert bir el atarak beni geri çekti.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım. O acı çekiyor. Zamana ihtiyacı var."

Göğsüm yandı ve kelimelerimi yuttum. Eskiden canı yandığında başvurduğu kişi bendim. Jax'in elinden kurtuldum ve parmaklarımı başımın üzerinde kilitleyerek "Siktir!" diye homurdandım.

YEDİ PIPER

Fuardan kaçtıktan sonra yata Khaneme geri dönmüşüm ve kırk dakikadır burada oturmuş, kitaplarımın arasında konsantre olmaya çalışıyordum. Ama Lucas'ın kollarının beni sardığı anı aklımdayken hiçbir işe yaramıyordu.

Oda arkadaşım burada değildi. Programlarımız nadiren uyuştığı için ona ne yaptığını sormam gerekiyordu. Daha önce onun yanına taşınma konusunda endişelenmişim ama Huskies'e benim için biraz fazla takıntılı olsa da mükemmel bir oda arkadaşı olduğunu kanıtlamıştı.

Odamızın her yüzeyinde Huskies'in bir ürünü vardı; poster olsun, sırt çantası olsun, hatta yastık kılıfının üzerinde bile Huskies'in logosu vardı.

Yoğun süper hayranlık bunu açıklamaya başlamadı.

Çocuklarla olan arkadaşlığımı nasıl gizli tutacağımdan emin değildim. Ne pahasına olursa olsun onların buraya gelmesini engellemeliydim. Aklını kaçıracaktı.

Bugün Lucas'la vakit geçirmek zaman tüneli gibiydi. Kısa bir süre için kendimi ona bıraktım ve kollarının beni sardığını hissettim.

"Yanımdayım" diye fısıldadığında, bana aynı sözleri söylediği tüm anılar gözümün önüne geldi. Beni kâbuslardan çekip çıkardığı ve sakinleşene kadar bana sarıldığı zamanlar. O uçurumun üzerinde durdu ve onunla birlikte atladığım sürece her şeyin yoluna gireceğine beni ikna etti. Her şey

Yalanlar. Onun yanında hiç güvende değildim. Ona ihtiyacım olduğunda beni terk etmişti. Kırık bir nefes çektim. Beni kırdı.

Beni ağlarken görmesini istemediğim için neredeyse fuardan kaçacaktım. Terapistimle bu konu üzerinde birkaç kez çalışmıştım. Nefes alış verişimi sakinleştirecek teknikler konusunda bana yardımcı oldu ve ben de kendime tepkilerimin kontrolünün bende olduğunu hatırlattım. O çocuk için yeterince ağlamıştım.

Hepimiz farklı yaslar tutarız ama bu sadece bir yas değildi. Beni bir tümör gibi hayatından çıkardı. O kadar acıyordu ki nefes almakta zorlanıyordum. Kendimi güvende hissetmemi sağlayan tek kişiydi ve ona umutsuzca ihtiyaç duyduğum bir anda beni terk etmişti.

Bana bunu hiç söylememiş olmasına rağmen beni sevdiğini düşünecek kadar saftım ve Marcus öldüğünde yanıldığımı kanıtladı. İnsanlar sevdiklerini böyle terk etmezler. Marcus'un en iyi arkadaşına aşık kız kardeşi değilsem kim olduğumu anlamam zaman aldı. Onlar benden koparılan kadar bunun tüm kişiliğim haline geldiğini fark etmemiştim. Geçen yılı kendimi yeniden bulmakla geçirdim.

Kapı çarparak açıldı ve Misty'nin neon yeşili saçları içeri girerken onunla birlikte zıpladı. Saçlarını gerçekten çok seviyordum.

"Aman Tanrım, burada olacağınızı hiç bilmiyordum. Çok heyecanlandım. Sanki hiç buralarda değilmişsin gibi hissediyorum." Sesi kabarcıklı kelimelerden oluşan hızlı bir karmaşa içinde çıktı.

"Evet... üzgünüm, arkadaşlarımla takılmakla meşguldüm. Daha sık buralarda olacağım." Gülümsememe engel olamadım.

Yüksek sesli bip sesi kulaklarımı deldi ve sesi bastırmak için iki elimle kulaklarıma bastırdım. Nefeslerim çok zor çıkıyordu ve kalbim hızla boğazımdan kaçmaya çalışıyordu. Yutkundum ve aynı birkaç kelimeyi tekrarlardım. "Bu sadece bir tatbikat. Yangın falan yok. Bize bunun olacağını söylediler."

Misty kapıyı açtı ve başını dışarı uzattı. Öğrenciler

birbirlerine bağıyorlardı ama benim tüm dikkatim

odaya yayılan yanık ateş kokusunun üzerine düştü.

Ciğerlerim boşaldı ve oda dönmeye başlayarak beni dizlerimin üzerine çökertti. Duman gittikçe yoğunlaşıyor, aldığım her zayıf nefeste burnumu yakıyordu.

Misty yanıma çöktü, sesi panikten tizleşmişti. "Buradan çıkmamız gerek. Ayağa kalkmalısın."

Anılar sel gibi aktı, mantıklı düşüncenin yerini aldı. Kollarımla başımı kapatarak bir topun içine kıvrıldım. Küçük eller omuzlarımı çekiştiriyordu ama ben on iki yıl önceki o gecede kaybolmuştum. Tavandan siyah dumanlar yükseliyor ve alevler duvarlara tırmanıyordu. Boğazımdan bir inilti kaçtı ve gözlerim yandı.

"Kalk lütfen, Piper. Kalk," diye yalvardı Misty ve omuzlarımı salladı, ama ben daha sıkı bir şekilde topun içine gömüldüm, kafa derim protesto çığlıkları atana kadar parmaklarım saçlarımı kazıyordu. Duyamıyordum, nefes alamıyordum, alevlerden başka bir şey göremiyordum. Uzuvarlarımdaki ısının yalaması. Ağladığını duyabiliyordum ama cevap veremiyordum.

Titredim ve görüşüm bulanıklaşırken nefesim çok sığdı. Uzaktan kapıya vurulma sesi geldi ama ben çok uzaktaydım, karanlık üzerime geliyordu.

Nasırlı ellerim ellerimi kapladı ve ılık nefes yanağımda gezindi.

"Nefes al." Lucas'ın alçak sesle verdiği komutla nefesimi ve kokusunu içime çektim. Ellerimi kulaklarımın üzerinden nazikçe çekip kendi elleriyle tuttu ve dudakları kulağımı sıyırdı. "Nefes al, Piper. Her şey yolunda. Ben yanımdayım. Güvendesin."

Buz banyosunun aksine, sözleri sinirlerimi yatıştıran bir Ativan darbesi gibiydi ve onun yanına yığıldım. Lucas buradaydı. Güvendeaydım.

Beni göğsüne doğru çekmeden önce bir kolunu sırtıma, diğerini de dizlerimin altına doladı.

"Seni buradan çıkaracağım. Salon dumanla dolu. Benim için bir şey yapmanı istiyorum. Yapabilir misin?"

Bunu yapar mısın?" Alçak sesi yanımda titreşti ve en küçük bir onaylama sesiyle başımı salladım.

"Yüzünü göğsüme bastır, gömleğimin içinden nefes al ve gözlerini kapalı tut." Sesini sakın ve yatıştırıcı tuttu ve ben de yüzümü onun bedenine gömdüm. Baharatlı kokusu duyularımı doldurdu ve başka her şeyi engelledi.

"İşte böyle. İşte benim kızım," diye mırıldandı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Yakında buradan çıkacağız."

"Hadi gidelim." Misty sesinin gergin olduğunu söyledi.

Koridordaki alarm sesleri daha yüksekti ve ben yine kulaklarımı kapattım. Lucas hızla hareket etti ve merdivenlerden inerken ona sürtündüğümde yumruğumu gömleğine sıktım. Ona bir cankurtaran salı gibi tutundum, beni bilincime bağlayan tek şey buydu.

Üzerimden serin bir esinti geçti ve merdiven boşluğunun yankısı kaybolup kalabalığın uğultusunu ortaya çıkardı. Lucas beni yere indirdi, güven verici sözler mırıldandı ama parmaklarım gevşemedi. Onu bırakmaya hazır değildim. Başıma bir öpücük daha kondurdu, beni kucağına çekti ve parmaklarını saçlarımda gezdirerek nazikçe yüzümden geriye doğru itti.

Birkaç dakika bu şekilde oturduk, ben onu içime çekiyordum ve o da başımı kaldıramadan sırtımın küçük kısmına daireler çiziyordu. Etrafımda gruplar halinde kümelenmiş yüzlerce öğrenci vardı. Bazıları pijamalarını giymiş ya da binadan aceleyle çıktıkları için ayakkabısızdı.

Başımı kaldırıp beni izlemeye başlamış olan Lucas'a baktım. Kaşları çatıldı ve gözleri yüzümü aradı.

"Bu bir tatbikat değildi." Sesim zayıftı ve kelimelerin etrafında kırıldı.

Lucas başparmağını yanağımda gezdirerek gözyaşlarımı sildi. "Hayır, değildi. Yine de sen varsın. Güvendesin."

"Nasıl?" Şakağımı ovuşturdum ve kafamı toparlamaya çalıştım. "Buraya nasıl geldin?"

Göğsü bana doğru inip kalktı ve başını geriye doğru eğerek şöyle dedi: "Fuarda olanlardan sonra seni kontrol etmek istedim. O şekilde bırakmak istemedim."

Burnumdan küçük bir nefes çektim ve başımı omzuna yasladım. "Sanırım bu onu telafi ediyor."

Yumuşak kıkırdaması içimi gümbürdetti ve beni daha da rahatlattı. "Dikkat et, bir ziyaretçin var."

Daha yeni dönmüştüm ki Misty yanıma çöktü, gözleri kocaman açılmıştı ve yeşil saçları çılgınca kıvrılmıştı. "Tanrım, Piper, iyi misin? Ödümü kopardın."

"Ben iyiyim. Sanırım sana bir açıklama borçluyum."

Bana baktı, sonra rahatladı. "Evet var, ama bekleyebilir -" Sözleri kesildi ve nefesi kesildi. "Aman Tanrım, aman Tanrım. Sen Knight'sın! Lucas Knight."

Kahretsin.

Yüksek sesli gıcırtısı neredeyse kulak zarımı deliyordu ve kalabalığın dikkatini çekti.

Lucas, "Evet ama bunu şu anda açıklamak istemiyorum," diye fısıldadı.

Sesini onunkine uydurmak için alçalttı. "Tabii ki hayır. Özür dilerim. Sadece... Ben büyük bir hayranınızım."

Misty bana döndü, gözleri birbirine kenetlenmişti. "Onu tanıyor musun?" Sesinde suçlama açıkça görülüyordu.

Düşün. Belki de onun kim olduğunu bilmiyormuş gibi davranabilirim? "Ummm..."

"Katil, gidelim," dedi Lucas, beni göğsüne bastırarak ama ayağa kalkarken bacaklarımın yere düşmesine izin vererek.

Burnumu kıvırdım ve yüzümü buruşturdum. "Daha sonra açıklayabileceğim başka bir şey."

Misty ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ah, evet."

"Bu gece gidecek bir yerin var mı?" Lucas ona sordu.

"Evet, annem şehrin hemen dışında yaşıyor. Muhtemelen çıldırmıştır." Misty telefonunu kaldırdı ve annesinden gelen beş cevapsız aramayı bize gösterdi.

Lucas'a doğru eğildim. "Seninle yarın konuşuruz, tamam mı?" "İlk iş." Çift eliyle ilginç bir silah hareketi yaptı.

Park yerine doğru dönmeden önce bunu söylediğinde kıkırdadım.

"Oda arkadaşın... ilginç biri."

"Onunla dalga geçme. O iyi bir insan."

Lucas başparmağını çenemde gezdirerek ona doğru yönlendirdi. "Sen ayağa kalkmadığında bile seninle kaldı. Ne kadar gergin olduğu umurumda değil. O iyi biri."

İçimi çektim. "Ona pek çok cevap borçluyum."

Kahkahası içimde yankılandı. "Oh, onları isteyeceğinden eminim. Hadi buradan defolup gidelim." Onun ışık mavi Dodge Şarj cihazı oldu park edilmiş bize en yakın kaldırıma yaslandı. Beni bıraktı ve koşarak diğer tarafa geçmeden önce kapıya baktı.

Emniyet kemerimi taktım ve başımı koltuğa yasladım. "Beni Shana'nın evine bırak. Onun kanepesinde yatabilirim."

"Olmaz. Bizim evde kalacaksın." Arabayı vitesine taktı, kenara çekti ve dosdoğru önüne baktı. Sanki bir şalter attı ve kiminle konuştuğunu hatırladı. Sesi sertleşti ve göğsüm daraldı. Aldığı her nefesle aramıza bir duvar ördü ve aramıza bir kat daha tuğla ve harç döşendi.

Ellerimi kucağымda birleştirdim ve başımı cama yasladım, yorgunluk iliklerime kadar işlemişti. "Hayır, gerçekten, sorun değil. Çok uzakta değil."

"Bunun tartışmaya açık olduğunu düşünmen komik, Katil." Evine doğru köşeyi döndü. Lucas'ın benimle hiçbir şey yapmak istememesine geri dönmeye hazır degildim ve gözleri soğuduğunda göğsüm yarıldı.

"Ona çoktan mesaj attım. Her şey hazır." Telefonumu kaldırdım ve dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarladım.

Parmak eklemleri direksiyon simidinde beyazlaştı. "Burada neler olduğunu sanıyorsun? Bundan sonra Marcus'un küçük kız kardeşinin tek başına kalmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Marcus'tan bahsedilince göğsümde bir acı hissettim ve tekrar onun küçük kız kardeşi durumuna düşmenin verdiği hayal kırıklığıyla kaskatı kesildim. Son otuz dakikanın tüm sıcaklığı yerini buza bıraktı.

Ani değişimiyle ilgili kafa karışıklığı düşüncelerimi allak bullak etti ve savunma olarak alaycılığı kullanarak bir kahkaha attım. "Gerçekten mi? Artık sadece Marcus'un küçük kız kardeşi miyim? Bir yıl önce böyle söylemiyordun."

Bir sonraki ışıklarda bakışlarımla karşılaştı ve yüzünde gördüğüm acı ve hayal kırıklığı karşısında nefesimi tuttum. Birkaç dakika boyunca yüzüme bakarken çenesi kenetlenmişti, sanki birazdan söyleyeceklerini söylemek istemiyormuş gibiydi. Canımın yanacağını bildiğim için sessizce söylememesi için yalvardım.

"Piper." Sesi boğuk bir fısıltı gibiydi.

"Ne?"

"O gece asla yaşanmamalıydı."

"Kesinlikle hoşuna gitmiş gibi hissettim," dedim dişlerimi sıkarak.

Bakışlarını benimkilere dikti ve tüm dikkatimi toplayana kadar bekledi. "Sevmediğimi hiç söylemedim ama sen yanlış kızdın ve ben daha iyisini biliyordum. Seni incittiğim için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm."

Her nasılsa özrü, reddinden daha çok canımı yaktı. Yüzümü çevirdim ve pencereden dışarı baktım, gözlerimden akan yaşları görmesine izin vermek istemiyordum. Aramızdaki fark buydu. Onunla geçirdiğim o geceyle ilgili pişmanlık duyduğum hiçbir şey yoktu. O andan itibaren her gece onunla birlikte olmak istedim. Marcus'u kaybettim ama onu da kaybettim ve bu beni neredeyse öldürüyordu. "Özrünü kabul etmiyorum, Lucas. Bazı şeyler affedilemeyecek kadar büyüktür."

Dişlerinin arasından hava emdi. "Güzel."

Arkamızdaki araba kornaya bastı. O kalbimi ezerken ışık yeşile dönmüştü. Lucas yanımdan geçerken ona saygısızlık eden adamı görmezden gelerek arabayı sürdü ve radyoyu gereğinden yüksek sesle açtı. Ne demek istediğini açıkça anlatmıştı. Konuşma sona ermişti.

Güzel. Bu kadar basit bir kelime nasıl bu kadar canımı yakabilirdi? Farklı bir şey söylemesini ne kadar çok istediğimi haykıran göğsümdeki acıyı görmezden geldim. O geceden sonra ortadan kaybolmasının tamamen mantıklı bir nedeni olmasını. Gözyaşlarımı geri çektim. İstediğim her şey olmuşken onun pişmanlığı olmak berbattı.

Evlerine yanaştık, Jax açık olan arka kapıda kaşlarını çatmıştı bile. Lucas ona mesaj atacak zamanı ne zaman bulmuştu? Arabadan indim ve Lucas'ın önünde yürüyerek eve ilk ben girdim.

Ellerimi kaldırdım. "Siz başlamadan önce, ben iyiyim."

"Siktir, Pips. Beni korkuttun." Bana sarıldı

Beni eve kadar takip etmeden önce ayı gibi sarıldı.

"Lucas'a beni Shana'ya bırakabileceğini söyledim." Arkamı döndüğümde Jax'in kaşlarını çatıldığını gördüm ve bu konuda yalnız olduğumu anladım.

"Evet, hayır. Bu konuda Lucas'a katılıyorum." Hain.

Alex odasından çıktı, çantasını çoktan hazırlamıştı. "Ben üst katta River'la kalacağım. Bir kanepede hazırladı. Sen benim odamı alabilirsin."

"Tamam, ama bunu sabah konuşuruz."

Lucas, Alex'in az önce boşalttığı kapı aralığını işaret etti. "Elbette öyle. O zaman cevap da aynı olacak."

Üçünün arasına baktım ve ayağımı yere vurma isteğimi bastırdım. Mantıken bunun sağlam bir plan olduğunu, Lucas'la aramda bu kadar çok şey olmasaydı burada kalma fırsatını kaçırmayacağımı biliyordum. Ama ona bu kadar yakın olma fikri göğsümü çökertmişti.

"Her neyse." Alex'in odasına doğru yürüdüm ve kapıyı arkamdan kapattım. Tipik bir erkek çocuk odasıydı. Yatak, çalışma masası, duvarda asılı televizyon ve altında bir oyun konsolu. İnce siyah yorgana ve lacivert çarşaflara baktım. Yatakhaneme gizlice girip yatak takımımı alma şansım neydi? Alex geçen yıl kaç kızı buraya geri götürmüştü? Midem kıvrıldı ve doğrudan Lucas'ın sert göğsüne doğru geri adım attım. Elleri kollarıma inip beni sabitlediğinde donakaldım, sonra etrafımda dolanıp yeni yatak takımlarını yere serdi. "Uyu artık, Katil."

Yatağa beni ısıracakmış gibi baktım. Uyumak. Doğru.

"Yapamam-" diye itiraz edecek oldum ama Lucas çoktan gitmişti. Öfkeyle yataktaki battaniyeleri ve çarşafları çıkarıp sepete attım, sonra da çabucak çarşafları giydim. Eğer bunu düşünmezsem, iyi olacaktım.

Lucas bir gömlek ve şort bırakmıştı. Gömleği kaldırdım ve solmuş siyah kumaşın parmaklarımın üzerinden kaymasına izin verdim. Bu en sevdiklerimden biriydi. Başıma geçirdim ve sandal ağacı ile tarçın kokusunun beni içine çekmesine izin verdim. Battaniyenin altına girdim ve yüzümü gömleğin içine gömdüm. Her ne kadar bunun bedelini daha sonra ödeyecek olsam da, onun kokusu uzun zamandır mahrum kaldığım bir bağımlılık gibiydi. Yarın, kalacak başka bir yer bulacaktım. Battaniyeleri üzerime sardım ve burnumu onun yastığına gömdüm. Yarın.

Alevler odayı sararken yatak odamın penceresinin önünde durdum, gece havası tenimi ısıtıyordu. Duman tavanı kapkara bir bulutla kapladı ve duvar kâğıtları tutuştu. Odanın yavaş yavaş cehenneme dönüşmesini dışarıdan izlemek neredeyse güzeldi. Daha yakına eğildim ve hızla büyüyen alevleri takip ettim.

Yorganımın ucundan tuttular ve hızla yatağın üzerine tırmandılar. Şaşırtıcı mavi gözler pencereden bana baktı ve Marcus bana gülümsedi, duman saçlarının etrafında kıvrılıyordu. Hayır diye bağırdım ve yardım çığlıkları atarak pencereyi çekiştirdim. Pencere kilitliydi ve açması için ona ne kadar bağırdıysam da kıpırdamadı, ateş bacaklarını yalayıp geçerken bana gülümsedi--

Telefonum yanımda bip sesi çıkararak beni ve ciğerlerimi sakinleştirmek için nefes nefese kaldım. Kardeşim öldüğünden beri haftada birkaç kez bu rüyanın bir versiyonunu görüyordum. Beni ezici bir çaresizlik duygusuyla baş başa bıraktı. Ne yaparsam yapayım, bunun olmasını engelleyemiyordum. Onu hep kaybettim.

Gözlerimi kapalı tuttum ve terapistimin verdiği senaryoyu uyguladım. "Bu sadece bir rüyaydı. Gerçek değildi." Derin nefes aldım. "Sadece bir rüyaydı. Gerçek değildi." Derin nefes. "Sadece bir rüyaydı. Gerçek değildi." Ama bu bir yalandı. Yangın olmayabilirdi ama Marcus gitmişti. Bir çığlığın kaçmasını engellemek için sertçe yutkundum.

Telefonum tekrar öttü ve ben de yuvarlanarak komodinden telefonu aldım.

Hey, sadece kontrol ediyorum. Bugün en iyi dondurmayı yedim. Çıldıracaksın, süt ürünü olmayan fıstık ezmeli, vanilyalı.

Ben: Beni gerçekten dondurmadan bahsetmek için mi uyandırdın?

Anon13: Doğrusunu söylemek gerekirse oldukça şaşırtıcıydı.

Güldüm ve göğsümdeki gerginliğin bir kısmı gevşedi. Bana mükemmel zamanda mesaj gönderme konusunda doğal olmayan bir yeteneği vardı.

Kulağa oldukça şaşırtıcı geliyor.

Anon13: Seni uyandırdım mı? Sabaha kadar bir cevap beklemiyordum.

Ben: Biraz ama bu iyi bir şey.

Anon13: Başka bir kabus mu?

İlk konuşmaya başladığımızda ona tüm rüyalarımı anlatmıştım. Her zaman bana yol gösterir ve beni eskisi kadar rahatsız etmeyene kadar onları çözerdi. İhtiyacım olduğunda ona yazabileceğimi hep biliyordum. Ama bu gece, sadece her şeyi unutmak istedim.

Ben: Şimdi iyiyim. Söz veriyorum. Lütfen bırak.

Anon13: Bunu sadece siz sorduğunuz için geçiştiriyorum.

Bir nefes verdim ve konuyu değiştirdim.

Ben: Peki günün nasıldı?

Anon13: Bugün her şeyi berbat ettim. Ben: En azından özür diledin mi?

Yapmam gereken şey için değil. En iyisi için. Biliyor musun?

Ben: Nedense bundan şüpheliyim. Ben: Bunun hakkında konuşmak ister misin? Anon13: Bu gece olmaz.

Ben: Nerede olduğumu asla tahmin edemezsin. Anon13: Nerede? Önce tahmin et.

Anon13: Tam adını bilseydim şimdi sana öyle derdim.

Anon13: Erkek arkadaşınızın evindesiniz ve siz telefonunuza gülümserken o size kıskançlıkla bakıyor.

Dudaklarımın kenarından bir gülümseme geçti.

Ben: O istiyor.

Anon13: Kim ister?

Ben: Lucas.

Anon13: Eminim öyledir.

Ee? Görünüşe göre neden Lucas tarafından bakıldığını açıklayacak mısın yoksa beni tahmin etmeye mi bırakacaksın?

Ben: Bakmadım. Ama bu gece burada kalacağım. Evimde küçük bir yangın çıkmış olabilir.

**Anon13: İyi misin? Ben:
Olabildiğim kadar
iyiyim.**

Cevap vermesi gereğinden uzun sürünce irkildim. Benim için endişeleneceğini biliyordum, bu yüzden ona söylemedim.

Anon13: Bu yüzden mi nefret ettiğin adamlarla kalıyorsun?

**Ben: evet
Güzel.**

Onu görmeliydin. Tekrar buz gibi soğumadan önce çok tatlıydı.

Beni kurtardı sayılır.

Anon13: O bir pislik ve sen de zor durumdaki bir genç kız değilsin. Bütün konuşmayı tekrar yapmak zorunda mıyım?

Ben: Belki

Anon13: Sen tanıdığım en zeki, en esprili, en kararlı insansın. Zor oldu ama harika gidiyorsun. Bir sikin sana farklı hissettirmesine izin verme.

Ben: Evet, sen de fena değilsin. Yarın konuşuruz, tamam mı?

İyi geceler.

Ağzım acıyla kurumuştı ve son nefesimmiş gibi su istiyordum. Kendimi yataktan çıkardım, terden sırılsıklam olmuş saçlarımı yüksek, dağınık bir topuz yaptım ve mutfığa yöneldim.

Loş bir ışık yanıyordu ve Lucas fırın eldiveniyle tezgâha yaslanmıştı. Gözleri bacaklarımda, kalçalarımda ve göğsümde gezinip yüzüme ulaştığında kararmıştı. Çenesinde bir kas kıpırdadı ve birkaç dakika boyunca sessizce durduk.

boğazını temizlemeden birkaç dakika önce. "Uyanık ne yapıyorsun?"

"Su," diye mırıldandım, boğazım kuruduğu için mi yoksa gömleksiz olduğu ve sadece düşük belli basketbol şortu giydiği için mi emin değildim. Sertçe yutkundum ve ona dikkatle yaklaştım, bir bardak almak için uzandığımda ona dokunmamaya özen gösterdim.

Musluktan doldurdum ve birkaç yudum aldım. "Sana cevap verdim. Neden ayaktasın?"

Fırının zamanlayıcısı çaldı ve dudakları yukarı kalktı. "Acıktım."

Tabii ki yiyordu. Muhtemelen günde on iki kez yemek yemek zorundaydı. Fırının kapağını açtı ve yaban mersinli keklerin tatlı kokusu duyularımı ele geçirdi. Tepsiyi bir tabağın üzerine devirdi ve midem guruldadı. Panayırdan sonra midem huzursuz olduğu için akşam yemeğini atlamıştım. Lucas'ın gülümsemesi büyüdü ve kekleri bana uzattı. "Bir tane al."

Bir tanesine uzandım ama o geri çekti. "Dikkatli ol, çok sıcaklar."

"Evet, fırından yeni çıkardığın için anladım." Bir tanesine tekrar uzandım ve bu sefer geri çekmedi. Üstüne üflerken nazikçe tutmaya ekstra özen gösterdim. "Demek gece yarısı sık sık pişiriyorsun?" Kekten başımı kaldırmadan sordum.

Bir nefes çekti. "İlk kez."

"Şanslıyım." Bir ısırık aldım ve çileklerin tatlı tadı ağzıma doldu, boğazımdan düşük bir inilti çıkardı.

Bakışları ağzımda gezindi ve başını kulağıma indirmeden önce göğsünün sıcaklığını benimkinde hissedebileceğim kadar yakınıma eğildi. "Bunun gibi bir şey."

Isırdığım lokmayı boğazıma tıkadım ve Lucas geri çekilip bardağımlı doldurduktan sonra bana uzattı. "İyi geceler, Katil."

Odasına doğru yürüdü ve kapıyı arkasından kapattı. Ağzım kupkuruydu ve içkimden bir yudum aldım, vanilyalı badem sütünün tatlı tadı beni şaşırttı. İçki

açık karton fırın tepsisinin yanında duruyordu. Alt dudağımı ısırdım ve göğsümde büyüyen sıcaklığa karşı savaştım. Kekimi bitirdikten sonra onun kekinin olmadığını fark ettim.

SEKİZ PIPER

Yataktan tırmanarak kalktım ve mutfağa doğru yöneldim, elime bir kahve almak için sabırsızlanıyordum ama neredeyse kapımın önünde duran bir poşete takılıp düşüyordum. Çantayı kaldırdım ve arkasında saklı olan koşu ayakkabılarımı fark ettim. Her şeyden sonra bir koşu işime yarayabilirdi.

Çanta, düzgün yığınlar halinde katlanmış giysilerimle doluydu. Bir tanesini çıkardım, duman gibi kokmasını bekliyordum ama onun yerine belirgin bir çamaşır deterjanı kokusu vardı.

Bunu bırakanın geç saatlere kadar eşyalarımı yıkadığını bilmek göğsümü ısıttı. Telefonum bipleyerek dikkatimi çekti.

Misty: İyi haberi mi istersin, kötü haberi mi? Ben: İyi haber.

Misty: Kahretsin. Bunu seçmeyeceğini umuyordum. Neden?

Aslında iyi bir haber yok. Sadece söylenecek bir şeydi. Onun maskaralıkları karşısında dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Ben: Tamam. Kötü haber ne?

**Misty: Kötü Haberler. I var a tutun .
ve yurt yönetim ofisi ve duman hasarı
oldukça**

Kötü. Sanırım her şeyi halletmek birkaç hafta sürecek.

Ben: Hayır.

Evet.

Göz kapaklarımı sıktım ve derin bir nefes aldım. Her şey yolundaydı. Sadece Shana ile konuşmam ve buradan gitmem gerekiyordu.

Ben: Sana ne olduğunu söylediler mi?

Sıcak tabak Bay Noodle felaketi.

Bunun nasıl bu kadar büyük bir yangına yol açtığını anlamaya bile zahmet etmeden bir nefes çektim.

Ben: Ailenle mi kalıyorsun?

Yuppers.

Lucas'la mı kalıyorsun? Lütfen bana Lucas'la kaldığını söyle. Seni kurtarmak için nasıl geldiğini görmeliydin.

Lucas'ın kollarında kendimi ne kadar güvende hissettiğimi ya da tam ihtiyacım olduğu anda ortaya çıkışını hatırlamayı reddediyordum.

Ben: Başlama.

Merak etme. Seni sıkıştırmak zorunda kalsam bile bu tartışmayı yurda döndüğümüzde yapacağız.

Bana söylemediğine inanamıyorum.

Yara bandını yırtıp atabilirsin.

Ben: Dört kişiyi tanıyor olabilirim. Kimi?

Ben: Jax, River ve Alex.

Senden hoşlandığım için şanslısın yoksa benden sakladığın için seni asla affetmezdim.

Posterlerdi, değil mi?

Ben: Onların bununla bir ilgisi olabilir. Misty:

Haklısın.

Yakında görüşürüz. Ben:

Hey.

Öyle mi?

Benimle kaldığın için teşekkür ederim.

Kızım ödümü kopardın. Muhtemelen hayatımın beş yılını kaybettim.

Özür dilerim.

Bunu telafi etmenin kolay bir yolu var. Ben: Açılış için bilet aldık bile.

Ciyak ciyak bağırdım. İrtibatta kalalım, tamam mı?

Ben: Yapacağım. Başka bir şey duyarsan bana haber ver.

Koşumun beşinci kilometresinde ter boynumdan aşağı, kürek kemiklerimin üzerinden spor sütyenimin siyah kumaşına damlıyordu. Bacaklarım yanıyordu ve keskin bir ağrı karnımın alt kısmına saplanıyordu ama bir ayağımı diğerinin önüne koymaya devam ettim.

Lucas birkaç adım arkamdan koşuyor, benim çok daha yavaş olan tempoma ayak uydururken nefes alıp veriyordu. Koşumun onuncu dakikasında bana yetişmişti ve kaşlarının üzerine kadar indirdiği şapkası, kolları kesik beyaz gömleği, her hareketinde göğsünün büyük bir bölümünü ortaya çıkaran bol şortuyla onu görünce neredeyse takılıp düşecektim. Günaydın derken kulaklıklarını çıkarmamıştı ve yolda beni geçmeye çalışmadı.

Aramızda biraz mesafe bırakmam gerektiğini bilmeme rağmen aramızda tanıdık, rahat bir sessizlik vardı. Hâlâ ona karşı beslediğim acıya karşı bir koruma. Tek yapmak istediğim ilerlemeye devam etmek, her adımda yorgunluğun bedenimi ele geçirmesine izin vermek ve ona hâlâ kızgın olmam için tüm nedenleri unutmaktı.

Boynumu kırdım ve hızımı iki katına çıkardım, sonra üç katına çıkardım, ta ki yolda son sürat uçana kadar. Lucas'ın iniltisi

Ayaklarımı yere vurup beni ileriye doğru iterken kulaklarımdaki nabzımın sesi kayboldu.

Ön bahçeye yaklaştıkça Lucas'ın gürültülü adımları yaklaşıyordu ama biraz daha dayanabilirsem kazanacaktım.

Adamların bahçesine çıkan kaldırıma bastım, zafer kazanmaya hazırdım ama ayak parmağım kaydı. Dengede kalmaya çalışarak kollarımı döndürdüm ama çimlere doğru yuvarlandım.

Güçlü kollar etrafıma dolanarak beni tekrar ayağa kaldırdı ve kalbimi kontrol altına almak için derin nefesler alırken sandal ağacı ve tarçın kokusu ciğerlerime doldu.

"Teşekkürler. Çok yakındı," dedim pantolonumun arasından. "Her zaman sakardın."

"Değildi." Ölü bir ağırlık gibi yere yığıldım ve beni yavaşça yere bıraktı, gözlerimi kapatarak sırtüstü uzandım.

Kapının kapanma sesiyle göğsüm sıkışmıştı ama bunu görmezden geldim, bunun yerine kaslarımdaki ağrıyı takdir ettim. Kendimi bu şekilde zorlamayalı çok uzun zaman olmuştu.

Lucas'la kayalıklara doğru koştuğum ve onun düşmemem için beni göğsüne bastırdığı anıları aklımdan çıkmıyordu. O gece doğum günümü hatırladığında beni öpeceğini sanmışım ama başka bir kızla çıkıp gitmişti.

Yüzüme bir gölge düştü ve gözlerimi açtığımda sırttan bir Lucas gördüm.

"Şu an yüzünü görmelisin," dedi bana bir şişe su uzatarak. "Kıpkırmızı olmuşsun."

İnleyerek suyu elinden aldım ama ayağa kalkmaya zahmet etmedim. "Evet, hepimiz senin ten rengine sahip olamayız. Bazılarımız muzun iç kısmı rengindeyiz ve sıcakladığımızda kıpkırmızı oluyoruz. Bazıları kazanır, bazıları kaybeder."

Kıkırdadı. "Çok tatlı."

"Uh-huh." Uzun bir yudum aldım, elimi uzatmadan önce suyun boğazımı serinletmesine izin verdim.

Elimi tuttu, beni ayağa kaldırdı ve sabitlenene kadar bırakmadı. "Bugün ne yapmayı planlıyorsun?"

Burnumu kırıştırarak sııttım ve başımı yana eğdim. "Sınıf."

Bugün dönemin ilk günüydü ve kinesiyoloji ana dalıma işletme yan dalıyla başlamak için her şey hazırды. Çiğneyebileceğimden fazlasını ısırmış olabilirim.

"Oh, doğru. Evet, ben de." Gözlerini kaçırdı ve ensesini ovuşturdu.

O an gerginleştı ve aramıza hiç girmemiş olan bir gariplik girdi. Boğazımı temizleyerek anı bozđum. "Huskies voleybol takımıyla ilk günüm bu öğleden sonra."

"Senin yerini tuttular. Bu harika, Piper." Lucas'ın sesi sıcaktı ve ben ne dediğini tam olarak anlayamadan içimde uğulduyor gibiydi.

Yanaklarım kızardı. "Ben yedek adayım ama yerimi hak etmem gerekiyor."

Lucas'ın parmakları çenem boyunca kaydđ ve yüzümü ona doğru eğdi. "Endişelenecek bir şey yok. Sen halledersin."

Dokunuşu tenimi ısıttı ve sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı. Ağzı çok yakındı ve yumuşak gözleri benimkilere bakıyordu. Göğsü benimkiyle birlikte inip kalkıyordu ve içimdeki her şey bir adım daha yaklaşmak istiyordu. Kollarını bana dolamasını ve ayak parmaklarımın üzerinde yükselip ağızıma bastırmasını-

Lucas geri çekildi. Elini çenemden çekip omzuma vurdu. "Git getir onları."

Döndü ve benden yeterince hızlı uzaklaşamıyormuş gibi evin içinde kayboldu. Ellerimi yüzüme sürđüm. Onu unutmam gerekiyordu. Dudaklarıma yavaş bir gülümseme yayıldı. Ona artık umurumda olmadığını göstermek için Av'ı kazanmaktan daha iyi bir yol olamazdı.

Sınıfa girdim ve ağzım açık kaldı. Daha önce girdiğim stadyum tarzı sınıfların en az üç katı büyüklüğündeydi. Bu, içinde kaybolacağınız türden bir sınıftı. Sadece bir numara olduğunuz türden çünkü kimsenin herkesi tanımasına imkân yoktu. Bunda rahatlatıcı bir şey vardı.

Bu odada, bir yangında neredeyse ölmek üzere olan kız değildim ve kardeşini kaybeden kız da değildim. Ben sadece birkaç yüz kişiden biriydim.

Bir kol benimkine çarptı, beni öne doğru devirdi ve çantamı yere döktü.

"Çok özür dilerim." Ufak tefek bir esmer önümde dans etti ve çantamı benim için alıp havaya kaldırdı. "Yemin ederim her zaman bu kadar sakar değilimdir." Sınıfa göz gezdirdi. "Burası çok büyük."

"Çok iyisin. Senden özür dilemem gerektiğine eminim. Buraya gelirken adımlarımın ortasında durdum." Sırt çantamı aldım ve omzuma attım. "Ben Piper."

Koyu kahverengi saçlarını omzunun üzerinden atarak alttaki beyaza yakın tabakayı ortaya çıkardı. "Sidney. Benimle oturmak ister misin?"

Onu önden birkaç sıra uzaktaki bir yere kadar takip ettim ve eşyalarımızı yerleştirmek için acele etmedik. Dizüstü bilgisayarımı yeni kurmuştum ki yanımda bir adam durdu. Güçlü narenciye kokusu, bana gülümsediğini fark etmeden önce birkaç kez göz kırpmama neden oldu.

"Hey, ben Eric. Buraya oturabilir miyim?" Uzun boyluydu, uçları kıvrılmış dağınık, açık kahverengi saçları vardı ve ince metal gözlükler takıyordu.

Sidney, Eric ve benim aramda bir bakış attı, sonra omuz silkti.

Yanımdaki koltuğa oturdu ve bir portakalı titizlikle soydu, dişlerinin arasında kaydırmadan önce her bir parçasını ayırdı.

"Ben Piper. Bu da Sidney." Sertçe yutkundum, aniden susamıştım.

"Sizinle tanışmak bir zevk." Bütün bunlar bizi uzaklaştırmalıydı, değil mi? Adam çok kibardı ve hepimiz bunun bir rol olduğunu biliyorduk ama gözlükleri ve hafifçe kıvrılmış saçlarında bu adamı olması gerekenden daha çekici kılan bir şeyler vardı. Ya da belki de hayatımın çoğunu sporcularla çevrili geçirdiğim içindir ve düzgün görünen birinin benimle ilgilenmesi yeni bir duyguydu. Ve bakışlarının dudaklarıma doğru eğilmesinden anladığım kadarıyla kesinlikle ilgileniyordu.

Eğer bu aptal oyunda erkeklerle karşı karşıya geleceksem, hızlı davranmam gerekecekti ve Eric başlamak için mükemmel bir erkek gibi görünüyordu. Dilimi alt dudağımın üzerinde kaydırdım ve göz bebeklerinin büyümesini izledim.

Dikkatimi öğretmenin girdiği sınıfın ön tarafına çevirdim. Saçlarını sert bir topuz yapmıştı ve hepimize kaşlarını çatarak bakıyordu. Umarım sadece kötü bir RBF vakası vardır, yoksa bu ders berbat geçecekti.

Eric ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Cuma gecesi boş musun?"

İlk günden profesörün kötü tarafına geçmek istemediğim için sesimi alçalttım. "Evet."

"Sürtük, sonunda buradasın!" Shana ciyakladı ve soyunma odasına girdiğim anda kollarını bana doladı.

"Geri dönmek garip bir duygu. Oynamayalı uzun zaman oldu." Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarladım. "Ya berbat olursam?"

"Bunu bir cevapla gerekçelendirmeyeceğim bile. Hâlâ tam burslu olmanızın bir sebebi var."

"Evet, alternatif olarak." Spor ayakkabılarımı ve beyaz tişörtümü çıkarıp tayt şortumu ve yanlardan açılmış, parlak yeşil spor sütyenimi ortaya çıkaran atletimi giydim.

"Bu sadece Koç Keller'a Amber'dan daha iyi olduğunu göstermen gerektiği anlamına geliyor ve inan bana, sen ondan daha iyisin," dedi Shana spor salonunun girişine doğru geri geri yürürken. "Hadi, seninle tanışmak istiyor."

Gerginlik kürek kemiklerimi birbirine yaklaştırdı ve atkuyruğumu sıkarak onu geniş boşluğa kadar takip ettim. Gözlerim genişledi, alanı kavradım. Sahaya ilk çıkan bizdik ve ayak seslerimiz beyaz boyalı duvarlarda yankılanıyordu, tavan ise il turnuva afişleriyle kaplanmıştı.

"Demek Shana'nın bana hep bahsettiği yıldız atlet sensin." Ofisinden gri bir pantolon ve beyaz bir bluz giymiş, boncuklu kordonuna bir düdük asmış atletik bir kadın çıktı. Tam bir belalı kadındı.

Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve elimi uzatmadan önce Shana'ya hızlı bir yan bakış attım. "Piper Adams. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Filmlerini izledim ve orada oldukça iyi görünüyorsun. Bu bir yıllık ara oyununu etkiledi mi?"

"Hayır, hanımefendi." Koçuma yalan söylemeye başladım. Eli benimkini sıkıca kavradı. "Pekâlâ, bunu duyduğuma sevindim. Yedek olarak başlayacaksın ama bana neler yapabileceğini gösterme fırsatın olacak. Seni izliyor olacağım."

Sertçe yutkundum ve avuçlarım terden ıslandı. "Ben hallederim."

Shana, Koç Keller'ın arkasından bana başparmağıyla onay verdi ve ben de gülümsememi engellemek zorunda kaldım. Oyuncular antrenman için hazırlanırken salonu yavaşça doldurdular. Gerilen kızların çoğunu tanıyordum, son birkaç yıldır onlarla oynamıştım. Voleybol küçük bir topluluktı, bu da kimi yenmem gerektiğini çok iyi bildiğim anlamına geliyordu. Tek umudum

Bir yıl ara vermek beni çok paslandırmadı ve çabucak toparlandım.

Koç bizi birkaç yoğun antrenmandan geçirdi. Çoğu takımda olduğu gibi, ilk birkaç antrenman tamamen yaz tatilinden sonra kendinizi toparlamak için dayanıklılıkla ilgiliydi. Neredeyse tüm aktivitelerde diğerlerinin gerisinde kaldığım fark ediliyordu ama yine de sahadaki pozisyonumu koruyordum. Benim için belirlenen herhangi bir hedefe topu smaçla vurabiliyordum. Kas hafızamın beni hayal kırıklığına uğratmadığına şükrederek, Koç antrenmanı bitirmek için düdük çaldığı anda yere yığıldım.

Shana yanıma oturdu ve bana suyumunu uzattı. "Oldukça kızarmışsın, günüşiğim."

İnledim. "Bugün bunu bana söyleyen ikinci kişisin."

Başını öne eğdi. "Öyle mi? İlki kimdi?" Kahretsin.

Donup kaldım ve şüphesiz suçlu göründüm.

Kaşlarını kaldırdı. "Tükür onu."

"Yangından sonra dün gece çocuklarla kalmış olabilirim." Nefesimi içime çekerek dişlerimin arasından gülümsedim.

"Özür dilerim, ne dedin?" Ağzı açık kaldı ve gözleri büyüdü. "Tekrar edebilir misin çünkü seni doğru duymadığımı biliyorum. Bana Misty'yle kalacağını mesaj atmıştın, seni yalancı."

"Lucas orada kalmam için ısrar etti." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silktim ve ayağa kalktım.

Gözleri yumuşadı ve beni yere doğru çekti. "Yangından sonra nasılsın?"

Çocukluğumdaki yangının beni hâlâ rahatsız ettiğini biliyordu ve sesi endişe doluydu.

"Ben iyiyim, sanırım. Çok korkutucuydu. Tamamen çıldırdım." Bir nefes verdim. "Lucas bir anda ortaya çıktı ve beni sakinleştirdi, sonra da dışarı taşıdı."

Başını sallamadan önce ağzından *çıkan* kelimeleri mırıldandı. "Nereden biliyordu ki?"

Buz banyosu olayına ve özür dilemeye geldiğini söylemesine girmek istemediğim için gerçeği biraz çarpıttım. "Sanırım okula doğru gidiyordu."

"Yani orada mı kalıyorsun? Ne kadar süreyle?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Sanırım geri dönebilmemiz için kattaki duman hasarını temizlemeleri gerekiyor." Bu açıklamadan sonra göz teması kurmadan uzun bir yudum su içtim.

Shana'nın gözleri yumuşadı. Neler olduğunu biliyordu. Beni Marcus'un ölümünden daha fazla üzen bir şey olduğunu fark etmişti ama burnunu sokmadı. Tıpkı şimdi yapmadığı gibi.

"Peki ya kırmızı suratlı yorumuna ne demeli?" Konuyu değiştirdi.

"Koşarken beni takip etti."

Güldü. "Kayıp bir köpek yavrusu gibi."

Ağzımda bir gülümseme belirdi. "Evet, sayılır."

"Sence seni geri istiyor mu?"

Yumruğum şişemin üzerinde sıkılaştı ve çenemi kaldırdım. "Beni gerçekten istediğini hiç sanmıyorum. Benim onu istediğim şekilde değil."

"O bir aptal."

"Evet, öyle. Ayrıca, benden o şekilde hoşlanmaması kıskanmayacağı anlamına gelmiyor. Av için adımı yazdırdığımda yüzünü görmeliydiniz."

Yüzünü bana çevirdi. "Gerçekten buna katılacak mısın?"

"Tabii ki hayır, ama bunu bilmesine gerek yok." Kollarımı dizlerime doladım ve göğsüme doğru çektim. "Gerçi Cuma akşamı için bir randevum var."

"Tabii ki biliyorsun. Kim o?" diye sordu.

"Sınıftan bir çocuk."

"Sevimli mi?" Sırıttı.

Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyordum. "Kesinlikle seksi ama en iyi yanı Lucas'a hiç benzememesi. Daha inek ve hipster."

"Oh, bundan nefret edecek."
Ağzımı bir sırıtış kapladı. "Biliyorum."

NINETEEN PIPER

Yatak başlığıma yaslanmış bir halde telefonumu düşüncesizce karıştırdım. Son birkaç gündür burada yaşıyordum ve kek olayından beri Lucas'la konuşmadığımı fark etmemeye çalışıyordum. Onu görmek istediğimden değil, benimle konuşmak yerine kendi evinden kaçması biraz aşağılayıcıydı.

"Pipsqueak." Jax yatak odamın kapısını açtı ve çerçeveye yaslandı. Beni görünce gözleri büyüdü ama bu onu "Dışarı çıkıyoruz" demekten alıkoymadı.

Göz altı maskelerimi işaret etmeden önce ekose pijama şortuma ve büyük boy tişörtüme baktım. "Evet, pas geçeceğim."

Alex köşeden kafasını içeri uzattı. "Hadi, Pips! Destansı olacak."

Bir kahkaha attım. Jax'in bana taktığı lakabı anlaması uzun sürmemişti. İki adam da hevesle beni izliyordu ve merak göğsümde tutamayacağım kadar büyüdü. "Gideceğimi söylemiyorum. Ama eğer gitseydim, nereye giderdim?"

Jax elini yüzünde gezdirdi. "Bunu nasıl anladığımdan emin değilim ama havuza gidiyoruz."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Windsor'da olduğumuzu biliyorum ama Ekim ayı gece yüzmek için biraz serin."

"Kapalı olması iyi bir şey. Şimdi, tüm eğlenceyi kaçırmadan kalk," dedi Jax ve ses tonundaki maceraya karşı koyamayacağımı bildiği için cevap veremedi gitti.

Jax'in kamyonetini okulun atletizm bölümüne çekmesi sadece yarım saat sürdü. Ona, River'a ve Alex'e baktım ve hepsi inmeye başladığında gözlerim kocaman oldu.

"Burada ne işimiz var?" Kamyonun etrafından dolanıp doğrudan Jax'in önüne geldiğimde fısıltıyla bağırdım.

"Yüzmek." Jax başını eğdi ve kaşlarını kaldırdı.

Karanlık okul pencerelerine bakarken midem kendi üzerine yuvarlandı. İçeride hiçbir şey seçemiyordum. "Okul kapalı."

Jax bir kolunu omzuma doladı ve yumruğunu saçlarıma sürttü. Elinden kurtulmak için döndüm ama beni sabit tuttu. "Tek yaptığın ders çalışmak. Hadi ama Piper. Biraz yaşa."

Geniş gülümsemesi bulaşıcıydı ve ben yenilgiyle başımı geriye attım. "Yakalanmasak iyi olur."

"Merak etme. Alex güvenlik görevlisiyle sikişiyor. Biz iyiyiz."

İnledim. Bunu bilmeden de yaşayabilirdim. Jax'in peşinden giderek bir taşla desteklenmiş yan çelik kapıdan içeri girdim ve anında keskin klor kokusu ve kavernöz odada yankılanan seslerle karşılaştım.

Ana ışıklar kapalıydı, odanın etrafında bulunan ve çıkışları işaret eden dört acil durum ışığı olmasa olimpik büyüklükteki havuz neredeyse tamamen karanlıkta kalacaktı. Burada en az on kişi daha vardı, çoğu kadındı ama yüzlerini tanıyacak kadar seçemiyordum.

"Aynen öyle." Alex ayakkabılarını tekmeledi ve tişörtünü yırtıp çıkardı; üzerinde parlak mavi bir şort vardı, ardından havuza doğru önden bir takla attı. Su etrafıma sıçradı ve giysilerimde ıslak lekeler bıraktı.

"Göt herif," diye bağırdım arkasından.

Jax suyun ortasından bana, "Buraya gel," diye seslendi.

Nefesimi tuttum, burada bulunma nedenimi ciddi ciddi düşünmeye başlamıştım ve uyluk uzunluğundaki elbisemi başımın üzerinden çekerek çıkardım ve en sevdiğim deniz salyangozu mavisi ipli bikinimi ortaya çıkardım. Oda sessizleşti ve herkesin dikkati bana kayınca yanaklarım kızardı. Kürek kemiklerimin arasında bir karıncalanma hissi oluşmadan önce mideme tedirginlik yerleşti ve kalın, kaslı kollarla sert bir göğse doğru çekilmeden önce arkama bakacak zamanım bile olmadı. Kenara doğru koşmaya başlamadan önce baharatlı bir nefes çektim.

"Beni yere bırak." Kollarında çırpındım ama sadece daha da sıkıldılar.

"Hiç şansın yok, Katil," dedi Lucas ikimizi de havaya fırlatmadan önce ve ikimiz de suyun altına batana kadar bırakmadı. Loş ışık yüzeye nüfuz edemediği için hiçbir şey göremiyordum ve Lucas'ın kolunu kavradım. Beni kaldırdı ve gülümsedi.

"Sen bir pisliksin," diye tısladım, saçlarımı gözlerimden silerek.

"Olmadığımı hiç söylemedim." Bir kahkaha attı ve havuzun karşı tarafına doğru yüzdü, orada ona asılan bir kızın silüetini seçebiliyordum. Grubun üzerindeki gölgeleri izlerken kanım damarlarımda kaynıyordu, River yan taraftan bana yaklaştığında burnum suyun üzerindeydi.

"İyi misin?" Sesi alçaktı, böylece odanın içinde dolaşmıyordu.

Göğsümün sıkışmasını görmezden geldim ve tamamen ona döndüm. "Elbette. Neden olmayayım ki?"

River, Lucas'ın gittiği yerle benim aramda gidip geldikten sonra başını iki yana salladı. "Biliyorsam ne olayım."

"River, hangi cehennemdesin?" Alex'in sesi yükseldi, River'ın ağzının kenarının kıvrıldığını fark ettim ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Orada neler oluyor-"

River sözümü kesti. "Sen sormazsan ben de sormam."

Birden kendimi ona karşı korumacı hissedince Jax ve Alex'e doğru yüzmeden önce başımı salladım. "Anlaştık."

Erkeklerin hâlâ tanıyamadığım kızlarla birlikte karanlık köşelere çekilmeleri uzun sürmedi. Eğer ritmik su sesi duyarsam Jax'in kamyonetini çaldığıma yemin edebilirdim ve onlar da taksiyle eve dönebilirlerdi.

Havuzun en uzak ucuna tüneyerek başımı katlanmış kollarımın üzerine koydum. Burada ışık daha loştu ve diğerlerine olan mesafe nedeniyle gürültü biraz azalmıştı. Ayaklarımı durgun bir şekilde tekmeledim, tenime değen sıcak suyun tadını çıkardım.

Tam arkamdan gelen bir nefes sesiyle irkildim ve dönmeye çalışırken ayak parmağımı duvara çarptım. "Ah."

Geniş eller kalçalarımı kavrayarak çıplak tenimi yaktı ve gözlerim Lucas'ınkilere kayd. Yüz hatlarını seçemiyordum ama sesi endişe doluydu. "Kahretsin. Seni korkutmak istememiştim."

Onun yakınlığı karşısında göğsüm daraldı ve konuşmakta zorlandım. "Bir şey yok. Sadece duvara tekme attım."

Akıcı bir hareketle beni kaldırıp havuzun kenarına oturttu ve elleri parmakları kığımın yanaklarını sıyrana kadar aşağıya indi. "Hangisi?"

"Hangi ne?" Sertçe yutkundum, neler olduğunu hatırlamaya çalışıyordum.

Göğsünden kısık bir kıkırdama yükseldi ve ona dokunma dürtüsüne karşı savaşmak zorunda kaldım. "Hangi ayağını incittin?"

Oh, lanet olsun. Başımı salladım, kendimi gerçekliğe geri döndürmeye çalıştım. "Sola."

Elleri dizimin iç kısmından geçip baldırımı sıkmadan önce uyluğumu kavrarken nefes almaya cesaret edemedim. Tüylerimin diken diken olduğunu hissettim ve ışık olmadığı için minnettar oldum.

Lucas ayak bileğimi yakaladı, sonra başparmağıyla ayağıma bastırdı. Başım geriye düştü ve ellerimi arkamda birleştirerek hırıltılı nefesler aldım. İçim yanacakmış gibi hissedene kadar dokunduğu her yeri sıcaklık yaladı.

Parmakları tüy kadar hafif bir dokunuşla her bir ayak parmağımın üzerinde gezindi. "Acıyor mu?"

"Hayır," diye nefes aldım.

Nefesleri etrafımızdaki boşluğu doldurdu ve hava yoğunlaştı. Lucas yaklaştı ve ben de bacaklarımı açarak ona yer açtım.

"Lucas. Nereye gittin lan sen?" Jax aradı.

Birden bunun son derece kötü bir fikir olduğunun farkına vararak donakaldım.

"Siktir." Lucas inledi ve sonra gitmişti.

Omurgamdan bir ürperti geçti, onun yokluğu beni soğuk ve boş bıraktı. Bundan daha iyisini biliyordum ama o birkaç saniye için unutabildim.

YİRMİ LUCAS

Hangi cehennemdesin?

Yola çıkıyorum.

Jax: Koç maç öncesi ısınmaya geç kaldığını fark etmeden önce acele edip buraya gelsen iyi olur.

Telefonumu arka cebime soktum, çantamı yatak odamın zemininden aldım ve oradan çıkmak için acele ettim. Piste geç kalıyordum ve hemen gitmezsem Koç beni dışarıda bırakacaktı. Evin önüne doğru yöneldim, kapıyı açtım ama kolu çevirdiğim anda arkamdan bir ses duydum. Tam zamanında döndüğümde Piper'ın Alex'in odasından çıktığını ve hemen kapıyı kapattığını gördüm. Nefesimi içime çektim ve onu içime çekerken göğsüm sıkıştı. Hafta boyunca onu sadece bir kaç kez görmüştüm, bizi ayrı tutmak için büyük bir enerji harcamıştım, bu da beni onu şimdi görmeye tamamen hazırlıksız bırakmıştı.

Yüzünü kapatan sarı saçları, boğazının narin sütununu ortaya çıkaran göz alıcıydı ve dizlerinin hemen üzerinde salınırken vücudunu saran sade siyah bir elbise giymişti. Ona bakarken çenemdeki kaslar gerildi.

Kıyafetinin her yerinde *tarih* yazıyordu ve göğsüm acıyla gerildi.

Bir hırıltıya karşı koydum. "Ne yapıyorsun, Katil? Gösteri maçıımıza gelmiyor musun?"

İrkildi ve bakışları benimkilere kaydı. "Um, hayır. Planlarım var."

"Ne tür planlar?" Onu sorguya çekmeye hakkım olmadığını biliyordum. Bundan vazgeçtiğimi biliyordum ama lanet olsun ki onu odama sürükleyip kilitlemek istemiyordum.

Piper'ın ayağı yere vurdu ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bir randevum var. Av'ın kendi kendine kazanmayacağını biliyorsun."

Hay sikeyim. Parmaklarımı yumruk yaptım ve sözlerimi ısırarak geri aldım, ona bok mu vereceğim yoksa gitmemesi için yalvaracak mıyım emin değildim.

Kendimi toparlayarak sertçe yutkundum. "İyi görünüyorsun, Piper."

Gözleri büyüdü, sonra yere baktı. Beklediği tepki bu değildi. Başparmağımı yanaklarındaki pembe kızarıklığın üzerinde gezdirmek ve bana bakması için başını geriye doğru eğmek istedim.

Kapı zili çaldı, o anı bozdu ve kapıyı açtım.

Elbise pantolonu ve bembeyaz gömleğiyle zayıf bir herif karşımda duruyordu. Bana daha iyi bakabilmek için gözlüklerini burnuna doğru itti. Şimdi istediği bu muydu? Bir tür entelektüel hipster mı?

Boğazını temizledi. "Ah, Piper burada mı?"

"Kimsin sen?" Onun yolundan çekilmek buraya kadarmış.

Sesini yükselterek arkama bakmaya çalıştı. "Onu almaya geldim. Geldiğimi biliyor."

"Ne yaptığınızı sormadım. Kim olduğunu sordum." Kapı çerçevesini kapatarak Piper'ı etkili bir şekilde sakladım, ama kolumun altından itti ve ona gülümsedi.

"Aldırma ona. O sadece aşırı korumacı kardeşinin en iyi arkadaşı gibi davranıyor." Keskin bir acı göğsümü deldi ve devam etmeden önce gözle görülür bir şekilde irkildi. "O zararsız biri."

Parlak siyah bir BMW olan arabasına doğru yürüdü ve arkasına baktı. "Bekleme."

Hay sikeyim. Kanım damarlarımda ısındı ve etrafımdaki sesleri engelledi. Kıpırdamadan durdum, bir adım ileri atarsam onu tekrar içeri sürükleyeceğimi biliyordum. Gitmelerini izledim, köşeyi dönene kadar eve geri dönmedim. Kapıyı usulca kapattım, sonra döndüm ve yumruğumu duvara çarpıp eklemlerimi kırdım. Bu acı, göğsümün derinliklerindeki sızı ve kafamın arkasında bana bağırان ses için küçük bir rahatlama oldu. Kalbim kaburgalarımı dövdü, acı dışa doğru yayıldı ve ben onu bastırdım. O benim korumam altında değildi ve kendimden başka suçlayacak kimsem yoktu. Telefonum cebimde çalana kadar derin nefesler alarak başımı duvara yasladım.

Jax: Acele et lan.

Vardiyam için buza adım attığımda kalbim göğsümde çarpıyordu. Zihnimi boşaltmaya ve oyuna odaklanmaya çalışırken yüzümden geçen serin havayı hissedebiliyordum. Ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım, onun o dar siyah elbiseli görüntüsünden kurtulamıyordum.

Başlangıçtaki forvet benim yakalamam gereken pası yakaladı ve buzda ilerledi. Ona yetişmek için bacaklarım yandı ama kaleciyi kolayca çalımladı ve pakı sağ üst köşeye göndererek golü attı.

Hay sikeyim. Yedek kulübesinden koçumun bağırışlarını duyabiliyordum ama adımlarımı hızlandırıp pakı taşıyan oyuncuyu kovalarken tek gördüğüm kırmızıydı. Onu cama çarptığımda inledi ama vuruş temizdi.

Beni üzerinden itti ve hırladı. "Burada bir çaylak gibi oynuyorsun. Annem bile seni geçebilir."

Ona ukala bir gülümseme verdim, beni birbirimden ayıran gerginliği atmama neyin yardımcı olacağını çok iyi biliyordum. "Ah, hadi ama. Annenin kalmam için yalvarması daha muhtemel."

Yüzü kızardı ve duvarı itti. "Kıçını tekmelemekten zevk alacağım." Eldivenlerini yere attı, üzerime gelmeye hazırды ama ilk yumruğu doğrudan kulağına indirdim, kask tarafından korunmayan tek yerlerden birine. Ayaklarının üzerinde sallandı ve ben de bir aparkatla onu hizaya getirerek tekrar üzerine yürüdüm. Uzaktan ısıklıklar ve bağırışlar duydum ama durmadım. Ayağı kaydı, dizlerinin üzerine sertçe düştü ve ben ona tekrar vurmak için hamle yaptım ama güçlü bir kol benimkini atışımın ortasında yakaladı.

"Bırak onu, Lucas. Bu sen değilsin." River sakince konuştu, uyarısında yargılama yoktu.

Nefesimi tuttum ve doğruldum. O haklıydı. Kimse yerdeyken onlara vurmadım. Lanet olsun, buzda hiç sinirlenmedim. Asla. Bir defans oyuncusuydum ama bir infazcı değildim.

Bir hakem beni karnımdan yakaladı ve yürümeye başlayan bir çocuk gibi ceza sahasına doğru geriye doğru yönlendirdi. Neredeyse oraya varana kadar beni yönlendirmesine izin verdim. "Tamam, tamam. Ben iyiyim."

Bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Burada normalde böyle değilsin. Bunu alışkanlık haline getirme."

Başımı salladım ve locaya girdim. Diğer adam kendi tarafından bağırdı ama onu duymazdan geldim ve oyuna odaklandım. Yine gol atıldılar ve yanımdan gelen tezahüratlar dişlerimi gıcırdatmama neden oldu. Bu geceyi sikeyim.

Zil çaldı ve üçüncü periyot için ara verildi. Saate hızlıca bir göz attığımda 9-2 kaybettiğimizi gördüm. Sezona başlamak için acımasız bir yoldu. Soyunma odasına giden tünelde sopamı duvara vurdum ve koçum beni omzumdan yakaladı.

"Sana ne oldu bilmiyorum ama kendini toparlaman gerekiyor. O gollerin üçü senin vardiyalarından birinde atıldı. Sen bundan daha iyisin." Beni bıraktı ve gözlerini dikti. "Şimdi soyunma odasına git ve takımına durumu tersine çevirmelerini söyle."

Kendim bile inanmazken onları nasıl pozitif olmaya ikna edebilirdim ki? Kaskımı çıkardım, kolumun altına sıkıştırdım, derin bir nefes aldım ve soyunma odasına girdim. Bayat ter ve Gatorade kokuyordu ve alçak bir ses uğultusu vardı. Kimse işlerin gidişatından memnun değildi. "Dinleyin. Orada korkunç oynadık. Eğer bu maçı kazanmak istiyorsak, kendimize çeki düzen vermeliyiz." Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Bu konuda berbattım. "Bu iş bizde."

Yarım yamalak onay homurtularıyla karşılaştım ama bu konuşmadan sonra başka bir şey bekleyemezdim. Jax'in yanına otururken kaşlarını kaldırmasını görmezden geldim. Bu meraklı piçle bu işe girmemin imkânı yoktu.

Boğazını temizledi ve ben ona doğru bakmayınca omzumu itti. "Sana neler oluyor böyle?"

"Yok bir şey, sadece kötü bir maçı. Olur böyle şeyler." Bu yarı gerçek karşısında dişlerimi sıktım.

"Bu diğer insanların başına gelir. Sana değil. Şimdi bana yalan söylemeyi bırak. Neler oluyor?" diye ısrar etti.

Derin bir nefes aldım ve başımı dolap kapısına yasladım. "Piper biriyle çıkıyor."

"Ne?" Bana doğru sarsıldı ve ağzı köşeden kıvrılmadan önce açık kaldı. "Kıskanıyorsun amına koyayım."

Sinirli bir şekilde elimi enseme gezdirdim. "Evet, kıskandım."

"Sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama Piper'la işleri berbat ediyorsun ve buna pişman *olacaksın*." Sesi sertti ve azarlanmış gibi ağırlığımı değiştirdim.

"Bırak dostum. Anlamıyorsun." *Kimse anlamıyor.*

"Senin kendi bokunu çözmeni sonsuza kadar beklemeyecek."

"Mesele de bu zaten. Hayatına devam etmesini istiyorum." Başımı arkaya eğdim ve tavana baktım, gözlerimdeki yalanı sakladım.

"Kendine bunu söylemeye devam et. Belki herkes sana inanıyor ama ben senin ona nasıl baktığını görüyorum. Ona her zaman nasıl baktığını." Gözleri yumuşadı. "Her neyse, bana anlatabilirsin. Her şeyin Marcus öldüğünde olduğunu biliyorum." Gatorade'inden uzun bir yudum aldı. "Hepimiz için gitmesine izin verme zamanı."

YİRMİ BİR PIPER

Telefonumu kontrol ettim ve bir iniltiyi bastırdım. Üçüncü periyottu ve Huskies iki gol daha yemişti. Restoranın rustik, Fransız atmosferini ne kadar sevsem de, bir spor barında olmayı dilemekten kendimi alamıyordum. Bunun yerine, birkaç dakikada bir gizlice bakıyordum.

"Bir sorun mu var?" Eric ellerimin saklı olduğu yere bakarak sordu.

Telefonumu kucağımda tuttuğum yerden başımı kaldırdım ve dudaklarımı dişlerimin arasına aldım. *Kahretsin.* "Her şey yolunda. Özür dilerim."

"Piper. Bir kızın dikkati dağıldığında anlarım. Sen neye bakıyorsun?"

"Kızmayacağına söz verir misin?" Yalvardım.

"Bu endişe verici ama tabii. Bana bırak." Eric öne doğru eğildi ve ben onun ne kadar sevimli olduğunu fark ettim. Neden onunla ilgilenmiyordum ki? Komikti, zekiydi ve randevumuzda onu neredeyse görmezden geldiğim için kızgın olmadığını hesaba katarsak, açıkça yumuşak başlıydı.

Nefesimi bıraktım. "Huskies 11'e 4 kaybediyor. Bu çok acımasızca."

"Ve sen Huskies'in hayranı mısın?" Kaşlarını kaldırdı.

Ellerimi birbirine kenetledim. "Yakın arkadaşlarım oyuncu."

Bana dikkatle baktı, yüzümü taradı. "Onlardan biri senin evinde tanıştığım adam mı?"

Yanaklarım kızardı ama bunu saklamaya zahmet etmedim. "Evet."

Sormadan önce başını salladı, "Ben de öyle düşünmüştüm. Orada tarih var mı?"

Güldüm. "Açıklayabileceğimden çok daha fazlası."

"Seni eve götüreceğim. Tamam mı?" Bir nefes verdi ve garsonu getirmek için elini kaldırdı.

Hayal kırıklığı göğsümü doldurdu ve öfkeyle birleşti. Lucas'ın her şeyi mahvetmesine izin vermemem gerekiyordu. Onu unutmuş olmam gerekiyordu. Bunun için terapistimle uzun bir görüntülü konuşma yapmam gerekecekti.

Hoparlörlerden çalan kısık müzik dışında eve dönüş sessizdi. Parmaklarımı deri koltuktaki kırmızı dikişlerin üzerinde gezdirdim. Derin bir nefes alarak pencereden dışarı baktım. Büyük bir hata yapmıştım. Beni istemediğini açıkça belli eden bir adama kafayı takmak yerine Eric'e dikkatimi vermeliydim. Artık çok geçti ve Eric'in bu epik başarısız randevudan sonra benimle tekrar konuşacağından şüpheliydim.

Arabayı arka taraftaki park yerine çekti. Beni aceleyle dışarı çıkarmasını bekliyordum ama onun yerine arabayı park etti. Yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı ve alçak sesle konuştu. "Bu gece planladığın gibi gitmedi, değil mi?"

Bir kahkaha attım. "Evet, sanırım değil." Burnumu kıvrarak yüzümü buruşturdum. "Gerçekten çok üzgünüm."

"Sorun değil. Bir dahaki sefere telafi edebilirsin." Ses tonu hafif ve dostçaydı.

Bakışlarım ona kaydı. "Tekrar dışarı çıkmak ister misin?" Omuz silkti. "Bir şans daha vermek isterim."

Dudağımın köşesi kıvrıldı. "Sanırım bu hoşuma giderdi."

Sormadan önce hafifçe başını salladı, "Söyle bana. Bunun için bir atış var mı?" Aramızda bir ileri bir geri işaret etti. "Yoksa hâlâ ona mı takılıyorsun?"

Ona yalan söylemek istemiyordum ama Lucas'ın benden bir şey daha almasına da izin vermek istemiyordum. Farkında olmadan hayatımın çoğunu belirlemesine izin vermiştim ve bunun sorumlusu bendim. Onun etrafında kararlar almaktan bıkmıştım. Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyordum. "Bir şansın var."

Dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi ve bana doğru eğildi, nefesi ağzımı havalandırdı. Kalbim göğsümde çarpıyordu ve kulaklarım çınlıyordu, az sonra ne olacağını biliyordum. Eğildi ve ben de kapıya uzanıp açtım ve dışarı atladım.

"İyi geceler. Yemek için teşekkürler. Ve gerçekten özür dilerim." Kapıyı kapatmaya giderken saçmalıyordum, yanaklarım yanıyordu.

"Gelecek Cuma tamam mı?" Başını hafifçe salladı ve ben kapıyı kapatmadan önce göz temasını sürdürebilmek için aşağı doğru kaydı.

Sertçe yutkundum. "Sınıfta görüşür müyüz?" Kocaman gülümsedi. "Bunu kaçırmazdım."

İçeri girdiğimde evin ışıkları kapalıydı. Çocuklar maçtan sonra partiye gitmiş olmalılar. Bir nefes çektim. Lucas'ın dışarı çıkmakla ilgili benim kadar büyük bir sorunu olmadığı açıktı. Muhtemelen o aptal bahis yüzünden ilk kimin takılacağını görmek için yarışıyorlardı. Göğsüm sıkıştı ve nefes almakta zorlandım.

Dişlerimi sıktım ve ellerimi sıktım. Bunu durdurmak zorundaydım. Gitmesine izin vermeliydim, yoksa bu beni parçalayacaktı. O kızlardan birini eve getirecekti ve eğer kendimi tutamazsam bu beni düpedüz öldürecekti.

Odamdan pijamalarımı aldım ve duşa yöneldim. Haşlama sıcaklığına ayarlanana kadar paslanmaz kolu çevirdim, geceyi yakmak için sığağa ihtiyacım vardı. Kıyafetlerimi çıkarıp suyun ısınmasını bekledim.

Eric iyi davranmıştı ve ikinci randevuya çıkmayı gerçekten istiyordum ama Lucas'ı düşünürken göğsümde oluşan gerginlik bana hazır olmadığımı söylüyordu. Tek umudum beni istemediğı belli olan bir adamla daha fazla zaman kaybetmemekti.

Buhar odayı doldurdu ve suyun altına girdim, cildimi yıkarken mırıldandım. Başımı tekrar akıntıya bıraktım ve çıkıntıdan bir şişe şampuan aldım. Saçlarımda gezdirdim ve sandal ağacı ile tarçının baharatlı kokusu duşu doldurdu. Hızlı bir bakış bana yanlışlıkla benimki yerine onun şişesini aldığımı söyledi. Serin fayansa yaslandım ve başımı arkaya yaslayarak onun tanıdık kokusunu ciğerlerime çektim. Beni rahat bir güvenliğe saran bir sakinlik etrafımı sardı. Kendimi güvende hissetmeyeli bir yıldan fazla olmuştu ve bu hissin tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım. Atlamadan önce uçurumda bana sarılan kollarını hatırladım. "Yanımdayım" diye fısıldaması.

Acı göğsüme yayılırken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzöldü. Kardeşimi özlemiştim. Sahip olduğumuz hayatı özledim. Dağılmıştım ve kendimi toparlamaya çalışıyordum ama numara yapıyordum.

Buradan çıkmam gerekiyordu.

Kurulandıktan sonra saçlarımla bir havluyla başıma sardım ve bol bir atlet ile neredeyse boxer gibi olan mavi-beyaz puantiyeli bir uyku şortu giydim.

Film izlemek için kanepeye yerleşmiştim ki kapı açıldı. Lucas yarı kucağında, yarı Jax'i sürükleyerek içeri girdi.

"Aman Tanrım. O iyi mi?" Ayağı fırladım ve onlara doğru koştum.

"Elbette... Pips..." Jax her bir kelimeyi zorlukla tanınabilir hale gelene kadar geveledi.

"O iyi. Sadece içkiyi biraz fazla kaçırmış," dedi Lucas ve arkadaşının ağırlığını daha yükseğı taşıdı.

Normalde Jax'in komik bir sarhoş olacağına güvenebilirdim ama bu gece onda bir tuhaflık vardı. Sadece sarhoş olmakla kalmıyordu; artık tamamen arkadaşının omuzlarına asılmıştı. Gözleri kapalıydı ve Lucas onu dengelemeye çalışırken sallanıyor, neredeyse ikisini de deviriyordu.

Jax'in diğer kolunu omzuma attım ve onları sabitlemeye yardım ettim.

Jax inledi. "Beni böyle görmeni istemiyorum, Pips. Bu şekilde değil."

Sesi yıkılmış gibiydi, tüm neşesi kaçmıştı ve sesimi sabit tutmak için mücadele ettim. "Sorun değil. Birbirimize göz kulak oluruz, değil mi?"

"Doğru-" Elini ağzına götürdü. "Hasta olacağım." Onunla birlikte banyoya gittik, orada dizlerinin üzerine çöktü ve midesindekileri boşaltmaya başladı, üzgün olduğunu mırıldandı.

"Sorun yok. Her şey yoluna girecek." Saçlarını yüzünden geriye doğru okşadım ve kolunu kaseinin arkasına, alnını da kaseye yaslayacak şekilde yerleştirmesine yardım ettim. Pek rahat sayılmazdı ama hiç yoktan iyiydi.

"Onu çok özlüyorum." Jax'in sesi kırıldı ve kalbim sızladı.

"Ben de Jaxie, ama kendine dikkat etmelisin. Tamam mı?" Lucas'a baktım ve "Ne sıklıkla?" diye fısıldadım.

Gözleri kısılmıştı ve çenesini sıktı. "Olması gerekenden daha fazla. Hepimiz farklı şekilde baş ederiz." Sesi sertti, arkadaşını savunuyordu ama buna gerek yoktu.

"Ben de ona değer veriyorum."

Lucas'ın omuzları gevşedi ve küvetin kenarına oturdu. "Siktir, Piper. İsteddiğini biliyorum. Sadece zor bir yıl oldu. Onu bir arada tutmaya çalışıyordum."

Arkadaşımızla ilgilenirken kollarına kıvrılmak, onu kendime doğru çekmek istedim ama olduğum yerde kaldım, Jax'in saçlarını okşadım.

Gece boyunca kustuğu belli olunca Lucas'ın Jax'in tişörtünü başına geçirmesine yardım ettim ve temiz bir bezle yüzünü sildim.

"Sadece birkaç yudum." Lucas ona içinde iki hap olan bir bardak su uzattı.

Jax inledi ama onları usulca aldı ve Lucas'ın onu odasına götürmesine izin verdi. Kapının pervazına yaslanıp Lucas'ın Jax'i yüzüstü yatırmasını ve yatağın ucuna bir çöp kovası yerleştirmesini izledim.

Lucas'a beni geçmesi için yer bırakarak dışarı çıktım ve onu oturma odasına kadar takip ettim. "Neden bana söylemedin?"

"İyi olmadığını bilmeni istemedi." Lucas bana doğru yaklaştı, gömleği ellerime değecek kadar yakındı. Başımı göğsüne yaslayıp kokusunu içime çektim.

"Hiçbirimiz iyi değiliz." Boğazım dökülmemiş gözyaşlarıyla yandı. Artık Jax'e ve onun fazla parlak gülümsemelerine daha fazla dikkat ediyordum. Adam kendini kadınlara kaptırmıştı, her gün yeni bir çek yazıyordu. Onları buraya hiç getirmedi, isimlerini hiç söylemedi. Yapabildiği tek şey kendini uyuşturarak acısını bastırmaktı.

Lucas ensemini avuçladı ve başparmağıyla yakamdan enseme doğru yatıştırıcı hareketler yaptı. "O iyi olacak." Geri çekildi, gözleri benimkilerle buluştu. "Hepimiz iyi olacağız."

YİRMİ İKİ LUCAS

Üzerini battaniyeyle örttüğümde JAX uykusunda mırıldandı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Özür dilerim, dostum."

"Siktir git. Ben senin için buradayım." Yatağının yanına bir bardak su daha koydum. Sabahları onu kıskanmıyordum. "Kafan güzelken bile."

Çabucak güldü ve ardından bir inilti geldi. "Saat kaç?"

"Üç. Birkaç saattir evdesin. Yatmadan önce bir kez daha kontrol etmek istedim."

"Hâlâ dönüyorum. Ne kadar kötüydü?" Elini yatağın üzerinden sarkıttı ve sanki onu sabitleyecekmiş gibi yere dokundu.

"Ev partisinin ön kapısından kaçtın." Bu kısmı ona söyleyen kişi olduğum için neredeyse kendimi kötü hissediyordum. Neredeyse.

"Bu iyi oldu. En azından kanepelerini falan mahvetmedim." Rahat bir nefes aldı.

Devam etmeden önce gülümsememi durdurmak için yanağımı ısırdım. "Olamaz, az önce ön merdivenlerde oturan kıza sıçrattın."

Jax ayağa kalktı ve geniş gözlerle bana baktı, yüzümde bir yalan olup olmadığını araştırıyordu. "Hayır mı?"

"Korkarım öyle. Çılgılık falan attı."

Başını öne eğdi ve sözleri yastığında boğuklaştı. "Lanet olsun. Tam bir pisliğim."

Onu okşadım. "Her neyse. Haftaya çıkma teklif et, bir şey olmaz."

"En azından sıcak mıydı?" diye sordu, bu fikri düşünerek ve suyundan uzun bir yudum aldı.

Bir kahkaha attım. "Kusmuğuna bulanmış kızın ateşli olup olmadığını mı soruyorsun?"

"Bu gece gol atamadım ama hâlâ senden öndeyim. Bu da ne demek oluyor?" Bana her şeyi bilen bir bakış attı. "Bu gece takılmadıysan tabii?"

"Bırak onu."

"Yani Av'ı öylece kaybedecek misin?" Sırıttı, meraklı piç kurusu.

Bir adım geri attım ve omuz silktim. "İkimiz de biliyoruz ki oynamak gibi bir niyetim hiç olmadı."

"Onunla konuşabilirsin." Sözlerini geveledi, onu altına aldı.

Nefesimi tuttum, odama doğru yürüdüm ve Piper'inkiyle birleşen duvara yaslandım. Duvardan aşağı kaydım, ayaklarımı önüme doğru uzattım ve başımın geriye düşmesine izin verdim. Daha önce göğsüme yaslandığında uzaklaşmak beni neredeyse öldürüyordu. Onu kollarımla sarmak ve yüzümü saçlarının boynunun kıvrımına düştüğü yere gömmek istedim.

Jax'in sözleri beynimde dönüp duruyordu. *Onunla konuşabilirsin.* Bu fikir midemi alt üst etti. Sonunda ne yaptığımı duyduğunda yumuşak kahverengi gözleri sertleşirse bununla başa çıkamazdım. Benden şimdi nefret ediyorsa, sonra da nefret ederdi.

Bu gece biriyle çıktığını bilmek beni delirtti. Hayatımın en kötü maçıydı ve koçum bunu bana kesinlikle hissettirdi. Lanet olası kaptan bendim ve kendimi toparlayamıyordum. Ama onun başka biriyle birlikte olma fikri bile göğsüme bir bıçak saplamak ve sırf eğlenmek için onu döndürmek gibiydi.

İnledim. Av'dan bahsederken sanki başka birini tavlamak, başka biriyle birlikte *olmak* önemli bir şey değilmiş gibi konuşması içimi parçaladı. Piper'a ihanet ediyordum gibi hissetmeden başka bir kıza bakamıyordum bile. Benim olmaması önemli değildi. Onun hayatına devam ettiğini görmek çok acımasızca olsa da artık onun olmamaya hazır değildim.

Duvardan hışırtılar geldi ve ardından alçak bir inilti duyuldu. Kulağımı duvara dayadım ve çığlıklarını duyduğumda ürperdim.

Telefonumu çıkardım, Grief Anonymous uygulamasını açtım ve ona bir mesaj gönderdim. Adını aylar önce değiştirmiştım.

Pekala, randevunun seni kaçırmadığını kontrol ediyorum.

Telefonu duvarın diğer tarafında bip sesi çıkarıyordu ve ben sadece çarşaflarının hareket ettiğini ve komodini okşayan bir elin sesini duyabiliyordum.

Katil: Evet, bok gibiydi.

Beni bu kadar mutlu ettiği için çok kötüydüm. Kalktım ve mutfığa gidip bir karıştırma kabı, yumurta, süt, tarçın ve un çıkardım.

Ben: O kadar kötü mü?

Hiçbir fikrin yok. Yarın sana her şeyi anlatacağım.

Koridorun sonunda kapı açıldı ve köşeyi dönmeden önce yumuşak ayak seslerini duydum. Nefes almadan önce irkildi. "Tanrım, beni korkuttun."

Omzundan sarkan bol atletini ve altından zar zor görünen şortunu görünce yutkundum. Boğazımı temizledim ve bir yumurtayı havaya kaldırdım. "Uyuyamadım. Biraz yemek iyi gelir diye düşündüm."

Bana baktı ve mutfığa girmeden önce kaşlarını içeri çekti. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Tabii, bunları ölç." Ona unu, kabartma tozunu ve tarif kitabını uzattım.

Kepçeyle aldı, pürüzsüz hale gelene kadar ölçü kabının üstünü temizledi ve büyük bir kaseye boşalttı. Bana sırtarak baktı. "Peki, bu akşam oyunda ne oldu?"

İnledim. "Bunu gördün, değil mi?"

"Yani kışına tekme yediğini ve bir maçta bir değil üç top kaybı yaptığını mı gördün?" Güldü. "Evet, gördüm."

"Lanet olsun, neden yüzüme vurmuyorsun?" Son yumurtayı kırıp kabuklarını çöpe attıktan sonra dudaklarımı yavaşça bir sırtış kapladı. "Sen randevuda değil miydin?"

Pembenin en güzel tonuna döndü ve dudağının kenarını ısırıldı. Ağzım sulandı ve aletim seğirerek ona doğru ilerlemem için yalvardı. Öksürdüm ve ondan kaseyi aldım, şekeri içine döktüm ve çırpma teliyle karıştırdım. Randevusuyla ilgilenmek yerine beni izlediğini bildiğim için içim parlıyordu. "Bahse girerim bundan nefret etmiştir."

"Bana tekrar çıkma teklif etti."

Bakışlarım onunkilere kaydı. Zaten dikkatle beni izliyordu, gözleri yüzümde geziniyor, beni okumaya çalışıyordu. "Gidiyor musun?"

"Sanırım öyle," diye cevap verdi, hâlâ tepkimi ölçüyordu.

Sırtımdaki kaslar gerildi ve ağzım kupkuru oldu. Bundan nefret ediyordum. Onu dışarıda bırakacak gücüm yoktu, onu sonsuza dek kaybetmeye bu kadar yakınen olmazdı. Bir parmağımı un karışımına daldırdım ve burnunun ucunda gezdirdim.

Alay etti, ağzı açık kaldı. "Bunu az önce yapmadın değil mi?"

"Orada bir şey var." Onu işaret ettim. "Öyle mi?" diye homurdandı, bir avuç pudra alarak bana fırlatmadan önce.

Beyaz lekeler gömleğime sıçradı. "Senin işin bitti."

"Sen başlattın!" Bir kahkaha attı, adanın diğer tarafına doğru döndü ve yüzünü geniş bir gülümseme kapladı, nefesimi çaldı. Onu o kadar çok özlemiştim ki. Elimde unla onu kovaladım ve kolayca beline yapıştım.

"Hayır. Hayır. Hayır. Hayır." Kaçmaya çalışarak kolumda kıpırdandı ve kıcı sertleşen sikime bastırıldığında neredeyse inleyecektim.

"Bunu hak ediyorsun." Yüzünü örtmek istedim ama o döndü ve parmaklarım önce çenesine, sonra da boğazına indi.

Kıpırdamadan durdu ve kalbi elime çarpmaya başladı. Yer değiştirdim, burnumu boynunun sütununda gezdirdim, içinden bir ürperti geçerken ve tüyleri diken diken olurken gülümsedim. Elimi boynuna koyarak onu yerinde tuttum ve diğer elimi vücudunun üzerinde gezdirdim.

Parmaklarım karnının üzerinde gezinirken nefesi kesildi, aramızda ince bir aralık bırakmaya dikkat ettim. Kokusunu içime çekerken ve ona dokunduğumda nasıl hissedeceğini hayal ederken hava yoğunlaştı ve her nefes ciğerlerimde ağırlaştı.

Şortunun üzerindeki ince kumaş, kalçalarının sıcaklığı içine batmadan önce avucumu gıdıkladı. Piper'ın başı geriye düştü, omzuma yaslandı, kendini bana tamamen açtı ve parmaklarımı boğazının etrafında sıkıldığında küçük bir inilti çıkardı.

Sikeyim. Kalçalarım öne doğru sarsılarak sikimi kıcına sürttü ve o da sıkıca bastırdı. Nefes almayı hatırlamadan önce zihnim tamamen beyazlaştı.

Kalçasının içe doğru kıvrımını takip ettim ve o da bana yer açmak için duruşunu ayarladı. Nabzım kulaklarımda hızla atıyor, onunki hariç tüm sesleri bastırıyordu. Parmaklarım hâlâ dokunmadan göbeğinin üzerinde geziniyordu ve ağzından bir inilti kaçtığı anda hırladım. Parmaklarım titreyerek

ona dokunmak. Benim için düşündüğüm kadar ıslak olup olm ad ı ğ ı n ı hissetmek için. Sikimi onun yarağına gömme anıları-

Bu düşünce beni gerçekliğe geri döndürdü ve geri adım atarak onu bıraktım. Hava tenime karşı serindi ve hemen pişman oldum.

Piper kocaman gözlerle döndü. "O ben miyim?" "Hayır. Tabii ki değil." Başımı salladım.

"O zaman sorun ne?" Çok sakın ve ağırbaşlı görünüyordu ama bir sonraki sözleri içimi parçaladı. "Daha önce hiçbir şey olmadı. Sadece arkadaşlık ve sadece bir geceydi."

Ona doğru bir adım attım ve o da bir adım geri çekildi. "Siktir, Piper. Böyle mi düşünüyorsun?"

"*Bildiğim* bu, Lucas. Bundan daha fazlası olsaydı ortadan kaybolmazdın."

İnledim ve onu yakalamamak için ellerimi yumruk yaptım. Döndüm ve parmaklarımı başımın üstünde birleştirdim. "Özür dilerim."

"Lucas, yapma. Özre ihtiyacım yok... Unutmaya ihtiyacım var."

Arkamı döndüm ve yalvaran mavi gözlerle karşılaştım. Bana doğru tereddütlü bir adım attı.

Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Bana unutturmana ihtiyacım var."

Sikeyim. Kontrolüm bir bant gibi koptu ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek ağzını benimkine sabitledim. Tatlı tadı ağzımı doldurdu ve kendimi kaybettim. Parmaklarımı kalçalarının altına soktum ve onu tezgâha oturması için kaldırdım, sonra aralarına girdim. Ağzımı yalayıp yuttu, dilini benimkinin üzerinde gezdirdi ve diliyle acıyı dindirmeden önce dişlerini alt dudağıma batırdı.

Parmaklarımla dizlerini daire içine aldım ve onu daha yakına çektim, amının sıcaklığı sikimle aynı hizaya geldiğinde inledim. Piper'ın tırnakları omzuma battı ve sallanmaya başladı.

Bana karşı, vücudunun talep ettiği sürtünmeyi arıyordu. Ağzımı açıkta kalan boynuna götürdüm ve kalçalarını kavrayarak kulağına doğru ağzı açık öpücükler gönderdim. "Seni o kadar sert boşaltacağım ki unutmama gerek kalmayacak çünkü düşünemeyeceksin." Karnının sıcaklığı avuçlarımı kavurana kadar ellerimi yukarı kaydırdım. "Ve sen bundan kurtulmadan önce, bunu tekrar yapacağım."

İnledi, ben gömleğini kaldırıp onu santim santim ortaya çıkarırken başını geriye attı. Aşağı uzanarak ince kumaşın başının üzerinden çekilmesine yardım etti ve dirseklerine dayanarak arkasına yaslandı. Benim için sergilediği görüntüsü karşısında sikim ağladı. Küçük göğüsleri havaya kalkmış, gül rengi meme uçlarıyla uçlanmıştı. Çok lezzetliydi. "Mükemmel," diye nefes aldım.

Göğüs kafesinde ıslak bir yol bırakmadan önce dilimle göbeğinin izini sürdüm. Fırtınalı mavi gözleri benimkilerle buluştu ve başımı eğerek göğsünün altını yaladım. Nefesleri kesik kesik geliyordu ve tırnakları tenime batıyordu ama acele etmedim, bunun benim için son olacağını biliyordum. Bu anı hak etmemiştim ama her saniyenin tadını çıkaracak kadar bencildim.

Ağzımla kapatmadan önce meme ucuna nefes verdim, ondan acı dolu bir ses çıkardım. Altımda kıvranmasına neden olan uzun, yavaş çekişlerle onu kendime çektim ve diğer meme ucunu başparmağımla işaret parmağım arasında yuvarladım, bana karşı her sallandığında sıkıştırdım.

"Lucas." Sözlerini keserek ağzını kapattım ve ellerimi sıcak kalçalarına doladım. Parmak uçlarım dış kenarları sıyırırken başparmaklarım aralarında durdu. Yavaşça, avuçlarımı pürüzsüz teninde kaydırdım, hiç ayrılmadım ve başparmağımı şortunun geniş kenarının altına soktum. İnledi ve gömleğini kavrayarak beni daha yakına çekti.

Ayrıldım. "Bu iyi mi?"

"Evet... lütfen, Tanrım, evet."

Onun coşkusu karşısında ağızının içine gülümsedim ve ellerimi daha da yukarı kaldırdım, sadece tenle karşılaştıklarında, aramızda külot engeli olmadığında alçak sesle inledim. Alnımı boynunun kıvrımına yasladım. "Kahretsin, beni ldrecekisin."

Artık pijamalarının altında hiçbir şey olmadan dolaştığını bildiğime göre, onu her gördüğümde lebilirdim. Kokusundan derin bir nefes çektim ve başparmağımı göbeğinin ortasında gezdirerek ıslaklığıyla kapladım. Göğsüm çöktü, bana karşı hareket edip daha fazlasını talep ederken bir nefes daha alamadım.

İki parmağımı göbeğine soktum ve başparmağım ile klitorisini daire içine aldım ve kulak memesini dişlerimin arasına aldım. "İşte böyle, güzelim. Parmaklarımı becer. İhtiyacın olanı al."

Ağılamasıyla birlikte başı geriye düştü ve dudaklarımı meme ucunun etrafına sardım, kendini bana doğru yaslarırken dilimi üzerinde döndürdüm. Avuç içimi klitorisine bastırdım, parmaklarımı onun derinliklerine sokarken küçük daireler çizerek baskı uyguladım.

Kollarımda titriyordu, vücudu yaklaşan salıverilmesiyle titreşiyordu. nc bir parmak daha ekledim ve meme ucunu dişlerimin arasında gezdirdim. Gerginleşti, serbest bırakılmasıyla titriyordu ve boştaki elimi ağızının üzerine sıkıştırarak çığlıklarını boğdum.

Başımı karnına yasladım, salgısının tatlı kokusu burnumu dolduruyordu ve sikim onu doldurmak için ağrıyordu. Ayağa kalkıp mutfaa bakmadan önce titreyen bir nefes verdim.

Meknı terk ettiğimiz felaketi fark etmeden önce buğulu gözlerle beni izledi. Doğrulup oturdu. "Kahretsin."

Eğildim ve uzaklaşmadan önce alnından öptüm. "Ben temizlerim. Sen biraz dinlen."

Bana zgn gözlerle baktı ama başını salladı, ben de tezgahıtan inmesine yardım ettim ve gömleğini kafasına geçirmesini izledim.

"İyi geceler, Lucas. Teşekkürler, sanırım." Sertçe yutkundu ve bakışlarını kaçırdı.

Ses tonu mülayim, işlemseldi ve onu göğsüme çekmek ve onu istediğim her şekilde görmesini sağlamak istedim, ama donup kaldım, gidişini izledim.

Kapı mandalının tıkırtısı onu takip etti ve göğsüm çöktü, kaslarım ona gitmek için isyan etti. Ondan af dilemek için... İşlerin milyonlarca farklı şekilde ilerlemesini istedim. Ama olmadı. Marcus'un ölümünden ben sorumluydum ve bunu öğrenirse beni asla affetmezdi.

Midem geri tepti, bu gece ona dokunmamam gerektiğini biliyordum ama aynı zamanda benden isterse tekrar yapacağımı da biliyordum.

YİRMİ ÜÇ PIPER

Terden sıırıslıklam olmuş saçlarıımın gevşek tellerini yüzümden iterek arka kapıdan içeri daldım ve girişteki banka oturdum. Nefesimin altında mırıldanarak koşu ayakkabılarıımın bağcıklarını çözdüm ve Lucas'ın yanımdan geçip tek kelime etmeden doğruca odasına gitmesine aldırmadım. Dişlerimi sıktım. Sanki ilk konuşan ben olacaktım.

Belki, sadece belki... Mutfak olayından bu yana iki gece geçmişti ve ben bir şeylerin değişeceğini düşünmüştüm, birazcık bile olsa. Tanrı aşkına, lanet alnımı öptü. Son bir yılımı tüm anılarıımı, umutlarıımı ve hayallerimi küçük bir kutuya tıkmaya çalışarak geçirdikten sonra ona yeniden aşık olmak istemiyordum. Sonra o kutuyu aldım, kilitledim ve denizin dibine, kimsenin ulaşamayacağı kadar soğuk ve derin bir yere attım.

En azından plan buydu. Sonra bir orgazm beni bir su birikintisine eritti, sadece birkaç gün boyunca hiçbir şey söylemeden beni kapattı. Hayır. Tek bir Tek kelime.

Sonra, sanki her şey çok normalmiş gibi, arkamda ayak seslerinden başka hiçbir şey yokken koşuma gelme cüretini gösterdi.

Buzdolabını açıp bir şişe su aldım ve birkaç yudumda içmeye başladım. Eğer hava böyle sıcak olacaksa gece koşularına geçmem gerekecekti. Lucas'ın ayaklarını her vuruşunda kalbimin bir şeyler söylemesini beklerken deliye dönmesi hiç de yardımcı olmuyordu. *Herhangi bir şey.*

Buzdolabının kapağını kapattım ve Jax'in odaya girme sesiyle arkamı döndüm.

"Sakin ol, Pipsqueak. Buzdolabı bir şey yapmadı." Sırıttı, dudakları daha fazlasını söylemekten kaçınıyormuş gibi inceldi. Yaklaşık bir ayak genişliğinde ve kolunun uzunluğunda bir beyaz tahta tutuyordu.

Gözlerimi devirip tezgâha yaslandım ve bir yandan su şişemle ilgileniyormuş gibi yaparken bir yandan da gizlice ona baktım. Önceki gece eve aklını kaçırmış bir halde geldiğini adımlarından anlayamazdınız ama artık neye bakacağımı bildiğim için gözlerinin altındaki gölgeleri seçebiliyordum. Tamamen tanıdık gelen perili bir bakış takınmıştı. Ona daha fazla dikkat etmem gerekecekti.

"Geçen gece hakkında..." Konuyu açması için onu cesaretlendirmeyi umarak sözlerimi uzatıyorum.

Geniş bir gülümseme takındı ama gözlerine ulaşmadı. "Doğru, her yere kustuğum için çok utanıyorum. İyi ki sen varsın."

"Bana sahipsin. Bunu biliyorsun, değil mi?" Ciddi olduğumu anladığından emin olmak için ses tonumu alçalttım.

"Ben iyiyim. Sadece çocuklarla biraz fazla eğlendim. Üniversite hokey partileri çılgınca oluyor." Umursamazca omuz silkti ve ben de şimdilik boş verdim. Üniversiteli erkeklerin parti yaptığını bilmediğimden değildi. Sadece bir gariplik vardı ve Lucas da bunu fark etmişti. Jax aileden biriydi ve birbirimize göz kulak olurduk.

Kaşlarını kaldırdı ve ben de konuyu değiştirdim.

Kollarındaki nesneyi işaret ettim. "Bu tahta da neyin nesi?"

Elinde tuttu. "Bunu tanımadın mı?" "Tanımalı mıyım?" Özel bir şeye benzemiyordu.

Omuz silkti, duvara doğru yürüdü ve önceki sahibi tarafından bırakıldığından hiç şüphe duymadığım bir sanat eserini indirdi. Onun yerine gizemli panoyu koydu. İşte o zaman en üstteki harfleri fark ettim. Av.

Jax hepimizin ismini yazdı. Jax, Alex, River. Sıradaki Lucas'ı yazdığında sertçe yutkundum. Mavi kalemi yeşile çevirdi ve çocukların isimlerinin altına rakamlar eklemeye başladı. Nefesimi tutmaktan göğsüm yanıyordu ve Lucas'ın adının altındaki yer boş kalana kadar nefesimi bırakmadım. Suyumdan bir yudum daha aldım ve Jax kıkırdayarak bana bilmiş bir bakış attı.

Daha sonra isminin altına diğerlerinden iki kat daha büyük yeşil bir altı koydu.

Suyum boğazımda kaldı. "İğrençsin. Daha bir hafta bile olmadı."

Jax kaşlarını salladı. "Bazı kızlar paylaşmayı bilir." Burnum kırıştı. "İğrenç."

Bir çift siyah basketbol şortu, gri bir tişört ve sırtı dönük bir şapka giymiş halde odasından çıkan Lucas'a dikkat kesildim. Aniden susadığım için kuruyan ağzıma karşı yutkundum ve omzuna astığı spor çantasını fark ettim.

Bana bakmadı, onun yerine Jax'e umursamaz bir el salladı. "Ben yokum."

"Sayınız nedir?" Jax o gitmeden önce ona seslendi.

Lucas boynundaki tendonlar gerilmiş bir halde arkasına döndü. "Ne demek istiyorsun?"

"Av, pislik. Skoru yükseltiyorum." Jax tahtaya dönüp açık harflerle Piper yazdı ve altına bir yazınca gözlerim kocaman oldu.

Lucas neredeyse acı dolu bir ses çıkararak arka kapıdan arabasına doğru fırladı ve kapıyı sertçe çarparak kapattı

Tahta duvarda takırdayacak kadar.
Ağzım bir karış açık kaldı ama Jax'in kahkahası beni kendime getirdi.
o.

"Ne halt e d i y o r s u n sen?" Silmek için ayağa kalktım.
ama o beni durdurmak için tahtanın önüne geçti.

Çenesini aşağı eğdi ve kaşlarını kaldırarak küçümseyen
bir bakış attı. "Biriyle mi çıktın?"

"Evet." Başımı salladım. "Jax, Eric'le yatmadım." "Hadi
canım." Bir kahkaha attı.

"Ne?"

"Bu oyunu gerçekten oynadığını düşünmen için aptal
olman gerekir." Jax gülümsemesini ısırdı ve gamzesi
derinleşti. "Şükürler olsun ki aptalın teki."

Tedarik ve Lojistik dersime girdim ve Sidney'in yanındaki
koltuğa oturdum. Sınıf hızla dolmaya başlamıştı. Geçen
geceyi düşünerek gereğinden fazla uzun bir duş aldıktan
sonra geç kalmıştım. Bu kesinlikle olmamalıydı ama itiraf
etmeliyim ki buna ihtiyacım vardı.

Kısa bir an için etrafımızdaki tüm saçmalıkları unutup
Lucas'ın beni uçurumun kenarına götürmesine izin verdim.
Ve Tanrım, öyle de yaptı. Bu adam beni nasıl parçalara
ayıracağını çok iyi biliyordu. Ne yazık ki buna fiziksel ve
zihinsel olarak da dahildi.

"Günaydın." Sidney bana gülümsedi. Masasını tam da
istediği gibi hazırlamıştı.

Ona geçen haftanın notlarını sormaya gittim ama Eric
yanımdaki koltuğa oturdu. Midemden aşağı kaynar sular
döküldü. Eric'i nasıl unutmuştum?

Onunla yüzleştim ve bana parlak bir gülümseme verdi, bu
da içimde suçluluk duygusu uyandırdı. Kahretsin.

Yüzümü aradı. "Her şey yolunda mı?"

İyi mi? Evet, harikaydı. Randevumuzdan sonra
Lucas'ın bana hayatımın en iyi orgazmlarından birini
yaşatmasını saymazsan

mutfakta. Gülümsüyormuş gibi yapmaya çalıştım. "Evet, sadece biraz yorgunum."

Başını eğdi, sonra başını salladı. "Cuma günü için hâlâ uygun muyuz?"

"Bu konuda..." Ona baktım, dağınık saçlarını, gözlüklerini ve yüksek elmacık kemiklerini gözden geçirdim. Teorik olarak çekici olduğumu biliyordum ama Lucas'ın aksine onun yanında hiçbir şey hissetmiyordum. Lucas bu sabah buz gibi soğuk davrandıktan sonra, umutsuzca onu unutup bir sonraki erkeğin altına girecek kız olmak istiyordum. Ama bunu ne kadar dilesem de yapamıyordum.

Ben daha devam edemeden Eric araya girdi. "Maça gidebilir miyiz? Böylece telefonunla fazla meşgul olmazsın." Sırıttı ve bu çok tatlıydı ama Lucas'inki gibi içimi ısıtmadı.

"Üzgünüm, yapamam... Dürüst olmak gerekirse, bu sana haksızlık olur." "Senin evdeki adam, değil mi?" Sesi gelmiyordu.

Suçlayıcı, daha çok zaten biliyormuş gibi.

Bir nefes çektim. "Maalesef."

Gözlerini kaçırdı ve başını salladı. "Sana yalan söylemeyeceğim, Piper. Bu berbat bir şey ama arkadaş olarak gelmek istersen maç için biletlerim var."

Kalemimi masamın üzerinde döndürdüm. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Hâlâ çıkıyormuşuz gibi hissettiriyor."

Sidney yaklaştı ve Eric'e gülümsedi. "Oda arkadaşım Mia da gelmek ister."

Rahatlayarak iç çektim ama Eric sandalyesinde geriye doğru sarsıldı. "Çaresizlik aşamasında olduğumu sanmıyorum."

Sidney saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde topladığında göz alıcı beyaz saç telleri ortaya çıktı. "Dinle, o çok ateşli. Söz veriyorum."

"Sadece satabilirim-"

Eric'in sözünü kestim. "Oda arkadaşım ile gitmeyi planlıyordum. İkili randevu gibi bir şey yapabiliriz, böylece daha az garip olur."

Eric güldü. "Bu acıtmalı, biliyor musun? Görücü usulü bir randevuda bana eşlik edecek kadar ilgisiz olman."

Sırıttım. "Muhtemelen acıması gerekir, ama acıyor mu? Ayrıca, çok seksi olduğunu duydum."

"Tamam, evet," diye cevap verdi şimdi gülümseyen Sidney'e.

Profesör içeri girerek konuşmamızı kesti ama Eric'i bana bakarken yakaladım. Keşke bu benim içimde bir heyecan uyandırsaydı.

Kafeterya tıklım tıklımdı, öğrencilerin gürültüsü duvarlarda yankılanıyor ve yağlı yemeklerin nefis kokusu burnuma doluyordu. Bir hamburger ve patates kızartması aldım, kaosun içine doğru ilerlemeden önce yemek kartımı tezgâhtan geçirdim.

Shana yuvarlak laminat masanın dört koltuğundan birinde oturduğu yerden el salladı.

"Kızım, her şeyi anlatmalısın. Bunca zamandır orada yaşadığına ve bana hiçbir ayrıntı vermediğine inanamıyorum," dedi Shana, beni sorguya çekmeden önce oturmam için bana zar zor yeterli zaman verdi.

"Söyleyecek bir şey yok. Yurt katımız kapatıldı ve çocuklar bana kalmam için bir yer önerdiler." Çıldıracağını bildiğim için Lucas'ın ve benim yemek kavgamı anlatmadım. Bu konuda konuşmaya hazır değildim, özellikle de benim için endişeleneceğini bildiğim için. Shana okul için uzaklara gitmişti ama bu onu geçen yıl kontrol etmekten alıkoymamıştı.

Koyu kahverengi gözlerinin üzerinden bir kaş kaldırdı. "Uh-huh. Lucas nasıl?"

İçimi bir hayal kırıklığı kapladı. "Hâlâ bir sik."

"Hâlâ sikmek istediğin bir sik mi?" Shana sırttı.

Gülmemi engelleyemedim ve yanaklarım kızardı. Beni çok iyi tanıyordu. "Maalesef."

Sesi ciddileşti. "Yangından sonra nasılsın?
Bu konu hakkında pek konuşmadınız."

Omuz silktim, yüzümü buruşturdum. "İyiyim. İlk başta sinirlerim bozuldu ama kimse zarar görmedi."

Kâbuslarımdan haberi yoktu. Lucas'tan başka kimse bilmiyordu ve o da bir süredir bana yardım etmiyordu. Anon13'ün beni uyandıran mesajları olmasaydı hâlâ her gece kâbusların içinde kayboluyor olurdum. Mesajın beni uyandırmasından sonra olanları hatırladıkça yüzümün kızarmasını engelledim. Gecenin bir yarısı kim yemek yapmıştı? Görünüşe göre Lucas.

"Bir süre bizimle kalman konusunda Hailey ile konuştum. Ailesi hafta sonu eve gitti." Shana bunu öylesine söylemişti, yarattığı iç krizden habersizdi.

Bana tüm sorunlarıma çözüm öneriyordu ama bu beni aslında taşınmak istemediğim gerçeğiyle yüzleşmeye zorluyordu. Sertçe yutkundum. "Ben iyiyim. Bundan sonraki süreçte Jax'e göz kulak olmak istiyorum."

"Tek sebep bu mu?" Shana'nın sesi inanmıyor gibiydi.

"Elbette. Başka ne olabilir ki?"

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Bu işin peşini bırakacağım. Şimdilik. Bu akşam oyuncuların birinin evinde bir parti var. Gitmek ister misin?"

"Bugünün Perşembe olduğunun farkında mısın?"

"Üniversite olduğunun farkındasın, değil mi? Yarın dersin kaçta?"

"Öğlene kadar olmaz."

Bana muzip bir sırıtışla baktı. "Mükemmel."

Uber Shana, Misty ve beni partiye bıraktı. Shana'nın evinde bu ikiliyle hazırlanmak çok eğlenceliydi. Shana bootcut kot ve siyah bir elbise giymişti.

kolları kıvrılmış bir elbise gömleği giymişti; seksi maskesini tam bir patron gibi çıkarmıştı. Misty'nin sırtını açıkta bırakan süper sevimli siyah bir tulumu vardı ve ben de basit bir bebek mavisli sundress giymeyi tercih etmiştim. Shana antidepresan reklamlarından fırlamış biri gibi giyindiğim için bana kızdı. Bir çiçek tarlasında nasıl dönebileceğimle ilgili bir şeyler söyledi ama ben kendimi iyi hissediyordum.

İçeriden gelen müzik o kadar yüksekti ki Lizzo'nun "Truth Hurts" şarkısının sözlerini verandadan net bir şekilde duyabiliyordum ve kapıyı açar açmaz burnuma ot ve bayat bira kokusu geldi. Bir ev partisine katılmayalı uzun zaman olmuştu ve bu koku kesinlikle özlemediğim bir şeydi. Son partide olanları hatırlayınca içimdeki acıyı bastırdım ve odaya girdim.

Alan çocuklarıncinden çok farklı değildi, ama insan kalabalığından pek fazla ayrıntı seçemiyordum.

"Hadi bir şeyler içelim," diye bağırdı Shana ama onu zar zor duyabiliyordum.

"Ne?"

Parmaklarımızı birbirine doladı ve ben de Misty'nin elini tutarak kalabalığın arasından mutfağa doğru ilerledim. Burası daha eskiydi ve açık konsept bir tasarıma sahip değildi, bunun için minnettardım çünkü burası çok daha sessizdi.

"Ne alırsınız?" diye sordu tezgâhın arkasından takım arkadaşlarından biri olduğunu anladığım bir sarışın. "Coors Light var mı? Ya da dolaptan bir fincan alırsınız, ben de size bir içki hazırlarım."

Misty yanımdan boğuk bir ciyıklama sesi çıkardı ve ben de ona sırtıtmak için döndüm. Pembenin parlak bir tonundaydı, gözleri oyuncunun üzerinde yuvarlaktı. "Sen... sen... Cane'sin."

Alt dudağını ıslattı ve ona gülümsedi. "Ne kadar güzelsin, değil mi?"

Gözlerimi devirdim ama Misty'nin heyecanı neredeyse elle tutulur gibiydi. "Ben iki tane alacağım."

Kapağı açıp bana içecekleri uzattı, ben de oda arkadaşıma dönmeden önce bir tanesini Shana'ya verdim. "Burada iyi misin?"

Bakışları benimle geçici barmen arasında gidip geldi ve biraz fazla agresif bir şekilde başını salladı.

Omzunu sıktım. "Bana söylemeden gitme, tamam mı?"

"Merak etmeyin. Onunla ben ilgileneceğim." Adam masanın üzerine eğilmiş, yüzünü geniş bir gülümseme kaplamıştı.

Kalabalık oturma odasına doğru geri yürüdüm. "İyi eğlenceler!"

Misty kıpkırmızı oldu. River'ı gördüğüm kapıda durdum. Müzik sesinden beni duyabilmek için başını eğdi. "O adam iyi mi?"

River başını salladı. "O iyi."

"Ona göz kulak ol, tamam mı?" Kaşlarını kaldırdı, ben de güldüm. "Ne? Dışarıda ortama karışacağına inanmamı mı istiyorsun? Dürüst olmak gerekirse, burada olmana şaşırdım."

"Adil. Jax, Lucas ve Alex beni dışarı sürükledi."

Ciğerlerim boşaldı ve gözlerim odayı taradı ama Huskies'in yıldız defans oyuncusunu göremedim. Bunun iyi bir şey olup olmadığından emin değildim.

River bana bilmiş bir bakış attı ve beni kalabalığa doğru itti. "Onu yakaladım. Git eğlen."

Gruptaki en sessiz kişi olmasına rağmen River'ın gözümdeki yeri giderek büyüyordu. Çekingen olmaktan çok mesafeliydi. Sadece birkaç kez güldüğünü duymuştum ve hepsi de Alex aptalca bir şey yaptığı içindi.

Shana ve ben yer değiştiren bedenlerin arasından geçerek ön taraftaki küçük bir alana doğru ilerledik. Diğer herkesle aramızda neredeyse bir kol mesafesi vardı. Shana'ya doğru eğildim. "Neden yine bunlara geliyoruz?"

Ağzı yana çekildi ve bir gülümsemeyi ısırdı. "Çünkü kızım, senin sevişmeye ihtiyacın var. Ve eğer bunu sana bırakırsam,

yıllar sürerdi."

"Hey, sen Piper'sın, değil mi?" diye sordu derin, çakıllı bir ses arkamdan ve kendimi ağır çekimde ona bakarken buldum. En az bir metre boyunda ve iki yüz küsur kiloydu, üstelik kumral saçları ve benimkinden birkaç ton daha koyu bebek mavisi gözleri vardı.

Sertçe yutkundum. "O benim."

Odanın karşı tarafını işaret etti ve sırtıttı. "Ben Ethan. Arkadaşın tanışmamız gerektiğini düşündü."

Kafamı çevirdiğimde sırttan Alex'i gördüm, hemen ardından da kaşlarını çatan Lucas'ı. Birasının yarısını içmeden önce hararetli gözlerle beni süzerken bakışlarım ona takıldı. Yanlarında Jax'in sırtını gördüm, duvara yasladığı bir kız vardı. Ew.

"Çocuklarla hokey oynuyor musun?" Tanrıya şükür Shana araya girip bu garip sessizliği doldurdu.

"Ben aslında bir oyun kurucuyum."

Sohbete geri dönerek, "Futbol mu?" diye sordum. "Yalan söylemeyeceğim, beni tanımadığın için biraz üzgünüm." Kıkırdadı, belli ki şaka yapıyordu.

Yüzümü buruşturdum. "Hokey hayranıyım, özür dilerim."

"Sorun değil. Bir maça gelmeye ne dersin? Asla bilemezsin, futbola sandığından daha fazla ilgi duyuyor olabilirsin." Sesi imalarla doluydu ve gözlerim Lucas'a kaydı ama o artık orada değildi.

Ethan'a baktım. Ateşliydi ve açıkça ilgileniyordu. Bir nefes verdim ve omuzlarımı dikleştirdim. Bunu yapabiliyordum. "Dans etmek ister misin?"

"Tabii ki." Ethan beni derme çatma dans pistine doğru yönlendirdi ve Shana parmaklarını oynatarak aptal gibi sırtıttı.

"Bu sadece bir dans." diye mırıldandım.

Bir kahkaha attı ve "Çok seksi. Siktir et onu."

Boyuna göre şaşırtıcı derecede çevikti, birlikte şarkı üstüne şarkı söyleyerek dans ederken ritimle mükemmel bir şekilde hareket ediyordu. Kendimi müziğe bıraktım, bir dakikalığına sadece var olmanın özgürlüğünün tadını çıkardım. Sıcak karıncalanmalar omurgamda dolaşarak ensemdeki tüyleri diken diken etti ve arkamı döndüm. Bu gece birkaç kez izlendiğimi hissetmişim ama kimse bana bakmıyordu.

Oyun kurucu parmaklarını kollarımda gezdirdi ama dokunuşundan beklediğim sıcak hisler yerine kanım dondu.

Lanet olsun. Bu adam yıldız bir atletti, kuşkusuz süper ateşliydi ve şeytanın vücut bulmuş hali gibi hareket ediyordu ve her nasılsa vücudum ona uzun zamandır kayıp olan kuzenimmiş gibi tepki veriyordu. Bu düşünce burnumu kıvırmama neden oldu.

"Bu surat ne için?" Alçak sesi elimin göğsünde durduğu yerde titreşti ve o ileri doğru adım atarken elimi yerine kilitledim.

"Özür dilerim, bu gece olmaz." Geri adım attım ve o beni durdurmaya çalışmadı.

"Numaranızı alabilir miyim?"

Başımı salladım. "Sanmıyorum ama görüşürüz, tamam mı?"

Yanağını ısırdı ve başını öne eğdi, belli ki bir kızın onu geri çevirmesine alışık değildi. Bir an için beni kovalamaya karar verecekmiş gibi göründü, ama dikkati hızla kalabalığın arasında ilerledi.

Omzunu okşadım. "Bu gece iyi şanslar." Eğer yatmayı düşündüğüm adama -pek sayılmazdı ama yine de sayılırdı- moral verici bir konuşma yapmak gitme vaktinin geldiğini göstermiyorsa, ne gösterirdi bilmiyorum.

Ethan'dan ayrılıp Misty'yi bulmak ve dışarı çıktığımı haber vermek için kalabalığın arasından mutfağa doğru ilerlediğimde Shana'nın bana yetişmesi uzun sürmedi.

"Ne oldu? Dışarıda çok ateşliydiniz," dedi Shana ve ilginç oda arkadaşımı bulma arayışında bana katıldı. Umarım onun şansı benden daha yaver gitmiştir.

"Hissetmiyordum."

"Tamam, eşcinsel olabilirim ama ben bile bu adamın on numara olduğunu kabul edebilirim. Ne halt oldu-" Köşeyi döndük ve günü kurtaran coşkulu bir Misty ile karşılaştık. Yeşil saçları başının etrafında dağılmıştı ve dudakları şişmiş ve kızarmıştı.

"Misty!" Hemen rahatsız edip etmediğimi kontrol ettim ama adam ortalıkta yoktu. "Eğlendin mi?"

Genişçe gülümsedi, sonra alt dudağını ısırды, yanakları pembeleşti. "Hayatımın en güzel gecesi olabilir."

"O bir kız. En azından birinizin öncelikleri belli," dedi Shana ve Misty bana doğru baktı.

Omuz silktim, konuya girmek istemedim. "Peki nerede o?" "Gitmesi gerekiyordu ama ona numaramı verdim ve..." O

telefonunu kaldırdı. "Çoktan mesaj attı."

Heyecanı bulaşıcıydı ve o neredeyse enerjiyle titreşirken kendimi sırttırırken buldum.

"Haftaya bir randevuya çıkıyoruz."

Shana kıkırdadı ve Misty'yi kollarına aldı. Sanırsınız ki bu ikisi bugün tanışmak yerine yıllardır arkadaştı. Alkol insana bunu yaptırıyor. "Pekâlâ, Misty daha fazla erkek tavlamadan buradan gidelim."

Tepeden tırnağa kızardı, sonra az önce başka bir mesajla aydınlanan telefonuna baktı. "Evet, hadi gidelim."

Gürültülü bir patlama ve ardından gelen kahkaha beni uykumdan uyandırdı. Sarsılarak doğruldum, sesin ne olduğunu anlamak için kulaklarımı zorladım ve Lucas ile Alex'in kelimeleri geveleyerek konuştuklarını fark edince nefes nefese kaldım.

Onlar evin içinde bir fil sürüsünün hafifliğiyle ilerlerken ben yatağında gülümseyerek yatıyordum. Sıkıcı bir gümbürtü duyuldu, ardından Lucas'ın kahkahası geldi ve tahminimce

duvara takıldı. Mutfakta bir felaket yarattıklarına şüphe olmayan sesler, çarparak kapanan dolaplar ve akan suyun sesiyle gülümsememi bastırdım.

Alex, "Seni seviyorum, dostum," diye gevelediğinde kıkırdamamı avucumla bastırdım.

Ve Lucas'ın boğuk cevabı. "Sen de dostum."

Vuran ayaklar Alex'in merdivenlerden odasına çıktığını işaret ediyordu ama Lucas'ın kapısının açıldığını duymadım. Onun yerine sessiz bir gümbürtü benimkine indi. O kıkırdamadan dakikalar geçerken ciğerlerimdeki hava çekildi.

Kapı tokmağı döndüğünde gerginlik midemi sıktı ve yüzümü yastığıma gömüp kapı gıcırdayarak açılmadan hemen önce gözlerimi kapattım. Yüzde yüz on kalkıp ona odamdan çıkması için bağılıyor olmalıydım. En azından, sarhoş kışını kendi kışına yönlendirmeliydim, ama orada tamamen hareketsiz yattım ve bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekledim.

Lucas tökezleyerek yaklaştı ve dizleri yatağımın kenarına değince durdu. Vücudum damarlarıma adrenalin pompalarken nefesimi düzene sokmak için çabalamam gerekti. Beynimin arkasındaki bir ses ona kızgın olduğumu haykırıyordu ama bu dünyadaki hiçbir şey beni bu anı durdurmaya ikna edemezdi.

Nasırlı parmaklar yanağımda gezindi ve saçlarımı kulağımın arkasına kaydırды. Gözlerim dokunuşun yumuşaklığıyla yandı. Lucas eğildi ve dudakları alnımı sıyırarak içime bir sıcaklık yayılmasına neden oldu. Onun dokunuşuna hasret kalmıştım ve bu şefkat neredeyse felaketim olacaktı.

Ağırlığı yatağa baskı yaptığında nefesim kesildi ve uzunluğu sırtıma baskı yaptı. Burnu boynuma gömüldü, derin bir nefes aldı ve kolu beni göğsüne kilitledi.

"Seni özlüyorum." Sözcükleri sesli harflerin etrafında kırıldı ve alt dudağımı dişlerimin arasında emdim, vücudum gözyaşlarına karşı gerildi. Bira, tarçın ve sandal ağacı kokusuyla çevrili sığ nefesler aldım. Biliyordum ki

Ayık olsaydı burada olmazdı, ama sahip olduğum tek an olsa bile bu anın tadını çıkarmaktan kendimi alıkoyamadım.

Nefesi düzleşti ve göğsü bana doğru inip kalktı. Gerçekten burada uyumasına izin verecek miydim? Yerimden kıpırdandım ve beni daha da sıkı kavrayarak kendine çekti. Sanırım öyleydim.

Aniden doğruldu ve gömleğini çıkarmak için çabalarken onu dengelemek için uzandım. Kahkahamı bastırdım ve başının üzerinden geçirmesine yardım ettim, loş pencere ışığının vurguladığı gergin kasları ortaya çıktı. Yatağa geri yığıldı, elini yastığın altına soktu ve dövmelerini sergilemeye başladı. Parmaklarım daha önce sadece göz ucuyla baktığım kaburgalarındaki desenin izini sürmek için kaşınıyordu. Elimi indirerek parmağımın ucunu çizgilerden birinin üzerinde gezdirdim ve yan tarafı tüylerim diken diken oldu. Yan tarafındaki küçük bir el yazısı dövmeye kadar takip ettim. Daha yakına eğildim ve nefesim kesildi.

Her zaman. 07-24-2004

Doğum günümün dövmesini mi yaptırmıştı? Uyuyor olmasını bekleyerek yüzümü ona çevirdim ama gözleri çoktan benimkilere dikilmişti.

"Anlamıyorum." Sesim ancak bir fısıltı gibiydi.

Çenemi kavradı ve başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. Kendime engel olamayarak dokunuşuna doğru eğildim.

"Keşke bu gerçek olsaydı," dedi bir kolunu bana dolamadan ve beni kendine çekmeden önce. Nefes alış veriş durulup uykuya daldığında başımı göğsüne yaslayarak sessizce uzandım. Aklımda milyonlarca soru dönüp duruyordu ama o, omurgamın üzerinde yavaş daireler çizdi ve uykunun ağırlığı beni içine çekti.

YİRMİ DÖRT LUCAS

NABZİM kafamın içinde a t ı y o r , kafatasıma acı parçaları gönderiyordu. Gözlerimi açtım ama pencereden süzülen güneş ışığına karşı hemen kapattım. İnledim ve kolumla yüzümü kapattım.

"Uyan ve parla, kek." Jax'in neşeli sesi tam yanımdan geliyor ve kafa derimi gıcırdatıyordu.

"Siktir git."

"Oh, hayır. Beni akşamdan kalma uyandırdığın onca zamanın intikamı bu." Omzumu itti ve ben de gözlerimi araladım.

"Hangi cehennemdeyim ben?"

"Görünüşe göre geceyi Alex'in odasında geçirmişsin." Sesi fazlasıyla eğlenmiş gibiydi.

Kaşlarım çatıldı ve sarsılarak ayağa kalkmadan önce bulanık düşüncelerimle mücadele ettim. "Piper!"

"Yeterince uzun sürdü."

"Lanet olsun." Avuçlarımı yüzüme sürttüm. "Burada mı uyudu?"

"Söyleyebileceğim kadarıyla hayır." Omuz silkti. "En azından ben kalktığımda burada değildi."

Yatağa geri yığıldım, gözlerimin arkasına keskin bir acı saplanınca hemen pişman oldum. Ne düşünüyordum ki ben? Piper'ın oyun kurucuya doğru bastırılmış ve ona gülümseyen görüntüleri beynimi doldurdu. Bunu yapmak zorundaydım.

onları ayırma ihtiyacına karşı savaştım. Herkesin önünde benim olduğunu iddia etmek için, ama bunu yapamayacağımı biliyordum. Bunu desteklemeyeceğimi ve onu engellemek için bir pislik olacağımı biliyordum. Ama lanet olsun, varlığımın her zerresi bir pislik olmayı destekliyordu. Bunun yerine, ağırlığımca içki içtim ve geceyi zar zor hatırladım.

"Senin derdin ne be? Piper başka biriyle dans ettiği için işkence görüyormuş gibi davrandın."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Bunu söylerken ona bakamadım.

"Lucas, uzun zamandır benim için bir kardeş gibisin. Burada sıçıp batırıyorsun." Bir elini saçlarında gezdirdi ve bakışları benimkilere takılmadan önce tavana baktı. "Bunu ona neden yapıyorsun?"

Yalan söylemeliydim, yalan söylemek istedim ama gerçek dilimden kaçtı. "Çünkü onu seviyorum."

Jax'in gözleri büyüdü ve boynundaki kaslar gerildi. "O zaman söyle ona."

"Anlamıyorsun," diye tısladım, sesimi olabildiğince alçak tutarak.

Bana başını salladı. "Sadece konuş onunla, dostum."

Keşke bu kadar basit olsaydı. "Bu bir konuşmayla çözülecek türden bir şey değil. Asla bilemez."

Homurdandı ve inanamayacağı bir aptalmışım gibi başını salladı. "Peki ne yapacaksın, onun başka erkeklerle çıkmasını mı izleyeceksin?"

"Ben de tam olarak bunu yapıyorum. Bu bok benimle birlikte ölecek ve seninle birlikte ölse iyi olur."

Kıçımı maça hazır hale getirmek için üç şişe Gatorade ve sayısız ibuprofen içmem gerekti. Çocuklar ısınmak için buzun üzerinde iyi görünüyordlardı ama ben bir sonraki bölümden korkuyordum. Bu

yılın açılış maçıydı. Bundan önceki her maç bir gösteriydi ve final puanlarımızda sayılmıyordu. Bu maç çok *önemliydi*.

Odanın ortasında durdum ve boğazımı temizledim. "Pekâlâ, çocuklar. Dinleyin. Kaptanınız olarak, buza çıkmadan önce sizinle birkaç şey paylaşmak istiyorum."

Takım arkadaşlarım sustu ve dolaplarına oturdular, tüm dikkatleri benim üzerimdeydi.

"Öncelikle bu takıma liderlik etmekten gurur duyduğumu söylemek istiyorum. Bu sezonun başlangıcına hazırlanmak için çok çalışıyoruz ve harika şeyler yapabileceğimizi biliyorum. Bugün herkese neler yapabileceğimizi gösterme fırsatına sahibiz."

Duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve ağzının kenarında küçük bir kıvrım belirmiş olan Koç'a baktım.

Derin bir nefes aldım. "Unutmayın, hokey bir takım sporudur. Her birimizin orada oynaması gereken bir rol var. İster birinci hatta ister dördüncü hatta olun, hedeflerimize ulaşmak için hepimiz birlikte çalışmak zorundayız. Takım olarak kazanırız ve takım olarak kaybederiz."

"Tabii ki evet," diye tezahürat yaptı Alex.

"Buza adım attığınızda hissettiğiniz adrenalinin oyununuzu beslemesine izin verin. Her birinizden sahaya çıkmanızı ve sert oynamanızı bekliyorum. Her top kaybı, her ribaunt ve buzun her santimi için mücadele etmeliyiz."

Adamlarımın önünde kendimi savunmasız bıraktığımda sinirlerim gerildi. "Son olarak, her birinize inandığımı söylemek istiyorum. Bu maçı kazanmak için gereken her şeye sahip olduğunuzu biliyorum. O yüzden sahaya çıkalım ve bu işi sahiplenelim. Benimle misiniz çocuklar?"

"Aynen öyle," diye koro halinde odadakilere seslendiler.

Her biri galibiyete aç olan takım arkadaşlarımın sertleşmiş yüzlerine baktım. "Çember

kalk." Hepimiz omuz omuza, birbirimize sokulduk. "Üçe kadar sayacağım. Bir, iki, üç."

"Gidelim Huskie'ler!" Bağırان sesleri duvarlarda yankılandı ve onlar dışarı çıkarken her birinin kaskına vurdu.

Jax en son ayrılan oldu ve bana muzip bir gülümseme verdi. "Sesin gerçek bir kaptan gibi geliyordu. Bana o konuşmayı Google'dan araştırdığını söyle."

"Şerefsiz." Gözlerimi kaçırdım çünkü ikimiz de öyle olduğunu biliyorduk.

Jax kaskımın arkasından tuttu ve vizörümü kendi vizörüne doğru çekti. Sesi çok ciddiye. "Seninle gurur duyardı."

Boğazımın arkasında bir düğüm oluştu ve gözlerimdeki acıyı geri kırptım. "Beni ağlatacağın amına koyayım."

Gamzesi yanağını çukurlaştırdı ve "En azından bunu yapabilirim, Kaptan" diye bağırarak piste doğru yöneldi.

Kalabalık çılgındı, her yerde yüz boyaları, havalı düdükler ve pankartlar vardı. İç saha açılışından daha çılgınca olan tek şey playoff maçıydı. Buza çıktım, yeni temizlenmiş ve Zamboni'den dolayı hala ıslak olan yüzeyi hissetmek için birkaç tur attım. Önümüzdeki birkaç dakika boyunca donana kadar kaygan olacaktı.

Tribünleri taradım ve kalabalığın içinde bir sarışını aramıyormuş gibi yapmaya çalıştım ama onu göremeyince Alex ve River'a doğru kaydım.

İlk sıra her zaman milli marş için ayağa kalkar, Jax, Alex, River, Cane ve ben mavi çizgide sıralanırdık. Kalabalık şarkının başında ayağa kalktı ve benim bakışlarım Piper'a takıldı.

Sertleştım ve Jax bakışlarımı takip etti.

"Siktir," dedi Jax nefesinin altından.

Piper'ın oda arkadaşı sol tarafındaydı ve yanaklarındaki deniz mavisi ve sarı çizgiler de dahil olmak üzere Huskies kıyafetlerini tamamen giymişti. Dişlerimi gıcırdatmama neden olan o değildi. Geçen geceki adam onun solunda duruyordu ve

yumuşak gözlerle ona bakıyor. *Lanet bayrağa bak, pislik.*

İkiyüzlüydüm ama siktir et onu. "Ben onun aynı adamla iki kez çıkmamalısın."

Jax kahkahaya boğuldu. "Gerçekten onun Av'a katılacağını mı düşündün?"

Akıl sağlığım için bunu hiç düşünmedim. "Sanırım öyle değil?"

Sesini alçaltarak tekrar bayrağa baktı. "Hiç şansın yok."

Omuzlarım gerildi ve kaburgalarım nefes almakta zorlanana kadar sıkıştı. "Yani bu adamdan hoşlanıyor mu?"

"Öyle görünüyor." Jax bana doğru baktı, ağzı düz bir çizgi halindeydi. "Çok geç değil."

"Evet, öyle." Kendimden nefret etmek göğsümü yakıyordu. Olması gereken tam olarak buydu ama ben bundan nefret ediyordum.

Öfkemi oyunuma yönlendirdim ve diğer takımı yok ettim. Aptalın biri Alex'in peşinden gitmenin iyi bir fikir olduğunu düşündü ve kafasının arkasına yumruklar atarak onu cama doğru kontrol etti. Dört adımda onlara ulaştım, oyuncuyu çektim ve onu buza çarptım. Üzerine çıkıp onu yere yapıştırmam ve burnu çatlayana kadar yumruğumu suratına indirmem sadece bir saniye sürdü.

Bir hakem devreye girdi. "Pekala. Ayrılın."

"Ben iyiyim." Kutuya doğru kaydım, sopamı ucunu kırmaya yetecek bir güçle yere vurdum ve oturdum.

Locadaki yerimden Piper'ı mükemmel bir şekilde görebiliyordum. Jax ve Alex'in pakı buzun ortasına doğru koşturmalarını izledi ve gol attıklarında yumruğunu cama vurdu. Piper'ın sevgilisi ona bir şey söylemek için eğildi ve Piper ona gülümsedi.

Onları görmek kaburgalarımın ciğerlerime çökmesine neden olan bir yumruk gibiydi. Periyotta saniyeler ilerledikçe dişlerimi sıktım ve sopamı kavradım.

Duyamadığım ama kulağıma nasıl geldiğini çok iyi bildiğim bir kahkaha atarak başını geriye attı ve onunla her konuştuğunda göğsümün etrafındaki bantlar geriliyor gibiydi.

Bu benim geleceğimdi. Kız arkadaşımı başka bir adamla izlerken milyonlarca küçük bıçak beni kesti. Dengeleyici nefesler aldım, ama her biri diğerinden daha sert çıktı. Bunu yapamazdım. Devreyi bitiren zil çaldı ve ceza sahasından fırladım ama yedek kulübesini atlayıp doğrudan Piper'ın yanındaki gizli kapıya yöneldim.

Bana gülümsedi ama cama vurup tahtayı işaret ettiğimde gülümsemesi yüzünde eridi. "Kapıyı aç."

Piper'ın gözleri yuvarlaklaştı ve bardağın kendi tarafındaki metal tutamağa doğru belli belirsiz bir adım attı. "Neden?"

"Aç şu lanet kapıyı, Piper." Öfke, kayıp ve korku kanıma karışıp damarlarımı doldururken her kelimeyi ısırarak söyledim ve kendimi toparlamaya çalıştım. Ben bir piçtim. Onun hayatına devam etmesine hazır değildim.

Bastırdı ve kapı dışa doğru açılarak içeri girmeme izin verdi.

"Neler oluyor?" Piper önüme çıktı ama ben onu iki adımda geçtim ve yanındaki adama ters ters baktım.

"Sen onu hak etmiyorsun." Adamın gözleri irileşti ve ağzı açık kaldı ama bir şey söyleyemeden ellerimi göğsüne vurdum. Geriye doğru tökezledi ve ben de onu takip ettim. Eldivenlerimi yere attım ve gömleğini kavrayarak onu daha yakına çektim. Tüm mantıklı düşüncelerle bağlantımı kaybettim, kelimeler ağzımdan durduramadığım bir hızla yuvarlanıyordu. "Onu tanımıyorsun bile. Ama *ben tanıyorum*. Hangi mısır gevreğini sevdiğini, en sevdiği filmin *Gurur ve Önyargı olduğunu*, en sevdiği şarkının 'All Too Well'in on dakikalık versiyonu olduğunu biliyorum. Tüm hayatımı onu severek geçirdim ve

Bir pislik onu buraya getirene kadar soğuk bir gün olacak.
benim oyunum."

Piper'ın hıçkırığı beni şaşkınlığımdan kurtardı ve ona bakmak için döndüm ama o çoktan çıkışa doğru koşmaya başlamıştı. Ne halt etmişim ben?

Sevgilisi bana başını salladı. "Sen bir pisliksin, bunu biliyor musun? Mükemmel bir kızın vardı, onu terk ettin ve şimdi de bu saçmalığı mı yapıyorsun?" Beni itti ve kızın peşinden dışarı çıktı.

Gitmek için döndüm ama Misty buzun kapısının önünde duruyordu. "Daha iyisini yapmalısın. Onun senin daha iyisini yapmana ihtiyacı var."

Sertçe yutkundum. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Ellerini kalçalarına koyarak beni engelledi. "O seni seviyor."

Gözlerimi kapattım ve sözlerinin üzerimden akıp gitmesine izin verirken nefesim ciğerlerimde yandı. Göğsünüze bıçak saplamak için umut gibisi yoktu.

Misty bir elini omzuma koyarak gözlerimi açtı ve "Çok geç değil. Git getir onu."

Son birkaç dakikanın adrenalini buharlaştı ve omuzlarım düştü. Onu yan tarafa yönlendirdim ve kelimelerime acı karıştı. "Evet. Öyle."

Sahiplenici erkek arkadaş gösterimden sonra koç beni son periyot için kenara aldı. En iyisi buydu, buza geri dönseydim birinin kafasını koparabilirdim.

Dörde iki kazanmıştık ve soyunma odası heyecanla aydınlanmıştı. Eşyalarımı topladım ve çıkışa doğru ilerledim ama River önüme çıktı.

"Ya ona sahip çık, ya da bırak gitsin."

"Nesin sen, onun bekçisi mi?" Tısladım.

River sadece benim duyabileceğim şekilde sesini alçalttı. "Birimizin onu koruması gerekiyor."

Bunun acısıyla bana da vurabilirdi. Bunu yapamazdım. Onun yanından geçip

gece havası. Buradan siktir olup gitmem gerekiyordu.

Ön kapıyı ittim ve çantamı odama sürükleyemeyecek kadar yorgun bir halde giriş katına bıraktım.

"Aklından ne geçiyordu?" Piper mutfaktan tısladı ve bakışlarım ona kaydı.

Orada duruyordu, altın sarısı saçları omuzlarına dökülmüştü, üzerinde benim tişörtlerimden biri vardı ve kalçalarını sarıyordu. Gözlerinin kenarları kırmızıydı ve zaten parlak olan mavi gözlerini parlatıyordu.

Ona doğru bir adım attım ve sakinleştirici bir tonda konuştum. "Hey, sorun ne?"

"Neyim var benim?" İki adım öne çıktı ve boynundaki kasların gerildiğini görebiliyordum. "Eric'le böyle konuşmaya hakkın yoktu."

"Sanki bilmiyorum da," diye homurdandım, az önceki öfkem derimin altında yeniden alevlenmişti.

Gözyaşları kirpiklerinden ve yanaklarından süzülürken yumruklarını göğsüme vurdu. Kollarımı açarak ona daha büyük bir hedef verdim. Buna ihtiyacı vardı.

"Beni terk ettin." Yumrukları yağıyordu ama gözlerindeki acıdan bunu hissedemiyordum. Bana bağırırken çenesi titriyordu. "Başka birini bulduğumu düşünüyorsun diye ciddi olmadığın şeyler söyleyemezsin!"

Bir kolumu ona doladım, onu göğsüme çektim ve kollarını aramıza sıkıştırdım. "Ciddiydim, Piper."

"Sen. Sol. Beni." Nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyor, dudakları titriyordu.

Piper elimde titredi ve ben de başparmağımı elmacık kemiği boyunca gezdirerek saçlarını yüzünden okşadım. "Bebeğim, seni sevmekten asla vazgeçemem."

Aramızdaki hava gerildi ve bakışları birkaç saniye boyunca benimkileri aradı, sözlerimde yalan aradı. Ama bulamadı.

Ağzı benimkine çarptı ve ben ona açılana kadar alt dudağımı ısırdı. Tatlı tadı dilime değdiği anda tüm tereddütlerim yok oldu ve kontrolümü kaybettim. Umutsuz, muhtaç çekişlerle ağzını yuttum, ondan iniltili sesler çıkardım.

Dilimi daha derine soktum ve onu emdiğinde dünya yok oldu. Hay *sikeyim*. Başının arkasını kavradım, onu kendime doğru tuttum, gerçekliğin içeri girmesi ihtimaline karşı anı bozmak istemedim.

"Onunla birlikte ortaya çıktığında aklımı kaçırdım." Bir elimle kalçasının altına uzanarak onu havaya kaldırdım, böylece bacaklarını bana dolayabilecekti.

Sırıttı. "Onunla birlikte değildim. O başka biriyle randevuydaydı. Ben Misty ile gittim." Kalçalarını döndürdüğünde ve amcığı sert sikimin üzerinde sürüklenerek boğazımın arkasından alçak bir inilti çıkardığında aklım hâlâ bu itirafın etkisindeydi. Onun bu şekilde içime girmesini, daha fazlasını istemesini hayal etmişim. Elimi pürüzsüz kalçasından yukarı kaydırđım ve kıcının çıplak yanağını avuçladığımda homurdandım.

"Şort giymiyorsun." Kelimeleri nefes nefese söyledim, sikim aramızda zonklarken ağrıyordu.

"Tanga." Alt dudağımı ağzına götürmeden önce ısırdı.

Onu takip ettim ve ağırlığını bana doğru yönlendirdim, böylece ikimiz de ihtiyaçtan nefes nefese kalana kadar göbeğini uzunluğumun üzerinde salladı.

Gözleri fırtınalı bir maviydi ve o anda ondan başka hiçbir şey umurumda değildi. Bizi kanepeye götürdüm ve onu yatırdıktan sonra üzerine çıktım.

Dizini kavradım, içine doğru sallanırken kalçalarını açtım, sadece şortumun ince kumaşı ve tangası vardı.

Aramızda. Kahretsin, iyi hissettirdi. Etrafımı saran sıcaklığı gözlerimin geri dönmesine ve kollarımın titremesine neden oldu.

Piper boynumun arkasını kavradı ve ağzlarımız dil ve dişlerin çarpışmasıyla birleşene kadar beni aşağı çekti. Gömleğinin içinden göğüs uçlarını daire içine aldım ve hafifçe çimdiklediğimde soluk soluğa kaldı.

Ellerim kalçalarını sıkarak uyluklarının dışından yukarı doğru ilerledi ve gömleğinin alt kısmına ulaştı. Alnımı onunkine yaklaştırdım, ellerimi daha yukarı kaldırmadan önce başparmaklarımla karnının üzerinde yavaş daireler çizdim.

"Lütfen," diye yalvardı.

Göğüslerini avuçlayıp sıktım ve o da dokunuşuma doğru eğildi. İnledim, boynunun sütununu öptüm ve iz bıraktığından emin olarak narin derisini ısırdım. Ağzımı pembe meme ucunun üzerinde gezdirdim, sıcak nefesimin üzerine düşmesine izin verdim ve tepesini yalayıp ağzıma çekmeden önce kapüşonlu mavi gözlerle tanıştım.

İnledi ve kalçalarını benimkilere doğru eğdi. Taşaklarım sıkıca çekildi ve aletim boşalmaya ne kadar yakın olduğum için ağladı. Meme ucunu bir patlamayla bıraktım ve kalçalarımı onunkilerden kaldırdım.

Sızlandı ve beni geri çekmeye çalıştı, ama vücudunda aşağı doğru hareket ederken kalçalarını aşağı ittim. "Böyle yapmaya devam edersen boşalacağım ve önce senin tadına bakmam gerek."

Burnumu karnının yumuşak dikişi boyunca bastırdım, külotunun içinden onu içime çektim. Sikim seğiriyor, içine gömülmek için can atıyordu. İnce kumaşı yana kaydırdım ve parmaklarım sırlıslam amının içinden geçerken gözlerim geri kaydı. Kalçasının iç kısmını ısırdım. "O kadar mükemmelsin ki." Kalçaları eğildi, ağzımı aradı ve ben de memnuniyetle ona verdim, bana karşı kıvranana kadar klitorisini dudaklarımın arasında emdim. Onu yaladım, kıkından klitorisine kadar, o haykırdıkça sikim ağrıyordu. Onu yalarken boşalacaktım ama umurumda bile değildi.

"Lütfen," diye bağırdı Piper ve yavaşlamak ve bu anı

sonlandırmak istememe rağmen, saf ihtiyacı
görebiliyordum

gözlerinde. Onu iki parmağımla doldurdum, emerken, yalarken ve klitorisini ısıtırken onları ittim. Nefes alamayana kadar başımı aşağı itti ve ben mutlu bir şekilde ölecektim. Hareketleri umutsuzluğa dönüşürken parmaklarımı kıvırdım, orgazmını kovaladım. Eğildi, vücudu titredi ve salıverilmesiyle birlikte göğsünden bir inilti yükseldi.

Yere yığıldı, ben de acele etmeden karnına yavaş ve tembel öpücükler kondurdum ve kapüşonlu gözleriyle buluştum. Eğildim, alınlarımızı birleştirdim ve nefes alış verişini sakınlaşırken dudaklarımı onunkilere değdirdim.

Onun açık bakışlarıyla karşılaştığımda zorlukla yutkundum. Orada yüzleşemeyeceğim duygular vardı. Kahretsin, o mükemmeldi. Bana sıcaklıkla baktı ve bir anda, orada gittiğinden emin olduğum sevgiyi gördüm ve üzerime buz gibi su sıçrattı. Sikimin zonklamasını görmezden gelerek geri çektim. "Durmak zorundayız."

Doğrulup uzaklaşmamı izlerken yüzünde dehşet ifadesi belirdi. Titredi, yüzü kıpkırmızı oldu ve ben gitmeden önce bileğimi sıkıca kavradı. "Bunu bir daha yapmayacaksın."

"Sana söylemek zorundayım. Bilmen gerek." Kelimeleri zorla söylerken sesim titredi. Bana bir daha asla öyle bakmayacaktı. Bencilce eğildim ve ağzını aldım, tadını ve çekilmeden önce içimde gevşediğinde çıkardığı tatlı sesleri ezberledim.

Gözleri yumuşaktı, güven doluydu ve parmaklarıyla çenemi sıyırdı. "Anlat bana."

Her kelimedede göğsüm yavaşça yarılrken kalbim kaburgalarımın çarpıyordu. "Kardeşini ben öldürdüm."

Kaşları birbirine çarptı ve başını salladı. "Sen neden bahsediyorsun? Araba kazasında öldü."

Dik durdum ve sesimi dengeledim. "Marcus beni o gece misafir odasından çıkarken yakaladı."

Göğsü gözle görülür bir şekilde çöktü. "Ne?"

"Kavga ettik. Çok kötüydü." Gerçeklik onun üzerine çökmeye başladığında ağzım titredi. Buzun kontrolü ele geçirmesine izin vermek için çok uğraştım,

ama tüm savunmalarım paramparça oldu. "Bana kızgın olduğun ve dikkat etmediğini için kaza yaptı. Bu benim hatam."

Piper'ın gözleri yüzümü tararken yumuşaktı. "Bu yüzden mi benimle konuşmayı bıraktın? Bu yüzden mi beni hayatından çıkardın?" Bir adım öne çıktı ve başparmağını gözümün altında gezdirerek yüzümün yan tarafını avuçladı.

Yaklaşmadan önce yutkunduk ve ağzımın kenarına zarif bir öpücük kondurdu. "Bana söylemeliydin."

Başımı salladım. "Sana söyleyemezdim. Nasıl söyleyebilirdim ki?"

"Sen tam bir aptalsın." Sözleri hüzünlü bir gülümsemeyle yumuşadı. Bakışları benimkilere kaydı ve sesi alçaldı, ciddileşti. "Marcus'u sen öldürmedin."

Kaburgalarım göğsümün üzerinde gerildi ama bunu inkâr etmesine izin veremezdim. "Ben yaptım. Kaza yapmasının sebebi benim."

Başını salladı ve elini enseme dolayarak beni kendine çekti. "Kaza yaptığında onunla telefonda konuşuyordum. Seni sevdiğimi anlatıyordum." Gözyaşları taşı ve kirpiklerini ıslattı. "Kardeşimi benim öldürdüğümü mü düşünüyorsun?"

Dünya kendi ekseninde dönmeye başladı ve yer altımdan kaydı. Bakışlarında yalanı aradım ama o benimkiyle tamamen yüzleşti. Son bir yıldır inandığım her şey saçmalıktı ve çok yanıldığım için üzerime bir açıklık çöktü. "Hayır. Tabii ki inanmıyorum."

Başımın iki yanını ellerinin arasında tuttu. "O zaman neden yaptığını düşünüyorsun?"

"Bu farklı."

"Ne farkı var Lucas?" Bakışları açık ve çiğdi. Beklediğimden çok farklıydı.

"Bana seninle olamayacağımı söyledi."

Piper'ın dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Ve bunun üstesinden gelirdi. Senin her zaman benimle ilgileneceğini biliyordu."

Mideme bir bıçak saplanmış gibi, geçen yıl onunla ilgilenmek dışında her şeyi yaptığım için midem burkuldu.

"Benden nefret edeceğini ve bundan asla kurtulamayacağımı düşündüm." Alnımı onunkine yasladım. Omuzlarımdaki ağırlık kalktı ve umut damarlarımı doldururken bir yıl sonra ilk kez nefes alabileceğimi hissettim. Kardeşini ben öldürmedim. O benden nefret etmiyordu. Piper elini kalbimin üzerine koydu. "Senden asla nefret edemem. Seni yedi yaşımdan beri seviyorum." Gömleğimi kavradı, çekti ve dudağı titredi. "Beni istemediğini söylemiştin. "Beni istemediğini söylemiştin.

aptal oyun."

"Seni hep istedim. Her zaman." Bakışlarım ona yalvardı. "Çok üzgünüm, Piper."

Yüzünü kaldırdı ve umutsuzluğu kaburgalarımı deldi.

"Beni terk ettikten sonra bunu nasıl söylersin?"

"Çünkü başka hiç kimse olmadı." Saçının gevşek bir tutamını kulağının arkasına yönlendirdim. "İkimiz için de."

Geri adım attı, ağzı açık kaldı. "Ne zamandan beri?" "İki yıl önce."

Gözyaşları lekeli yanaklarını çizdi ve yüzü içe doğru buruştu. "Seni affetmeyeceğime karar verdin. Bittiğimize karar verdin. Bunun senin hatan olduğuna karar verdin ve gitmeme izin verdin."

Gözlerini aradım ve farkına vardım. Bunu kırdım.

Bizi kırdım. "Bunu

düzelteceğim." "Nasıl

düzelteceksin?"

Gülümsüyormuş gibi yaptım. "Göreceksin."

YİRMİ BEŞ PIPER

Mutfak adasında Lucas'ın yanına oturmadan önce TİTREDİM. Aramızdaki her şeyi düzelterceğine söz verdikten sonra kaşlarımın arasından öptü ve odasına döndü. Yavaş bir gülümseme dudaklarımı bükmeden önce birkaç dakika afallamış halde durdum. Kalbimi kırmaması için ona nasıl güveneceğimi bilmiyordum ama bunun gerçekleşmesi için elinden geleni yapacağına güveniyordum.

"Günaydın güzelim." Bana sıcak bir gülümseme verdikten sonra, önceden doldurulmuş bir kase Froot Loops ve bir kutu badem sütünü önüme koydu. Bu hareket o kadar tanıdıktı ki ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Lucas'a doğru eğildim ve bakışları ağızma düştüğünde dudağımın kenarını ısırdım.

"Oh, siz ikiniz yakın görünüyorsunuz." Jax neredeyse sersemlemiş bir halde ellerini birbirine sürttü ve adanın karşı tarafına geçti. "Lucas sonunda kafasını kışından çıkarabildi mi?"

Lucas mısır gevreğine geri dönmeden önce, "Siktir git," diye cevap verdi.

Acıtmamalıydı. Sadece işleri basitleştiriyordu ama bu benim her zaman bir sır olduğumu hatırlatıyordu. Lucas bana karşı olan hislerini hiç kimseye itiraf etmemişti. Güçlü parmakları benimkilere dolandığında aniden aç olmadığım için yerimde kıpırdandım.

"Sorun nedir?" Lucas bakışlarımı süzerek sordu.

Görüşüm birbirine bağlı ellerimize takıldı, sonra doğrudan Jax'e gitti.

"Sonunda." Mısır gevreğini ağzına atmadan önce bize orantısız bir gülümseme verdi.

Gerginlik içimden taştı ve Lucas'a doğru eğildim, o da şakağımı öptükten sonra kahvaltımı yapmam için beni dürttü. Bununla ilgili her şey gerçeküstüydü.

Telefonum masanın üzerinde vızıldadı ve Anon13 olduğunu umarak kaptım. Dün cevap vermemişti ve mideme bir batma hissi yerleşiyordu.

Sadece yurt yönetiminden gelen bir e-posta olduğunda hayal kırıklığımı görmezden geldim. Okurken sırtım dikleşti, sonra tekrar okudum.

"Ne yazıyor?" Jax ağzındaki lokmanın etrafında mırıldandı.

İğrenç. Ona burnumu kıvırdım ve bir nefes verdim. "Odalar hazır. Bugün geri taşınabilirim."

Lucas yanımda konuşmadan önce telefonuma baktığım birkaç dakikalık sessizlik oldu. "Bu harika. Misty'nin heyecanlanacağına eminim."

Başımı kaldırdım ve ağzım açıldı, sonra da kapandı. "Taşınacağım için mutlu musun?"

"Hayır. Arkadaşınla daha fazla vakit geçireceğin için mutluyum. Ayrıca, sana nasıl kur yapacağımı planlamak için bana daha fazla zaman veriyor."

Ağzımdan *woo* kelimesi çıktı.

Hazırlanmam ve eşyalarımı toplamam sadece bir saatimi aldı. Kıyafetlerimle dolu çantayı aldım ve ödünç aldığım odadan çıkmadan önce aşırı doldurulmuş sırt çantamı omzuma astım.

"Bırak ben alayım." Lucas hemen omzumdan çantamı aldı ve arabama doğru ilerleyerek eşyalarımı arka koltuğa yerleştirdi.

"Teşekkür ederim." İçimi tedirgin edici bir his kaplarken olduğum yerde donup kaldım. Ya ben gidersem ve o fikrini değiştirirse?

Lucas eğildi ve ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Bu gece görüşürüz."

Başımı salladım ve iç çektim. Nevrotik beynimde neler olup bittiğini tam olarak biliyor gibiydi. "Bu akşam ne var?"

Yanağımı avuçladı ve çenemi yukarı kaldırdı. "Benim için ne kadar önemli olduğunu sana kanıtladığım ilk gece."

"Yapmak zorunda değilsin-"

Dudaklarımı uzun, yavaş bir öpücükle aldı. "İstiyorum."

Ekonomi 101 dersim yüzünden başım çatlıyordu. Profesörümün zihnimi uyuşturan sıkıcılığını dinlemek için irademin her zerresini harcadım. Bir insan nasıl hem bu kadar alkışlanıp hem de bu kadar sıkıcı olabilirdi?

Tanrıya şükür antrenmanım vardı; kafamı boşaltmanın en iyi yoluydu. Dersim bittiği için zaten geç kalmış olan antrenman formamı giydim ve yavaşça kapıyı açtım. Sahaya adım attığımda tüm gözler bana çevrildi. *Oh, kahretsin.* Etrafıma bakındım ve bana gözlerini dikmiş bakan Shana'yı gördüm.

"Bize katılabildiğinize sevindim." Koç Keller bana gülümsedi ve omuzlarım gevşedi. Tamam, belki de başım belada değildi.

Ellerini çırpıtı. "Artık hepiniz burada olduğunuza göre, işimize dönelim. İlk maçımız bu Perşembe ve Panthers'a karşı. Geçmişte ligin en iyi takımıydılar ama bu yıl onları alaşağı edeceğiz." Devam etmeden önce bir alkış patlaması oldu. "Başlangıç çizgisi Shana, Julia..." İsimleri sıraladı ve onlar adına mutlu olsam da yedek kalacağımı bildiğim için yaşadığım hayal kırıklığına engel olamadım. "Piper, dış vurucu."

Shana tezahürat yaptı ve benim dikkatim Koç Keller'a yöneldi. "Tekrar eder misiniz lütfen?"

"Başlıyorsun." Bana gülümsedi ve sanki aklımı başımdan almamış gibi geri kalan isimleri saymaya devam etti.

Antrenmanın geri kalanı bulanık geçti. Antrenman yaptığımızı biliyordum ama ne yaptığımızı söyleyemezdim. Ben başlıyordum. Perşembe günü oynuyordum. Kariyerimi mahvetmemiştim.

"Bunu yapacağını biliyordum!" Shana'nın kolları beni sardı ve ayağa kaldırdı.

Bir kahkaha attım. "Birimizin yaptığına sevindim."

"Oh, hadi ama. Kesinlikle oluyordu." Omzumu itti ve sıırıttı. "Perşembe günü onlara sahip olmak için sabırsızlanıyorum."

Dolabıma döndüğümde telefonumu kontrol ettim.

Yemin ederim zaman ağır çekimde ilerliyor bebeğim. Bu gece seni görmek için sabırsızlanıyorum. Aç olduğundan emin ol.

Yavaş bir gülümseme dudaklarımı kıvırdı ve hızlıca bir cevap yazdım.

Ben: Sabırsızlanıyorum.

Bu kur yapma işini ciddiye alıyordu ve bu göğsümden aşağıya, karnımın alt kısmına doğru bir heyecan gönderdi. Sonra, Grief Anonymous uygulamasını açtım ve bir mesaj daha yazdım.

Ben: Bugün yurda geri taşındım. Oh ve Lucas hakkında konuşmam gerek.

Duş alıp giyindikten sonra telefonumu kontrol ettiğimde hâlâ bir cevap yoktu. Anon13'e arka arkaya dört cevapsız mesaj göndermişim. Bu onun yapacağı bir şey değildi. İçimdeki paniği bastırdım. Ona ulaşmamın başka bir yolu yoktu ama ortadan kaybolmak için iyi bir bahanesi olsa iyi olurdu.

Yurt odamı açmak için anahtar kartımı kullandım ve hemen neşeli, yeşil saçlı bir iblis tarafından kuşatıldım. Onu sırtından sıktım. "Merhaba."

Beni bıraktı ve sevimli küçük bir sıçrama yaptı. "Geri döndüğümüze inanamıyorum."

"Ben de seni özledim."

Ceketini kapmadan önce bana gülümsedi. "Tamam, cidden arayı kapatmak istiyorum ama... Cane ile randevum var!"

"Partideki adam mı?" Sırıttım.

"Evet!" *Pedi* patlattı ve odadan çıkmadan önce yanağıma bir öpücük kondurdu. "Bekleme."

Kapıyı arkasından kapattı ve ben yatağıma bakarak inledim. Sadece bu sabah eşyalarımı bırakacak kadar zamanım olmuştu ve şimdi her şeyi yerleştirme görevi bana kalmıştı. Boş ver. Eşyalarımı yere ittim ve geriye doğru yatağın üzerine yığıldım.

Bugün çılgın bir kasırga gibiydi. Lucas'ın bana kur yapma sözü, yurt açılışı ve başlangıç çizgisine ulaşma arasında başım dönüyordu. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğu hissi düşüncelerimi istila etmeye başladığında yüzümü ovuşturdum. Derin bir nefes aldım ve kendime duyguların gelip geçici olduğunu ama bizi biz yapmadığını hatırlattım. Her endişe tutunmaya değmezdi.

Kapım yumuşak bir sesle çalındı ve kendimi toparlayıp kapıyı açtığımda karşımda gülümseyen Lucas'ı gördüm. Gözleri üzerimde gezinirken çerçeveye yaslandı ve elbisemin eteğine takıldı. "Bu elbiselerin beni nasıl boğduğunu sana söylemiş miydin? Seni her yüzeye sabitlememek için kendime hakim olmamın hayatımdan yıllar götürdüğüne eminim."

Güldüm ve içeri girmesine izin vermek için geri çekildim. "Dürüst olmak gerekirse amacın bu olmadığından emin değilim. Yalan söylemeyeceğim. Bu konuda kızgın değilim."

"Sen kötüsün kadın," dedi alçak bir hırıltıyla ve ben içgüdüsel olarak bir adım geri çekildim. Bana doğru sinsice yaklaştı.

Şakağımı öpmeden önce dizlerimin arkasını yatağıma vurdum. "Seni özledim."

"Az önce beni gördün."

"Bunun önemli olduğunu düşünüyor gibisin." Kenara çekildi, sırt çantasını yatağın üzerine koydu ve kapları birbiri ardına çıkarmaya başladı. "Yapmam gereken çok şey var."

Körinin tatlı kokusu burnuma dolduğunda yatağa yığıldım ve boğazımın arkasında mırıldandım.

Kapüşonlu gözlerle bana baktı. "Bebğim, böyle sesler çıkarmaya devam edersen yemek yiyemeyeceğiz."

Ağzım kapandı ve onun tarafından dokunulmanın nasıl bir his olduğunu hatırladığımda boynuma bir kızarıklık yayıldı. Tek umudum orgazmın da beni "tavlama" planına dahil olmasıydı.

"Kahretsin, kızardığında çok güzel oluyorsun." Doğruldu, ağzımı kendi ağzına götürmeden önce çenemi kavrayacak bir el uzattı. Dilinin kayışı benimkiyle buluştu ve inledi. "Planlarım var, Katil."

Güldüm ve dirseklerimin üzerine çöktüm, gözlerinin yatakta yayılmış beni gezmesinin tadını çıkardım. "Ne tür planlar?"

"Seni beslemek, sonra da kendi adını unutturacak kadar sert orgazm olmanı sağlamak için."

"Tamam," diye nefes aldım, kalçalarımın arası ısındı ve külotum ıslandı.

Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirmeden önce bana sırttı. Dilimi uzatıp tenini ıslattım ve göğsünde kısık bir ses yankılandı. "Önce ye."

Ses ilkeldi ve neyi kabul ettiğimi zar zor anlayarak başımı salladım. "Ye."

Kucağıma bir kap koydu ve ben de ona gülümsemeden önce kaba baktım. "Bunun benim favorim olduğunu nasıl hatırladın?"

Lucas beni ciddi gözlerle karşıladı. "Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum."

Kalbim göğsümde tekledi. Bu adama kendimi tamamen kaptırmıştım. Bir ısırık aldım ve tatlı ve tuzlu tadı damağıma çarptığında inlememek için elimden geleni yaptım.

"Bunu nasıl aldın?" diye sordum ve bir ısırık daha aldım. Restoran Sarnia'nın yerlisiydi ve bu mümkün olmamalıydı.

Omuz silktili, sonra neredeyse utangaç bir ifadeyle gözlerini kaçırdı. "Sınıfı atlardım ve babamla yarı yolda buluştum."

"Ne yaptın?" Onunla yüzleşmek için öyle hızlı döndüm ki neredeyse kabı düşürecektim.

Kaşlarını kaldırdı. "Kur yapıyorduk, hatırladın mı?"

"En sevdiğim yemeğı almak için bir saatten fazla yol mu geldin?" *Beni büyülenmiş say.* Çenesini öptüm ve kulağına fısıldadım, "Teşekkür ederim."

İçinden bir ürperti geçti ve bilmiş bir gülümsemeye bana döndü. "Ye bebeğim. Sana sırada ne olduğunu göstermek istiyorum."

Her lokmanın tadını çıkarıyor, Lucas'ın her hareketimi izlemesinin keyfini çıkarıyordum. Son zamanlarda bir tek benim boşalıyor olmam dikkatimden kaçmamıştı. Elimdeki kabı komodinin üzerine koydum ve gülümsedim. "Sırada ne var?"

Çantasından dizüstü bilgisayarını çıkardı ve ekranı bana çevirmeden önce yatak başlığına yaslandı. *Gurur ve Önyargı* yüklenmişti ve ben Misty'yi gururlandıracak mutlu bir ciyıklama sesi çıkardım.

Ona kaşlarımı kaldırdım. "Bu filmde nefret ediyorsun." "Bayılıyorsun," dedi kesin bir ifadeyle ve Play tuşuna bastı.

Yanına doğru sürünmek için hamle yaptım ama kalçalarımı kavrayarak beni kaldırdı ve sırtım göğsüne dayalı olacak şekilde kalçalarının arasına yerleşmemi sağladı. Sıcaklığı beni sararken nefesimi tuttum ve derin nefesler alarak başımı omzuna yasladım.

Bilgisayarı kucağıma yerleştirip iki koluyla beni içine hapsederken kıkırdamasının içimde titreştiğini hissettim.

Filme odaklanmaya çalıştım, gerçekten çalıştım, ama sonra ağzını boynumun kıvrımına bıraktı ve tüm düşünceler onun için kayboldu. Yavaşça omzuma doğru bir yol çizerken dudakları hassas tenimi sıyırdı. Elbisemin ince askısını dişlerinin arasına aldı ve omzumun üzerinden çekti. Çıplak tenime ağzını açarak kondurduğu öpücükler tenimi yakıyordu. Dönmek için yerimden kıpırdandım ama o kulak mememi ağzına almadan önce ısırıldı.

"Filmi izle," diye alçak sesle emretti ve omurgamdan aşağı bir ürperti süzülerek tüylerim diken diken oldu.

Arkama yaslandım ve başımı omzuna yasladım. "Dikkatimi dağıtıyorsun."

Lucas şakağımı öptü ve gülümsemesini hissedebildim. "Güzel."

Gözlerim Bay Darcy'de kalmıştı ama aklım Lucas'ın parmaklarını kollarımda tüy kadar hafif dokunuşlarla gezdirmesine takılmıştı. Ellerinin ağırlığı boynumun iki yanına yerleşti ve başparmakları ağrıyan kaslarıma girdiğinde inlememi tutamadım. Nefesimi içime çektim ve ona daha fazla yer açmak için öne doğru ilerledim. Kalan kolumu aşağı kaydırды, sonra burnunu boynumda gezdirdi.

"Yeşil elma gibi kokuyorsun."

"Bu benim vücut yıkamam."

"Biliyorum. Ben de aynı türden aldım çünkü onu özlemek beni deli ediyordu."

"Ne?" Başımı yana çevirdim ama enseme ısırarak hareket etmemi engelledi, sanki o bir yırtıcıydı ve ben de onun avıydım.

Mırıldandı ve başparmağıyla ısırıldığı yere masaj yaptı. "Duşta mastürbasyon yapmak için kullanırdım. Kahretsin, beni nasıl etkilediğin hakkında hiçbir fikrin yok. Senin için yapabileceğim şeyleri."

Zihnime yerleşen görüntü yüzünden kalçalarımın nemlendiğini hissettim. Aletini kavrarken oyulmuş kaslarının ve ön kolundaki damarların üzerinden su akıyordu.

Arkama geçti ve çantasına uzandı.

Dönüp bakmaya zahmet etmedim, artık ekrana dönük kalmam gerektiğini anlamıştım. "Ne yapıyorsun?"

O ayarlanmış kendisi geri içinde yer.

"I getirdi biraz erzak."

Malzemeler.

Lucas'ın sıcak, kaygan elleri omuzlarıma dönmeden önce kapağın açılma sesi dikkatimi çekti. Yağı boynuma, omzuma ve köprücük kemiğime masaj yaparak yedirirken gözlerim doldu.

Artık askıları olmayan elbisem belimden düşerek önümü tamamen ortaya çıkardı. Ellerini yavaşça göğsümden aşağı indirip yanlarıma doğru yönlendirerek göğüslerimin kenarlarını sıyırdığında nefesimi içime çektim. Meme uçlarım onun dokunuşuyla gerildi ve geriye yaslanarak daha aşağılara uzanmasına izin verdim. Yağ kayganlığındaki elleri göğüs kafesimi kavradıktan sonra göbeğimin üzerinden geçip kalçalarımın üstünü sıyırarak doğrudan merkezime bir sıcaklık patlaması gönderirken gözlerim kapandı.

"Bu iyi geldi mi, bebeğim?"

"Evet." Ona ihtiyacım olan yere yaklaştığında nefesimi içime çektim, sonra ellerini tekrar yukarı kaldırdığında hayal kırıklığıyla inledim.

"Filmini izlemekle iyi bir iş yapmıyorsun," diye kulağımı tırmaladı.

Gözlerimi açtım. Aklım tamamen kaybolmuştu. Tamamen unutmuştum ve dizüstü bilgisayarı kucağımdan alıp yere koyduğunu fark etmemiştim.

Göğüslerimi sıktı, baş ve işaret parmakları meme uçlarımı okşadı. "Dikkatini dağıtan ne?"

"Sen," diye nefes aldım, ciğerlerime hava çekmek için mücadele ediyordum. Tenim onu her yerde hissetme ihtiyacıyla yanıyordu.

"En iyi cevap." Ben karnımın üzerine yatana kadar bizi yuvarladı ve kığımın hemen altına oturmadan önce elbisemi sonuna kadar çıkardı. O tamamen giyinikken çıplak olmanın lezzetli ve uygunsuz bir yanı vardı.

Omurgamdan aşağı inen serin hava, yerini hemen Lucas'ın ellerinin sıcaklığına bıraktı. Boynumdaki kalıcı düğümleri çözmek için zaman ayırırken parmakları ustaca hareketlerle kaslarıma saplanıyordu.

Sırtımdan aşağıya, kığımın yanlarına doğru ilerledi ve ben de ona doğru eğildim. Geriye doğru kaydı ve yanaklarımı kavradı, başparmaklarını onları kalçalarımaya bağlayan çizgi boyunca okşadı. Kavrayışı sıkılaştı ve onları birbirinden ayırdı. "Siktir, bebeğim."

Altında hareket ettim, kalçalarımı yatağa doğru salladım, daha fazlası için çaresizdim. Lucas boğazının derinliklerinde kıkırdadı ve parmaklarını deliğimin üzerinde kaydırıldı. Nefesim kesildi ve geriye doğru kamburlaştım ama kürek kemiklerimin arasındaki sert eliyle beni bastırdı. "Nefes al. Seni iyi hissettireceğim."

Derin bir nefes aldım ve iki parmağını göbeğime soktuğunda gözlerim geri yuvarlandı. Geriye kaymaya çalıştım ama beni sıkıca yerinde tutarak bacaklarımı onunkilerin arasına kilitledi. "Sırılsıklam."

Elleri beni bıraktı ve boğazımdan acı dolu bir ses kaçtı. Ne yaptığını görmek için başımı kaldırdım.

Eli hafifçe kıçıma indi, sonra enseme kavradı ve beni yerimde tuttu. "Sabırlı ol."

Sertçe yutkundum, kendimi onun altında kıvranmaktan alıkoyamadım. Çantasının hışırtısını seçebiliyordum. Ağırlığı değişti ve dişleri kulağımı sıyrarak öne doğru bastırdı. "Bunu bugün aldım."

Kafa karışıklığım uzun sürmedi, çünkü bir vibratörün belirgin vızıltısı havayı doldurdu. Nasıl karşılık vereceğimden emin olamadan kaskatı kesildim. Sınırlarımı zorluyordu. Oyuncağı

ve yavaşça omurgamdan aşağı doğru çekti. Yavaş temposu beni öldürdü ve tereddütüm ihtiyaca dönüştü.

Bacaklarını açarak bana yer açtı. "Aç."

Kahretsin. Daha geniş açıldım ve vibratörü kıvrımlarımın arasından geçirip giriş yerimin etrafında dolaştırırken ağzım sessiz bir çığlıkla açıldı. Alaycı harekete karşı dişlerimi sıktım, ona yalvarma dürtüsüyle savaştım. Kontrolü ele alması hoşuma gidiyordu.

Sonunda pürüzsüz silikon kafayı göbeğime daldırdığında adını haykırdım ve onun tutuşuna karşı geri sallandım.

"İşte böyle, bebeğim. İşte böyle." Çekip çıkarmadan önce içimde bir inç kadar ilerletti, düşünebildiğim tek şey bana hissettirdikleri olana kadar hareketi tekrarladı. Klitorisime gittiğinde sarsıldım ve yoğun his beni ondan uzaklaştırdı.

Nefes nefese kaldım. "Bu çok fazla."

Titreşimi hâlâ hissedebilmem için yana kaydırды ama yoğunluğu artık ezici değildi ve k ü r e k kemiğimi öptü. "Derin bir nefes al."

Talimatlarını izledim, ciğerlerimi doldurdum ve doğrudan klitorisimin üzerine getirdiğinde irkilmedim. Oluşan orgazmımın gücüyle elektrik enerjisi sırtımdan yukarı tırmandı. Yerinden memnun kalana kadar oyuncağı ayarladı ve kuyruk sokumuma bastırarak onu yatağımla aramda sıkıştırdı. Aşırı uyarılmaya karşı mücadele ettim, kalçalarımı oynattım ama hareket edemedim, sonra Lucas iki parmağını içime sokup tekrar sokmadan önce acı verici bir şekilde yavaşça çektiğinde donup kaldım.

Diğer eli beni yerinde tutmayı bıraktı ama bunun bir önemi yoktu çünkü kaçmaya çalışma şansım yoktu. Deliğimin dikişinden bir damla yağ damladı ve tüm kaslarım gerildi. Lucas parmaklarını içimde gezdirmeye devam ederken başparmağının ucunu dar girişime bastırdı ve duyuların saldırısıyla başım bulanıklaştı.

Kalçalarım döndü ve kenara ulaştığında omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. Klitorisim zonkladı ve kaslarım, yaklaşan serbest bırakılmama karşı ne kadar sıkı çekildikleriyle ağrıyordu. Karnım sıkılaştı ve göğsümden bir çığlık kopana kadar baskı arttı ve vücudum orgazmımla sallandı. Tamamen çekilmeden ve göğsünü sırtıma indirmeden önce orgazmımın son titremesi geçene kadar okşamaya devam etti. Ağırılığı beni yerimde sabitledi, bu dünyaya bir çapa oldu. Bunun böyle olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Lucas ense köküm boyunca nazik, belli belirsiz öpücükler kondurdu, her dokunuşun fazla geldiğini anlamış gibiydi.

Nefesimi tuttuğum birkaç dakikadan sonra, ben onun yanına sokulacak şekilde bizi döndürdü. Aleti pantolonunu delmişti ve onu elime almak için hamle yaptım ama parmaklarımızı birbirine geçirerek göğsüne geri getirdi.

"Peki ya sen?" Ben sordum.

"Bu gerçek olana kadar olmaz. Bana tamamen güvenene kadar olmaz."

YİRMİ ALTI LUCAS

Piper'ın kapısını çaldım ve hemen sırttan yeşil saçlı oda arkadaşı tarafından karşılandım. Omzunun üzerinden odaya seslendi. "O geri döndü." Sonra gözleri ellerimdeki çiçek dolu vazoya takıldı. Ciyakladı ve alkışladı. "Ve çiçek getirmiş."

"Merhaba Misty. Piper buralarda mı?" Cevabı zaten bildiğim için sordum.

"Evet." Kapıyı ardına kadar açtı, yüzünde bir sırıtma belirdi.

Piper odalarının ortasında duruyordu, üzerinde rahat bir kot pantolon ve puffer ceket vardı. Bakışları benimkilerle buluştu ve yanaklarını tatlı bir kızarıklık kapladı. Tanrım, umarım dün geceyi düşünüyordur çünkü kafamın içinde tekrar tekrar çalışıyordu. Oradan ayrılmak için tüm irademi kullandım ama planıma sadık kalacaktım.

Aramızdaki her şeyin yoluna girmesini istiyor gibiydi ve bunun için çok minnettardım. Ama gerçekten sıçıp batırmıştım. Bana ihtiyacı varken onu terk etmişim ve birlikte olabileceğimizi bildiğim şeyi istiyorsam, onu sevmekten asla vazgeçmediğimi ona açıkça göstermem gerekiyordu.

Çiçekleri ona uzattım ve şakağını öptüm. "Gitmeye hazır mısın?"

Kaşlarını kaldırdı. "Nereye gideceksin?"

Çantasını yerden aldım ve omzuma attım. Bu şeyin bir ağırlığı vardı. "Seninle okula kadar yürüyeceğim."

"Neden?"

"Çünkü istiyorum."

Gülümsemesini ısırdı ve başını eğdi.

"Bayıldım," diye ciyakladı Misty, kalbini sıktı ve geriye doğru yatağına düştü.

Piper güldü ve ben de onu yanıma yatırdım. Misty için güzel bir şey yapmam gerekecekti. Piper hayatında neşeli birini hak ediyordu.

Yataktan çıkığımızda Piper çantasına uzandı, ben de onu yolumdan çektim. "Hiç şansın yok, bebeğim." Eğildim ve iki elini göğsüme bastırıp nefesi kesik kesik gelene kadar ağzımı onun ağzına götürdüm. "Yedi yaşımızdan beri sırt çantanı taşımak istiyorum. Şimdi bu şanstı vazgeçeceğimi mi sanıyorsun?"

Burnunu kıvırdı. "Ciddi misin? Beni her gün korkuttuğunun farkında mısın?"

"Sana her zaman biraz takıntılıydım." Alnından öptüm ve parmaklarımızı birbirine doladım. "Kahretsin, keşke bu hafta sonu deplasman maçımız olmasaydı."

Piper sertleşti ve yuvarlak mavi gözleriyle bana baktı. "Hangi gün gidiyorsun?"

"Perşembe öğleden sonra. Thunder Bay'de," diye cevap verdim ve yüzünde hayal kırıklığı belirdiğinde elini sıktım. "Sorun nedir?"

"Perşembe gecesi için başlangıç çizgisindeyim." Sesi sanki önemli bir şey değilmiş gibi düzdü ama bunu yanına bırakmayacaktım. Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum.

"Bu inanılmaz. Bana söylemediğine inanamıyorum." Onu havaya kaldırdım ve etrafında dönerken kahkahalarını içime çektim.

Kızgın bir kırmızıya büründü. "Çok dikkat dağıtıcı olabiliyorsun."

Ona doğru yaklaştım ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "Bu doğru mu?"

Bir grup adam yanlarından geçerken içlerinden biri "Bu hafta sonu biraz kış tekmele, Knight!" diye bağırdı.

Piper geri çekildi ve onu öldürebilirdim. Yataktan ana binaya yürümek on dakikadan az sürdü ve onu benimle gelmeye ikna edemediğim için şimdiden pişmanlık duyuyordum. Onsuz geçireceğim üç geceyi hayal bile edemiyordum. "Oyununu yayınlayacaklar mı?"

Güldü. "Üniversite kadın voleybolu. Sen ne düşünüyorsun?"

"İnsanların aptal olduğunu ve kadın sporlarının h a r i k a olduğunu." Dakikalar geçip giderken bile elini bırakmadım. "Bu gece bizimle dışarı çıkar mısınız?"

"Kiminle?"

"The Takım. Biz gidiyor için İzle ve oyun at Brewhouse."

İki kaşını da kaldırdı ve kendini işaret etti. "Ve benim de gelmemi istiyorsun."

Başımı yana eğip onu taradım. "Evet, neden o l m a s ı n ?"

"Sadece düşündüm ki..." Dudağını ısırды, ben de çenesini kavradım ve başparmağımla yanağını okşadım.

"Ne düşündün?"

"Erkeklerle takılmamız daha resmi değil mi? Daha önce hiç kız getirmemiştin."

Doğrudum ve derin bir nefes aldım. "Seni onların yanına götürmemi istemiyor musun?"

Bir kahkaha attı ve bana bakmadan önce başını geriye doğru eğdi. "Sadece bunu isteyeceğini düşünmemiştim."

"Neden?"

Kaşlarını kaldırdı ve göğsüm daraldı. "Bunu bir sır olarak saklamak isteyeceğimi mi düşündün?"

"Sayılır." Omuz silkti. "PDA konusunda hiçbir zaman büyük olmadın." "Öyle mi? Bu nedir?" Beline sarıldım ve göğsünü kendime doğru çektim. Kıkırdadı, duyduğum en tatlı sestti.

ve alnımı onunkinin üzerine düşürdüm. Ses tonum ciddileşti. "Çocuklarla takılmak için benimle gelmek ister misin?"

"Evet."

Gülümsemesi büyüdü ve eğilip onu öpmekten kendimi alamadım. "O zaman antrenmandan sonra seni alırım."

"Tamam." Parmakları gömleğime gömüldü ve nefes almakta zorlanan ben olana kadar beni tekrar öptü.

"İşte endişelendiğin şu PDA olayı." Nefes nefese kaldı. "Bayılıyorsun."

Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Evet, biliyorum."

Cane'in omzunu okşadım. "Güç oyunu öldürmeyi gerçekten başardın. İyi iş çıkardın."

"Teşekkürler, Kaptan." Bana gülümseyişine bakınca ona NHL'ye girdiğini söylediğimi sanırdınız. Bu onun çaylak sezonuydu ve öğrenmesi gereken çok şey vardı ama bunu başarıyordu.

Alex yanıma geldi, çoktan sokak kıyafetlerini giymişti. "Kaptan sana yakışmış."

Onun yerine benim kaptan olmam biraz boktan bir durumdu. Bunu kesinlikle hak etmişti. "Üzgünüm-"

"Siktir et onu. Koç iyi bir karar verdi." Sırıttı ve bir kaşını kaldırdı. "Avı tamamen kaybettiğini biliyorsun."

"Başımdan beri hiç oynamıyordum." Arkama yaslandım ve kollarımı kavuşturdum.

"Piper bunu biliyor mu?" "Artık biliyor."

"Tam zamanında." Sırtımı tokatladı. "Bu gece onu dışarı mı çıkaracaksın?"

Sıcaklık göğsümü doldurdu. "Bir daha asla onsuz bir şey yapmayacağım."

Eşyalarımı topladım, Piper'ı almak için sabırsızlanıyordum ki telefonumda Adsız Keder uygulaması bildirimini gördüm. Göğsüm sıkıştı, ona söylemem gerektiğini biliyordum ama son bir yıldır benimle her şeyi paylaştığını nasıl açıklayacaktım? Yaptığım şeyin onu ne kadar incittiği de dâhil. Neler olduğunu bildiğim halde yine de uzak durduğumu nasıl açıklayabilirdim? Çünkü bu sadece o zaman mantıklıydı; şimdi ise lanet bir pislik olduğumu fark ettim.

Ona söyledim. Ama henüz değil.

Piper'ın yatakhanesinden çıkmasına hazırlıklı değildim. Altın sarısı saçları omuzlarına dökülmüştü ve üzerinde koyu mor, uyluk hizasında, alttan sallanan ve bele doğru daralan bir elbise vardı. Sertçe yutkundum ve dişlerimi sıkarak onu odasına geri itme ve üzerindeki elbiseyi çıkarma dürtüsüne direndim.

Yavaşça sırtarak dudaklarımı büktüm ve onu kollarımla sardım. "İyi görünüyorsun, bebeğim."

Piper boğazını temizledi. "Merhaba."

Onu alnından öptüm. "Merhaba güzelim. Gününün geri kalanı nasıl geçti?"

"Oh, iyiydi. Yine de bu adam ben dersteyken bana mesaj atıp durdu." Gülümsemesine karşı savaşılarak dudaklarını içeri çekti.

"Bu doğru mu?" Burnumu boynunda gezdirdim, tüylerim diken diken oldu ve kulak memesini dişlerimin arasına aldım. "Muhtaç, değil mi?"

Nefesini içine çekti ve bana daha fazla yer açmak için başını eğdi. "Mmhmm, zar zor katlanılabilir."

"Bayılıyorsun." Sözlerini ona tekrarladım. Sustu ve bakışlarım ona kaydı, ne söylediğimi fark ettim. "Bir şey söyleme."

Elini çıldırmış kalbimin üzerine koydu. "Yani, yıldız hokey oyuncularından birinin benim için tam bir aptala dönüşmesini seviyor muyum?" Şakacı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Evet, bir kız buna alışabilir."

Umutsuz bir öpücükle ağzını yakaladım. "Yapsan iyi edersin. Şimdi, fikrimi değiştirmeden ve bu gece burada kalmadan önce gel."

Bu fikre tamamen karşı görünmüyordu ama şikayet etmeden asansöre doğru yöneldi.

Piper Brewhouse'a olan on beş dakikalık yolculuk boyunca arabanın camından dışarı baktı. Omuzları içe doğru çekildi ve elleri dirseklerinin etrafına dolandı. Birine uzandım ve parmaklarımızı birbirine dolayarak avucunu öptüm.

"Sorun nedir?" Ben sordum.

Gözleri benimkilere kaydı ve biraz fazla parlaktılar.

"Ben mutluyum."

Başparmağımı bileğinin üzerinde bir yay çizerek okşadım ve nabzına dayadım. "Bu iyi bir şey değil mi?"

"Ben olmuştur mutlu Daha önce. Bu biraz korkunç." Burnunu çekti. "Ya her şey tekrar dağılırsa?"

"Olmayacak," diye yanıtladım elini sıkarak.

"Ama ya olursa? Ya bunun aslında istediğin şey olmadığını fark edersen ve-"

Sözlerini öperek uzaklaştırdım ve başımı onunkine koydum. "Bana güvenmemekte sonuna kadar haklısın ama bebeğim, bunu düzelteceğim çünkü benim için senden başkası asla olmayacak."

Geri çekildi ve başını sallamadan önce yüzümü taradı. "Tamam."

"Tamam." Arabadan indim ve koşarak onun yanına gittim, kapıyı açtım ve elini tutarak onu restoranın kapısına götürdüm. "Hazır mısın?"

Derin bir nefes aldı. "Sana ne kadar bok vereceklerini düşünüyorsun?"

Alay ettim. "Asıl soru şu: Şimdiye kadar ne kadar bok yedim?"

Bakışları benimkilere kaydı. "Herkes biliyor mu?"

"Hokey oyuncularının gezegendeki en büyük dedikoducular olduğunu biliyorsun. Kapımızda belirlediğin andan itibaren, ne zaman pes edip seni geri almak için yalvaracağıma dair bahisler dönüyordu."

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Piper sordu.

Saçının bir tutamını kulağının arkasına yönlendirdim. "Ne yani? Herkes buradaki en seksi kız için gittiğimi biliyor mu? Evet, benim için sorun değil."

Başını eğdi ve gülümsedi. "Bu hoşuma gitti."

"İyi edersin." Onu öptüm, dilimi onunkinin üzerinde gezdirdim ve tadının içinde kayboldum.

Kahkahası göğsümde titreşti. "Onun yerine senin evine gitmek ister misin?"

İnledim ve çenemi başına yasladım. "İstiyorum... Gerçekten istiyorum, ama sana daha da fazlasını göstermek istiyorum."

Mekan tıklım tıklımdı ve gürültüden anlaşıldığı kadarıyla ekip arka köşede bulunuyordu. Ahşap masaları olan eski bir bardı, arkadaşlarla bir araya gelmek için mükemmeldi. Piper'ı Jax ve River'ın köşedeki kabinde oturduğu ve Alex'in duvara yaslanmış, uzun kızıl saçlı bir kızla öpüştüğü yere yönlendirdim.

Soru yağmuruna tutulmadan önce ekip sessizliğe büründü.

Elimi kaldırdım ve onları susturdum. "Bu Piper ve bilmeniz gereken tek şey onun benim için özel olduğu ve eğer onu kızdıracak bir şey yaparsanız, bir ay boyunca paten kayacaksınız."

Bu, kıkırdamalar ve alçak sesle inlemelerin bir karışımıyla karşılandı. Torba pateni, nefes alamayacak hale gelene kadar kaymak ve tekrar yapmak için toparlanmaktan ibaretti. Benim de yapacağımı biliyorlardı.

Jax kabinden çıktı ve Piper'ı kollarının arasına aldı. "Geldin!"

Başını öne eğdi. "Geleceğimi biliyor muydun?"

"Lucas'ın sana teklif ettiğini biliyordum ama onu geri çevirmeni umuyordum. Sonunda kafasını kışından çıkardığı için acı çekmesini izlemek hoşuma gidiyor," dedi Jax ve sonra elini saçlarında gezdirip onları karıştırmaya başladı.

Piper ciyaklayarak ondan uzaklaştı ve ben de onu göğsüme çekerek yumuşak hareketlerle saçlarını düzleştirdim. "Harikasın, bebeğim."

Jax'in yerini alıp kabine doğru ilerledi, ben de peşinden gittim ve kolumu sırtına doladım. Sınırların dışında olduğuna dair en ufak bir soru işareti varsa bile artık herkes biliyordu.

River, "İkinizin bu işi halletmesine sevindim," dedi ve birasından bir yudum aldı.

Başımı salladım ve konuyu kapattı, menüyü kaldırmadan önce gözleri Alex'e takıldı. "Pizza ister misin?"

"O peynir yiyemez," diye cevap verdim.

River'ın kaşları birbirine yaklaştı. "Oh, kahretsin. Bana söyleseydin marketten alışveriş yaparken sana da özel bir şeyler alırdım."

"Biri senden önce davranmış." Bana baktı ama ben sadece omuz silktim ve neden bahsettiğini bilmiyormuşum gibi davrandım.

Piper daha yakına kaydı ve başını kolumun kıvrımına yasladı. Yeşil elmaların keskin kokusu duyularımı doldurdu ve şakağını öptüm, memnuniyet beynimi doldurdu. Jax bir tur içki ve birkaç süt ürünü içermeyen seçenek de dahil olmak üzere çeşitli mezeler getirdi ve birkaç dakika içinde masamız oyuncularla doldu.

Sesleri arka planda sessiz bir uğultuya dönüştü. Piper'a odaklanmıştım. Güldüğünde nasıl parladığına ya da biri benden bahsettiğinde yanaklarının nasıl pembeleştiğine. Bakışlarım onun yüz hatlarında dolaştı ve kaburgalarım nefes almam imkânsız hale gelene kadar kasıldı. Ona o kadar aşıktım ki. Keşke Marcus da bunu görebilseydi çünkü endişelenmesini gerektirecek bir şey yoktu. Onu bir daha asla incitmeyecektim.

Piper başını kaldırıp bana baktı ve ona baktığımı fark edince gözleri büyüdü. "Çok sessizsin."

Elbisesinin eteklerinin hemen altından kalçasını daire içine aldım ve hafifçe sıktım. "Ben de seni düşünüyordum."

"Sevimsiz," diye güldü ama avucumu çıplak kalçasında bir santim daha yukarı kaldırdığımda yanakları kızardı.

Ağzımı kulağına götürdüm ve dişlerimle sıyırdım. "Üzerinde çalışıyorum."

Derin bir nefes çekti ve çenesini göğsüme yasladı. Etrafımızdaki konuşmalara neredeyse hiç dikkat etmezken başparmağımı uyluğunun yumuşak derisi üzerinde acı verici yavaş hareketlerle gezdirdim. Bir saat içinde erkeklerin gözleri cam gibi oldu ve dikkatleri sıraya dizilmiş kızlara yöneldi.

Elimi Piper'ın elbisesinin kumaşının altına kaydardım ve parmaklarımı kalçasının iç kısmına doğru sürükledim. Sertleşti, nefesini içine çekti ve yanıma daha fazla gömülene kadar birkaç dakika durakladım. Daha yükseğe uzanabilmem için kalçalarını yeterince açtığında iniltimi geri çektim. Kahretsin, sikim çok sert olduğu için ağrıyordu.

O etrafımızdaki herkesi izliyordu ama ben onu izliyordum. Külotunu sıyırdığımda nefes alış verişinin nasıl donduğunu ve parmaklarımı külotunun altından geçirip sıırılsıklam olmuş göbeğine soktuğumda keskin nefes alışını. Sessiz bir hırıltı göğsümü titretti ve kulağına fısıldadım. "Buradaki herkesin içinde sana dokunmam hoşuna gidiyor mu?"

Yanakları kıpkırmızı oldu ama zar zor algılanabilir bir şekilde başını salladı. Tek ihtiyacım olan buydu. Onu yavaşça doldurdum.

Parmaklarım dibe vurdu ve avuç içim klitorisine bastırdı. Bu bir şekilde aklıma gelen hem en kötü hem de en iyi fikirdi.

River sırtını bize doğru çevirdi ve birasından uzun bir yudum aldı. Bu bize ekstra koruma sağlıyordu ve ayrılmadan önce ona bir içki ısmarlamam gerekecekti.

Onu yavaşça çalıştırmak için zaman ayırdım, orgazmını yükseltirken verdiği her tepkiye dikkat ettim. Yanımda titrediğinde ve yüzünü göğsüme gömdüğünde yakın olduğunu biliyordum. Aynı ritmi koruyarak parmaklarımı kıvırdım, duvarlarının önündeki yumuşak noktayı aradım ve göğsüme doğru inlediğinde içten içe inledim.

Ağzını kendi ağzımla yakaladım, muhtaç seslerini yakaladım, böylece sadece benim içindi. Duvarları parmaklarımın etrafında nabız atmaya başladı, onları daha derine çekti ve avucumu klitorisine bastırdım. Bir nefes çekti, yanıma yığılmadan önce vücudu sertleşti.

Etrafı taradım. Çocuklardan hiçbiri bize dikkat etmiyordu ve River'ın yüzü hâlâ başka tarafa dönüktü. Yanakları pembeye boyanmıştı. Şerefsiz.

Piper'a bir bira uzattım ve yarısını iki yudumda içti. Kıkırdadım. "Sakin ol, Katil."

Bana baktı. "Beni eve götür."

"Memnuniyetle."

YİRMİ YEDİ PIPER

Dün gece Lucas'tan beni eve getirmesini istediğimde, ağzımın kenarına bir öpücük kondurarak beni kapıda bırakmasını beklemiyordum. Bar masasının altındaki ellerinin düşünceleri beynime hücum etti ve yanaklarım kızardı.

"Ne düşünüyorsun?" Misty odanın karşısındaki yatağından sordu.

"Yok bir şey." Bana getirdiği kahveden derin bir yudum aldım ve utancımı bastırmaya çalıştım.

"Hı-hı." Konuyu değiştirerek konuyu kapattı ve ben de onun ne kadar harika bir arkadaş olduğunu fark ettim. "Bu gece için heyecanlı mısın?"

Her nasılsa, kalbim aynı anda hem yükseldi hem de alçaldı.

"Beklediğim bakış bu değildi," dedi ciddi bir tonda ve öne doğru eğilerek beni taradı.

İçimi çektim. "Heyecanlıyım. Bu çok önemli bir maç. Koç'un başlamama izin vermesi yerimi garantilediğim anlamına gelmiyor."

Misty kaşlarını kaldırdı. "Ama?"

"Ama keşke Lucas da orada olsaydı." Ne kadar aptalca konuştuğumu bildiğim için yanaklarım kızardı.

"Otobüste izleyebilmek için bana video çektiriyor," diye ciyakladı ve gözlerim sırtan yüzüne kaydı.

Göğsüme bir sıcaklık doldu ve bu hafta sonu onu göremeyecek olmaktan kesinlikle nefret ettim. Telefonum çaldı ve sonunda yaşam kanıtı talebime bir yanıt aldım.

Yaşıyorum. Konuşamıyorum.

Bu kadar mı? Sertçe yutkundum. Bir yıl boyunca her gün mesajlaştıktan sonra, şimdi ortadan kaybolduğu için hayatımda eksik olan bir parça vardı. Lucas'ın bana unutturmak gibi esrarengiz bir yeteneği vardı. Ona isimsiz arkadaşşımdan bahsetmem gerekecekti ama beni tamamen ortadan kaldırdığına göre bunun pek de aciliyeti yok gibiydi. Bu canımı yaktı. Lucas da aynısını yaptığında benimle konuşan kişi Anon13 olmuştu. Belki de internette rastgele biriyle konuşmasından hoşlanmayan bir kız arkadaşşı vardı. Bunu tamamen anlayabilirdim ama bunu kabullenip bana söylemesi gerekiyordu.

Elimdeki telefon çaldığında ve annemin numarası çıktığında irkildim. Şimdi ne olacaktı? Ailem beni sadece bir şey istemek için aramıştı ve ben zaten birikimlerimin en azıyla yaşıyordum.

"Merhaba anne," diye cevap verdim.

"Selam, tatlım. Seni aradım çünkü... Üzgün olduğumu söylemek istedim." Karıştırmı sesi onların ucundan geldi.

"Özür dileriz," diye arka plandan seslendi babam.

Bir nefes verdim. "Sorun yok anne. Zor bir yıl oldu."

"Evet öyle." Sesli bir şekilde yutkundu. "Baban ve ben gerekli bir karar aldık."

Bunu söyleme şekli tüylerimi diken diken etti. "Ne oldu anne?"

Birkaç anlar geçti önce o cevap verdi.

"Evi satıyoruz."

Tıkandım. "Ne?"

"Baban yeni bir iş buldu ve dengeyi kuruyoruz tatlım, ama burası sadece ikimiz için büyük bir yer v e . . . " O

durakladı, kendini topladı. "Daha uygun fiyatlı bir ipoteğe ihtiyacımız var."

Bir hıçkırık serbest kalmakla tehdit etti ve ben onu bastırdım. "Ne zaman?"

"Gelecek hafta sonu."

Bu sefer kendimi tutamadım ve "Çok yakında" derken dudağım titredi.

"Çok üzgünüm, Piper. Bu evin senin için ne anlama geldiğini biliyorum. Birisi *gerçekten* iyi bir teklifte bulundu ve tek şartları buydu."

Mantıken, o paraya ihtiyaçları olduğunu ve ne zaman gittiklerinin aslında bir önemi olmadığını biliyordum ama bu göğsümün çöküp beni boğmaya çalışmasını engellemedi. Cevap vermeden önce birkaç kez yutkundum. "Aşağı gelip taşınmana yardım edeceğim."

"Bence bu iyi bir fikir. Marcus'un eşyalarından herhangi birini alabilirsin-" Nefesini içine çekip devam etmeden önce bir ılgılık attı. "Seni görmekten mutlu olacağım. Seni özledim."

"Seni özledim anne. Babama da onu sevdiğimi söyle. Gelecek hafta sonu görüşürüz. Seni seviyorum." Cevap vermeden telefonu kapattım, bitmesini istiyordum. Gözlerimi kapattım ve birkaç derin nefes aldıktan sonra gözlerimi açtığımda çok endişeli bir Misty gördüm.

Telefonunu yere bıraktı ve aramızdaki boşluğu geçerek beni kucakladı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Evet." Ona sulu bir gülümseme verdim.

"Biraz daha kahve yapayım." Küçük Keurig istasyonuna gitti, birini bana vermeden önce iki fincan yaptı. "Şimdi dökül bakalım."

Ona her şeyi anlattım. Çocukluğumdan beri Lucas'a aşık olduğumdan, sonunda ona sahip olduğumu hissettiğime kadar. Marcus'un ölümüyle ilgili bölümün tamamında ağladım ve ben devam etmeden önce sırtımı yavaş daireler çizerek ovdu. Sonrasında bana nasıl davrandığını anlattığımda Lucas'a uygun bir şekilde küfretti. Bu konuda ne diyeceğini bilemiyordu.

Anon13'ün ortadan kaybolmasının bir sebebi olmalı. Sonra Lucas'ın güvenimi tekrar kazanmak ve tekrar benim olmak için yaptığı planı anlatırken kıkırdadı.

"Yani önümüzdeki hafta sonu mu taşıyorlar?" Boş kupamı aldı ve komodinin üzerine koydu.

"Evet," diye kabul ettim, battaniyemi parmaklayarak.

Misty bakışlarımı yakalamak için başını eğdi. "Gidecek misin?"

"Evet, ona veda etmem gerekiyor. Anlıyor musun?" Başını salladı. "Seninle gelmemi ister misin?"

"Sanırım tek başıma gitsem daha iyi olacak, ama teşekkür ederim... Çok harikasın, biliyor musun?" Gülümsedim.

Gülümsedi. "Senin üzerinde büyüyeceğimi biliyordum."

Takım soyunma odasından çıkar çıkmaz çöpün üzerine eğildim ve akşam yemeğimi kustum. Ya bunu yapamazsam? Ya maçın başında beni oyundan almak zorunda kalırlarsa?

"Nefes al, Piper. Onları yok etmek için korkusuz ortağımın yardımına ihtiyacım var." Shana'nın sakinleştirici sesi içeri süzüldü ve belime daireler çizerek ovdu.

Kıkırdadım ve ayağa kalktım. "Biz hallederiz."

"Tabii ki var." Bana bir şişe Gatorade uzattı ve tükürmeden önce ağzımda biraz çalkaladım.

Burnumu kıvırdım. "Bu iğrenç."

Kolumdan tuttu ve beni kapıya doğru çekmeye başladı. "Tarihteki en iyi oyuncuların bazılarının maçlardan önce nasıl kustuğuna dair tüm olumlu konuşmaları buraya ekliyorum."

Kıkırdadım. "Bildiğin bir şey var mı?"

Shana bana çarpık bir gülümseme verdi. "Hayır, ama var olduklarını biliyorum."

Voleybol hokey gibi değildi. Büyük kalabalıklar çekmiyorduk, bu yüzden kapıdan içeri girdiğimde yüksek sesli tezahüratla karşılaştığımda içimi bir şaşkınlık kapladı.

Onları tribünde gördüğümde dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Tüm hokey takımı oradaydı, hepsi bizim renklerimizi giymiş ve yüzleri bir şekilde boyanmıştı. Bakışlarım Lucas'la buluştu ve o da bana yıkıcı bir sırıtışla karşılık verdi.

Başımı sallayarak ona doğru koştum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Misty bana aileden bahsetti. Sen iyi misin?"

O karşımda dururken beni aşağı çekmekle tehdit eden hüznle savaşmak kolaydı. "Ben iyi olacağım, ama öte yandan senin şimdiye kadar bir saatten fazla uzaklaşmış olman gerekiyordu."

"Misty bana neler olduğunu anlattı, ben de Koç'u seni desteklemenin iyi bir okul ruhu olduğuna ikna ettim."

Yanından bana el salladı, ben de gülümsedim. "Ve buna inandı mı?"

"Şüpheli," diye cevap verdi Lucas, "ama Jax, Alex ve River'in beni desteklemesi yardımcı oldu."

Onlara sııttım, sonra aynı boyalı yüzlerini görünce güldüm.

"Bugün kıçlarını tekmeleyin, Pips." Alex seslendi.

Lucas döndü ve formasının arkasını gösterdi, soyadım en üstte açık bir şekilde yazıyordu.

"Bunu nasıl aldınız?" Biz mal satmadık.

"Shana bana ekstra büyük bir forma bulabildi ve yolun yukarısında isim yazan bir yer var." Kolunu belime doladı ve beni kendine çekti.

"Bugün benim formamı mı yaptın?" Merak duygusuna karşı koyamayarak kelimeleri nefes nefese söyledim.

Dudaklarını benimkilere değdirdi. "Bu olmadan maçına gelemedim, değil mi?"

Nefesim göğsümde sıkıştı ama yüksek sesli bir düdük beni o ana geri çekti. Koç Keller toplanma çağrısı yapıyordu.

"Gitsen iyi olur, bebeğim."

Ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve başımın belaya girmesini umursamadan ağzına bir öpücük kondurdum. "Teşekkür ederim."

Oyun başından beri başa baş gidiyordu ve terimin omurgamdan aşağı damladığını hissedebiliyordum. Berabere kalmıştık ve son sayıyı kim alırsa o kazanacaktı. Shana'nın kararlı bakışlarıyla karşılaştım ve o da başını salladı. *Bu iş bizde.* Top filenin üzerinden savrularak geldi ve arkadaki bir oyuncu topu Shana'ya sektirdi, o da beni mükemmel bir smaç için hazırladı. Elimi topa çarptım ve top karşı taraftaki parke zemine çarparken avucumda oluşan acıyı zar zor fark ettim.

Kalabalık tezahüratlarla patladı, hokey oyuncuları en iyi amigolar olduklarını kanıtladılar. Shana omuzlarımdan tuttu ve beni sarstı. "Başardık!" diye bağırdı ve başka bir takım arkadaşıyla kutlama yapmak için kaçtı.

Güçlü kollar beni arkamdan kaldırdı ve tarçın ile sandal ağacının baharatlı kokusu duyularımı doldurdu. "Kahretsin, seni oynarken izlemek çok ateşli."

Lucas beni ayağa kaldırdı ve ben de sırtıtarak ona doğru döndüm. "Öyle mi?"

İnledi ve alnımdan öptü. "Kalabilmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin. Seninle gurur duyuyorum, Piper."

Onun ve diğer adamların gidişini izlerken göğsüm daraldı. Beni tekrar inciteceğinden hâlâ korkuyordum ama onu bırakmamın imkânı yoktu. Hayatta bazı şeyler risk almaya değerdi.

"ACL, diz eklemünde stabilitenin sağlanmasında ve kaval kemiğinin öne doğru aşırı hareketinin önlenmesinde çok önemli bir rol oynayan başlıca bağlardan biridir." Profesör konuşmaya devam etti. Dikkatimi vermeye çalıştım, gerçekten çalıştım,

Ama Lucas'la ilgili düşüncelerin aklıma hücum etmesine engel olamıyordum.

Bana baktığında gözlerinin kararması, sert ellerinin hassas tenimde gezinmesi. Parmakları masanın altında, herkesin bizi görebileceği bir yerde eteğimin altından santim santim kayıyordu.

Kıpkırmızı kesildim ve umutsuzca bu derse odaklanmaya çalıştım, profesör dersi erken bitirdiğinde içten içe minnettar oldum.

Yurt odamın kapısını arkamdan kapattığım anda çantamı bıraktım. Uzun bir gün olmuştu ve sıcak bir duş alıp kanepeye kıvrılmak için sabırsızlanıyordum.

"Seni sevdiğini biliyorsun, değil mi?" Misty yatağından kalkıp kulaklıklarını çıkardı ve tezgahımın üzerindeki güzel kristal vazoda duran laleleri işaret etti.

Başparmağımı bir yaprağın üzerinde gezdirdim ve göğsüm iki kat genişlerken gülümsedim. Tanrım, beni öldürüyordu. Gülümsememi gizleyemeyerek oda arkadaşıma baktım ve o da ciyaklayarak beni kucakladı. "Çok şanslısın!"

Başımı eğdim. "Cane ile işler nasıl gidiyor?" "Gitmiyor. Görünüşe göre o sadece bir hokey hokeyi Diğerleri gibi oyuncu. Lucas hariç." Bunu şaka yapar gibi söylemişti ama omuzları çökmüştü.

Gitmesine izin vermeden önce onu daha sıkı sıktım ve duş setimi aldım. "Hokey oyuncularının güzel yanı da bu. Etrafta onlardan çok var."

Güldü ve bana muzip bir sırıtış attı. "Haydutların kaptanıyla sohbet ediyordum."

Gurur göğsümü doldurdu. Tabii ki Huskies'in rakip takımından bir adam alacaktı.

"Vicious. Bunu sevdim."

Duş perdesini arkama çektim ve sıcak su kaslarımı gevşetirken inledim. Bu his bana masaj yapan gl parmakların anılarını canlandırdı ve kalçalarımın arasından sıcaklık aktı. Sabunu Lucas'ın elleri olduğunu hayal ederek gğslerimde ve karnımda gezdirdim, bir grup kız ortak banyoya girdiğinde tepemin hemen üzerinde durdum.

"Peki nasıldı?" diye sordu yüksek bir ses.

"Dürüst olmak gerekirse, beklediğimden çok daha iyiydi. Hepsinin yatakta bencil olacağını düşünmüştüm ama Alex inanılmazdı. Tek sorun, hemen ardından bana eşlik etmesiydi ve ona numaramı vermeye gittiğimde numaramı almadı."

Musluklar çalışıyordu ve kimin konuştuğunu anlayamıyordum ama hokey takımı hakkında konuştuklarını anlamak oldukça kolaydı.

"Hâlâ müsait o zaman?"

"Sanırım yle, ama burada kalmasını beklemeyin."

"Asla bilemezsin. Onu yakalayan kişi ben olabilirim."

Kafamı çıkarıp bunun mümkün olmadığını ve hepsinin erkeklerin berbat oyununun bir parçası olduğunu açıklamayı düşündüm ama başka bir kız konuşunca duraksadım.

"Lucas'ı indirmek istiyorum. Söylentilere göre aleti çok büyükmüş. Parmaklarıyla saramayacağın kadar büyük."

Sırtım kaskatı kesildi. Bunu nereden biliyordu ki? Bu hızla şimdiye kadarki en az rahatlatıcı duş olmaya başlamıştı.

"Kimseyle yatmaması gerçekten çok kötü. Biliyorum.

-"Denedim," dedi ilk kız ve ben bir nefes verdim.

"Açık artırmada ona teklif vereceğim."

Dehşet mideme yerleşti. Kuzey Işıkları hayır galasını unutmuştum. Bu yılın en büyük etkinliği hokey takımıyla açık artırmayla randevu ayarlamaktı.

Kızlar gittiğinde cildim budanmıştı ve su soğumaya başlamıştı. Odamıza döndüğümde Misty evde değildi. Birden burada olmasını dileyerek boş alanı taradım. Lucas'ın formasını giydim.

Son maçta kalktım, bir paket karamelli patlamış mısır aldım ve dizüstü bilgisayarımın yatağına girdim.

Voleybolun aksine, her hokey maçı canlı yayınlanıyordu. Spiker onun adını seslendi ve gözlerim pistte kayarken ona takıldı. Onu giyinik görmeye alışabileceğimi hiç sanmıyordum.

Maçın bitmesine saniyeler kalmış gibiydi ve yemin ederim ki ma boyunca neredeyse hiç nefes almadım. Şubat ayındaki playofflarda yer alabilmek için bu takımı yenmeleri gerekiyordu ve tüm ma başa baş geçti. Sonunda, Lucas'ın yaptığı top kaybı ve Jax'e verdiği düzgün pas gecenin eşitlik sayısını kazandırdı.

Telefonum neredeyse anında bir görüntülü aramayla çaldı ve cevap verdiğimde Lucas'ın gülümseyen yüzü bana baktı. Soyunma odasındaki çılgınlık yüzünden onu duymak neredeyse imkânsızdı ama gözleri formama yapışmıştı.

"O benim olsa iyi olur."

Onu kızdırma dürtüsüyle savaşarak sırttım ve sırtımdaki ismini göstermek için döndüm.

Başparmağını alt dudağına sürttü. "Siktir, seni soyadıyla seviyorum."

Yanaklarımı bir sıcaklık kapladı ama ben bir şey söyleyemeden Jax kafasını çerçeveden içeri uzattı. "Bizi izledin mi, Pips? Çok iyiydik."

Jax'in hokeyden bahsederken yüzünün gülmesi üzerimdeki gerginliği biraz olsun azalttı. O da hâlâ benim kadar berbat durumdaydı ama iyi olacaktı.

"Sonunda güzel bir gol."

Bana göz kırptı. "Lütfen bizden vazgeçmediğini söyle?"

Güldüm. "Aklından bile geçirme."

Lucas telefonu kendine doğru çekti.

Yüzü pürüzsüzdü ve bakışları benimkinde geziniyordu. "Seni özledim bebeğim." Soyunma odasındaki gürültü bir kükremeye dönüştü ve

I olabilirzar zor yapmak dışarı ne o dedi. "Ben bkz. Yarın seni."

Başımı salladım, göğsüm bir şey söyleyemeyecek kadar gergindi.

Telefon kapandı ve arkama yaslandım. Nasıl beklemem gerektiğı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

YİRMİ SEKİZ LUCAS

Otoparka girer girmez otobüsten ATLADIM. Jax'in sırtını sıvazladım ve adımlarımı yavaşlatmadan ona seslendim. "Çantamı al, dostum."

Bana gülümsedi. "Piper'a selamımı söyle."

Okulun diğer tarafındaki arenadan yurtlara gitmem on dakikadan az sürdü. Dün gece onunla konuşmuş olmama rağmen, hâlâ onun yanında olmayı arzuluyordum. Sanki bir pislik gibi ondan uzakta geçirdiğim bir yıl, mesafemi korumanın fiziksel olarak acı verdiği bir noktaya gelmişti.

Dudaklarımda şimdiden büyüyen bir gülümsemeyle kapıyı hafifçe çaldım ve onun kalkarken çıkardığı hışırtılı sesi dinledim. Mavi gözleri benimkilerle buluştu, ama berrak ve parlak olmak yerine sessizdiler. Çenesini kavradım ve elmacık kemiğini okşadım. "Hey, sorun ne?"

Kolunu beline doladı ve dokunuşuma doğru eğildi. "Seninle konuşmak istediğim bir şey yok."

"Bu ne anlama geliyor?" Yüzüne bakarak sordum. Cildinde endişe verici gri bir ton vardı.

Burnunu buruşturdu. "Kadın işleri."

Kaşlarımı kaldırdım ve kollarımı beline dolayarak onu kendime çektim. "Regl mi oldun?"

Yanakları pembeye boyandı. "Bu konu hakkında konuşmasak olmaz mı?" Yüzünü buruşturdu ve ellerim sıkıştı.

"Acıyor mu?"

Gözlerini devirdi, her zamanki hayatının bir kısmı geri geldi. "Evet, kramplar acıtıyor."

Onu yatağına geri götürdüm ve dizüstü bilgisayarını yanına koymadan önce yorganı üzerine çektim. "Hemen döneceğim, tamam mı? Bir şeyler alacağım ve bu gece burada takılabiliriz."

Gözlerini indirdi ve başını salladı. Sesi o kadar yumuşaktı ki zar zor duyabildim. "Tamam."

"Hey." Bana bakması için çenesini eğdim. Dudağında bir gülümseme belirdi ve onu öpmek için eğildim. "Hemen döneceğim."

Eczane koridorunda yürüdüm ve enseme ovuşturdum. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Jax'e kısa bir mesaj gönderdim.

Ben: Kızlar regl olduklarında neye ihtiyaç duyarlar?

Jax: Ben nereden bileyim?

Jax: Tam bir aptalsın.

Dinle sik kafalı. Bir gün bir kız seni kışından vuracak ve ben de onu ovmaktan zevk alacağım.

Jax: Asla. Olacak. Olmayacak.

Bu konuda bana yardım edebilecek tek kişiyi aradım.

"Lucas, sorun ne?" diye sordu annem.
cevap verdi.

"Sadece seninle konuşmak isteyemez miyim? Seni özledim."

İç çekti. "Ben de seni özledim. Şimdi bana yağ çekmeyi bırak ve neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Annemin beni ne kadar iyi tanıdığına güldüm. "Kızlar regl olduklarında neye ihtiyaç duyarlar?"

"Bilmek istiyor muyum ki?"

"Gerçekten mi? Bence mutlu olabilirsiniz. Bu Piper."

Cevap verirken gülümsediğini duyabiliyordum. "Tanrıya şükür sonunda kafanı kışından çıkarabildin. Babanla birlikte bir müdahale düzenlemek zorunda kalacağımızı düşünmüştüm."

"Anne. Benim tarafımda olman gerekiyordu."

"Ebeveynlik rehberinde oğlunuz aptalca davrandığında onunla aynı fikirde olmanızla ilgili hiçbir şey yazmıyor. Şimdi bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Sorun da bu zaten. Bilmiyorum. Onu görmeye gittiğimde kötü görünüyordu anne. Yüzünü buruşturdu ve karnını tuttu." Bakışlarım sayısız ağrı kesici ilaç seçeneğini gözden geçirdi.

"Öyle olacak. Sana bir liste göndereceğim."

Rahatlamıştım. "Sağ ol anne. Seni özlüyorum." "İşte bu yüzden sen benim en sevdiğim oğlumsun."

"Ben senin tek oğlunum."

Güldü. "Senin adına mutluyum, Lucas. Siz ikiniz birbiriniz için yaratılmışsınız."

Piper'ın kapısını çaldığımda, her nasılsa daha önce olduğundan daha kötü görünüyordu.

"Kahretsin kadın, seni bir dakika bile yalnız bırakamam," dedim ve alnından öptükten sonra çantamı yatağına koymak için yanından geçtim.

Ben eşyaları çıkarmaya başlarken o da çantaya tırmandı ve gözlerini dikti. Bir şişe su kırdım ve ona uzattım, ardından iki Midol aldım. "Annem bunun kramplar için en iyisi olduğunu söylemişti."

Piper'ın kaşları kalktı ve hapları yutmadan önce "Annen mi?" diye mırıldandı.

Birkaç çikolata uzatarak, "Bunları aldım. Sana seçenek sunabileceğimi düşündüm." Son olarak bir sıcak paket çıkardım ve karnının üzerine yerleştirdiğimde mırıldandı.

"Bunu yapmak zorunda değildin Lucas," dedi ve dişlerinin arasına bir parça çikolata sıkıştırdı.

"İstedim. Her zaman seninle ilgilenmek isteyeceğim."

Gözleri parladı ve kaşlarının arasını öptüm. "Bunların hiçbirisi değil." Onu itip kakmamaya dikkat ederek yatağa süründüm ve dizüstü bilgisayarını kucağıma alıp *Gurur ve Önyargı'yı açtım*.

Oflayarak yanıma kıvrıldı. "Beni yanlış anlama. Bunu en son izlemeye çalıştığımızda gerçekten keyif almıştım ama bu gece hiç havamda değilim."

Kolumu ona doladım ve bal sarısı saçlarından bir parçayla oynadım. "Buraya bunun için gelmedim. Sadece seninle olmak istiyorum."

Yüzünü göğsüme gömdü ve memnun bir ses çıkardı. "Teşekkürler... her şey için."

"Şu andan itibaren, bana ihtiyacın olduğunda hep burada olacağım." Başının üstünü öptüm ve filmi oynat tuşuna bastım.

Dört şeritli otoyoldan ailesinin evine dönerken Piper başını yolcu tarafındaki cama yaslamıştı. Yola çıktığımızdan beri kafasını buzla kaplı kırlardan kaldırmamıştı.

Çakışan programlarımıza rağmen, bu hafta her sabah Piper'ı sınıfa kadar geçirmeye özen gösterdim, onu daha fazla göremediğim için nefret ediyordum ama voleybol sezonu hızlanırken ve hokey iki katına çıkarken, bazı günler onu görebildiğim için şanslıydım.

Piper kollarını ortasına doladı ve kapının içine doğru kıvrıldı.

"İyi misin?" Orta konsola uzandım ve parmaklarını kendiminkilere doladım. İki saatlik eve dönüş yolculuğunu yapabilmek için erkenden kalkmıştık.

"Sanırım öyle. Artık orada olmayacaklarını bilmek çok zor. O evde pek çok güzel anım var." Gözlerini sildi. "Aptalca davranıyorum. Ailem doğru kararı veriyor."

Parmaklarını sıktım. "İki şey doğru olabilir. Hem üzgün olabilir hem de bunun nedenini anlayabilirsin."

"Peki, bana neler olduğunu açıklayacak mısın, açıklamayacak mısın?" Jax arkadan seslendi, sesi yüzündeki ifadeden daha hafifti.

Piper kaskatı kesildi, sonra tekrar ona baktı. "Sana söylemeliydim."

Başını yana eğdi. "Her neyse, şimdi söyle bana."

"Babam Marcus'tan sonra işini kaybetti... o gittikten sonra. Ailem ay sonunu zar zor getirebiliyordu. Geçen yıl yardım etmek için çalıştım ama okula gittiğimden beri eve para gönderemedim."

"Ama bir yıl ara verdiğini söylemiştin?" Dikiz aynasından arkadaşımın ne söylediğini anlamakta zorlanışını izledim. Elini saçlarının arasından geçirdi. "Bana gittiğin her yeri anlattın."

"Sana gitmek istediğim her yeri söyledim. Beni iyileştireceğini düşündüğüm yerleri. Ama aslında sadece sana yakın olmaya ihtiyacım vardı."

Jax gözlerini devirdi. "Bana yağ çekmen seni bu işten kurtarmayacak."

"Çok üzgünüm, Jax. Kimseye söyleyemedim. Zaten hepimiz yeterince yük taşıyorduk." Benden özür dileme zahmetine girmedik çünkü o süre zarfında ondan aktif olarak kaçmıştım.

Jax ofladı, sonra gülümsedi. "Mahalleyi özlediysen her zaman benim evimde kalabilirsin."

Hiçbirimiz Marcus'un bir parçasının gitmesine izin veriyormuşuz gibi hissetmenin alt akıntısından bahsetmedik.

"Benim evimi kastediyorsun," dedim, havayı yükseltmeye çalışarak. "Öyle mi? Piper'la birlikte yaşamaktan hoşlanacağıma eminim."

Jax cevap verdi ve Piper yanımda kıkırdadı.

"Siktir git, sik kafalı."

Piper kahkahaya boğuldu. "Oh, şimdi de hakaretlerimin çok çocukça olmadığını mı düşünüyorsun?"

Sırıttım. "Seninle bir konuda dalga geçtiysem, aslında tam tersini hissettiğime bahse girebilirim."

Koluma vurdu ve Jax inledi. "Çocukların önünde ön sevişme yok."

Yolculuğun geri kalanında, onun sokağına girene kadar havamız değişmedi. Evinin önünde park etmiş bir nakliye kamyonu vardı ve tüm ebeveynlerimiz garaj yolunda duruyordu.

Piper'ın annesi bize gülümsedi. Piper'la aynı sarı saçlara sahipti ama çene hizasında kesilmişti. "Harika, süvariler geldi. Çocuklar, ağır kutuları oturma odasında işaretledim bile. Piper, belki almak istediğin bir şey vardır diye senin odana dokunmadım."

Birkaç saat sonra oturma odasındaki son kutuyu da nakliye kamyonuna yerleştirdim ve yüzümdeki teri sildim. Kış havasında bile aşırı ısınmaya başlamıştım. Ona yaklaştığımda Bayan Adams mutfağında durmuş, arka bahçeye bakan pencereden bakıyordu.

"Burası için bu kadar. Sırada neresi var?"

Kırmızı çerçeveli gözlerle bana bakmadan önce boğazını temizledi ama gözyaşı dökmedi. Geçtiğimiz yılın onlar için nasıl geçtiğini hayal bile edemiyordum. Bana bilmiş bir bakış attı ve merdiven boşluğuna doğru başını salladı. "Git Piper'ı kontrol et."

Merdivenleri ikişer ikişer çıktım ve doğruca onun yatak odasına yöneldim ama koridorun sonundan gelen boğuk ağlama sesini duyunca durdum. Piper Marcus'un yatağında oturmuş, kucığında şampiyonluk kupalarından birini tutuyordu.

Yanına oturdum ve kolumu omzuna dolayarak ağırlığını bana doğru çektim. Boğazından bir hıçkırık koptu ve sırtını nazikçe okşadım. Birkaç dakika sonra nefes alış veriş sakınlaştı ve ben de elindeki kupayı kaldırdım.

"Bunu kazandığımız zamanı hatırlıyorum. Maçın son beş saniyesinde ç o k güzel bir gol atmıştı." Kolunu okşadım ve devam ettim. "Sonrasında haftalarca böbürlendi. Bu konuda çenesini kapatmadı."

Bir kahkaha attı ve kupayı geri alarak başparmağını onun isminin üzerinde gezdirdi. "Kendini oldukça b e ğ e n m i ş olabilir."

"Bunu hak etti." Jax odaya girene kadar sessizce otururken başımı onunkine yasladım ve göz göze geldikleri anda yüzü buruştu.

Jax onun diğer tarafına oturdu ve onu sertçe kucakladı. Gözyaşlarının şiddetiyle omuzları titriyordu. Ayağa kalktım ve diğer tarafına doğru yürüdüm ve gözlerimden yaşlar süzülürken kollarımı ona doladım.

Yeri doldurulamaz birini kaybetmiştik ama hâlâ birbirimize sahiptik.

İlk ayağa kalkan Piper oldu ve son bir kez odanın etrafına baktı. "Bunu geride bırakmak gerçeküstü."

"Almak istediğin bir şey var mı?" Kollarımı ona doladım ve çenemi başına yasladım.

Başını salladı ve Marcus'un yıllar boyunca sayısız taşla doldurduğu büyük bir kavanozu aldı. Bu işe nasıl bulaştığını kimse bilmiyordu ama bir tane almadan hiçbir yere gitmezdi.

Piper, Jax ve benimle yüzleşmeden önce onu elinde çevirdi. "Eve gitmeden önce bir yere uğramak istiyorum."

Uçurumun kenarında duran Piper'ın boynunun kenarından tüyleri diken diken oldu. Jax ve ben onu çevrelerken, buraya en son geldiğimizde hayatlarımızın ne kadar farklı olduğuna dair anılar aklımdan geçti.

Kavanozun kapağını açtı ve içindekileri kenara boşaltmadan önce sessiz, acı dolu bir ses çıkardı. "Özledim

sen, Marcus."

Jax onu kucakladı ve arabaya doğru götürdü, ama ben kaldım, hâlâ suyun üzerinden buzun sarp kıyılarına yapıştığı yere bakıyordum. Gözlerim yandı ve nasıl başlayacağımı bilemediğim bir nefes verdim. "Çok üzgünüm Marcus. Son konuştuğumuzda kavga ettiğimiz için özür dilerim. Sana onu ne kadar çok sevdiğimi açıklamak yerine arkandan iş çevirdiğim için özür dilerim." Gözyaşlarım yanaklarımı dondurdu ve onları ceketimin koluyla sildim. "Geçen yıl senin için onunla ilgilenmediğim için özür dilerim. Söz veriyorum aynı hatayı bir daha yapmayacağım." Suya bir taş attım ve küçük sıçramayı izledim. "Seni seviyorum dostum."

YİRMİ DOKUZ PIPER

Telefonumu karıştırıp #huskieshockey'i aradım ve kalbimin çarpma ritmini görmezden geldim. Kuzey Işıkları hayır galası için hazırlanan kızların sayısız paylaşımı vardı. Göz alıcı elbiseler giymişler, saçlarını toplamışlar ve yerlerine tutturmuşlardı.

Bu sırada üzerimde bir çift siyah tayt ve Lucas'ın büyük boy kapüşonlu sweatshirt'lerinden oluşan en rahat kıyafetim vardı. Saçlarımı dağınık bir topuz yapıp biraz sola yatırmış ve dağınık halimi kabullenmiştim.

Galanın iyi bir amaç için yapıldığını biliyor olmam hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Hele ki ana etkinlik bir hokey oyuncusuyla randevu gecesini açık artırmaya çıkarmaksa.

Bunu düşünmek bile karnımın dönmesine ve tırnaklarımın avuçlarıma batmasına neden oluyordu. Lucas'ın randevuda sınırların dışına çıkacağını düşünmüyordum ama bunun fikri bile bende bir şeyleri kırıp dökme isteği uyandırıyor.

Sanırım kıskanç olan tek kişi o değildi.

Çantamı ve küçük bir battaniyeyi kaptığım gibi Misty eve gelir gelmez onunla gösteriye gitmeye hazırlandım. Bunu delirmeden atlatmamın en iyi yolunun dondurma ve bir şişe şarapla tamamlanan bir kızlar gecesi olduğuna karar verdik.

Umutsuzca konuşmak istediğim başka biri daha vardı ama telefonumu kaydırarak açtığımda Anon13 son üç mesajıma hâlâ cevap vermemişti. Göğsümde bir acı hissettim ve bir nefes verdim. Umutsuzca ilgilenecek birine ihtiyaç duyduğumda beni bir arada tutmuştu, en karanlık sırlarımı ve en derin umutlarımı biliyordu. Yüz yüze hiç tanışmamış olsak da hayatımın vazgeçilmezi olmuştu. Ya ona bir şey olsaydı ve benim haberim olmasaydı? Son mesajı o kadar kısaydı ki sanki tamamen farklı bir kişi yazmış gibiydi.

Çaresiz göründüğümü umursamadan bir mesaj daha yazdım.

Ben: Lütfen bana geri mesaj at.

Mesajı gördüğünü gösteren bir göz sol tarafta belirdi ve gelmeyen bir cevap bekledim. Gözlerimin yanmasına karşı koydum. Bu gece t a m bir felaketti.

Kapı bir klik sesiyle açıldı ve Misty yüzünde parlak bir gülümsemeyle içeri girdi. Gözleri parlıyor ve yanlardan kırıyordu.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu filmi izlemek için fazlasıyla heyecanlı görünüyorsun."

"Benden nefret etme ama... gösteriye gitmiyoruz." Gülümsemesi tamamen dişliydi ve nefesini içine çekti.

Başımı yana eğdim. "Değil miyiz?"

"Hayır. Biz-"

Kapının çalınmasıyla sesi kesildi ve gülümseyerek kapıyı açtı. "Tanrı'ya şükür. Neredeyse hiç zamanımız yok."

İki kız içeri girdi, ikisi de arkalarında neredeyse bavul gibi görünen şeyler taşıyordu, ancak kare şeklindeki kenarları ve gümüş metal detayları bunu pek olası kılmıyordu.

"Merhaba." Utangaç bir el salladım, küçük evimizdeki ilave insanlardan biraz bunalmıştım.

Misty kızlara eliyle işaret etti. "Bunlar Ashly ve Becca. Güzellik departmanında son sınıf öğrencisidirler."

Çantalarını açmaya başladıklarında kaşlarını birbirine çarptı. Ayağa kalktım ve Misty'nin kulağına beni sadece onun duyabileceği şekilde fısıldadım. "Neler oluyor?"

Yüzünü buruşturdu. "Bunu kabul edeceğini ve soru sormayacağını umuyordum."

"Ne hakkında sorular?" Cevabı zaten bildiğimden endişelenerek çantamın askısını kavradım.

"Galaya hazırlanmamıza yardımcı olmak için buradalar."

"Ben gitmiyorum." Kızlara özür dileyen bir gülümseme verdim ama sesim değişmedi. "Beni dinle Misty. O açık artırmaya katılmaktansa kendi kolumu kesmeyi tercih ederim dediğimde yalan söylemiyorum."

Kızlardan biri öne çıktı, Ashly'ydi sanırım. "Maalesef, geç iptal nedeniyle para iadesi yapamayacağız."

Misty ona gülümsedi. "İptal etmiyoruz." Sonra bana, "Bana para harcatmayacaksın, değil mi?" dedi.

Adil davranmıyordu; bu konuda ne hissettiğimi biliyordu. Misty kaşlarını kaldırdı ve iki elini kalçalarının üzerine koydu. Bu konuşmada seçim kavramının bir yanılsama olduğunu hızla fark ediyordum. Son bir umutsuz girişimde bulunarak, "Bunu karşılayamam. Sana geri ödeyemeyeceğim."

Bana sırtıttı ve kızların yanlarında getirmiş olması gereken katlanır sandalyelerden birine oturdu. "Sanırım zaten kapalı olması iyi bir şey."

Ona ters bir bakış attım ve yanındaki sandalyeye çöktüm. "Bu gece içkileri sen ısmarlıyorsun. Seni şimdiden uyarayım, bir sürü içkiye ihtiyacım olacak."

"Göreceğiz." Gözlerinde bir parıltı vardı ama önündeki kıza doğru döndü.

Görmeme gerek yoktu. Bu gerçektir.

Göz kamaştırıcı estetsiyen önümde durdu ve bir sınava çalışıyormuş gibi yüz hatlarımı gözden geçirdi.

"Hafif dumanlı bir gözün gözlerinizi mükemmel bir şekilde ortaya çıkaracağını düşünüyorum. Bunu doğal bir makyaj ve nude bir dudakla eşleştirin." Kendisiyle aynı fikirdeymiş gibi başını salladı ve çantasından bir şeyler çıkarmaya başladı.

Misty'ye baktım ve gözlerimi büyüttüm. Makyözüne daha iyi bir açı vermek için çenesini kaldırdı ve "Rahatla Piper. Çok eğleneceğiz. Söz veriyorum."

Sakin ol.

Erkek arkadaşının başka bir kadına açık artırmayla satıldığını görmek üzere olan o değildi. Düşüncelerim *erkek arkadaş* kelimesinde durdu ve göğsümde karıncalanmalar yayıldı. Lucas'ın beni sevdiğine ve ona güvendiğime dair kalbimde hiçbir şüphe yoktu. Gece sona ermeden önce bunu tamamen açıklığa kavuşturacaktım.

Sandalyeme yerleştim ve gözlerimi kapattım, galada ne olursa olsun yüzleşmeye hazırdım çünkü Lucas benimle eve geliyordu.

Kızlar hızlıydı ve bir saat içinde Becca bana bir ayna uzattı. Gözlerimi çerçeveleyen altın sarısı saçlarımın eski Hollywood dalgalarına bakarken nefesimi içime çektim. Haklıydı - makyaj gözlerimdeki maviyi parlatmıştı.

"Teşekkür ederim." Yansımama bakmayı bıraktığımda çoktan toparlanmaya başlamışlardı. Ben ayağa kalktım, o da sandalyemi kaptı.

"Bu gece iyi eğlenceler hanımlar ve paylaşımlarınızda bizi etiketlediğinizden emin olun!" Becca dışarı çıkmadan önce omzunun üzerinden seslendi.

Misty bana sırtıttı. "Lucas aklını kaçıracak."

"Lucas meşgul olacak," diye hatırlattım ona.

Öfkeyle başını salladı ve nefesinin altında "Hayalperest" diye mırıldandığını duyduğuma yemin edebilirim.

Saçlarıyla mükemmel uyum sağlayan zümrüt yeşili bir elbise çıkardı ve başına geçirdi. Küçük bir dönüş yaptı. "Ne düşünüyorsun?"

"Bence çok güzelsin ama Misty, bende böyle bir şey yok." Getirdiğim tüm giysileri gözden geçirdim, ama elimdeki en yakın şey baldır uzunluğunda basit bir siyah elbiseydi. Omuzlarım çöktü.

Bir kahkaha attı ve başını bana doğru salladı. "Şimdiye kadar sana hiç bakılmadı mı?"

"Evet, ama-"

"Aması yok," diye sözümü kesti ve kapıya yöneldi. Söylediği hiçbir şey mantıklı gelmiyordu ve gitmesi durumu daha da kötüleştirdi.

Kapıyı açtı ve Lucas'ın mükemmel dikilmiş takım elbisesiyle koridorda dikildiğini görünce nefesim kesildi. Misty'yle yer değiştirerek içeri girdi ve parlak elbise ayakkabıları neredeyse ayak parmaklarıma değecek kadar yakınımda durdu. Ağzımı kapattım ve sertçe yutkundum, gözlerim hâlâ onun üzerinde geziniyordu.

Eğildi ve dudakları kulağımı sıyırarak içime bir ürperti gönderdi. "Bana böyle bakmana bayılıyorum."

Bir giysi çantasını kaldırdı - pantolonunun kaslı kalçalarını nasıl ortaya çıkardığına bakmakla meşgul olduğum için fark etmemiştim - ve çantayı açarak göz alıcı çivit mavisi bir elbise ortaya çıkardı.

Ağzım açık kaldı ve parmaklarımı, hareket ettikçe ışığı yakalayan pürüzsüz saten kumaşın üzerinde gezdirdim.

Lucas'ın göğsünde kısık bir kahkaha gümbürdedi. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Bakışlarım ona kaydı. "Ha?"

Onun gülümseme döndü sinsi. "I
sordu Eğer sen sevdim elbise."

"Elbiseyi beğendiysem mi?" Her nasılsa, onunkinin doğrudan tekrarı olmayan kelimeler üretemiyordum.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Bana üzerinde Agent Provocateur yazan küçük siyah bir alışveriş çantası uzattı.

yandan. Sadece lüks mağazalarda satılan türden. "Önce bunları giymek isteyeceksin."

Örtücülük sağlamak için çiçeklerle kaplanmış şeffaf kupları olan siyah bir sütyeni dikkatlice açtım. Sadece dokunuşundan bile bir servete mal olduğunu anladım. Lucas'a baktım ama o sadece başıyla çantayı işaret etti. Sırada aynı şeffaf kumaştan ve çiçek desenli bir külot vardı. Hiç bu kadar çökmüş bir şey hissetmemiştim. "Bunlar muhteşem." diye nefes aldım.

"Giy şunları," diye mırıldandı ve yatağıma oturdu, dirseklerini dizlerine dayamış beni izliyordu.

Becca saçımı yapmaya başlamadan önce kapüşonlu tişörtünü çıkarıp önü kapalı bir gömlek giymiştim. Alt düğmeye uzandım ve delikten geçirdim. Lucas'ın gözleri, ortaya çıkan her yeni santimlik tenle daha da karardı.

İç çamaşırlarımı çıkardım ve uyumsuz pamuklu iç çamaşırlarımla durdum. Benimle takım elbiseli Lucas arasında tam bir tezat vardı.

Kaşlarını kaldırdı. "Kapalı."

Arkama uzanıp sütyenimi çözdüm, yere düşmesine izin verdim ve beni görünce gözleri kamaşırken göğsüme sıcaklık doldu. Gözlerimi kaçırmadan iç çamaşırlarımı indirdim ve onun karşısında çıılçıplak durdum.

Sertçe yutkundu ve dudaklarını yaladı. "Buraya gel."

Nefesimi içime çektim ve kalçalarının arasında durdum. Boyu sayesinde ağzımı kendi ağzıyla kolayca kavradı ve dudaklarım onun tüm vücudunu saran ürpertisiyle kıvrıldı.

"Sırada ne var?" Fısıldadım.

Lucas şeffaf külotuma uzandı ve baldırımı bileğimin hemen üstünden nazikçe kavradı. Onu kaldırdım ve kumaşı önce bir ayağımın, sonra da diğerinin üzerinden geçirdi. Kumaşı kalçalarımın tam oturana kadar kalçalarımın üzerinden geçirirken nefes alamıyordum ve eğilip tepe noktama bir öpücük kondurdu.

Başım geriye yuvarlanıp havayı içine çekti ve Lucas beni tutmasaydı yere yığılabılırdım.

"Mükemmel." Sözleri şeffaf kumaşı ıslattı. Geri çekildiğinde inledim ve bana sırtıttı. "Sana hediyeni vermeyi bitirmedim."

Çantaya uzanıp bir jartiyer ve çorap çıkardığında kalbimin hızla çarptığına yemin edebilirim. Parmakları hassas tenimin üzerinde gezindi, gözleri dokunduğumuz yere odaklandı ve hayatımda hiç bu kadar çekici hissetmemiştim. Bana kendimi seksin vücut bulmuş hali gibi hissettirdi. Her bir bandın üstünden kalçamı öptü, sonra ayağa kalktı ve sütyenimi her iki kolumun üzerinden geçirdi, arkasını yapmak için beni çevirdi.

"Bütün gece tek düşüneceğim şey bunları üzerinden çıkarmak olacak." Eli çıplak karnımın üzerinde gezinirken içime bir sıcaklık yayıldı. Kalbi kürek kemiklerime çarpıyordu ve hayatım boyunca neden şu anda bunu yapmadığımızı hatırlayamıyordum. İçim yanıyordu, her dokunuşta yanmaya daha da yaklaşıyordum.

Arkamdan hareket etti ve elbisemi alıp benim için açık tutarken onu takip ettim. "Omuzlarımdan tut ve içeri gir." Yönünü takip ettim, aniden bana söylediği her şeyi yapmak istedim.

Kumaş ısınmış tenime serin geldi ve fermuarını çekerken bir nefes çektim.

Elbise üzerime tam oturmuş, kıvrımlarımı sarmış ve kısa bir trenle yere kadar inmişti. Lucas geri çekildi ve başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Neredeyse mükemmel."

Ağzım açık kaldı. "Neredeyse mi?"

Cebinden bir şey çıkardı ve önümde beyaz altın bir kolye tuttuğunda nefesim kesildi. Ortasında çeyrek büyüklüğünde bir safir vardı ve etrafı elmas olduğunu tahmin ettiğim şeylerle çevriliydi.

Başımı salladım, kelimeleri zar zor oluşturunuyordum. "Bu çok fazla."

Lucas saçlarımı kaldırıp kolyeyi boynuma doladı ve kolye göğüs dekoltemin tam üstüne düştü. Çenemi kaldırdı ve dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu. "Hiçbir şey senin için çok fazla değil."

Ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve ikimizin de nefesi kesilene kadar onu derinden öptüm. "Teşekkür ederim."

Alnımdan öptü. "Hadi, araban aşağıda bekliyor."

Başımı yana doğru eğdim. "Araba mı? Seninle gelmiyor muyum?"

Başparmağıyla elmacık kemiğimi okşadı. "Çocuklarla gitmem gerek."

Bu gece olacaklar düşüncelerime saldırdı ve kendimi geri çekip ısırarak "Ah, doğru. Müzayedede."

"Kıskandın mı, Katil?" Sırıttışı, kıskandığımı bildiğini gösteriyordu.

Gözlerimi devirdim. "Ben
kıskanmam." "Tabii ki
kıskanmazsın." Kıkırdadı.

Asansörden aşağı el ele tutuşarak indik ve ön kapıdan siyah bir şehir arabasının beklediği yere çıktık.

Beni kollarının arasına aldı ve doyasıya öptü. "Bana bir dans ayır."

Sırıttım. "Belki."

Arabanın kapısını açmadan önce inledi ve alt dudağımı ısırdı. "Yakında görüşürüz."

Ben arka koltuğa geçtim, o da kapıyı arkamdan kapattı. Park yerine doğru koşarken onu izledim.

"Aman Tanrım. Harika görünüyorsun," diye bağırdı Misty yanımdan ve ben de ona döndüm, yüzümü bir gülümseme kapladı.

Bu gece o adama ne yapacağımı bilerek galayı atlatabilirdim.

Otelin lobisi, balo salonu girişine giden yolu kaplayan beyaz ve pembe çiçeklerden oluşan iki sıra devasa buket ile cömertçe dekore edilmişti.

Bu yılın ana etkinliği açık artırma olmasına rağmen, ev sahibi otelin kendisiydi. Bostonlu bir İtalyan otel ailesi binayı geçen yıl satın almış ve geçtiğimiz yaz yenileme çalışmalarını tamamlamıştı.

Çift geniş meşe kapı, müzayedenin yapılacağı gala salonuna açılıyordu. Salonun ön tarafında siyah bir sahne ve pistin üçte ikisini dolduran sayısız yuvarlak masa vardı, kalan üçte birlik kısım ise dans için açık bırakılmıştı.

Ancak dikkatimi çeken, nehre ve Detroit silüetine bakan tavandan tabana pencerelerle kaplı duvar oldu.

"Muhteşem." Kulağımın üzerinden bir nefes geçti ve Lucas'ı bulmak için döndüğümde sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı.

"Senin kuliste falan olman gerekmiyor mu?"

Sırıttı ve başını salladı. "Kesinlikle, ama içeri girdiğini gördüm ve seni görmem gerekiyordu."

"Sana şans dilerdim ama kimsenin sana teklif vermemesini umuyorum." Bunu söylerken gülümsedim ama doğru olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

Kaşlarından biri kalktı. "Bir hayır işi randevusuna çıkmamdansa beni orada utandırmayı mı tercih ediyorsun?"

Yanaklarımın pembeleştiğini hissedebiliyordum. "Hayır dersem, bana inanacak mısın?"

"Hiç şansın yok." Beni kollarına çekti ve başımın üstünü öptü.

Jax sahnenin yanındaki perdeden başını uzattı. "Ne yapıyorsun?"

Lucas dudaklarını kulağıma değdirdi. "Bittiğinde görüşürüz."

Klasik siyah takım elbiseli uzun boylu bir adam mikrofona doğru yürüdü ve mikrofona dokundu. Ses tonu düzgün olsa da, tehditkâr bir yanı vardı. "Herkes lütfen yerine otursun. Beş dakika içinde başlayacağız."

Misty kolunu benimkine doladı ve beni pencereye en yakın masaya götürdü. İsim kartları da vardı.

üzerinde her yer için bir numara olan tahta bir kürek gibi. Benimki on üçtü; Lucas'ın bunu bir şekilde planlamış olması beni şaşırtmazdı. Benim koltuğum sahneye bakıyordu ve Misty sağımda oturuyordu.

Parmağımı kartımın üstünde gezdirdim. "Geleceğimi nereden biliyorlardı?"

Bana hınzırca bir sırıtış attı. "Lucas bana haftalar önce sordu."

"Hain," diye mırıldandım.

Kolunu benimkine çarptı ve gözlerinde bir şey parladı. "Gel hadi. Eğlenceli olacak."

Elinde bir tepsi şampanya kadehi tutan garsona işaret ettim ve bana attığı yargılayıcı bakışa aldırmadan iki kadeh aldım. Eğer bu geceyi atlatacaksam, biraz sıvı cesarete ihtiyacım olacaktı. Bunu söyledikten birkaç dakika sonra ışıklar kısıldı ve bir spot ışığı sahneyi aydınlattı. Parlak kıvılcı saçlı bir kadın mikrofonun önünde durdu ve bize geniş bir gülümseme verdi.

"Bu gece bize katıldığınız için teşekkür ederek başlayacağım. Son birkaç yıldır Kuzey Işıkları Vakfı'nın bir parçasıyım ve dünyada yarattığı değişimi bizzat gördüm."

Arkadan sarışın, dövmeleli bir adam kükredi ve devam etmeden önce ona gözlerini devirdi. "Bu gece biraz eğleneceğiz ve umarım biraz para harcayacağız. Huskies hokey oyuncuları kesinlikle zaman ayırmaya değer. Kim bilir? Belki de birden fazlasını tavlayacak kadar şanslısınızdır."

Gri dövmeleli ve şekillendirilmiş kahverengi saçlarla kaplı bir adam ona mavi bir dosya getirdi. Kadın adama, birlikte olduklarından emin olmamı sağlayan sıcak bir bakış attı.

"Pekâlâ, bu geceye forvet Alex Grayson ile başlıyoruz. Kendisi 1.80 boyunda, saf kastan oluşuyor ve tam bir golden-retriever havası var. Tam benim tipim." Sahnenin yan tarafını işaret etti, orada Alex

kalabalığa geniş bir gülümseme vererek yürüdü. Bu tür şeyler için yaşırdı.

Müzayedeci omuzlarını dikleştirdi ve mikrofona gülünç derecede hızlı bir şekilde konuştu. "Teklifi beş yüz dolardan başlatıyorum."

Açılış teklifini duyunca koltuğumda sarsıldım. Bunun her oyuncu için final olacağını düşünmüştüm. Dört kadın teklif savaşına girdiğinde yanıldığım çok çabuk kanıtlandı.

"Bin dolar. Bin beş yüz dolar teklif eden var mı?"

İki masa arkamdaki bir kız beş bin dolar teklif edene kadar kalabalık böyle gidip geldi.

Alex'in sırtışından ve kazanana bakarken dudağını ısırmasından sonuçtan hayal kırıklığına uğramadığı anlaşıyordu.

Adamlar açık artırmayla satılırken odada bir uğultu vardı ve ben kendimi gülümserken buldum. Misty bana kaşlarını kaldırdı. "Gördün mü? Sana eğlenceli olacağını söylemiştim."

Lucas sahneye çıkana kadar da öyleydi.

Müzayedeci onu işaret etti ve özelliklerini sıraladı ama tek duyabildiğim parazit ve kulağımda atan nabzımın sesiydi. İkinci kadeh şampanyamı yudumladım ve umutsuzca üçüncüyü de almayı diledim. Bunu yapamazdım. Sandalyemi geriye iterek ayağa kalkmaya başladım, tamamen bu iş bitene kadar koridorda saklanmayı planlıyordum ama Misty kolumu tuttu ve beni aşağı çekti.

Kavrayışı sıkılaştı. "Korkmuyorsun."

Ona ters ters baktım ve vücudumdaki her sinirin isyan etmesine hazır bir şekilde sahneye döndüm. Lucas yüzünde ukala bir gülümsemeyle bana bakmaya başlamıştı bile. Ona attığım bakış istediğim etkiyi yaratmamıştı. Kahkahasıyla birlikte göğsünün titrediğini görebiliyordum. Bunun bedelini ödeyecekti.

Açık artırma yine beş yüz ile başladı ancak hızla beş bine tırmandı. Aralarında bir teklif savaşı vardı

Üç kadın, her biri diğerinden daha hızlı kürek kaldırıyordu.

On bine ulaştığında ve kimse göz alıcı mor elbiseli kadına karşı raketini kaldırmadığında, kaburgalarım göğsümün etrafında sıkıştı. Diğer iki teklif sahibi dudaklarını bükerek sandalyelerinde arkalarına yaslandılar. Bu iyi bir amaç için çok fazla paraydı ama neden çirkin olmasındı ki?

"On bin. Bir gidiyorum, iki gidiyorum-"

Misty ayağa kalkıp "On beş bin" diye bağırınca kızıl saçlı kadının sözü kesildi.

Ciğerlerimdeki hava çekildi ve ağzım açık kaldı. "Ne yapıyorsun?"

Burnunu buruşturdu. "Kazanmak. Neye benziyor?"

Kırmızı elbiseli kadın raketini kaldırarak miktarı on yedi bine yükseltti. Bunun son olacağını düşünmüştüm ama Misty tekrar yirmi ikiye yükseltti. Açık artırma o kadar hızlı ilerliyordu ki, müzayedeci "On üç numaralı küreğe yirmi beş bine satıldı" diye bağırana kadar rakamları takip edemedim.

Misty'yi iki kolundan tutarak yere çektim ve konuşmak için çabaladım. "Ne halt e d i y o r s u n sen? O benim küreğim."

"Evet." Az önce o kadar para bırakmış biri için fazla sakın görünüyordu.

Birden aklını kaçırmış olmasından endişelenerek yaklaştım. "Misty, bunu karşılayabilecek misin?"

"Hayır." Kelimeyi uzattı ve sonra dudaklarında kedi gibi bir gülümseme oluştu. "İşte bu yüzden Lucas ödüyor."

Geri döndüm. "Ne?"

"Başka birinin kazanmasına izin vereceğini düşünmedin, değil mi?"

Sonunda Jax otuz bin dolarla en çok parayı kazanan oldu. Müzayedeyi yöneten kişi gülümseyerek müzayedeyi sonlandırdı. "Teklifiniz için teşekkür ederim.

Cömertlik. Dans etmeye başlamadan önce konuklarımızdan birinin özel bir duyurusu var."

Lucas mikrofona doğru yürüdü ve eğilmeden önce bir kez dokundu. "Benim adım Lucas Knight. Bazılarınız beni Huskies'in kaptanı olarak tanıyabilir."

"Haydi Huskies," diye bağırdı arkadaki bir adam.

"Sağ ol, dostum." Lucas kıkırdadı ama bakışları ciddileşti. "Geçen yıl, tanıdığım en iyi adamlardan biri bir trafik kazasında hayatını kaybetti."

Gözleri benimkilerle buluştu ve elimi göğsüme bastırarak nefesimi içime çektim.

"Hokey konusunda o kadar tutkuluydu ki, oynamadan edemiyordunuz. Ryder ve benim bugün burada olmamızın sebebi o. Marcus'un oyuna olan saygısı standart gençlik rekabetçiliğinden çıkıp gerçek bir spor sevgisine dönüşmüştü." Lucas burnunu çekti ve gözlerim yaşlarla doldu. Öfkeyle gözlerimi kırptım. "İşte bu sevgi yüzünden Marcus Adams bursunu başlattım. Toplumdaki imkanları kısıtlı çocuklara oynayabilmeleri için fon sağlıyor."

Finansmanın teçhizata ve buz zamanına nasıl gideceğini açıkladı. Daha önce sadece ailelerinin maddi gücü yetenlere açık olan kamplara nasıl daha fazla erişim sağlanacağını anlattı. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi kabardı. Bu adamı çok sevmiştim.

Lucas konuşmasını bitirip ayakta alkışlandığında tek bir kuru göz bile yoktu. Yanına gitmek istedim ama o perdenin arkasına saklandı.

Müzik çalmaya başladı ve insanlar yavaş yavaş kaynaşmak için ayağa kalktı veya dans pistine doğru yol aldı.

Geçen geceki hokey oyuncusu Misty'ye doğru yürüdü ve elini uzattı. "Benimle dans eder misin?"

İkisi arasında her şeyin yolunda gitmediğini bilerek ona doğru baktım, tam zamanında yanaklarının pembeleştiğini gördüm. Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve bana göz kırptı. "Sonra görüşürüz."

Kolları arkamdan beni sardığında hâlâ gidişlerini izliyordum ve Lucas'ın baharatlı kokusundan bir nefes aldım. Kollarında iki büküm oldum, gözyaşlarım çenemden aşağı akmaya başlamıştı bile. "Teşekkür ederim." Bu adam, bu inanılmaz adam benim ölümüm o l a c a k t ı . "Bunu yapmana gerek yoktu."

İki eliyle çenemi kavradı ve başparmaklarıyla yanaklarımı okşayarak gözyaşlarımı sildi. "Ben istedim."

Ben de istedim. Bu sözleri ilk kez söylemiyordu ve kalbimi sarmaya başlamışlardı. Gözlerini aradım ve ayak parmaklarımın üzerine kalkıp ağzımı onunkine bastırmadan önce gördüğüm tek şey sıcaklıktı. "Seni seviyorum. Sana güveniyorum. Lütfen bizi daha fazla bekletme."

Gözleri benimkilere dikildi ve sesi çatallaştı. "Yan odaya taşındığın günden beri seni seviyorum. Zamanımı sen bakmıyorken seni sevmekle geçirdim, sana sahip olursam seni kaybetmeye dayanamayacağımdan korktum." Elleri saçlarıma daldı ve beni olduğum yerde tuttu. "Bunu bir daha asla yapmayacağım. Beni güçlü kılıyorsun, Piper. Sen yanımda olmadan hayatın yaşamaya değmeyeceğini görmemi sağladın."

Onu öptüm, ama normalde paylaştığımız aceleci, çaresiz öpücükler yerine, bu seferki şefkatli, yavaş ve nasıl söyleyeceğimizi bilmediğimiz her şeyle doluydu. Dokunuşuna gömüldüm, ellerimi boynuna doladım. Alnını benimkinin üzerine koydu. "Benimle dans et."

Ama beni dans pistine götürmek yerine, kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Öylece kaldık, birbirimize sarıldık ve müzik eşliğinde sallandık, parti devam ederken birbirimizde kaybolduk.

Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Beni eve götür, Lucas."

OTUZ LUCAS

PIPER lobiye doğru döndü ama kollarımız aramızda uzandığında durdu. Birbirine kenetlenmiş parmaklarımızı sıktım ve onu kendime doğru çektim, eğilerek dudaklarını dudaklarımda yakaladım. Dudaklarına karşı gülümsedim. "Bize bir oda ayarladım."

Dudakları kıvrıldı ve boğazının arkasından mırıldandı. "Biraz küstahça bir davranış."

Alnımı onunkine yasladım ve yanağını okşadım. "Sen bu riske değersin."

Parmakları gömleğimin düğmelerini takip etti ve ilkinin açarak boynumun çukurunu ortaya çıkardı. Ayak parmaklarının üzerine kalktı, dilini yeni ortaya çıkan deride gezdirdi ve sikim acı verici bir şekilde sertleşti.

Arkamızdan yüksek bir ıslık sesi geldi ve Piper'la ben dönüp sırttan Alex'i gördük. "Bu gece dikkatli olun çocuklar."

"Siktir git, Alex." Eğildim ve bir kolumu Piper'ın dizlerinin altına, diğerini de sırtına dolayarak onu göğsüme bastırdım.

Bir kahkaha patlattı ve elini omzuma koyarak kendini sabitledi. "Ne yapıyorsun?"

"Süvarilerin geri kalanı gelmeden seni buradan çıkarıyorum." Mermer döşemeli katlardan geçerek doğrudan açık bir asansöre girdim ve ayaklarını yere kaydırmadan önce en üst kata çıktım. Onun her açısı bana geri yansıyor.

Duvarları kaplayan aynalarda beni izliyordu. Nazikçe, elbisesinin askısını işaret ve başparmağımın arasından geçirdim. "Bunun içinde muhteşem görünüyorsun bebeğim, ama bunu üzerinden çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

Piper'ın yanakları pembeleşti ve dudağının kenarını ısırıldı. Onu her gün böyle kızartmayı kendime yeni bir görev edinmiştim. Boynunun arkasını kavradım, ağzını ağzıma aldım ve alt dudağımı dişlerinin arasına aldığında boğazımın derinliklerinde inledim.

Kavrayışımı sıkılaştırarak başını hafifçe geriye çektim ve ağzımı boynuna götürdüm. Elma kokusunu içime çekerken, hassas tenine kulağına kadar uzanan bir yolda ağzımı açarak öpücükler kondurdum. Piper gömleğimi yumruklayarak beni kendine çekti ve ben de kulak memesini emerek nefesimin kulağının üzerinde dolaşmasına izin verdim. "Seni seviyorum, Piper."

Mavi gözleri benimkilerle buluştu ve parmaklarını çenemin üzerinde gezdirdi. "Seni seviyorum, Lucas."

Asansör durduğunda ve kapılar doğrudan odamıza doğru açıldığında Piper'ın nefesi kesildi. İçeri girdi, etrafi incelerken ağzı yarı açıktı. Daha önce eşyalarımızı bırakırken kontrol etmiştim. Gözleri duvardan duvara pencereleri ve oturma odası mobilyalarıyla dolu lüks odada gezindi ama bakışlarım onu hiç terk etmedi. Her küçük detayı incelerken gözlerinin parlaması ve tezgahın üzerindeki buketi gördüğünde gülümsemesinin büyümesi göğsümü ısıttı ve gülümseyerek bana geri döndüğünde ne kadar şanslı olduğumu düşünmekten nefes alamadım.

Kollarımı arkadan ona doladım ve çenemi başına yasladım. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Lucas, bu çok fazla... bu bir servete mal olmuş olmalı," diye fısıldadı, sanki çok yüksek sesle konuşursa odadakileri üzeceğinden korkuyormuş gibi.

"Sana yapacağım şeyler için her kuruşuna değer," diye boynuna doğru alçak sesle hışırdadım ve teninde patlayan tüyleri öptüm.

Kollarımda yavaşça döndü ve hararetli bakışlarla beni karşıladı. "Şimdi ne olacak?"

Kahretsin, bana böyle baktığında çok seksiydi. Parmaklarımı kulaklarının arkasından boynuna, oradan da omuzlarına kadar takip ettim. Kollarımda titriyordu ve onu öpmek için eğildim. "Şimdi seni açacağım." Elbisesinin askılarını omuzlarının üzerinden kaydurdum ve çıplak tenine öpücükler kondurdum.

Geri adım attı, arkasına uzanıp fermuarını indirirken gözleri benimkilere dikilmişti. Bol kumaşın beline kadar düşmesine izin verdi ve onu ona aldığım şeffaf siyah sütyenle bıraktı. Kahretsin, benden sonrası akıllı bir adamdı.

Öne doğru eğildim ve göğüs ucunu kumaşın üzerinden dişlerimin arasına alarak emdim, zevk seslerini yuttum. Bardakları aşağı çektim, bir meme ucunu ağzımla, diğerini parmaklarımın arasında daha fazlası için yalvarana kadar çalıştırdım. Elbise basit bir çekişle yere düşmeden önce kalçalarına yapıştı.

Piper'ın ağzı benimkinden ayrıldı. "Az önce elbisemi mi yırttın?"

"Belki." Bir adım geri çekildim ve onu gördüğümde yumruğumu ısırdım. Elbisesi hakkında bir şeyler söylüyordu ama benim odaklanabildiğim tek şey o şeffaf sütyen ve külot takımının içindeki haliydi. Bakışlarım jartiyerin külotlu çorabını tuttuğu yere, oradan da birkaç santim yüksekliğindeki topuklarına kaydı. Boğazımın arkasından inledim ve onu bana getiren her kimse var olan tüm tanrılara teşekkür ettim.

"Lucas, beni dinliyor musun-"

Sözlerini keserek önünde dizlerimin üzerine çöktüm. "Elbise konusunda kızgın olduğumu biliyorum ama sana yüz tane elbise alırım. Sana ne istersen veririm." Kalçasına bir öpücük kondurdum. "Senin için seve seve dizlerimin üzerine çökerim." Birkaç santim daha yukarıya bir öpücük daha. "Ayaklarına kapanırım." Onu doğrudan klitorisinin üzerinden öperken Piper nefesini içine çekti. "Sana kafayı takmış durumdayım."

Piper'ın dizleri büküldü ve ayaklarının üzerinde sallanırken onu sabitledim. Dengesini sağladıktan sonra parmaklarımı baldırının arkasından aşağı doğru kaydırdım, topuğunu göğsüme dayanana kadar kaldırdım ve ayakkabısını yavaşça çıkarmadan önce kayışı çözerken bakışlarını tuttum. Ayağını tekrar yere indirdim ve diğerini de aynı işlem için kaldırmadan önce sabitlenmesini bekledim. "Seni tatmam gerek."

Külotunun kenarlarından tuttum ve ince bantları kopararak külotunu tamamen çıkardım ama jartiyerini çıkarmadım. "Siktir, sana her gün böyle ihtiyacım var." Ağzımı onun göbeğine indirdim ve klitorisini yaladım, ilk tadımda boğazımın arkasında mırıldandım. "İşte benim kızım."

"Lucas. Lucas, lütfen," diye bağırdı Piper ben dilimi düzleştirirken.

Geri çekildim ve ayağa kalkarak burnumu boğazında gezdirdim. "Lütfen ne?"

"Acele et." Kelimeyi soludu, vücudu kollarımda titriyordu.

"Vücuduna iyi davrandım mı?" Kısık, hırıltılı bir sesle sordum.

"Evet." Başını salladı.

Derin bir nefes aldım ve kelimeleri içimden çıkardım. "Bana güveniyor musun?"

Göz alıcı mavi gözlerini benimkilere dikerek durdu ve gülümsedi. "Evet."

Gülümsemesinin gücü kan dolaşıma girdi ve beni içten içe yaktı. "Güzel, çünkü bunu benim yöntemimle yapacağız."

Başını eğdi ve ağzından *ne* kelimesi çıktı?

Geri adım attım ve bileğimdeki gömlek düğmesini açtım, diğer koluma geçmeden önce dirseğime kadar gevrek kumaşı kendi üzerinde yuvarladım, gözlerinin hareketi takip etme şeklinin tadını çıkardım. Kravatımı çekiştirerek boynumdan çözdüm. "Seni bağlayacağım, Killer, ve sonra bana yalvaracağın kadar çok boşalmanı sağlayacağım."

Dur." Sertçe yutkundu, bakışları ellerimdeki ipekle yüzüm arasında gidip geliyordu.

"Bunu istiyor musun?" Kumaşı gerdim ve o da dudağını ısırırdı.

"Evet."

"Güzel. Sütyenini çıkar." Askıları omuzlarından sıyrılıp yere düşerken onu izledim. "Buraya gel." Elimi uzattım, göğsüme doğru adım attı ve o kocaman gözleriyle bana baktı. "Yatağa geç."

Ağzı açıldı, sonra kapandı ve başını sallayarak açık yatak odası kapısına doğru yürüdü. Yatağa tırmandı, parmaklarıyla koyu lacivert yorganı kavradı.

"Yüzünü pencereye dön ve benim için diz çök, bebeğim."

Kendini benden uzağa bakacak şekilde ayarladı ve ayak bileklerinin üzerine oturdu. Jartiyerlerle çevrili çıplak kalçaları sikimin amını doldurmak için can atmasına neden oluyordu. Parmak eklemlerimin arkasını kollarından aşağı doğru takip ettim ve bileklerini ellerimde toplayarak sırtının küçük kısmında bir arada tuttum. Kravatı düz tutmaya dikkat ederek, bir düğümle sabitlemeden önce bileğinin etrafına birkaç kez sardım. Parmağımı teni ile ipek arasında gezdirdim ve ellerini çekiştirmeden önce dolaşım için yeterli boşluk olduğundan emin oldum. "Kahretsin, böyle çok güzelsin," diye fısıldadım kulağına, sonra yüzü yatağa degecek ve kıcı havaya kalkacak şekilde onu aşağıya doğru yönlendirdim. Sallanıyor, dizlerinin üzerinde dengede duruyor, elleriyle kendini destekleyemiyordu.

Kıcının yanlarını avuçlamadan ve başparmağımı göbeğinde gezdirmeden önce tırnaklarımı çoraplarının üzerinde ve kalçalarının arkasında gezdirdim. Islaklığı beni kapladığında gözlerim geri yuvarlandı ve parmaklarımı girişine daldırmak için elimi çevirdim. Hemen ıslattı ve ben onu yavaşça okşarken yatağa doğru inledi. "Pis kız, bundan hoşlanacağını biliyordum."

İniltili sesler çıkarırken onu bir içeri bir dışarı okşadım. Onu yerleştirdiğim pozisyon onu

bana karşı geri kayıyordu. Onu koyduğum yerde kalmak ve verdiğim şeyi almak zorundaydı. Parmaklarımı çıkardım ve iki parmağımı klitorisinin etrafında dolaştırdım, nefesinin mükemmel ritme uymasını dinledim. Nefes nefese kaldığında ve havayı geri emdiğinde elimi çektim. Bana homurdandı. "Çok yaklaştım."

"Sabırlı ol, Katil." Klitorisinin etrafında daha yavaş bir şekilde dönmeye devam ettim, bağlarına karşı mücadele edene kadar onu geri inşa ettim. Bir elimle onu sabitledim ve klitorisine bastırdım, sertleşene ve içinden bir titreme geçene kadar adımın inleyen aynı hızı korudum. "Bu bir, bebeğim."

Nefes almak için soluk soluğa kaldı. "Çöz beni, Lucas."

"Henüz değil." Kıçına şaplak attım ve hassas derisini ovarken inledi, tekrar başlamadan önce uyum sağlaması için ona birkaç saniye verdim. Nefes alış verişini düzleştirdiğinde, omurgasını aşağı doğru iterek kıçını daha da havaya kaldırdım ve dilimi dikişi boyunca gezdirdim. Dilim klitorisine baskı yaparken kıvrandığında kıkırdadım. Çok hassastı ama işim bitmemişti. Nefesi boğazına takılana kadar parmaklarımla yaptığım gibi klitorisini izledim. Kıçını kavradım, klitorisini dişlerimin arasına alıp emebilmek için onu daha yukarı kaldırdım.

"İşte bu, bebeğim. Benim için gel." Bana karşı kıvranıyor, tekrar boşalamayacağını söyleyerek ağlıyordu ama ben boşalabileceğini biliyordum. Kollarımın arasında titreyene kadar ağzımla onu yaladım, emdim ve ısırdım, ağzı açık sessiz bir çığlık atarak boşaldı. "İki."

Onu tutmasaydım yere yığılacaktı. Dinlenmesine izin vermedim, parmaklarımı göbeğine daldırdım, çığlık attığında kıçını ısırdım. Parmaklarımla içinde kaybolduğu yeri izledim ve sikim bana maruz kaldığı şekilde ağladı. Klitorisi dokunulamayacak kadar hassastı ama kızımı boşaltmanın başka yolları da vardı. Parmaklarımı onun içine soktum, iç duvarına doğru kıvırdım ve

Boğazındaki düğümlemeyi dinlemek bana yakın olduğunu söylüyordu. Kasları gerilmişti ve yaklaşan boşalmanın gücüyle titriyordu. Her nefesi bir iniltiyle çıkana kadar onu daha da yaklaştıracak okşadım. "Lütfen. Lütfen."

"Lütfen ne?" diye sordum. "Daha fazla."

Diğer parmağımı göbeğinin üzerinde gezdirdim, birini göt deliğine bastırmadan önce onları ıslattım. Kıkırdamadı.

"Benim için nefes al," diye boynuna doğru emrettim.

Derin bir nefes aldı ve ben de ona doğru bastırarak dar kenarı aştım. "İşte böyle, bebeğim." Rahatlaması sadece bir anını aldı ve sonra kışındaki parmaklarımın hızını amındakilerle eşleştirdim. Hemen parçalandı, defalarca adımı haykırdı. Piper Jell-O'ya döndü ve ben de bir kolumu ona dolayarak onu dik tuttum.

"Üç etti." Ellerindeki düğümü çözdüm ve onu sırtına doğru yönlendirdim. Her bir bileğini kaldırdım ve kravatımdan kalan izleri öptüm. Kapüşonlu gözlerle beni izledi.

"Beni mahvettin," dedi kuru, hırıltılı bir kıkırdamayla.

Gömleğimi çıkardım ve pantolonumu çözerek yere düşmesine izin verdim. Aletimi boxerımdan kurtardığımda dudaklarını ıslattı.

"Daha yeni başladım." Üzerine tırmandım ve kolumu dizlerinden birinin altından geçirerek göğsüne doğru kaldırdım ve sikimi amına gömdüm. Göğsümden gırtlaktan bir inilti yükseldi. "Çok sıkısın amına koyayım."

Yavaşça içeri girip çıktım, o benim boyutuma alışana kadar yavaşça hareket ettim, sonra tekrar içeri daldım ve adımı haykırmasını sağladım. Birlikte olduğumuz geceyi hayalimde canlandırdığımı sanıyordum ama anılarım gerçekle kıyaslanamazdı. Amcığı sikimin etrafında sıkılaştı ve kalçalarım içine dökülme ihtiyacıyla sarsıldı.

Piper tırnaklarını sırtımda gezdirdi ve kalçamı kavrayarak beni kendisine doğru daha sert çekti ve içimde bir şey

serbest kaldı. Alnımı onunkine yaklaştırdım, nefeslerimiz birbirine karıştı ve ben yorucu bir tempo tutturarak ona doğru ilerlerken, kalçalarımın onunla çarpışma sesleri kulaklarımı doldurdu. Beni itiş kakışla karşıladı, parmaklarını tenime batırarak beni daha da hızlandırdı. Kaslarım gerildikçe omurgamda iğne batmaları oluşuyordu.

Piper başını çevirdi ve kulağıma fısıldadı, "Benim için gel, Lucas."

Orgazmım sanki bana sahipmiş gibi içimden koptu ve onun için parçalara ayrıldım, bedenim ve ruhumla. Şimdiye kadar hissettiğim en güçlü boşalım onu doldururken kendimi ayakta tutmak için titredim. Üstüne yığıldım, yüzümü boynuna gömdüm, umutsuzca nefes almaya çalıştım. "Lanet olsun, kadın. Beni öldüreceksin."

"Ama gitmek için ne güzel bir yol." Kıkırdadı ve ben de sırt üstü yuvarlandım, onu da yanıma alarak göğsümde yatmasını sağladım.

Sarı saçları ay ışığını yakalayıp etrafına yayıldı ve biz sakinleşirken parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Dirseğinin üzerine kalktı ve odaya baktı. "Lucas, burası harika bir yer."

Tarzının ne olduğunu söyleyemem ama ben bile buranın güzel olduğunu söyleyebilirim. Ayağa kalktım ve çıplak omzuna bir öpücük kondurup gülümsedim. "Beğendiğine sevindim. Sana göstermek istediğim başka bir şey daha var."

Başını bana doğru çevirdi. "Bunun üstesinden gelemezsin."

Yataktan kalktım ve onu kollarıma aldım. Ciyakladı ve iki eliyle boynuma sarıldı. "Beni nereye götürüyorsun?"

"Sana tapmayı henüz bitirmedim."

Banyoya girdiğimde Piper'ın ağzı bir karış açık kaldı, bakışları doğrudan küvete odaklanmıştı. En az iki metre uzunluğundaydı ve ikimizin de sığabileceği kadar büyüktü ama dikkatini çeken şeyin bu olmadığını biliyordum. Küveti, nehre bakan tavandan tabana bir pencereye dayamıştı. Gökdelenlerden gelen ışıklar

Nehrin karşı kıyısı bize göz kırparak neredeyse sanatsal bir görüntü oluşturunuyordu.

Piper kocaman gözlerini bana çevirdi ve ben de onu kaşlarının arasından öptüm. "Hoşuna gideceğini söylemişim."

"Bu muhteşem."

O kollarımdayken manzarayı umursamadan mırıldanarak onayladım ve onu kenarda dengeleyip suyu açtım. Titredi, tüyleri diken diken oldu ve kancadan pembe çiçek desenli lacivert ipek bir bornoz alıp omuzlarına sardım.

"Daha iyi mi?" İpi bağlarken sordum.

Çenemi öptü. "İsteyebileceğim her şey."

Sözleri göğsüme işledi, kalbimi sardı ve beni yerimde tuttu. Bu kadar uzun süre beklediğim için aptallık etmişim. Yüzünün yan tarafını kavradım, eğdim ve nasıl söyleyeceğimi bilmediğim her şeyle dolu yavaş, sahiplenici bir öpücükle ağzını yakaladım. Serbest kaldığımızda ikimizin de nefesi kesilmişti ve destek için omuzlarıma tutundu. *Sik beni.*

Kemerini çözmekte acele etmedi ve bornozu omuzlarından iterek, öptüğüm yerlerden izler taşıyan mükemmel göğüslerini ortaya çıkardı. Aletim tekrar sertleşti ve onu tünediği yerden kaldırdım, bacaklarını benimkilere doladım ve ikimizi de suya batırdım.

Piper'ın gözleri dalgalanarak kapandı ve sıcaklık tenini sararken inledi, ama tek hissedebildiğim onun kucağıma oturmasıydı. Bornozu tamamen çıkarmamıştı, bu yüzden dirseklerinin etrafına yapışmıştı ve lacivert, arkasındaki suda yüzdüğü yerde saf siyaha dönüştü. Altın sarısı saçları omuzlarına dökülüyor, uçları içeri dalıyordu. Beni uçurumlara çeken bir sirene benziyordu.

Bir avucumu sırtının küçük kısmına, diğerini de omuzlarının arasına koyarak onu geriye yaslanmaya ve göğüslerini bana göstermeye teşvik ettim. O da ellerini

Hafifçe omuzlarıma yaslandı, onu ayakta tutmam için bana tamamen güvendi ve birinin ucunu ağzıma aldım, dilimi meme ucunun etrafında döndürdüm. Kucağımda kaydı ve sikim klitorisile aynı hizaya geldiğinde nefes nefese kalarak sallandı. Kalçalarını aşağı indirip içinde oluşan gerginlikten kurtulmak isterken diğer meme ucunun tadını çıkardım.

Tırnakları omuzlarıma battı ve kalçalarını kaldırdım, onu santim santim üzerime indirmeden önce sikimi girişiyle hizaladım. Ellerimiz birbirimizin üzerinde dolaşırken hareketlerimiz yavaş ve durgundu. Yüzünü boynumun kıvrımına bıraktı, yükselirken titriyordu, sonra her itişte klitorisini içime soktu. Kalçalarını kavradım, kollarımda titrediğinde hareketi tekrarladım. Çok yaklaşmıştım ama onun da benimle birlikte uçurumun kenarından atlamasına ihtiyacım vardı. Elimi suyun altına daldırdım, başparmağımla klitorisinin etrafında döndüm ve o da kalçalarını sikimin üzerinde döndürmeye başladı.

"İşte böyle bebeğim, işte böyle," diye onu cesaretlendirdim. Kollarımda parçalanana kadar her nefesi bir öncekinden daha düzensizdi. Onu sudan çıkarıp kenara oturtmadan önce bir süre dinlenmesine izin verdim. Alnımı onunkine yaklaştırdım, kalçalarımı cezalandırıcı bir tempoyla vurdum ve onu döllerimle doldururken dudaklarına karşı inledim.

Yere yığıldı ve ben onu tekrar suyun içine çektim, bornozunu küvetin kenarına attım ve sırtına nazikçe daireler çizdim. Gözleri kapandı ve uykuya dalarken nefes alış verişleri sıklaştı.

İkimizi de uyandırmamaya dikkat ederek kaldırıp yatağa götürmeden önce birkaç dakika boyunca onun elma kokusunu içime çekerek öylece uzandım.

Kendimi ona sardım, onu göğsüme doğru çektim ve boynuna sokuldum.

"Artık benimsin, Piper, ve gitmene asla izin vermeyeceğim."

OTUZ BİR PIPER

SICAK VE YORGUN, bu rüyadan uyanma riskini almak istemediğim için pencereden sızan güneşe karşı savaştım. Dudakları boynumun kıvrımında gezindi ve Lucas elini karnımın üzerinde gezdirip sırtımı göğsüne doğru çekerken boğazımın gerisinde mırıldandım.

"Günaydın, Katil." Lucas'ın nefesi kulağımı sıyırdı ve dokunuşu daha aşağılara indi. Parmakları klitorisime bastırıp sikini kıcıma dayadığında ona doğru eğildim.

"Günaydın," diye fısıldadım, iki parmağını içime soktuğunda nefesim kesildi.

İniltisi sırtımı titretti. "Kahretsin, benim için çoktan hazırsın."

Parmaklarından daha fazlasına ihtiyaç duyarak yer değiştirdim ama tam bizi bir araya getirdiğinde asansörün kapısı çaldı. Doğrulup çarşafı göğsümün üzerine çektim ve Lucas'a baktım.

"İnsanlar buraya öylece girebilir mi?" Yatak odasının kapısının kapalı olmasına sevinerek söyledim.

Yataktan kalkıp yatağın yanındaki çantadan bir çift eşofman altı çıkarmadan önce başımın üstünü öptü. "Oda servisi sipariş ettim."

Dolaptan kalın beyaz havlu kumaştan bir bornoz çıkardım ve üzerime sardım. Sesi duyana kadar bekledim.

Odamızdan çıkmadan önce asansörün kalkış sesini duydum.

Günün parlak ışığında, çarpıcı mekânı daha iyi takdir edebiliyordum. Modern çizgiler ve rahat mobilyaların bir karışımıyla dekore edilmişti. Perdeler geri çekilmiş, parlak bir sabah gökyüzünü ortaya çıkarmıştı. "Saat kaç?"

Lucas yuvarlak ahşap masada oturduğu yerden, "Neredeyse on," diye cevap verdi. Yumurta, kızarmış ekmek, pastırma, bisküvi ve kek gibi çeşitli kahvaltı malzemeleri vardı. Onun karşısındaki büyük sandalyeye oturdum ve bir parça pastırma aldım. Bir ısırık aldığımda ağzımı kaplayan tuzlu tadı mırıldandım.

Lucas'ın gözleri karardı ve masaya doğru eğildi. "Bu sesleri çıkarmaya devam edersen kahvaltın soğuyacak."

Sırıttım ve her b i r parmağımı emmeden önce bir ısırık daha aldım. "Bugünkü planın nedir?"

Bakışları benimkileri aradı ve parmakları bileğimin iç kısmında bir yol izledi. "Odayı fazladan bir gece için ayırttım, istersen bütün gün burada kalabiliriz."

"Öyle mi, ne yapacaksın?" Yanaklarım ısındı ve boynuma doğru bir kızarıklık yayıldı.

"Sana yapmak için can attığım sayısız şey var," diye mırıldandı, sesi vaatlerle doluydu ve içimden bir ürperti geçti.

Tamam, evet, bunu kabul edebilirim. Bir fincan kahve doldurdum ve bir yudum almadan önce üzerine üfledim. Acı tadı yüzümü buruştururken yüzüm buruştu.

"Bu iğrenç."

Lucas onu elimden aldı ve tadı karşısında ürperdi. "Aşağı inip köşedeki dükkândan kahve alacağım."

Yatak odasında kayboldu ve kapüşonlu bir tişört ve şapka ile yeniden ortaya çıktı. Nefesim kesilmişti, onu kanepeye itip içine kıvrılmaktan başka bir şey istemiyordum.

kucağında. Önümde durdu ve bir saç telini kulağımın arkasına götürdü. "Hemen döneceğim."

Birkaç dakika sonra huzursuzlandım ve telefonumu aramaya başladım. Dün gece çantamı aldığımı hatırlamıyordum ama girişteki küçük masanın üzerinde buldum. Masadaki yerime döndüm ve dişlerimi çikolatalı keke geçirdim, boğazımın arkasında bir uğultu vardı. Bir kız buna alışabilirdi. Ayaklarımı altına kıvrarak bornozumu kapattım ve telefonumdaki bildirimleri gözden geçirdim. Misty ve Shana'ya hızlı mesajlar göndererek döndüğümde onları bilgilendireceğimi söyledim. Sonra başparmağımı Adsız Keder uygulamasının üzerinde gezdirdim.

Ben: Bunlara baktığını görebiliyorum, bu yüzden Lucas ve benim nihayet birlikte olduğumuzu ve çok mutlu olduğumu bilmeni istedim. Keşke sana her şeyi anlatabilseydim.

Lucas'ın telefonu titreyerek yanımda yandı ve eğilip bildirimi görmekten kendimi alamadım. Adsız Keder uygulamasından gelen okunmamış bir mesaj ekranın üst kısmını kaplıyordu. Zihnim umutsuzca dönüp dururken kaşlarım birbirine çarptı, bunun olmasını istemiyordum.

Ben: Sen misin?

Lucas'ın telefonu tekrar yandı ve göğsüm çöktü. Gerçek, yapboz parçalarının birbirine oturması gibi yerine oturdu. Bunca zamandır bana yalan söylüyordu. Ona söylediğim her şey için avuç içimi göğsüme bastırdım. Gözlerim yandı ve oturduğum yerden kalktım, o geri gelmeden buradan gitmeye kararlıyım. Bununla yüzleşmeye hazır değildim.

Lucas'ın hazırladığı çantayı karıştırdım ve elbiselerimden biriyle hırka kazağını buldum. Onları ve yanında getirdiği bir çift siyah botu giydim ve asansörün çağrı düğmesine bastım. Elim telefonumu sıkıca tutarken ayak parmaklarım huzursuzca yere vuruyordu. *Hadi, hadi. Hadi, hadi. Hadi, hadi.*

Kapı çaldı ve rahat bir nefes aldım ama Lucas karşımda durduğunda nefesim boğazımda düğümlendi. Bakışları üzerimde gezinirken başını yana eğdi ama gözlerimde biriken yaşları görünce dondu kaldı. Lucas'ın eli yanağımı avuçlamak için uzandı ve ben irkilerek uzaklaştım.

Gözleri büyüdü ve yaklaşmak için hamle yaptı, sonra ben geri adım atınca sarsılarak durdu. "Bebeğim, bana ne olduğunu anlat."

Burnumu çektim ve çenemi kaldırdım, gözlerim onun yüz ifadesine kilitlenmişti. Bana yalan söylemesi için ona deli gibi meydan okudum. "Bana kim olduğunu söylemeliydin."

"Kim olduğumu biliyorsun." Kaşları birbirine yaklaştı.

"Öyle mi? O zaman sanırım Anon13 bana kim olduğunu söylemeliydi."

"Açıklayabilirim." Yüzü düştü ve bir adım daha yaklaştı.

"Açıkla o zaman. Sana güvenebileceğimi nasıl söylediğini açıkla.

Sen bir yıldır bana yalan söylüyorsun." Sesim her kelimedede daha da yükseliyordu, ta ki çılgılık atacak hale gelene kadar.

"Ben... Ben yapamam." Kelimeler dudaklarından dökülürken omuzları çöktü ve göğsü çöktü.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Elimini saçlarımdan arasından geçirdim ve o orada sessiz dururken dişlerimi sıktım. Bakışlarım onunkilere kaydı. "Sana asla söylemeyeceğim şeyleri söyledim. Bilmeye hakkın olmayan şeyleri. Aman Tanrım. Sana her şeyi anlattım, sen de biliyordun." Gerçekler üzerime çökerken ciğerlerimi yakan bir nefes çektim. "Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu biliyordun. Ne kadar kötüleştiğini ve geri dönmediğini."

Lucas bir adım daha yaklaştı, eli yanağımda gezindi ama bana dokunmadı. "Elimden geldiğince senin yanında olmaya çalıştım."

"Onun için endişelenmeme izin verdin... Sen... cevap vermedin." Gözlerimden yaşlar aktı ve yavaşça bir duvar örerek duygularımı engelledim, her birini teker teker kestim.

Başını iki yana salladı. "Sana daha fazla yalan söylemek istemedim."

Doğrudum, yüzümü ona döndüm. "Bana söyleyecek miydin?"

"Bilmiyorum." Onun sözleri içimdeki duvarı mühürledi.

Başımı salladım ve asansörün hâlâ bizim katta bekliyor olmasından mutlu bir şekilde etrafından dolaştım. İçeri girerken arkama bakmadım ve o da beni durdurmaya çalışmadı.

Kapılar kapandığı anda yere yığıldım, istediğim her şey etrafımda parçalanırken kesik kesik nefesler aldım. Telefonumu çıkardım ve Shana'ya mesaj attım. Lucas'ın beni bulamayacağı, kalacak bir yere ihtiyacım olacaktı.

Shana kapısını açtı ve beni hemen kucakladı. "İyi misin?"

Başımı salladım ve gitmesine izin verdim. "Burada kalabilir miyim? Nerede yaşadığını bilmiyor."

"Elbette. Mesajınızı aldığımda misafir odasını hazırlamıştım bile."

"Teşekkürler." Gözyaşlarıma karşı savaştım ama kendimi zor tutuyordum. "Artık oraya gidebilir miyim?"

Shana yüzüme baktı ve küçük bir baş hareketiyle beni onayladı. "Evet. Evet, tabii ki yapabilirsin."

Beni evine götürdü, kız arkadaşının hafta sonu için şehir dışında olduğunu ve istediğim kadar kalabileceğimi açıkladı. Hayal meyal banyo ve mutfaktan bahsettiğini duydum ama gözyaşlarımdan dolayı görüşüm bulanıklaştığı için bir şey göremedim. Bir yatak odasının kapısını açtı ve beni içeri buyur etti.

"Seninle kalmamı ister misin?"

"Sadece... Sadece ne olduğunu anlamaya çalışmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Bana yumuşak bir gülümseme verdi ve kapıyı arkasından kapattı. Hırkamı çıkarma zahmetine katlanmadım, bunun yerine yatağın üzerinde sıkı bir top gibi kıvrıldım, kollarımı sardım ve derin hıçkırıklarımdan kendimi korudum. Düşüncelerime anlam veremiyordum. Mantıklı olup olmadığıma karar verecek enerjim yoktu. Tek hissettiğim ihanete uğradığımdı. Anon13'ün beni hayalete çevirdiğini sanıyordum ama Lucas beni tekrar böyle hissettiriyor, bir yandan da bana ne kadar değer verdiğini söylüyordu. Marcus'un ölümünden sonra başa çıkamadığım acı, isimsiz arkadaşımın başına bir şey gelmiş olmasından duyduğum endişeyle karışmıştı. Onun iyi olduğundan emin olana kadar ne kadar korktuğumu fark etmemiştim. Gözlerimi kapattım ve düşüncelere karşı savaştım. Zamana ihtiyacım vardı.

Dört gün sonra yatak odasının kapısı çalındı. "Misafir istemiyorum." Shana'yı kendi evinde geri çevirdiğim için kendimi kötü hissediyordum ama bu konuda konuşamazdım.

Kapı açıldı ve tek kaşını kaldırmış yeşil saçlı bir peri ortaya çıktı. "İsteseniz de istemeseniz de bunu alacaksınız."

Yatağımın ucuna oturdu ve bana baktı. "Berbat görünüyorsun."

Göğsümden bir kahkaha yükseldi ve dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, kalbinin yerinden sökülmesi sana bunu yapar."

"Biliyorum tatlım. Daha sonra senin için onun kıcını tekmeleyeceğim ama şimdi kalkman gerekiyor." Yataktan kalktı ve bir elini kalçasına koyup diğerini bana doğru uzattı. "Duş al. Şimdi."

Beni ayağa kaldırmasına ve duşuma sürüklemesine izin verdim. Kapıyı kapatırken Shana'nın şöyle dediğini duydum.

geliyor. Ne yapacağımı bilemedim."

Saçlarımı üç kez yıkadım ve sıcak suyun taşıdığım ağırlığın bir kısmını durulamasına izin verdim. Kış uykusundan uyanmak gibiydi, vücudum çok uzun süre hareketsiz kaldığım için kaskatı kesilmişti. Misty'nin bana getirdiği giysileri giyerek dışarı çıktım ve beni yapmaya zorlayacaklarını bildiğim konuşma için kendimi toparladım.

Banyodan çıktım ve iki arkadaşım da beni bekliyordu.

Önce Shana başladı. "Bir müdahalede bulunacağız. Bir çocuk için o odada kalamazsın."

Bir kahkaha attım. "Onun sıradan bir çocuk olduğundan emin değilim." Sesim ciddileşti. "Tüm bunların bununla ilgili olduğundan da emin değilim."

"Tamam, o zaman anlat bize."

Kanepeye oturduk ve Misty bana sıcak çay getirdi ve elini benimkinin üzerine koymadan önce üzerime bir battaniye örttü. "Ne oldu?"

Onlara Lucas'ın Anon13 olduğunu ama bunun daha da kötü olduğunu çünkü onun için endişelendiğimi ve bu duyguyu haftalardır içime gömdüğümü anlattım. Onlara Lucas'a derin, mahrem şeyler anlattığımı ve onun bana kim olduğunu bile söylemediğini anlattım. Ona ihtiyacım vardı.

"Anon13 ona ihtiyacın olduğunda yanında mıydı?" Misty kanepede yanımda oturduğu yerden sordu.

Başımı salladım.

"Başından beri Lucas olduğunu bilseydin, yine de onunla konuşur muydun?"

Yapar mıydım? Soru düşüncelerimde yuvarlandı ve sonunda bir cevaba ulaştı. "Evet, tek istediğim buydu."

Shana öne doğru eğildi, gözlerini benimkilere dikti ve yumuşak bir sesle, "Sence onun da istediği bu muydu?" dedi.

Geçen yılı beni kullandığını düşünerek geçirmiştım ama aslında Marcus'un ölümünün sebebinin kendisi olduğuna inanıyordu. Marcus'un ölümünün

onu asla affetmeyeceğimi söyledi. Onun da buna inandığına inanıyordum. Peki, bunca zaman boyunca beni gerçekten sevdiyse, ona ulaşmasının tek yolu gerçekten bu kadar kötü olması mıydı?

"Onu görmem gerek."

"Telefonunu patlatıyor." Shana telefonu bana uzattı, ben de aldım, gözlerim mesajlara fal taşı gibi açılmıştı.

Bana hem Anon13 hem de kendisi olarak yazmıştı. Üzgün olduğunu söylemenin milyonlarca farklı yolu vardı. Elinden gelse her şeyi farklı yapacağını. Gitmemek için bir yol bulmaya çalışıyordu. Ciğerlerime derin bir nefes çektim, sonra dışarı çıkardım ve ona cevap yazdım.

Yakında konuşuruz.

Ayağa kalktım. Husky'ler bu hafta sonu şehir dışındaydı. "Kim yolculuğa çıkmak ister?"

Misty'nin yüzünde geniş bir gülümseme oluştu. "Kesinlikle evet!"

OTUZ İKİ LUCAS

"Her şey yoluna girecek, dostum." Jax, Londra'ya girdiğimiz sırada takımımızın Greyhound otobüsünde yanıma oturdu. İki saatlik yolculuğun her dakikası hayatımın uzadığını hissettirmişti. Piper'ın beni terk etmesinin üzerinden günler geçmişti, hayatım darmadağın olmuştu ve olmak istediğim tek yer onun yanındı. Bu otobüste olmamın tek nedeni Piper'ın beni görmek istemediğini açıkça belirtmiş olmasıydı.

"Nasıl? Çünkü benim gördüğüm kadarıyla, tüm hayatımın içine ettim." O ilk geceyi Piper'ın yurt odasının önünde kamp kurarak geçirmiştim, eğer onu görebilirim anlamasını sağlayabileceğimi düşünüyordum. Sonra Misty eve geldi ve bana acıyarak kapıyı açtı. Piper orada değildi. Çekmeceleri boştu ve okul malzemelerinin hiçbiri yoktu. Yemin ederim, her şeyi berbat ettiğimi fark ettiğimde göğsümün yarıldığını hissettim.

Jax arkasına yaslandı ve ayaklarının dibindeki sırt çantasından bir parça meyan kökü çıkarıp bir ısırık aldı. "Sadece yaptığın diğer tüm aptalca şeyler için seni affettiğini söylüyorum."

İnledim ve avuçlarımı gözlerime sürttüm. "Aynen öyle. Neden bunu yapmaya devam etsin ki?"

Jax'in ses tonundaki alaycı ifade kayboldu ve elini omzuma koydu. "Nefes al, dostum. Piper öyle bir tip değil

ve her ne kadar yaptığın şey pislikçe bir hareket olsa da, ben bile anlıyorum. Sayılır."

Nefesimi tuttum ve pencereye doğru yöneldim. "Vay be, teşekkürler."

"Dinle, telefonunu havaya uçurmak onun daha çabuk kendine gelmesini sağlamayacak." Jax telefonumu kaptı ve ben de ona ters ters baktım.

"Geri ver lan şunu." Ona mesaj göndermediğimi bilmiyordu; eski mesajları okuyordum.

Onu koridorun üzerinde havaya kaldırdı. "Hiç şansın yok. Oyun için doğru kafa yapısına gir, sonra ikimiz de oraya gidip aptal kışını affetmesi için ona yalvarabiliriz."

"Gelip Piper'ı geri almama yardım edecek misin?" Başım şaşkınlıkla geri döndü.

Jax sırtıttı ve telefonumu bana uzattı. "Tabii ki vereceğim. Siz ikiniz birbiriniz için yaratılmışsınız. Şimdi sakinleşin."

Telefon tam ondan bana geçerken çaldı ve mesajı görmek için yukarı kaydardım.

Katil: Yakında konuşuruz.

Jax yüzünü buruşturdu. "Yalan söylemeyeceğim. Bu uğursuzluk getirir."

Sertçe yutkundum ve başparmağımı mesajın üzerinde gezdirdim. "Hadi canım, ama... eğer konuşmak istiyorsa, en azından bunu düzeltmek için bir şansım daha var."

Maçtan önceki on dakikalık ısınmamız için piste atladım. Bıçaklarım buzu kesti ve bir anlığına geçen yıl peşinde koştuğum hissizliğin bir kısmını hissettim. Kahretsin, hiçbir şeyle uğraşmak zorunda olmamak başlı başına bir bağımlılıktı, ama aradaki fark Piper söz konusu olduğunda her şeyi hissetmek istememdi. Bu kalbimin söküldüğünü hissetmek anlamına gelse bile.

Londra'nın arenasısı bu gece tıklım tıklımdı, taraftarların hepsi siyah ve sarı renklere bürünmüştü. En büyük rakiplerimiz olarak, bu maçı kim kazanırsa sıralamada yükselecekti. Bakışlarım koltuklar arasında geziniyor, orada olmayacağını bildiğim altın sarısı saçları arıyordu.

Bir omuz koluma çarptı ve dizimin üstüne düştüm, acı uyluğuma doğru sekti. Dizlikle bile, kuvvet hala bir orospu gibi acıtıyordu. "Ne oluyor lan?"

Ön dişini kaybetmiş ukala bir adam bana gülümsedi. "Son maçında küçük kuzenimi saf dışı bıraktın. Bu gece bunun bedelini ödeyeceksin."

Ayağa kalktım ve ona yaklaştım, gergin kaslarımdan öfke yayılıyordu. Aptalın biri bana tüm öfkemi yöneltebileceğim bir nokta vermeden kendimi zar zor toparlıyordum. "Bu gece benimle taşak geçme."

Güldü. "Sana başka seçenek bırakmıyorum. İlk periyotta düşeceksin. Koçuna seni oyundan a l m a s ı n ı söyleyen iyi olur."

Onu yere sermek için kolumu geriye savurdum ama arkamdan yakalandı.

"Sakin ol," dedi Alex beni geriye doğru sürükleyerek. "Isınma sırasında olan her şeyin birden fazla oyundan uzaklaştırma anlamına geldiğini biliyorsun. Bunu maça kadar bırak."

Elini silktim ama takımımızın antrenman yaptığı tarafa doğru onu takip ettim. Jax ve River oyunların üzerinden geçiyorlardı, ben de bir disk kaptım ve hızla Alex'e verdim, o da River'a atıp geri getirdi. Tamamen kas hafızası haline gelene ve hiç düşünmeyene kadar bize öğretilen oyunların üzerinden geçtik. Üçüncü pasımı da kaçırınca sopamın bıçağını yere vurdum. *Hay sikeyim.*

Alex kayarak yanıma geldi ve bana ukala bir gülümseme verdi. "Bok gibi oynuyorsun."

Kaşlarımı kaldırdım. "Şu anda oldukça yumruklanabilir görünüyorsun."

Alex güldü ve eldivenli ellerini önünde tutarak geri çekildi. "Sanırım seni bundan nasıl kurtaracağımı biliyorum?"

"Nasıl?"

"O." Arkamı işaret etti ve bakışlarımı kaçırarak onu takip ettim. Gök mavisi gözlerle karşılaştığımda tüm hava ciğerlerimi terk etti.

Piper camın önünde duruyordu, üzerinde benim formam ve yanağında on üç numara vardı. Ona doğru kayarken bana sırttı ve kalbim kulaklarımda çarparak tüm sesleri bastırdı. Eldivenimi silkeledim, avucumu camın üzerine koydum ve o da kendi avucunu diğer tarafa geçirince nefesimi tuttum. Bakışlarımı yüzüne kaydırdım, bana sıcak gözlerle bakmaya başlamıştı bile.

"Çok özür dilerim." Ona sayısız mesajla gönderdiğim sözcükleri dışarı iterken sesim çatallaştı.

Başını salladı, ağzının köşesi kıvrıldı. "Biz iyiyiz."

"Ne?" Tekrar duyabilmek için tahtayı kırmak istedim.

Gülümsemesi genişledi ve bağırdı, "İyiyiz dedim.

Bir yolunu bulacağız."

Sözleri beni sarıp sarmaladığında neredeyse kışımın üzerine düşerek cama yaslandım. *Biz iyiyiz.* Belli belirsiz, çocukların buzdan çıkıp soyunma odalarına döndüklerini duyabiliyordum ama onu bırakamazdım. Kaskımı çıkardım ve alnımı cama yasladım. Piper yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirebilmek için çıkıntıda ayağa kalkmak zorunda kaldı.

"Seni seviyorum, Piper. Üstümü değiştirip bir dakika içinde çıkacağım." Hokey umurumda bile değildi. Koç isterse beni takımdan atabilirdi. Önemli olan tek şey Piper ve benim iyi olmamızdı.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Eliyle kendini işaret etti.

"Bu oyunu kazanmanı görmek için her şeyimi ortaya koydum. Beni hayal kırıklığına uğratma, Şövalye."

Yüzünü inceledim ve göğsümde bir hafiflik hissettim. Bu kız benim için mükemmeldi. Ağzımı cama yaklaştırdım ve kafam büyüklüğünde bir bölüm buğulanana kadar sıcak hava üfledim, sonra içinde P + L olan bir kalp çizdim.

Piper bardağın kendi tarafındaki harflerin izini sürdü ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce dudağını ısırdı. "Git kışlarına tekmeyi bas, sonra da beni eve götür."

Sanki içime yeniden hayat üflemişti ve damarlarımda adrenalin yükselmişti. Sıraya doğru geri geri kaydım ve "Bu senin için bebeğim" dedim.

OTUZ ÜÇ PIPER

Camın yanındaki yerimden pistte kayan Lucas'ı gözlerimle takip ettim. Tüm maç boyunca ateş gibiydi ve kaptan olarak enerjisinin takımına yayıldığı çok açıktı. Bir defans oyuncusu olarak görevi pakı mavi çizginin rakip tarafında tutmaktı ve son periyot boyunca bunu hiç bırakmamıştı.

Jax ve Alex ikişer sayı atarak Huskies'in skorunu 4-0'a getirdi.

"Hey, bu bokla burada bulunamazsın." Omzuma bir el indi ve döndüğümde dev gibi bir adamın bana baktığını gördüm. Üniversite seviyesindeki hokey takımının oldukça sakın olacağını düşünürsünüz ama belli ki öyle değildi.

"Diğer takımı görmeye geldim." Omuz silktim ama eli omzumda kaldı ve beni geri itti.

"O zaman onları dışarıda bekle." Beni merdivenlere doğru yönlendirdi ve birkaç basamak inmeye zorladı.

"Geri çekil, dostum." Misty aramıza girmeye çalıştı ama küçük cüssesi onu tehditkâr olmaktan çok sevimli kılıyordu.

Bu adam pes etmiyordu ve onlarla tartışmaya girmemin imkânı yoktu. Çocuklar çıkana kadar otobüsün yanında beklemek zorundaydım. "İyi, her neyse."

"Bir dahaki sefere o tavşan kışını buraya getirme." Sözlerini geveledi ve bu pisliğin sarhoş olduğunu anladığımda ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Ellerimi onaylarcasına kaldırdım. "Tamam, gidiyorum ve bir daha geri dönmeyeceğim."

"Sen daha iyisin."

İrkildim ve Lucas'ın vuruşunun şiddetiyle tahtalar sallandığında adam beni bıraktı. "Çek o lanet ellerini kızın üzerinden," diye hırladı ve bu adama saldırmasını engelleyen tek şeyin aramızdaki cam olduğuna emindim.

Hayran, Lucas'la benim arama baktı ve gitmeme izin verdi. Lucas onu tamamen görmezden geldi ve gözleri bana takıldı. "İyi misin, bebeğim-"

Bir oyuncu Lucas'a arkadan çarparak kafasını doğrudan cama yapıştırdı. Çarpmanın etkisiyle cam kırıldı ve Lucas'ın gözleri parlayıp önüme yığılırken kalbim durdu. Nabzımın gücü intikam alırcasına geri geldi ve Lucas'ın hareket etmediği her saniyede kulaklarıma çarptı.

"Ayağa kalk. Ayağa kalk. Lütfen kalk." Tekrar tekrar söyledim ama o hareket etmedi. Sağlık görevlileri ona ulaştığında ve gözlerine ışık tuttuklarında cevap vermediğinde gözlerim yandı ve kaburgalarım ciğerlerimi kesiyormuş gibi hissetti. "Lütfen, Lucas."

Hepimiz Lucas'ın baygın bedenini sedyeye kaldırmalarını izlerken kalabalık sessizdi. Göğsüne odaklandım, nefes aldığına dair bir işaret bulmaya çalıştım ama giydiği kat kat dolgular bunu neredeyse imkânsız kılıyordu. *Hayır, hayır, hayır, hayır*. Böyle bir şey olamazdı. Onu daha yeni geri aldım. Islak bir nefes çektim ve benimle kalması için yalvardım, ama kelimelerim onun için kayboldu.

Uzaktan, Misty'nin beni kollarıyla sardığını ve yatıştırıcı tonlarda fısıldadığını hissedebiliyordum ama önümdeki sahneden başka hiçbir şeye odaklanamıyordum. Güçlü, zeki, harika adamım yere serilmişti ve ona yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Sağlık görevlileri tahtayı aralarına aldılar ve onu dikkatlice buzun dışına taşıdılar. Daha ne olduğunu anlayamadan koşmaya başladım ve kimse beni durduramadan soyunma odasına açılan kapıdan içeri girdim.

Onu çoktan açık çıkış kapısına doğru çekiyorlardı ve gece ambulansın kırmızı ve beyaz ışıklarıyla parlıyordu. Ona ulaşmalıydım. Koçunu iterek geçtim. "Ben de seninle geliyorum."

Doktor kaşlarını kaldırdı. "Üzgünüm hanımefendi ama ambulansa sadece birinci derece yakınları binebilir."

"Dedim ya. Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Seninle." Her kelimeyi hırslayarak söyledim.

Daha bir adım atamadan ayaklarımdan çekildim ve sert bir göğse bastırıldım. Jax kulağıma, "Hemen hastaneye gideceğiz, Pips," dedi ve kalp atışlarım sakinleşmeye başladı. Kollarında döndüm ve ıslak gözleriyle karşılaştım.

"İyi olmak zorunda, değil mi? İyi olmak zorunda." Yüzümü gömleğinin içine gömdüm ve o da kollarını bana sardı. Şimdiden kapüşonlu tişörtü ve eşofmanlarının içinde olduğuna göre kıyafetlerini çıkarmış olmalıydı.

"İyileşecek. Bir hokey oyuncusu için sıradan bir gün." Şaka yapmaya çalıştı ama ikimiz de kafaya alınan bir darbenin ciddi sonuçları olduğunu bilecek kadar uzun süredir bu sporun içindeydik.

Jax elimi tuttu ve beni ön tarafa doğru götürdü. "Bekle. Sen sürmedin."

Misty köşeyi döndü ve anahtarlarını uzattı. "Hadi gidelim."

Hastaneye gitmek işkence gibi geldiyse, beklemek de arafta kalmak gibiydi. Acil servise girip de kimsenin içeri giremeyeceğini öğrendiğimizden beri en az iki saat geçmişti. Her hemşire geldiğinde, belki bir haber vardır diye başımı kaldırdım ama kimse durmadı.

"Al, bunu kullanabileceğini düşündüm." Bir kahve görüldü ve bakışlarım River'inkilere kaydı. Onun ve Alex'in burada olduğunu fark etmemiştim bile.

Kahveden küçük bir yudum aldım. "Teşekkürler."

"Ben burada büyüdüm ve hemşirelerden birini tanıyorum. Lucas'ın durumunun stabil olduğunu ve viziteler biter bitmez içeri girmene izin vereceğini söyledi."

Ayağa fırladım ve kollarımı beline dolayarak onu haşlayıcı sıvıyla kaplamaktan zorlukla kaçındım. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, milyonlarca kez teşekkür ederim."

Geri çekildi ve gözlerimle buluştu. "Piper, bilmen gereken bir şey var. Hâlâ bilinci yerinde değil ve uyandığında ne durumda olacağını bilmiyorlar."

İçim sıkıştı ama bunun ne anlama geldiğini anlayacak enerjim yoktu. Sadece ona ulaşmam gerekiyordu. "Al beni."

River beni mavi önlük giymiş ve bana üzgün bir bakış atan bir kadının yanına götürdü. Uzandı ve elimi sıktı. "Seni onu görmeye götürebilirim."

Onu odaya kadar takip ettim, beynim ayak uydurmakta zorlanırken bedenim tamamen otomatik pilottaydı. Onu görene kadar nefes alamadım. Daha iyi görünüyordu; yüzünü kaplayan kül rengi yerini sıcaklığa bırakmıştı. Öne doğru yürüdüm ve hemşireye dönmeden önce parmaklarımızı birbirine geçirdim. "Ne kadar baygın kalacağına dair bir tahmininiz var mı?"

"Özür dilerim. Daha fazla bir şey bilmiyorum ama doktor uyanır uyanmaz gelip her şeyi açıklayacak." Hemşire bizi yalnız bıraktı ve ben de yatağının yanına bir sandalye çektim. Özel odasının ışıkları karartılmıştı ve kalp atışlarının grafiğini ekranda eşit bir şekilde atlayarak takip ettim.

Başımı yatağa yaslayarak sessizce hıçkırdım. Uyanmasına ihtiyacım vardı. Söylemem gereken çok şey vardı. Parmaklar kulağımın arkasındaki saçlarımı sıyırdı ve nefesim kesilerek yataktan fırladım. Lucas birkaç saniye boyunca gözlerimi aradı. "Ne oldu? Hatırladığım son şey bir pisliğin seni ittiği idi. "

Sandalyemde geriye doğru çöktüm ve nefesimi bıraktım. "Arkadan vuruldun ve tahtalara çarptın. Lucas, ödümü kopardın." Çenem titredi ve Lucas parmaklarımızı birbirine geçirdi.

"Buradasın," dedi Lucas, gözleri hâlâ benimkileri ararken ve bir hıçkırık göğsümden kaçarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü.

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Bunu bana bir daha asla yapma."

Sözlerimi duymazdan gelerek yanağımı avuçladı ve başparmağıyla gözyaşlarımı sildi. "Benim için savaşmayı bıraktığını sanıyordum. Bunun için her türlü sebebin var. Ama buradasın. Kahretsin, çok üzgünüm Piper. Sana söylemeliydim."

Başımı salladım ve eline doğru eğildim. Gözleri bağlandığımız yere takıldı ve hayretle açılmışa benzeyen bir ifadeyle genişledi. "Olayları ele alış şeklinden pek memnun olduğumu söyleyemem ama sanırım anlıyorum." Derin bir nefes aldım. "Sana gerçekten ihtiyacım vardı ve meğer seni asla tamamen kaybetmemişim. Bu kendi içinde çok tatlı bir şey. Yaptığın her şeyi anlamam biraz zaman aldı ama dürüst olmak gerekirse, kendini suçladığın için kalbim kırılıyor."

"Piper, öyle düşünmediğini biliyorum ama ben onun neden kaçtığını anladım." demeden önce çenesi sıkıldı.

Sözünü kestim, ne kadar hatalı olduğunu anlamasını istiyordum. "Onunla telefonda konuşuyordum ve Lucas, bu senin hatan değildi. Sen onun kardeşıydin ve sadece sakinleşmeye ihtiyacı vardı. Anladı, sadece arabayı görmedi. Bu bir kazaydı."

Lucas titreyerek nefesini içine çekti ve alnını benimkine dayadı. "Çok özür dilerim. Seni asla öyle bırakmamalıydım. Marcus'un kaza yapmasına sebep olduğum için sadece suçluluk duymuyordum... Bilseydin benden nefret edeceğinden korkuyordum. Pek çok şeye dayanabilirim ama buna dayanamazdım."

Başını kaldırdı ve viski rengi gözleri benimkilerle buluştu. "Keder uygulaması... Seni aramaya çıktım ve kullanıcı adın KillerB'yi gördüğümde elimi uzatmaktan

kendimi alamadım.

Sen olduğundan emin olmam uzun sürmedi. Bunun berbat bir şey olduğunu biliyorum ve sana daha önce söylemeliydim. Söylediğin şeyler, yalnız olduğunu bilmeye dayanamadım. Ailen bile sana yardım edemezdi. Senin yanında olmak için düşünebildiğim tek yol buydu."

"Kalabilirdin. Kalmana ihtiyacım vardı." Sertçe yutkundum, sonunda bunu yüksek sesle söyledim.

"Ben lanet bir aptalım."

Bunun üzerine gülümsedim ve o da bakışlarını benimkilere dikerek anın tekrar ciddileşmesini bekledi. "Hayatımın geri kalanında kalmadığım için pişman olacağım. Senin için karar vermekten bıktım. Bu sefer seni kaybettiğimi sanmıştım. Bir daha asla. İşleri berbat etmeyeceğime söz veremem ama bunu senden asla saklamayacağıma söz veriyorum."

Ellerini kendi ellerimle kapattım ve onu bana bakmaya zorladım. "Dinle, savaşıcağız - bu bizim bir parçamız ama her zaman birlikte olacağız. Her zaman uğruna savaşmaya değer olacağız. Sen her zaman uğruna savaşmaya değer olacaksın."

"Siktir, seni seviyorum." Ağzı benimkine çarptı ve dilini benimkine sürttüğünde boğazımın arkasında mırıldandım.

Biri yüksek sesle boğazını temizlediğinde sarsılarak birbirimizden ayrıldık. "Uyandığınızı gördüğüme sevindim ama şimdi bazı testler yapmam gerekecek." Az önceki hemşire bize gülümsedi ve yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissedebiliyordum.

Sandalyeyi geriye ittim ve odanın köşesine doğru ilerledim, ayak altında dolaşmak istemiyordum ama gitmek de istemiyordum.

Doktorun birazdan geleceğini haber verdi ve o gider gitmez çocuklar içeri girdi. Önce Jax geldi ve hemen Lucas'a sarıldı. "Şükürler olsun dostum. Bunu bana bir daha yaparsan seni öldürürüm."

"Bir dahaki sefere arkaya yasadışı bir çek götürmemeye çalışacağım." Lucas bir kahkaha attı ama Jax ciddileşti.

"Onu durdurmak için orada olmalıydım."

"Siktir git. Senin vardıyan bile değildi." Lucas, Jax'i dostça bir hareketle itti ve iki arkadaş birbirlerine gülümsediler. "Ben iyiyim. Muhtemelen bu gece eve giderim."

Doktor elinde bir pano ile içeri girdi. "Bay Knight, bu gece hiçbir yere gidemeyeceksiniz. Kafanıza şiddetli bir darbe aldınız ve beyin sarsıntısı geçiriyorsunuz. Her ne kadar uyanıklığınız ve konuşma şekliniz iyiye işaret olsa da; birkaç saat içinde tomografi çektirmeniz için yer ayırttım. Sabah temiz çıkarsa eve gidebilirsin. Bunu hepimize yapmaktan nefret ediyorum ama ziyaret saati sona erdi ve sizden gitmenizi istemek zorundayım."

Alex ve River ayrılmadan önce Lucas'a anlamadığım bir şeyler söyledi, hemen ardından Jax geldi. Lucas beni yatağın kenarına çekince ciyakladım ve ellerimi onun göğsüne koydum. Arkasına yaslanmadan önce eğilip beni nefes nefese öptü. "Sabah görüşürüz bebeğim. Çocukları beladan uzak tut."

Alex, River ve Jax o gece eve otobüsle dönmek zorunda kaldılar. Koç, arabayı yanımda tutabilmem için onun da gelebileceğini söylediğinde Misty'nin aklını kaçırdığından oldukça emindim. Gecenin geri kalanında bekleme odasında kaldım, bir hemşire gelip elini omzuma koymadan önce sadece birkaç dakika uyuyabildim ve gözlerim açıldı.

Ellili yaşlarının sonlarında bir hanımefendi bana gülümsedi. "Artık içeri girebilirsiniz."

Koltuğumdan fırlayıp doğruca Lucas'ın yanına gittiğimde güldü. Çoktan uyanmış, yutmaya çalıştığı yeşil jöleye yüzünü buruşturuyordu. Onu görene kadar son yirmi dört saatin yorgunluğu yüzüme vurmamıştı. Yüzümden okunuyor olmalıydı çünkü beni yanına çekerek yatağa yatırdı, yarısı onun üzerindeydi. Elini sırtımdan aşağı kaydırды ve belimi kavradı. "Ölüme yakın görünmesi gereken ben değil miyim?"

Şakası karşısında kaskatı kesildim. "Hiç komik değil."

Başımı öptü ve beni daha da yaklaştırdı. "Biraz dinlen.
Bugün seni eve götüreceğim."

OTUZ DÖRT LUCAS

PIPER geniş bir gülümseme ve neredeyse gövdesi büyüklüğünde kahverengi bir kâğıt torba ile ön kapıdan içeri girdi. "Bu akşam tortellini yeriz diye düşünmüştüm."

Gözlerim sundress-puffer ceket kombinasyonunun üzerinde gezindi ve gülümsedim. Altın sarısı saçlarını omuzlarına dökmüştü ve saçları yüzünü çevreliyordu. "Kulağa lezzetli geliyor."

Okuduğum kitabı bıraktım - ejderha binicileri, meydan okumalar ve ölümüne dövüşler vardı. Süper baş belasıydı ve onunla mutfakta buluştum. Çantayı aldım ve dudakları dudaklarıma değene kadar onu kendime çektim. Boştaki elimi omurgasında gezdirip kalçalarını bana doğru bastırdığımda yumuşak, muhtaç sesler çıkardı. Öpüşmeyi kestim ve alnımı onunkine yasladım. "Seni özledim."

"Gideli sadece birkaç saat oldu," dedi soluk soluğa gülerek.

Piper geçen hafta boyunca her gün evimize gelip başımda bekledi. Doktor düşük dereceli bir beyin sarsıntısı geçirdiğimi ve bayılmamın her şeyden çok çarpma açısıyla ilgili olduğunu söyledi. Normale dönecek ve gelecek hafta sonu maç günü için hazır olacaktım ama bu onu endişelenmekten alıkoymadı.

"Ne demek istediğini anlamıyorum." Onu kaşlarının arasından öptüm, çantayı tezgâha koydum ve malzemeleri çıkardım. Soğan, sarımsak, domates ve sirke. Bir paket tuttum

ve sırtıttı. "Bu hile değil mi?"

Abartılı bir hışımlla elimden kaptı. "Onları sıfırdan yapmamız için gereken beş saati beklemek istemiyorsan, bu işimizi görür."

Doktor elektronik aletlerin yasak olduğunu söylediğinden beri her gün birlikte yemek pişiriyorduk. Çocuklar yemeklere bayılıyordu ama ben onun mutfakta dolaşp bana patronluk taslamasına bayılıyordum.

"Büyük tencereyi doldurun ve altını açın."

Kollarımı arkadan ona doladım, yüzümü boynunun arkasına gömdüm ve onu içime çektim. "Evet, hanımefendi." Ama istediğini yapmak yerine, saçlarını oynatarak boynunun sütununu ortaya çıkardım ve oraya yavaş, ıslak öpücükler yerleştirdim.

Boğazının arkasından mırıldandı ve dokunuşuma doğru eğilerek gülümsememe neden oldu. Kızım bana karşı çok duyarlıydı ve onu özlediğimi söylediğimde yalan söylemiyordum.

"Akşam yemeği." Omuzlarına doğru ilerlerken aldığı hırıltılı nefesler itirazını zayıflattı.

"Yemeği sikeyim." Bir elimi yukarı kaydırarak göğsünü avuçladım ve diğer elimi elbisesinin içinden göbeğini avuçlamak için indirdim. Geriye doğru eğildi, vücudunu ellerime bastırdı ve kıcını sikime dayadı. "Bu gece muhteşem görünüyorsun, bebeğim."

"Mmhmm." Elleri benimkilerin üzerine uzandı, daha fazla baskı uyguladı ve beni duyduğundan bile emin değildim. Kahretsin, bu çok ateşliydi.

İnledim, onu yüzüme doğru döndürdüm ve ağzını yakaladım. Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve öpüşmemiz açlığa dönüştü. Dilimi ağzına daldırmadan önce alt dudağını ısırdım ve emdiğinde ürperdim. Tanrım. Kalçalarını kavradım, onu kaldırdım ve kıcını tezgâhın üzerine koydum, elbisesini kalçalarına kadar kaldırdım, böylece aralarına sığabildim.

Piper avuçlarıyla kendini destekledi ve amını sikime doğru yönlendirdiğimde başını geriye attı. "Sen

Böyle mi bebeğim?"

"Tanrım, evet." Kalçalarını yuvarlayarak vücudunun arzuladığı baskıyı kovaladı.

Bacaklarının dışını kavrayarak ellerimi yavaş yavaş uyluklarından yukarı kaydırdım ve başparmağımı klitorisinin üzerine koydum. Külotu zaten nemliydi ve sikim onun içinde olmak için ağlıyordu. Kumaşı yana doğru ittim ve başparmağımın altında klitorisini onun sevdiği dar daireler içinde dolaştırdım. Orgazmın etkisiyle sessiz bir çığlık atarak ağzını açtı. Bana karşı sürtünmesini görünce neredeyse boşalıyordum.

Beni ittiğinde onu tezgâhın üzerinde becermeme saniyeler kalmıştı ve birkaç adım geriye tökezledim. Tezgâhtan atlayıp dizlerinin üzerine çöktüğünde ve kocaman mavi gözleriyle bana baktığında protestom kesildi.

Sikim serbest kalana kadar şortumu yavaşça indirdiğinde titreyen bir nefes aldım.

Uzandım ve saçlarını yüzünden çektim. Kızım dizlerinin üzerinde çok güzel görünüyordu. Dikişimdeki prekumu yaladığında ve aletimin başını ağzına alıp etrafında mırıldandığında vücudum sarsıldı. Dizlerim büküldü ve beni daha da ağzına alırken tezgâhı kavramak için kolumu onun üzerinden desteklemek zorunda kaldım. Dişlerimi sıktım, içine girme dürtüsüyle savaştım, ama kalçamı kavrayıp beni daha derine çektiğinde ve etrafımda yutulduğunda kaybettim.

"Sikeyim." Ağzına sokuldum, beni daha da derine çekerken gözlerindeki yaşları yiyip bitiriyordum. Sikimin etrafında inlerken içimden bir titreme geçti ve kalçalarım seğirdi. Orgazmım omurgamda inşa edildi ve kaslarımdan kıvılcımlar gönderdi. Taşaklarım sıkılaştı ve sadece onun güzel küçük ağzına boşalma düşüncesi bile beni neredeyse çözdü.

Uzanıp avucunun içinde masaj yaptı ve parmaklarım saçlarına gömüldü, serbest kalmamı kovalarken başını daha hızlı aşağı itti. İnledi ve beynim paramparça oldu.

her son damlasını nasıl yuttuğuna hayret ediyordum.

Çömeliip onu kollarımın arasına aldım ve doğruca odama doğru yürüdüm. Onunla işim bitmemişti ama erkeklerin onu bu şekilde görmesine izin verecek değildim. Onu yatağa yatırdım ve elbisesini başının üzerinden kaldırmasına yardım ettim ve geri adım atmadan önce külotunu çıkardım.

Teni kızarmış, meme uçları pembeleşmişti ve kirli sakallarımın teninde bıraktığı izler vardı. "Kahretsin, çok güzelsin."

Gözleri karardı ve tişörtümü ellerimin üzerinden çekip şortumu ve boxerımı yere bırakırken hareketlerimi takip etti. Sadece ona bakmaktan bile sikim yeniden kalkmıştı.

Bacaklarının arasına girdim ve parmaklarımı saçlarına gömüp başını geriye doğru çektim. Ağzı açık kaldı ve onu kendi ağzımla yakalamakta tereddüt etmedim. Tadı bana benziyordu ve ellerim çıplak kıcının kenarlarında morluklar bırakacak kadar sertleşti. Kahretsin, bana yaptığı şeyler.

Yatağa tamamen uzanması için ona yardım ettim ve bir elimi sırtının alt kısmına, diğerini de kürek kemiklerinin altına, yatağıyla arasına kaydırdım. "Lucas, sik beni."

Evet, hanımefendi. Sonunda meme ucunu ağzıma almadan önce boynunu ve kabaran göğsünü öptüm. Baskıdan ağlayarak sırtını kamburlaştırdı ve ben de alttan destek alarak onu öylece tuttum. Karnını ve kalçalarının arasını öpmeden önce göğüslerini birbirini ardına yalayıp yuttum.

Nefesim hassas tenine değdiğinde nefesi kesildi. Burnumu ona doğru yaklaştırdım, tatlı kokusunu içime çektim ve başımı bastırdığında inledim. Dilimi kıvrımlarının arasında gezdirdim ve kalçalarını yakaladım, her damlasını yalarken onları sabit tuttum. Kalçaları hareket ettikçe

Onu tuttuğum yerde yapabildikleri kadar çok şey yaptılar ve onunla zamanımı alırken muhtaç, yalvaran sesler çıkardı. Zevkinin her saniyesini kontrol ettiğim, onu daha güçlü bir şekilde serbest bıraktığım bu kısmı çok sevdim.

"Lucas, benimle alay etmeyi bırak," diye yalvardı ve iki parmağımı girişine soktum. Yavaş yavaş ona daha sözlü olmayı, istediğini talep etmeyi öğretiyordum.

"İhtiyacın olan bu mu bebeğim?" Elimi kalçasından çektiğimde hareket etmekte özgürdü ve hiç vakit kaybetmeden kendini yüzüme sürtmeye başladı.

"Beni boşalt. Lütfen beni boşalt."

Boğazımda alçak sesle inledim, yalvarışlarına karşı koyamadım ve parmaklarımı daha sert pompalarken klitorisini emdim. Yaklaşan salıverilmesiyle etrafımda sıkıştı. Parmaklarımı iç duvarının yumuşak noktasına doğru kıvırdım ve salıverilmesiyle birlikte nabzı atmaya başladı. Yavaşladım ama orgazmının her damlası serbest kalana kadar durmadım.

Vücudunun üst kısımlarına doğru öpücükler kondurdum, meme uçlarıyla zaman geçirdim ve kalçalarımı onunkilerin arasına yerleştirdim. Dilini çenemde ve ağızımda gezdirerek kendini benden temizledi ve gözlerim başımın içine yuvarlandı. Kendimi durduramayarak sikimi içine soktum ve kendimi tamamen gömülü tuttum.

Yavaşça içeri ve dışarı sallanırken bakışlarını tuttum, zevkin her onsunu çektim. Bir tutam saçını kulağının arkasına ittim ve dudaklarını dudaklarımla sıyırdım. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum" derken gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Onunla yavaş, eşit vuruşlarla seviştim, sıcak tenine öpücükler kondurdum ve ellerimi dokunabildiğim her yerde gezdirdim. Ritmi arttırdım ve Piper tırnaklarını sırtımda gezdirerek ağızımın içinde inledi. Çenesinden aşağı, kulağının altından öptüm ve daha sert, daha derin hareket ederken yüzümü boynuna gömdüm, çıkardığı sesleri dinledim ve tam olarak doğru vurana ve tekrar tekrar adımı söyleyene kadar ayarladım. "İşte bu, bebeğim. İşte böyle, sikime gel."

Amcığı etrafımda kenetlenirken kollarımda sertleşti ve titredi, beni de onunla birlikte uçurumun kenarına çekti. Sırt üstü dönüp onu da yanıma almadan önce birkaç dakika yere yığıldım.

Piper çenesini göğsüme dayadı ve gülümsedi. "Sanırım bu şimdiye kadarkilerin en iyisiydi."

"Bir dahaki sefere üstte olacak bir şey." Kıçını kavradım, avucumu karnının üzerinde gezdirmeden ve göbeğinin altına bir öpücük kondurmadan önce biraz sıktım. "Burada bir bebek olmadığı için biraz üzgün olmam ne kadar berbat bir şey."

Güldü. "Oldukça berbat."

Sonsuza kadar böyle kalabilirdim ama ön kapı çarparak içeri girdi ve eve giren birkaç kişinin sesini duyabildim.

"Hey, yemekte ne var?" Jax mutfaktan seslendi.

Piper'ın yanakları pembeleşti ve kıkırdamamak için dudağını ısırdı.

Onu tekrar öptüm, yavaş ve kolay. "Sen her zaman benim oldun, Piper. Seninle evleneceğim. Sadece henüz sana teklif etmeme hazır değilsin."

Yemekten sonra Piper dördümüzü de oturma odasına oturttu. Mutfığa girip duvardan Hunt için beyaz tahtayı çekerek önümüzde dururken onu izledim. Benim gömleğimi giyiyordu ve altında şort olduğunu bilmeme rağmen, görünüşü şimdiden ağzımı sulandırmıştı.

"Bu" -panoya işaret etti- "bitti." "Ama-" Jax başladı ama Piper elini kaldırdı. "Bu iğrenç ve biraz da aşağılayıcı."

"Kızlar biliyor," diye itiraz etti.

"Yani onlara bunun bir yarışma olduğunu mu söylüyorsun yoksa bir gece için olduğunu mu çünkü bu ikisi çok farklı şeyler." Bir elini kalçasına koydu ve kaşlarını kaldırdı. Dudaklarım kıpırdadı.

Jax gerçekten de kızardı ve çenesini kapattı.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Piper rakamları avucuyla sildi ve gülümsedi. "Bu daha iyi. Git iğrenç olmak için başka bir yol bul."

Böyle patronluk taslamasına bayılıyordum. Koltuktan zıpladım ve onu ayaklarından kaldırıp omzuma attım.

"Bırak beni!" Sesi tiz bir ciyaklamaydı ve kışına nefesini kesecek kadar sert bir tokat attım. "Bunun bedelini ödeyeceksin."

"Dört gözle bekliyorum, Katil." Elimin birleştiği yeri ovuşturdum ve kapıdan çıkmadan hemen önce Alex'in "Hepimiz kazandığımızı gördük, değil mi?" dediğini duydum.

EPİLOG

ÜNİVERSİTE BİRİNCİ SINIF

LUCAS bir saat önce yurt odama geldi ve beni bir randevuya götüreceğini ve şık giyinmemi söyledi, sonra da başka hiçbir ayrıntı vermedi. Yatağımda oturup hazırlanmamı izlerken ona baktım ve karnım beklentiyle çırpındı. Ne yazık ki, siyah elbise pantolonunun kaslı kalçalarına yapışması ve koyu gri kaşmir kazağının göğsünü şekillendirmesi dikkatimi o kadar dağıtmıştı ki, hazırlanmaktan çok onu izleyerek zaman geçirmiştım.

Sarı çizgili mor bir elbiseyi göğsüme kadar tuttum. ve onu beyaz çiçekli lacivert bir elbise ile değiştirdim. Mor elbiseyi daha çok sevmiştim ama normal bir gece için biraz fazlaydı. "Bunlardan hangisini daha çok seviyorsun?"

"Bebeğim, farkında mısın bilmiyorum ama bence her ikisinde de çok güzelsin." Ben aynada kendimi izlerken arkamda durdu ve ağzını kulağıma götürerek tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. "*Seni* en güzel ne hissettiriyorsa onu giy."

Göğsüm ısındı ve ona yaslanıp başımı omzuna yasladım. Bu adam özgüvenim için harikalar yaratmıştı. Dudaklarım kıvrıldı ve tişörtünü başımın üzerinden kaldırıp beni sadece uyumlu bir iç çamaşırıyla bıraktım. Lucas inledi, elleri kalçalarımın gitti ve aynada bana bakışı koyulaştı.

Beni kollarının arasında döndürdü ve ağzı aç bir öpücükle üzerime indi. Elleri kışımı kavrayıp beni kendisine doğru bastırduğında ağzının içinde inledim. Geri çektim. "Bunun yerine evde kalmak istemediğine emin misin?"

"Hayatta olmaz." Lucas alnımdan öptü ve geri çekildi.

Başımı yana eğdim, planın ne olduğunu daha da merak ediyordum. Gözleri ateşle kaplanmış olsa da davranışlarında bir tuhaflık vardı. Elleri üzerimden kalktı ve mor elbiseyi elimden çekmeden önce parmak eklemlerini kırdı. "Beğendiğin bu mu?"

Elimi ipek kumaşın üzerinde gezdirdim. "Nereden biliyorsun?" "Aynaya tuttuğunda gözlerin parladı." Lucas Elbiseyi askıdan çıkardım ve bir araya getirerek başımın üzerine kaldırdım. Ellerimi askılardan geçirdim ve kumaşın üzerime düşmesine izin verdiğinde gülümsedim.

Başparmağı omzumdaki ince askıyı takip etti, sonra yanımdan aşağıya, daralan korsajın üzerinden geçip uçuşan eteğin içine girdi. "Büyüleyici görünüyorsun, Katil."

Sesi alçak bir törpüydü ve fikrini değiştirip evde kalmasını sağlamaya kararlı bir şekilde ona yaklaştım. Bu gece onda öyle bir şey vardı ki, ona sarılmak ve asla bırakmamak istiyordum.

Eli çenemi kavradı, başparmağı yanağımı okşadı. "Bir cekete ihtiyacın olacak."

"Dışarı çıkma konusunda gerçekten ciddi misin?" Nefesimi tuttum ve şifonyerimden ceketimi aldım.

Bakışları derinleşti, beni tepeden tırnağa tekrar tararken olduğu yerde tuttu. "Çok ciddiylim."

Lucas beni kolunun altına aldı ve Coventry Bahçeleri'nde yürürken ellerimi kalçalarına doladım. Konumumuz ilerlememizi yavaşlatıyordu ama o aldırıyor gibiydi. Buraya gündüzleri kısa süreliğine gelmişim ama hiçbir şey beni geceleri bu bahçelere hazırlayamazdı. Dolambaçlı yol, akla gelebilecek her tür çiçekle kaplıydı ve farklı hayvanların şekline göre yontulmuş süs bitkilerini gösteren küçük ekran ışıklarıyla aydınlatılıyordu.

Patıkaya paralel uzanan Detroit Nehri üzerindeki şehir ışıklarının yansıması burayı daha da büyümlü kılıyordu. Burası bir peri masalından fırlamış gibiydi ve beni Lucas'a daha da yaklaştırdı.

Eli yanımda seğıirdi ve göğsü sığ pantolonlarla yükseldi. Bana bakmıyordu; onun yerine dikkati ilerideki beton parmaklığa yönelmişti. Bakışlarım yapının üzerinde geziniyor, insanlar dışarı fırladığında bu kadar ilginç olan şeyin ne olduğundan emin olamıyordum.

Hayır, insanlar değil. Arkadaşlarımız. Dev bir pankart açtılar ve üzerindeki yazıyı görünce nefesim kesildi: *Benimle Evlenir misin?*

Bakışlarım Lucas'a kaydı ama o çoktan önümde diz çökmüş, yumuşak ve sevgi dolu bakışlarla bana bakıyordu.

"Piper, hayatıma girdiğin günden beri, yedi yaşındaki beynim bile dünyanın bir şekilde değiştiğini anladı. Sonraki on beş yılımı bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışarak geçirdim. Ama Piper, artık tam olarak ne anlama geldiğini biliyorum. Sensiz hayatın anlamsız olduğu anlamına geliyor. Hiçbir para ya da ödöl senin bana verdiği mutluluğun yanına yaklaşamaz. Ayrı olduğumuzu düşünmek bile göğsümü tarif edilemeyecek kadar acı veren bir boşlukla ağrıtıyor."

Kalbim kaburgalarımaya çarpıyordu ve bir avucumu göğsüme bastırarak onu tutmaya çalıştım. Lucas bana hüznölü bir gülümseme verdi,

ve gözlerinde biriken yaşlar devam ederken ışığı yakaladı.

"Seni neredeyse kaybediyordum ve bu hayatımın en büyük hatası olurdu çünkü Piper, biz birlikte olmak için yaratılmışız. Eğer ruh eşleri var olsaydı, sen benim olurdun. Herkesin kırık olduğumu keşfedeceğinden korkarak çok fazla zaman geçirdim... Sen benim en savunmasız, paramparça parçalarım baktın ve beni yine de sevdin.

"Yine her şeyi berbat edeceğim ama söz veriyorum, eğer bana izin verirsen seni herkesten çok seveceğim. Sen her zaman hayatımdaki en önemli kişi olacaksın ve senin mutluluğun için seve seve dünyayı tersine çevirebilirim. Hâlâ genç olduğumuzu biliyorum ve mezuniyet ve NHL yaklaşırken işler zorlaşacak. Ama son yıllar bir şeyi kanıtladıysa o da bunu yapabilecek biri varsa o da biziz.

"Piper, sana derinden, geri dönülmez bir şekilde aşığım. Hayatının geri kalanını benimle geçirir misin-"

"Evet." Daha o sormayı bitirmeden ben başımı sallıyor ve ona evet diye bağıırıyordum. Ayağa kalktı, beni kollarıyla sardı ve yavaş, durgun bir öpücükle nefesimi çalmadan önce etrafında döndü. Kalabalık tezahürat yaptı ve ben yüzümü Lucas'ın göğsüne gömdüm. Onları unutmuştum.

Anne ve babamızın yanı sıra gülümseyen Alex ve River da buradaydı. Misty, Shana'nın yanında durmuş gözlerindeki yaşları siliyordu. Gözlerim Jax'e takıldı. Herkes bize bakarken o Sidney'e bakıyordu. Tezahüratların arasından beni duyabilmesi için Lucas'a doğru eğildim.

"Sanırım Jax'in başı dertte." "Oh, hiçbir fikrin yok."

Gece tebrikler ve iyi şanslar dilekleriyle geçti. Lucas ve Jax her şeyi planlamıştı ve geceyi yakınlardaki bir mekânda sonlandırdık. Badem sütlü Froot Loop istasyonu da dahil olmak üzere en sevdiğim yiyeceklerin bulunduğu iki katlı masayı gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Bay Knight yanımıza geldiğinde Lucas'ın yanına sokulmuş, konuklarımızın dansını izliyordum. Lucas isteksizce beni bıraktı, böylece babası beni dev ayı kucaklarından biriyle sarabildi, ardından annesi de aynı sıkılıkta bir sarılma için beni kendine çekti.

"Her zaman benim için kızım gibi olduğunu söyledim. Bu çocuğun nihayet sana sorma zamanı gelmişti," dedi Bay Knight ve oğlunu kendi kucağına çekti. Lucas'a baktı. "Ne kadar şanslı olduğunu anlasan iyi olur. Çoğu insan hayatında böyle bir sevgi göremez." Tekrar karısına baktı ve oğluna dönmeden önce aralarında gergin bir an yaşandı. "Ona iyi davranmanın en iyi yollarını düşün, sonra da ikiye katla."

Lucas beni tekrar yanına yatırdı ve başımın üstünü öptü. "Endişelenmene gerek yok. Ne kadar şanslı olduğumu çok iyi biliyorum."

Şövalyeler ilerledi ve benim gözlerim Jax'e takıldı. Masalarına ulaşmak için kalabalığın arasından geçerken Lucas'ı arkamdan çektim. Hemen Sidney'e sarıldım. Birbirimizi tanıyalı sadece birkaç ay olmuştu ama Jax'i bu kadar duygusal gösterebilen biri benim için zaten aileden sayılırdı. Jax'in onu bu konuda ikna etmek için çok çalışması gerekiyordu. Ama ona bakışından bu meydan okumayı seve seve kabul edeceği anlaşıyordu. Kolunu hafifçe sıktım. "Geldiğin için mutluyum. Lucas neredeyse gelemeyeceğini söyledi."

Jax kıpırdandı ve yüzünden karanlık bir şey geçti. Sidney'in buraya gelmesini sağlayan planlarına her ne olduyorsa, Jax bundan memnun değildi. Bana geniş bir gülümseme verdi. "Tebrikler."

"Sana sorun çıkarırsa haberim olsun." Jax bana göz kırptı ve kollarını sevgilisine doladı. En iyi arkadaşımı mutlu görmek içimi ısıttı.

"Piper," diye seslendi annem ve ben de kalabalığın arasından geçerek gecenin geri kalanına karışmak zorunda kaldım.

Lucas beni dans pistine doğru götürdüğünde o kadar çok insanla konuşmaktan bitkin düşmüş, neredeyse ayakta duramayacak haldeydim. Kolunu belime dolayarak ağırlığının çoğunu kaldırdı ve yanağımı göğsüne yasladım. Yalnız bir an geçirdiğim için mutlu bir şekilde ona doğru gevşedim ve onu içime çektim. Birlikte sallanırken, sonunda bunun gerçekten olduğunu anladım.

Parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarını dudaklarıma değdirdim. "Benimle evleneceksin... Ben senin olacağım-"

"Karım." Ağzı benimkinin üzerine indi ve dünya başıma yıkıldı.

10 YIL SONRA

"Hayır, hayır, hayır. Ona dokunmayacağız." Kumandayı Marcus'un yapış yapış parmaklarından nazikçe aldım. Cuma günü dört yaşına girmişti ve hâlâ şekerin etkisindeydi. Aile oturma alanındaki daha yüksek bir rafa koymadan önce silerek temizledim. Boston bu yılki All-Star hafta sonuna ev sahipliği yapacak kadar şanslıydı, bu da her zamanki kulüp binamızda kalabileceğimiz anlamına geliyordu.

Burayı aileleri düşünerek dekore etmişlerdi, çünkü çoğu çocuksuz WAG oturup maçı tribünden izlemeyi severdi, oysa geri kalanımız küçük çocukları burada, onları eğlendirmenin daha kolay olduğu yerde tutmayı tercih ederdik.

"Anne, bundan hoşlanmadım." Marcus benden miras aldığı parlak mavi gözleriyle bana baktı ve babasından aldığı çillerle kaplı burnunu kaşıdı. Elini çekiştirdi, sanki yarısını bitirdiği çöreğin üzerindeki çikolata sosunu çıkarmak yerine işkence ediyormuşum gibi vücudunu kıpırdattı.

"Sadece bir saniye daha." O kaçmaya çalışırken parmaklarının arasına ıslak mendil koydum ve sadece temizledim

sonuncusu tiz bir kahkaha attığında.

Bir tutam kahverengi bukleye koşarak içeri girdi ve Marcus'un etrafına dolandı. Sidney'in kapı çerçevesine yaslanıp çocuklarımıza gülümsediği yere doğru zıpladım.

Omzundaki çantayı aldım. "Uçuşun nasıldı?"

"Güzeldi. Kızların ikisi de uyudu, bu yüzden oldukça sorunsuz geçti. Kitabımı bile okuyabildim." Bana göz kırptı ve odanın derinliklerine doğru yürüdü. Jax dün gece ekibiyle birlikte gelmiş, onu üç yaşındaki ikizleriyle uluslararası uçuşu tek başına yapmak zorunda bırakmıştı. Etrafına bakındı, biri kısık seste bir çocuk programı oynayan çoklu televizyon duvarında durakladı. "Burası güzel bir yer. Ottawa'nın kulüp binası buna hiç benzemiyor."

"Jax'in burada takas edilmek istemediğinden emin misin?" Ben sııttım ve Sidney gözlerini devirdi.

"Gemi kalktı." Güldü, şüphesiz Jax'in bir Bruin olarak geçirdiği tek ve son haftayı hatırlıyordu.

Kapının dışındaki arena müzik ve artan kalabalığın sesiyle doldu. Sidney çömeldi ve iki elini birden uzattı. "Summer, Emma, hadi babanızı görmeye gidelim."

İki kız da kıkırdayarak annelerine doğru koşturmaya başladılar. Çocuklar yeni sahaları ziyaret etmeyi her zaman heyecan verici bulurlardı. Marcus onları piste kadar takip etti ve ben de kanepenin yanındaki oyun parkına doğru ilerledim.

"Kalk!" Noah sakız gibi bir gülümsemeye oturduğu yerde ellerini kaldırdı. Gözleri sıcak bir kahverengiydi ve koyu sarı saçları başına yakın bir şekilde kıvrılmıştı.

Onu kollarımın arasına aldım ve kıkırdamasını sağladım. "Hadi babanı görmeye gidelim."

Babasının söylediklerini bana tekrarlardı ve biz de Sidney'e camın önünde katıldık. Stadyumun düzenine göre, takım sıraları ile tribünler arasında bir yürüme yolu vardı ve panoların yanında durmak için dört ayak genişliğinde bir alan bırakıyordu.

Alex ve River gülümseyerek yanımızdan geçtiler ve dört çocuk da *amcalarını* görünce ciyakladılar. Ama hiçbirisi Jax ve Lucas önümüzde durduğunda çıkardıkları gürültüyle kıyaslanamazdı.

Lucas eldivenli elini bardağın üzerine koydu ve bardağa ulaşmak için kendini kollarımdan dışarı atmaya çalışan Noah'yı neredeyse düşürüyordum. "Bekle."

Aşağı uzandım, Marcus'u babasıyla aynı seviyeye gelecek şekilde kaldırdım ve ikisini de cam bariyere dokunacak kadar yaklaştırdım.

Emma eğilip ahududu üflediğinde Jax'in yanımdan yükselen kahkahasına gülümsedim. Çocuklar kıkırdamaya başladı ve Lucas'ın altın çerçeveli gözleriyle karşılaştım. Yüzünde küçük bir gülümsemeyle beni izlemeye başlamıştı bile.

Çocuklara uslu dururlarsa daha sonra dondurma alabileceklerini söylemeden önce "Sizi seviyorum." diye mırıldandı. Güldüm çünkü onlarla sabahlayanın o olacağını biliyordum. Her ikisi de profesyonel sporcu olmalarına rağmen Lucas ve Jax zamanlarının çoğunu evde ailelerine yardım ederek geçiriyorlardı. Sosyal medyadaki 'benim çaresiz kocam' paylaşımlarıyla pek alakam yoktu çünkü Lucas her zaman her şeyin içindeydi.

Lucas kayarak uzaklaşır uzaklaşmaz Marcus kollarımdan sıyrıldı ve kulüp binasına doğru koşmaya başladı bile. "Hadi ama! Oyuncak getirdim!"

Maç çift uzatmayla uzadı ve çocukların hepsi bir fıçı partisindeki küçük sarhoşlar gibi koltuklarda sızıp kaldılar. Ayaklarımı altına aldım ve Sidney bana bir bardak kırmızı şarap uzattığında ona gülümsedim.

"İşler nasıl?" diye sordum ve o da gülümsedi. Kanada'daki on sekiz aylık ebeveyn izninin tamamını kullanmıştı ve işe dönmek için bu kadar heyecanlı birini daha önce hiç görmemiştim.

Karşımdaki kanepeye çöktü ve bir parmağını Summer'ın saçlarında gezdirdi. "Güzel, bu politikaya daha yeni başladım-"

Duvarın ortasındaki büyük ekrandan bir müzik sesi yükseldi. Hemen sesi kısıtım ve Lucas'ın önünde üç mikrofon bulunan bir masada oturduğunu gördüm. Sanırım basınla konuşma şanssızlığına uğramıştı.

"Bu gece orada harika oynadın. NHL'deki en sert şutu attın," diye sordu görünmeyen bir muhabir.

Lucas omuz silkti. "Şanslı bir geceydi."

Sanki son dört aydır her gecesini bu özel beceri üzerinde çalışarak geçirmemiş gibi söylemişti. En hızlısı olmadığını ama en sert atışı yapabildiğini söylemişti. Görünüşe göre haklıydı.

"Bu gece aileni dışarıda gördüm. Seni oynarken izlediklerini bilmek nasıl bir duygu?"

Lucas'ın yüzünü kaplayan gülümseme nefesimi kesti. "Bu dünyadaki en güzel duygu."

"Kupayı kazanmaktan daha mı iyi?"

"Eller aşağı, soru bile değil."

Dört adamın da kulüp binasına gelmesi uzun sürmedi. Önce Lucas içeri girdi, yarışmadan sonra yüzünde geniş bir gülümseme vardı ama uyuyan çocukları görünce ağzını kapattı. Başımın üstünü öptü ve Marcus'u kollarının arasına alarak küçük başını göğsüne yasladı. "Ne zamandır baygınlar?"

Oğlumuzun ağzından bir salya damlayıp Lucas'ın gömleğini ıslatırken kıkırdadım. Fark etmemiş gibi görünüyordu. "Bir saat bile sürmediler."

"Anlaşıldı." Sidney'e başıyla selam verdi, hepimiz çocuklar dışarı çıktıktan sonra dünya için neredeyse öldüklerini bilsek de sesini yumuşak tuttu.

Kucağına kıvrılmış olan kızını itip kakmamaya dikkat ederek ona gülümsedi. "Orada harikaydın."

"Rakibime tezahürat yapmasan iyi edersin." Jax odaya girdi ve Sidney'in yanına kadar yürüdü.

başını arkaya yatırıp, ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan şiddetli bir öpücükle ağzını aldım.

"Bunu görmek istemiyoruz," diyen Alex'in ardından River da bize katıldı. Kanepelerin karşı tarafındaki iki kulüp sandalyesini aldılar.

Jax kanepeye yerleşti, elini Sidney'in arkasına attı ve bize gamzeli gülümsemelerinden birini verdi. "Herkesin kışını tekmelemem hoşunuza gidiyor mu?"

"Sen küçük bir pislüksin." Lucas yanımdan güldü. "En sert atışı ben yaptım."

"Evet, ama çok yavaşsın." Alex de katıldı.

River nefes nefese kaldı ve Alex'e başını salladı.

"Daha sık bir araya gelmemiz gerekiyor. Hepinizi aynı yerde toplamak için yıldızlar maçına gerek yok," dedi Sidney. Elini Jax'in kalçasında gezdirdi ve Jax'in gözleri karardı. Uzun sürmeyecekti.

Lucas fark etmiş olmalıydı çünkü parmakları boynumda gezinerek içimi ürpertti. Başımı kaldırıp ona baktığımda kaşlarını kaldırdı. Evet, bu buluşmayı kesinlikle kısa kesiyorduk.

Alex'in telefonu çaldı ve hepimiz ona doğru baktık. Pembe bir kızarıklık boynuna doğru yayıldı ve yanaklarını kapladı. Telefonu River'a uzattı, o da zorlukla yutkundu ve dilini dudaklarında gezdirdi.

İlk konuşan Jax oldu. "Mia nasıl?"

SON

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

